

ئايدۆلۆژيا له رۆمانى (جەمشيد خانى مامم كە ھەميشە با لەگەل خۆى دەيبەرد)

ھاوکار جمیل محمد^۱

^۱ بەشى سىستەمى زانىارى کارگىرى، کۆلىجى تەکنىكى شەقلاو، زانکۆى پۆلىتەکنىكى ھەولپەر، شارى ھەولپەر، ھەرىمى کوردستان، عىراق
Corresponding author's e-mail: hawkar.mohammed@epu.edu.iq

پوختە

ئامانجى سەرەكى لەم لىكۆلىنەوھىيە، ئاشكرا كوردنى لایەنە شاراوھەكانى ناو دەقە بە مېتۆدى شىكارى رەخنەپى، لەكاتى گىرانەوھى رووداوھەكان بنەماكانى پېشكەشكردنى ئایدۆلۆژيا ديارخەر دەبن، كە ھەموویان بەشیک لە ئاماژە زمانى و نازمانیەكانن كە ھەلگىرى ئایدۆلۆژياى راستەوخۆ و ناراستەوخۆى شاراوھەيە، ئەم ئاماژانە توانای گۆرپىنى مانا و لىكدانەوھەكانیان ھەيە. لەم لىكۆلىنەوھىيەدا، چەمكەكانى ئایدۆلۆژيا و كارىگەرىيەكانى بەسەر كۆمەلگە و سىياسەت و ئاین خراوھتەبەر شروڤەكردن و باسكردن، پاشان بوونى ئایدۆلۆژيا لە رۆمان و جياوازی لەگەل رۆمانى ئایدۆلۆژى روونكراوھتەوھە. بەشیکى تری لىكۆلىنەوھەكە تەرخانكراوھ بۆ لایەنى پراكتىكى و شروڤەكردنى ئاماژە زمانیەكان و دەقەكانى رۆمانى (جەمشيد خانى مامم، كە ھەميشە با لەگەل خۆى دەيبەرد)، رەفتارەكانى پالەوانى رۆمانەكە لەسەرەتای ژيانى، كە ھەلگىرى ئایدۆلۆژياى باوى ناخى كۆمەلگەكەيەتى تا كۆتایى رۆمانەكە. وشەكلىيەكان: ئایدۆلۆژيا، ھزر، ئایدۆلۆژياى رۆمان، دەق.

المخلص

الغرض الأساسي من هذه الدراسة هو الكشف عن الأشياء المخفية في النص عن طريق تحليل أسلوب النقد. أثناء سرد الأحداث، سيكشف هذا التحقيق عن مبادئ تقديم الأيديولوجيا، والتي تحمل كل أو جزء من إشارة اللغوية وغير اللغوية أيديولوجية مباشرة أو مخفية بشكل غير مباشر، ويمكن لهذه العلامات أن تغير المعنى والتفسيرات. هذا التحقيق له مفاهيم أيديولوجية وآثاره على المجتمع والسياسة والدين. تم تحليلها ومناقشتها. وبعد ذلك تم شرح وجود الأيديولوجيا في الروايات والاختلافات مع الأيديولوجية الرواية. جزء آخر من الدراسة مخصصة لممارسة وتحليل إشارات اللغات ونصوص رواية عمي جمشيد خان التي تأخذها رباح دائماً معها، وسلوكيات بطل الرواية وفي بداية حياته التي تحمل الأيديولوجية مفعولة الداخلية لمعظم مجتمعه حتى نهاية الرواية. الكلمة المفتاحية: أيديولوجيا، فكر، الأيديولوجية الرواية، نص

گۆفاری زانکۆی ھەلەبجە: گۆفاریکی زانستی ئەکادیمیە زانکۆی ھەلەبجە دەری دەکات	
بەرگ	٦ ژمارە ٣ سالی (٢٠٢١)
رێککەوتنەکان	رێککەوتن وەرگرتن: ٢٠٢١/٤/١٩ رێککەوتن پەسەندکردن: ٢٠٢١/٦/٧ رێککەوتن بڵاوکردنەوھ: ٢٠٢١/٩/٣٠
ئیمەیلی تۆیژەر	hawkar.mohammed@epu.edu.iq
مافی چاپ و بڵاوکردنەوھ	© ٢٠٢١ م. ی. ھاوکار جمیل محمد، گەبشتن بەم تۆیژینەوھە کراوھە لەژێر رەزامەندی 4.0 CCBY-NC_ND

Abstract

The main purpose of this study is to reveal the hidden aspects in the text through the method of critical analysis. This study will reveal the principles of presenting ideology while narrating the events, which will fully or partially involve the linguistic and non-linguistic signs, direct and indirect hidden ideology, and how these signs can change meanings and interpretations.

In this study, the concepts of ideology and their impacts on society, politics and religion are discussed. Afterwards, the presence of ideology in novels and the difference of ideological novels will be explained. Another part of the study is dedicated to practical aspects and analyzing the linguistic signs and texts of the novel "My uncle Jamshid Khan who always flew away in the wind"; shedding light on the behavior of the protagonist of the novel from his early life while having a common ideology of his society until the end of the novel.

Key words: ideology, thought, ideological novel, text

پیشگی:

ئەم رۆمانە: دەقیکی ئەدەببیه. باس لە پیاوێکدەکات کە رۆژگاری پر نەهامەتی بەسەرداھاتوون و بۆتە خاوەن جەستە یەکی لاواز، ھەمیشە (با) لە گەل خۆی دەبیردە شار و ولاتان، لە گەل ھەر فرینیکدا ئایدۆلۆژیا و بیرکردنەوێکانی گۆرانکاریان بەسەر دادیت. دواجار لە ولاتی غەریبیدا دەگیرسیتەو و ئوقرە دەگریت.

ھۆکاری ھەلبژاردنی بابەتی توێژینەو دەگەریتەو بۆ ئەو ئایدۆلۆژیا بەشیکە لە واقیعی کۆمەلگە، ھەموومان لە ژیانی ئاسای خۆمان بەریەکەوتیمان لە گەلی ھەییە، ھۆکاری دووھم دەگەریتەو بۆ خۆدی رۆمانەکە، کە پرسی ئایدۆلۆژیا زۆر بە زەقی بەرچاو دەکەوێت لە ھەتسوکەوتی کارەکتەرەکان و پرسەکانی ناو رووداوێکی رۆمانەکە.

سنوری توێژینەو کە: لەبارە رۆمانی (جەمشید خانی مام، کە ھەمیشە با لە گەل خۆی دەبیرد)؛ باسی کۆتایی سالانی ھەفتاکان دەکات تا کو دوای نازادکردنی عێراق سالی ۲۰۰۳.

بابەتی توێژینەو کە: باس لە ئایدۆلۆژیا پالەوان و خەلک و سیستەمی سیاسی ولات دەکات، بەپێی ئەو ماوە زەمەنییەکی کە رووداوی زۆر بەسەر میللەتدا ھاتوون، ھەموو ئەو رەھەندە ئایدۆلۆژیا یانە پەڕەوکران ھیچ خزمەتیان بە کورد نەگەیاندوو، بگرە بۆتە مایەکی گۆریی ژیان و گوزەرائی خەلک بەرەو ناخۆشتر.

میتۆدی توێژینەو کە:

لەسەر میتۆدی وەسفی شیکاری، توێژینەو کە ئەنجامدراو، وەسفی ئایدۆلۆژیا لە رۆماندا دەکات و دەقەکانی شیکار دەکات.

نامانجی توێژینەو کە:

دەستنیشانکردنی جۆرەکانی ئایدۆلۆژیا لەم رۆمانەدا وەک رەھەندەکانی (سیاسی، کۆمەلایەتی، ئایینی) دەکات، ھەروەھا رۆماننووس چۆن ئایدۆلۆژیا مەزراندوو بۆ نوسینەوێکی رۆمانەکە.

پلانی توئینەوہ کە:

ئەم توئینەوہیە لە دوو بەش پیکھاتووہ، بەشی یە کەم دابەشکراوہتە سەر (چوار) تەوہر، تەوہری یە کەم: چەمک و زاراوہی ئایدۆلۆژیا، تەوہری دووہم: ئایدۆلۆژیا لە رۆماندا، تەوہری سێیەم: رۆمانی ئایدۆلۆژی، تەوہری چوارەم: ئایدۆلۆژیای دەق. بەشی دووہم پراکتیکیە و کۆکراوہتەوہ بۆ سەر (دوو) تەوہر کە رەنگدانەوہی بەشی یە کەمە تیۆریە کە یە تەوہری یە کەم: ئایدۆلۆژیای کارەکتەرەکان، تەوہری دووہم: ئایدۆلۆژیای دەق، ھەموو ئەو بابەتانە لە بەشی یە کەم باسکراون؛ لە بەشی دووہمدا بە پراکتیک رۆونکراوہتەوہ، لە کۆتاییدا ئەنجامی توئینەوہ کە بە خال خراوہتە روو.

بەشی یە کەم:

تەوہری یە کەم: چەمک و زاراوہی ئایدۆلۆژیا:

ئایدۆلۆژیا کۆمەڵیک بیرو بڕوایە، کە کاریگەری ھەبێت لەسەر تێروانین بۆ جیھان. بۆ رافە کردنی دیاردە کۆمەڵایەتیە ئالۆزەکان ھەول دەدات، لە واقعدا ئەو بیروباوەر و ئایدیایانە ھەستپیکراون لە ژیانی رۆژانە، ئەگەر لە راستیییدا ھەلەیشبەن ئەوا بە راستی دەزانرێت، چونکە باوەرپیکراوہ لەلایەن ئەوانە باوەریان پێھێناوہ. ئامرازی ھۆشیاری گەلان کاریگەری راستەوخۆی دەبێت لەسەر ئایدۆلۆژیا و جۆری بیکردنەوہی کۆمەڵگەکان. ھۆشیاری و بە ئاگایی کۆمەڵگە شێوہ و جۆری رووبەر و بوونەوہکان دەگۆرن، شۆرشەکانیان لەم پێناوہدا شێوہی جیاواز وەردەگرن.

ئایدۆلۆژیا لە رووی زمانییەوہ: بریتییە لە زانستی بیرەکان (ھزرەکان)، کۆمەڵیک قەتسیانکردووہ، ھەموو کۆمەڵەکان ئایدۆلۆژین، لەم روانگەییەوہ گوزارشت لە بۆچوونی جەمسەرەکانیان دەکەن، «ئایدۆلۆژیا زانستی ھزرەکانە، یان زانستی بارە ھەستیەکانە» «نادیە: ۲۰۰۶: ۱۹»، ئایدۆلۆژیا بە پێی زۆریک لە فەرھەنگی میللەتان، بریتییە لە ھزری تاک و کۆمەڵ لە سەردەمە جیاوازیەکاندا. ئایدۆلۆژیا بۆ زۆر ئاراستە بە کاردێت، وەک: ئایدۆلۆژی کرانوہ، ئایدۆلۆژی داخراو، ئایدۆلۆژی سەرمايەداری، ئایدۆلۆژی بە کاربەر.

«ئایدۆلۆژیا سیستەمیکی ھزرییە، یان پیکھاتووہ لە کۆمەڵیک ھزر، کە کۆمەڵیک خەلک بە کاری دەھینن، لەم روانگەییەوہ سەیری جیھان و رافەیی دەرواھیشتەکانی دەکەن، بەم ھزرە وینەیی شێوازی بەرھەنگاریبوونەوہی ژیانی دەکێشن» «عنکوش: ۲۰۱۶: ۶»، ئایدۆلۆژیا ئەنجامی بیکردنەوہ و ویناکردنی تێگەشتنی خەلکە، لە نیوانیاندا مامەلەیی ماددی، ئەمەش زمانی ژیانی واقعییە و مرۆف بەرھەم ھێنەرێتی، وینەیی سیمای داھاتووہکان و خەلکی یە کھەلوئیتست کۆدە کاتەوہ بۆ وەرگرتنی مافی چینیکی، دواتر ئیشکردن بۆ دابینکردنی مافە کۆمەڵایەتیەکان، بۆ ئەوہی دووچاری شکان نەبنەوہ بە ئاسانی.

ئایدۆلۆژیا بەرایی لینین «کۆمەڵیک شێوہ زانیاری و گریمانیە، کە چینیکی دیاریکراو بەرھەمی دەھێنێ بۆ گوزارشت کردن لە بەرژووہندیەکانی، ئەوانیش دووچۆرن: ئایدیای بۆرژوازی، کە ئایدۆلۆژیایەکی نازانستی، ئایدۆلۆژیای پرۆلیتاری کە زانستیە» «السیدی: ۱۴۲۰: ۵»، لینین پێی وایە ئەو ئایدۆلۆژیایانە بۆرژوا بەرھەمی دین نازانستی، ئەوہی پرۆلیتاریا زانستی و دروستەکەییە، چونکە بۆرژوازیەکان ئایدۆلۆژیایان تەنیا بۆ خزمەتی چینیکی بەرژووہندیخوازی دیاریکراوہ، بەلام ھی پرۆلیتارەکان خزمەت بە تەواوی کۆمەڵگە دەکا.

(دورکھایم) پێی وایە ئایدۆلۆژی ناسنامەیی کۆمەڵیک دەپارێزێت، مەلانی بەرژووہندی ھزری و کۆمەڵایەتی و چینیایەتی، ھەر بۆیە ئایدۆلۆژیا ویناکردنی چینیکی، یان کۆمەڵیکە کە ماوہیەکی زەمەنی کۆمەڵگە دەبەستێتەوہ بە ھزرەکانیان و دەلێت: «ئایدۆلۆژیا شیکردنەوہ و گفتوگۆی سەرھزرەکانە، تەنیا لەسەر کاروباری واقعی جێبەجێنابێت... پێشکەوتنی بە کارھینانی وشەیی ئایدۆلۆژی لەسەر تێگەشتنەکانی (مارکس) کورتکراوہتەوہ لەسەر رەھەندی سیاسی و کۆمەڵایەتی» «السیدی: ۱۹۹۸: ۳»، دورکھایم پێی وایە ئایدۆلۆژی لە واقعدا ناگونجی و رەخنەش لە مارکس دەگرێ، کە ئایدۆلۆژیای بەستۆتەوہ بە رەھەندی سیاسی و کۆمەڵایەتی.

ئەوێ زۆرترین قسەى لەسەر ئایدۆلۆژیا کردبێ، (کارل مارکس)ە، پێی وایە زانیارییە و رێککاری کۆمەلگە و سیستەمەکانى ژيانى کۆمەلگە رێکدەخات، پێی وایە زانستى سرووشى ورد و پەسەند، دەرفەت ناداتە هیچ شتیکى کارى لێبکات، وەک شێواندنى بە ئایدۆلۆژیا، چونکە خودى زانست ناوەرۆکە کەى زانستە، ناکریت بەسترتتەو بە ژینگەى کۆمەلایەتیی و سیاسى و شارستانىیەت، ئایدۆلۆژیا بە زانستى پروت نابهسترتتەو و «هەر فەلسەفەى کە، یان ئایدۆلۆژیاى کە، یان تەوژمىکى هزرى، ئەگەر لە رەگى شارستانىیەتیی خۆى بیگوازیتەو بە شارستانىیەتیی جوداتر، ئەمە وادەکات گۆرانکاری لە تەوژمى هزرى و شارستانىیەتە نوێیە کە دروستبیت» «الحمد: ۱۹۹۲: ۱۳»، هەر میللەتیک بەرنامە و هزر و سیستەمەکانى ژيانى بە گۆرەى پێویست و گونجانی کۆمەلگەکانیان بە کاردین، ئەوێ بۆیان گونجاو ئەوێ دەخەنە بەرنامەى کار، بۆ چاکترکردنى دۆخى ناتەندروستى کۆمەلگە، (مارکس) پێی وایە ئایدۆلۆژیا وەهمیە، لەبەر ئەوێ بۆ پيشاندانى پيشکەوتنى راستەقینە پشت نابهستت بە مێژوو، هەر بۆیە پروت دەکاتە هەلگى بیری بەرھەستکارەکان و دەلێت: «ئەندیشە رافە دەکەن بە خۆشویستنى زانبون و لاسایی پەروردەى کە دەکەنەو کە ماوە کەى بەسەرچووێ ئیوێ مێژووێ راستەقینە رەندە کەنەو، گۆچکە کانتان پەر دەکەن لە ئەندیشە و بەرھەستى راستەقینە دەکەن، ئەو هزرەتان ئایدۆلۆژى نا زانستىیە» «السعيد: ۲۰۱۳: ۱۴۰».

(جۆرج لۆکاج) لە کتیبى مەلانیى چینهکان دژى بۆرژوازیەت نووسینەکانى نووسیوو، کە چینی دەسترویشتوو پێی وایە ئەمە چەوسانەو پێیە لە نیو کۆمەلگەدا «پروسیەى پەسپۆرانیەى کار، هەر چەشنە پروخساریکى بۆرژوازی دەسرتتەو، لەبەر ئەوێ پێچەوانەى ئەم پروسیە ناتوانن نیازی بۆرژوازی بسپرنەو، لانیكەم لە رووى مەعریفیەو بەرانبەر بەگەشەى پەسپۆرى راستىیەکان تیکدەشکینى» «لۆکاج: ج: ۲۰۰۷: ۲۶۱»، بە پێی ئەم بۆچوونەبیت بۆرژوازیەت حەز بە پەیداوونى پەسپۆرى و دەستى کارو بازرگانى و کاسى لە چینی خوارەو ناکات، پێی وایە هەموو دەسەلاتیک دەبیت بە دەستى چینی دەسەلاتى سەرمايەدار و ئابووریەو بیت، پیاوانى زانست و کاریش لە چینی خۆیان بن، ئەم رابەش دژایەتیی چینهکان دەخاتە بەر باس، (پول ریکۆر) دژایەتیی (مارکسى) دەکرد لە ئایدۆلۆژیاى مارکس پێی وابوو نازانستىیە، (پول ریکۆر) بە زانستى داناو و دەلێت: «پەيوەندى لە نىوان زانست و ئایدۆلۆژیا دا هەيە، هیچ دژایەتییە ک نىيە لە نىوانى زانست و ئایدۆلۆژیا، ئابوورى کاریگەرى لە سەر بىرکردنەو بونىاتى چینی سەرەو هەيە، بوونى تاکى واقىی و بوونى هیژى مرۆپى، کاریگەرى دروستندە کەن» «ریکۆر: ۲۰۰۲: ۱۲»، ئەمەش ریک دژى (مارکس) و جۆرج (لۆکاجە)، کە دەلێن تاک لە چینی خوارەو کاریگەر نییە بەسەر کۆمەلگەو.

هەر بىرمەندىک بە جۆرىک لیکدانەوێ بۆ ئایدۆلۆژیا و بىرەکانى کردوو، بە شێوێ جیاواز سەیری ئایدۆلۆژیاى کردوو: «هینگ و رۆمانسىیەکان: ئایدۆلۆژیا لە مێژووو سەرچاوى گرتوو، پلانىکى بە ئاگایە بە شێوێ خۆى، قوتابىیەکانیان داگیرکردنیان رەتدەکردەو» «العروى: ۲۰۱۲: ۳۴».

مارکس: ئایدۆلۆژیا بەرھەمى کۆمەلگەى، ریکخەریکى هزرییە. بىرمەند بە (۳) جۆر وینای ئایدۆلۆژیاى کردوو:

پێی وایە «ئایدۆلۆژیا ویناکردنى ئایینى و فەلسەفیی و یاسایى لەناو کۆمەلگەدا.

ئایدۆلۆژیا بیری ئەو چینه دەسترویشتوانەى، کە لەگەل بەرژەوئەندىیەکانیان یەکانگىرە.

ئایدۆلۆژیا لەگەل واقىعدا وەکو یەکنین، لەبەر ئەوێ واقىی کۆمەلگە و زانست بزرده کەن» «السالموطى: ۲۰۱۴: ۳۰».

دورکھایم: ئایدۆلۆژیا لە واقىع جىبەجیناکریت، گفتوگۆى هزرەکانە. «ئایدۆلۆژیا تەنیا شیکردنەوێ بىرەکانە ناکریت بىخەیتە سەر واقىع» (السديس: ۱۹۹۸: ی)

لینین: «ئایدۆلۆژیاى پرۆلېتارى ئایدۆلۆژیاى زانستىیە، بەلام ئایدۆلۆژیاى بۆرژوازی نازانستىیە» «السديس: ۱۹۹۸: ن»، کە (جۆرج لۆکاج) یش هەمان بىرکردنەوێ هەيە، ئایدۆلۆژیا بە بەئاگایى چین دادەنیت، ئەم چىنەیش کاریگەرى لەسەر ئابوورى دەبیت.

(کارل مانھایم) هەر خۆى باوهرى بەو نەبوو، کە ئایدۆلۆژىیەکان لە پراکتىزەکردندا هەمان شتى پيشىبىنیکراوین، ناکریت بۆ سەردەمى جیاو میللەتى جیا هەمان کەرەستە کۆمەلگەى جیاوازی بۆ بە کار بەین، چونکە «ئایدۆلۆژیا کۆمەلگەى فیکرن لەسەر بارودۆخ دروستبوون، بە هیچ شێوێ ک سەرکەوتن ناھىن لە واقىعدا بۆ گەيشت بە کرۆکى یان هەموو ئامانجەکان» «مانھایم: ۱۹۸۰: ۲۴۹»، هەر بۆیە پێی وایە

هەر رەفتاریک مەحکوم کراپی بە ئایدۆلۆژیا شکست دەهێنێ بۆ گەیشتن بە تەواوی داخوایەکانی. ئەوەی پێویستە لە کۆی هەموو ئەو تەوژمە بێکردنەوانەیی که بێرەندان باسیانکرد؛ دەگەینە پێناسەیهک و رابەکی گشتگیر ئەویش: لە هەموو سەردەمە جیاوازه کانی میژوودا، جۆریک لە رێکخەری بیری پەیدا بوون گوزارشت لە سەردەمی خۆیان دەکەن، رێبازو دەسەلاتی بەرپۆهەردنی لە سەر بونیادنراوه، هەندیکیان ماوهی میژووی زۆری خایاندووه هەندیک ماوهی کەم. ئایدۆلۆژیا بۆ کۆمەلگە مایەیی سەر ئێشە و مالتوێرانییە باجیدەوێت و کۆمەلگەیهکی پر ئالۆزی مەملانی دروستدەکات.

بەشی یە کەم:

تەوهری دووهم: ئایدۆلۆژیا لە رۆماندا:

مرۆف کاریگەری ژینکەیی دەرەکی لە سەرە، لەبەر ئەوەی لە ناو کۆمەلگە دەژێت، ئەو ئەدەبەیی که بەرەمی دەهێنیت، کەرستەیی کۆمەلگە کەن، لەبەر ئەوەی «رۆمان قاپیکە هزرەکانی تێدەکرێت و حەز و هەستەکانی مرۆف و مەملانی لە گەل واقیع و دەورووبەری باس دەکات» «جلالیة: ۲۰۱۲: ۲۱» لە رۆماندا کۆمەلێک لە کێشەکانی کۆمەلگە و ئاین و سیاسەت و بێرەکان...، که رۆلیان هەیه لە ژبانی خەلکیدا و گرنگ، رۆمان دیت دەیخاتە ناو رووداوه کانی رۆمانە کەیی.

ئەگەر لە رۆماندا جەدەلییەتی زۆر و زاننەبوو بە سەر واقیع، کێشەیی زۆر لە ناو کۆمەلگەدا وایکرد ئەدەب بە گشتی و رۆمان بە تاییبەتی بخزێنێتە ناو ئەو کێشە کێشمە کێشمە، لە مەملانی هزری و ئایدۆلۆژی، که جارێ هەموو کێشەکان و مەملانییەکان لە پێناو دەق دەنووسران، بەلام لە سەردەمی سەدەیی بیست و تا بە ئیستاش دەگات، دەقەکان لە پێناو ئایدۆلۆژی دەنووسرێن. سەرەرای هەبوونی هونەری لە نووسیندا، بە شیوێهەکی رێژەیی بە بەراورد بە ئایدۆلۆژی کەمتر دەرە کەوێ، لە گەل ئەمەشدا پێویستە رۆماننووس لەم جۆرە رۆمانەدا ئایدۆلۆژی بخاتە خزمەتی دەق.

لە سەردەمی ئایدۆلۆژی بە چری هەولێ چەسپاندی خۆیدەدا، وەک شەپۆلێک لە زۆر کۆمەلگەدا خزایە ناو کایەکانی ژبانیان، بێگومان هەولێ زۆر درا لە رێگەیی ئەدەب بە کۆمەلگە بناسینرێت، لەو سۆنگە یەوێهە که ئەدەب رەنگدانەوێ ئاین و کلتور و زمانحالی کۆمەلگەیه، ئەمەش چاکترین دەرفەتە بۆ ناساندنی هەر ئایدۆلۆژیایەکی بە تاییبەتی ئایدۆلۆژیای سیاسی بۆ مەبەستی هۆشیار کردنەوێ کۆمەلگە، ئەو هێرشەیی ئایدۆلۆژی دەیکات بۆ ئەوێ رێگەیهکی تر پیشاندات، ناکرێت بە هەمان شتواری پێشوو، یان ئەوێ لە واقیعدا هەیه مامەنە بکرێت، هەمیشە نەخێرێک دەگەینێتە گوێ تاکەکان، که ژبان جۆریکێتر، «بەهایەکی تاییبەتی بۆ رۆمان ئەوێهە که لە سەر مرۆف بنووسرێ، لە سەر چۆنییەتی ناسینی دەورووبەر و خودی خۆی و خوشویستن و ئالۆزی» «لحمیدانی: ۱۹۹۰: ۴۲»، لێرەدا ئایدۆلۆژی بە شیوێهەکی راستەوخۆ شاراو دەبێت، بەلام کاتیک شیکردنەوێ بۆ دەقەکان دەکرێت دیارخەردەبی، کاتیکیش بە ئایدۆلۆژیای دیاریکراو رۆمانە کە دەستپێکات، ئەو رۆمان دەخزێتە خزمەت ئایدۆلۆژی، کاتیک ئەدەب بە گشتی و رۆمان بە تاییبەتی خزمەتی مرۆفایەتی نەکات، ئەو رۆمان رەسەنایەتی و چوارچێهە گشتیە کەیی لە دەستدەدات که داھێنان و هونەری، رۆماننووس پێویستە جوانی دەق و ماناکانی بە ئەنجام بگەینی. بێلایەنی نووسەری رۆمان لە پێشکەشکردنی کۆمەلگەیی ئایدۆلۆژی و دەرخیستیان بە شیوێهەکی یە کسان، بێ ئەوێ هێجیان زانتر بێ لە سەر ئەوێ دیکە، بۆ هەر ئایدۆلۆژیایەکی لاوازی و بە هێزی پیشاندەرێت، لە کۆتایی رۆمانە کەدا خۆینەر دەتوانێت دەستنیسانی ئایدۆلۆژی براوێهە کە بکات» ئەو هەلوێستە بابەتیە نوێیە بۆ رۆماننووس، که دەرفەت دەداتە کارەکتەرەکان رووداوه کانی بەرەو ئالۆزی دەبات، هەر ئەوانیش دەبنە چەقی مەملانیکان لە گەل ۱۹۹۰: ۴۱»، رۆماننووس لە سەر زمانی کارەکتەرەکان رووداوه کانی بەرەو ئالۆزی دەبات، هەر ئەوانیش دەبنە چەقی مەملانیکان لە گەل ئایدۆلۆژیای پێچەوانەیی، لەبەر ئەوەی «رۆمان بریتیە لە کۆمەلگەیی ئایدۆلۆژی بەرەو ئاستکاری لە گەل یە کتر، لە گەل ئەوێشدا ناکرێت بە ئایدۆلۆژیای نووسەر، یان بە ئایدۆلۆژیای راستەوخۆی نووسەر مامەلەیی لە گەل بکرێت» «بوالسیلو: ۲۰۱۴: ۹۰»، رۆماننووس هەموو ئایدۆلۆژیایان پیشاندەدات، بۆ ئەوێ قسەیهکی پێچەوانەیی بکات.

رۆمان بارگاوکیکراوه به ئایدۆلۆژیای جیاواز، چونکه «هه‌موو که‌سایه‌تییه‌ک و هه‌موو ده‌سته‌یه‌ک له رۆماندا هه‌لگری ده‌نگی تایبته و زمانی تایبته و لایه‌نگیری ئایدۆلۆژیای تایبته» «تقار: ۲۰۱۸: ۱۳»، رۆماننووس له‌م باره‌دا ده‌بێ ئالۆژی دروستبکات، له‌و مملانییه‌ی که کاره‌کته‌ر و ده‌سته و تاقمه‌کان به‌ریابانکردوه، رۆماننووس به‌گشتی ئه‌نجامی مملانییه‌کان لیکه‌داته‌وه، ئه‌گه‌ر بێتو ئه‌و لیکدانه‌وه له‌سه‌ر ئاستی شروقه‌کردنی ره‌فتاره‌کانی تاکه کاره‌کته‌ریک بێت، یان تاقمیک بێت، ئه‌وا هه‌لوێستی رۆماننووس ئاشکرا ده‌بێت، هه‌ر کاتیکیش هه‌لوێستی رۆماننووس ئاشکرا بوو، ئه‌وا راسته‌وخۆ ئایدۆلۆژیای دیارخه‌رده‌بێ، به‌ ئاسانی و بێ ماندوبوون خوێنه‌ری ده‌قه‌کانی رۆمان ده‌گه‌نه ئایدۆلۆژیای نووسه‌ر، به‌مه‌ش ده‌گوێری ئایدۆلۆژیای رۆمان نه‌ک رۆمانی ئایدۆلۆژی.

به‌شی یه‌که‌م:

ته‌وه‌ری سییه‌م: رۆمانی ئایدۆلۆژی

له‌م جو‌ره رۆمانه‌دا رۆماننووس له‌ گو‌شه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی خو‌ی ده‌روانیته جیهانی ده‌رووبه‌ر، هه‌موو رووداوه‌کانی ناو رۆمانه‌که ده‌خاته خزمه‌ت ئه‌و ئایدۆلۆژیایه‌ی، که پێی وایه کێشه‌کان لێره‌وه ده‌ستپێده‌که‌ن و گه‌شه‌ده‌که‌ن.

ئایدۆلۆژیای ئاین و سیاسه‌ت، به‌شیکن له‌و باوه‌رانه‌ی، که ده‌بێت ده‌ستی پێوه‌ بگرێ و جیهانی تاک و گشتی پێوه‌ ده‌پێورێ. لێره‌دا ئه‌م ئایدۆلۆژیای له‌م جو‌ره رۆمانانه‌دا به‌نده‌ به‌ باسکردنی ئایدۆلۆژیای به‌ شێوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ.

رۆماننووس له‌ رۆمانی ئایدۆلۆژیادا، سیاسه‌ت پێشکه‌شده‌کات و له‌ روانگه‌ی بۆچوونی تایبته‌تی خویدا ده‌روانیته سیسته‌می وڵات و حزب و ریکخراو دا، ئه‌و بابته‌ و ته‌وه‌رانه‌ی باسیده‌کات خزمه‌ت به‌ سیاسه‌ت ده‌که‌ن. رۆمانی سیاسی (political novel) «بابته‌تی سیاسی و دۆخی سیاسی له‌ خو‌ده‌گریته‌، به‌ شێوه‌یه‌کی ئاشکرا یان ئاماژه‌ی، مه‌رج نییه‌ رۆمانی سیاسی په‌یوه‌ستبێت به‌ حزبی سیاسی، به‌لام خاوه‌ن ئایدۆلۆژیایه‌ «وادێ: ۲۰۰۲: ۲». رۆماننووس له‌م جو‌ره رۆمانه‌دا ده‌بێت له‌وه‌ تیبگات که به‌ره‌مه‌که‌ی ئه‌ده‌بییه‌، ئه‌گه‌ر بابته‌تی سیاسی پێشکه‌شکات خوێنه‌ر هه‌لوێستی ده‌بێت، ده‌کریت له‌م جو‌ره‌یان به‌ شێوه‌یه‌کی هونه‌ری باش تێروانینی سیاسی خو‌ی پێشکه‌شکات، له‌گه‌ل کۆمه‌لگه‌ و چینی خوێنه‌ر باوه‌رپێکه‌ربن.

ئایدۆلۆژیای له‌م رۆمانانه‌دا زیاتر گوزارشت له‌ ویست و چه‌ز ده‌کات، نه‌ک له‌ واقیع، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ هه‌ن به‌ره‌هه‌ستیی بۆچوونه‌کانی ده‌که‌ن له‌گه‌لێ نین «ئه‌ده‌بیک گوزارشت له‌ بیره‌کان بکات ئه‌وا به‌ره‌می ئایدۆلۆژیایه‌، به‌لام ئه‌ده‌بیک کار بۆ ریکخستن و مه‌زراندنی ئایدۆلۆژیای بکات و به‌شێوه‌یه‌کی جیاواز پێشکه‌شکات ئه‌وه‌ ئایدۆلۆژیایه‌ وه‌ک مه‌زراندن» «بلحسن: ۱۹۸۵: ۱۶۷».

رۆمانی ئایدۆلۆژی قو‌ناغی میژووپی وهرده‌گریته‌ و باس له‌ چینیکی ده‌سه‌لاتدار ده‌کات، که بیرکردنه‌وه‌کانیان بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ی وڵات به‌رپه‌یبه‌ن و ده‌ستیان به‌سه‌ر ده‌ولته‌ت داگرتوه‌وه‌ ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئایدۆلۆژیای، که هۆکاری سه‌رکه‌وتن و بیرکردنه‌وه‌کانه‌. ئایدۆلۆژیای ده‌سه‌لاتدار نمونه‌یه‌ بۆ سه‌رکه‌وتن.

جیاوازی له‌ نیوانی رۆمانی ئایدۆلۆژی و ئایدۆلۆژیای له‌ ناو رۆماندا:

رۆماننووس له‌ رۆمانی ئایدۆلۆژیادا دونه‌یایی به‌رته‌سکه‌، که‌چی له‌ ئایدۆلۆژیای رۆماندا دونه‌یایی گشتگیره‌، ناپه‌رژێته‌سه‌ر شروقه‌ی رووداوی که‌سایه‌تییه‌کان و ره‌فتاریان، «ناکریت ئایدۆلۆژیای رۆماننووس له‌گه‌ل ئایدۆلۆژیای گشتی تیکه‌ل بکریت، ناکریت ئایدۆلۆژیای رۆماننووس له‌گه‌ل ئایدۆلۆژیای ده‌ق هاوشان بکریت، چونکه‌ ئایدۆلۆژیای ده‌ق بریتی نییه‌ له‌ ئایدۆلۆژیای رۆماننووس» «جابر: ۲۰۱۷: ۷۶۳».

رۆمانی ئایدۆلۆژی به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌ مملانیی کاراکته‌ره‌کان، رۆماننووس قسه‌ له‌سه‌ر ره‌فتار و گو‌فتاریان ده‌کات، چونکه‌ «هه‌موو کاراکته‌ریک له‌ رۆمان، زمانی تایبته‌تی خو‌ی هه‌یه‌، که گوزارشت له‌ ئایدۆلۆژیای تایبته‌تی خو‌یده‌کات» «لحمیدانی: ۱۹۹۰: ۳۳»، به‌لام ئایدۆلۆژیای رۆمان گوزارشت له‌ وینای نووسه‌ر ده‌کات له‌ مملانیی کردنی کاراکته‌ره‌کان، له‌ «کاتیکدا مملانیی نیوان ئایدۆلۆژیایکان له‌ ناو رۆمان ته‌واو

دەبى، ئەوا جيهانى ئايدۆلۆژىيە رۆماننوس بەدەردەكەوى» «بوالسيلو: ۲۰۱۴: ۹۰»، دواى مملانتيه كان، رۆماننوس بە نهيى له نيو ئايدۆلۆژىيان دەجوليت، رۆماننوس لەبارەى دروستکردنى مملانتيه له رۆماندا، مەبەستى جينگيرکردنى فەلسەفەيەكى نويتىرى هزرى نيه، يان دۆخى ئايدۆلۆژى تازە دروستبكات، بەلكو له گەل گۆرانكارىه كانى خەلكە كه باس له گۆرانكارىه سياسىيە كان دەكات.

رۆمانى ئايدۆلۆژى پيڤهاتهى شارستانى و ئەدەبىي و هونەرى له تاك وەردەگرى، هەر بۆيه كەسايەتتیه كان رۆلى گەوره دەگيرن، ئەگەر ئايدۆلۆژىيە رۆمانى «پيڤهاته و رۆشنيرى له كۆمەنگە وەربگرى، ئەوا ناراستەوخۆ ئايدۆلۆژىيە كۆمەلى وەرگرتوو... كۆمەل رۆلى گەوره دەگيرى له كردارى داھينانى هونەرى» «جابر: ۲۰۱۷: ۷۵»، لێرەدا رۆماننوس گوشە نىگای پيشاندانى ژيانى كۆمەنگە، بە خيرو شەريه وه، بە خۆشەويستى و رقتيپوونەوه وه، پيشاندانى ماوهى ميژووپی ژيانى كۆمەنگەيه.

بەشى يەكەم:

تەوهرى چوارەم: ئايدۆلۆژىيە دەق:

كاتيك نووسين هەولدهدات ئيش و كارەكانى ئەنجام بپيكتيت، يەكسەر نيشانە دەخاتە سەر رەخنەى دەق، هەولدهدات دەستنيشاني هزر بكات له دەقدا، له جولەى ميژوو يان ئاشكراکردنى ئايدۆلۆژىيە لە دەقدا، بەم ئاشكراکردنە ماناكانى دەق شيده كاتەوه، كاريگەرى دەق لەسەر خوينەر و بە پيچەوانەشەوه يارپه كه له نيوان هەردوكيان، كه رۆلى ئاوتنە دەگيرى بە زەحمەت ئەم كاريگەرى دەدۆزیه وه، كه كامەيان كاريگەرى له وهى تر كرووه، بۆيه هەردووكيان رەنگدانەوهى يەكترن.

(ميخايل باختين) پيى وايه هەموو دەقيك، ئايدۆلۆژىيە ك بووتە هوى دروستبوونى « وشە له رۆماندا هەنگرى ئايدۆلۆژىيە هەرچەندە بى تاوانيشبى» «باختين: ۱۹۸۸: ۳۳»، ئەم نووسەرە پيى وايه دەقەكانى رۆمان هەنگرى جورىك له ئايدۆلۆژيان «ئايدۆلۆژىيە مادەبەكه دەق بونىاد دەنيىت، بەردى بناغەى بونىادى دەقه» «لحميدانى: ۱۹۹۰: ۲۳»، دەق بەر له وهى دروستبتيى، ئايدۆلۆژىيە ك نامادەبى هەبووه له دارشتنى، ئەمە روانينى كۆمۆنيستە كانە، ئەگەر رۆماننوس له باسکردنى ئايدۆلۆژىيانا كندا له ناو دەقدا بە گوشە نىگای گشتگير بيلايەنى رۆماننوس دياردەخات، بۆيه ئەركى رۆماننوس له ريزکردنى وشە جياوازه له ريزکردنى وشە و پيشاندانى هزرىك له هەر توخمىكى تر، چونكه «وشە له رۆماندا جياوازه له وشە له شيعر، له رۆماندا هەنگرى ئايدۆلۆژىيە خۆبەتى، ئەگەر هاتوو بى لايەنى سەلمينرابى» «باختين: ۱۹۸۸: ۳۳».

ناكرىت دەقى رۆمان خاليبى له ئايدۆلۆژىيە، بەلام ئايدۆلۆژىيە بى لايەنگيرى ئاشكرا، پيويستە دووپاتبكرتتەوه، هەر بۆيه (لينين) رەخنە له دەقەكانى (تۆلستوى) ي دەگرىت و پيى دەنيىت: «دەقەكانت له لايەك هەلقولوى بىرى بۆرژوازيه و له لايەكى ديكه هەلقولوى بىرى پرۆليتارىه، هەردوكيشيان له دەقەكاندا هەبوون، بەلام هەلقولوى نووسەر، نه لايەنگيرى پرۆليتارى بوو نه لايەنگيرى بۆرژوازي بوو، بەلكو نووسەرى گوندبى بوو» (لحميدانى: ۱۹۹۰: ۲۶)، زۆر جار وا ليكدهدرتتەوه دەنگى نووسەر له دەقەكانى رۆماندا بە ئاشكرا دەبيستى، بەلام نووسەر زۆر جار نمايشى ئايدۆلۆژىيانا كندا كات و بەريان دەداتە گيانى يەكتر، تەنيا دەيهوى شتيكى شاراوه ئاشكرا بكات، كه پيچەوانەى هەموو بۆچوونە كان بىت.

وهك باسمان كرد ئايدۆلۆژىيە دەقەكان دەتەنيىت له رۆماندا، بە تايبەتتى له سەردەمى دواى جەنگى دووهى جيهانييدا، حميد ئەلحميدانى دەنيىت: «ئايدۆلۆژىيە زاله بەسەر دەق، بەو مانايەى پيڤهاتهى يەكەمە، لەبەر ئەوهى دەقى رۆمانى دروستنابىت، مەگەر ئەم پيڤهاتهيهى تيدا نەبىت» «لحميدانى: ۱۹۹۰: ۲۶»، لێرەدا بۆمان رووندهبىتتەوه كه روانينى ئەديبان و نووسەران، جياوازه له گەل كۆمۆنيستە كان، كه ئەوان زياتر ئايدۆلۆژىيە دەخەنە خزمەتى دەق، بەلام بەگشتى بە پيچەوانە بىر دەكاتە، كه ئەمەش راسترە بۆ بەرهەمى ئەدەبى بەتايبەت رۆمان. خوينەر له روانگەى خۆيه وه دەروانيته ليكدانەوهى ئايدۆلۆژىيانا كندا، كه رۆماننوس نمايشى كردبوون رەتيدەكاتەوه، ئەمەش ئەوه ناگەيى خوينەر ئايدۆلۆژىيە رۆماننوسى رەتكردبىتتەوه، بەلكو رۆماننوس ئايدۆلۆژىيە شاراوهترى هەيه، جولەيان پيدەكات له نيو ئەو ئايدۆلۆژىيانەى

که رۆماننوس به ئاشکرا نمایشی کردبوون له نێو دهقه كاندا. وهک نمایشکردنی چه مکه کان بۆ نمونه (فیودالیزم) و فیودالیزمی نوی، که چینیکی ناو کۆمه لنگه، شانازی به پاره و پوول و دهسه لاتی خۆیانده کهن، له سه سر سیستهمی ده ره به گی ده رۆن، ده ره به گ «به وه که سه ده گوترا که خاوهن سامانیکی گه وه بوو، ژماره یه کی زۆر خزمه تکاری له بهر ده سه ته به وو، کاریانده کرد له پینا و پاراستنی به رژه وه ندی ده ره به گه كاندا» «توفیق: ۲۰۱۳: ۲۰۱۶».

کۆمه لنگه له نووسینیشدا وه کو بابه تی سه ره کی رۆماننوس، وه ک پتویست مامه له ی له گه لده کات کاتیکیش کۆمه لنگه ئاماده ی نه بیت، ئەوا نووسین به رجه سه نیه بۆ که شی نووسین، لێره دا نووسین ناتوانیت به ره مه میکی ناوازه ی هه بیت، هه ر بۆیه رۆماننوس به ئاگیه وه ده نووسیت. بۆیه نووسینیش خۆی ده گۆری کاتیک کۆمه لنگه ش په یوه ندی هه کانی خۆی ده گۆری، ئەگه ر وا بکات بۆ ئەوه ناووسیت تا له ناو بچیت، خودی «ده ق به شیکه له واقع، یان ره نگدانه وه ی واقعیه وه هندی لایه نی واقع ده خاته سه رکاغه ز، هه ر چه ند ره نگدانه وه که له ره سه نی خۆی نزیکیته وه ئەوا به هاو و کاریگه ری گه وه یه که ی به دیار ده که وی» «وهاب: ۲۰۱۷: ۱۰۵».

رۆماننوس ته نیا واقع له نێو دهقه كاندا ناگوازیته وه، یان پشه که ی وینه گریکی فۆتوگرافی نییه بۆ گواستنه وه ی رووداوه کان، به لکو هه ست و درکپیکردنه کانی جو له ده که ن له ناو دهقه كاندا و «ئه زموونی ژیان کردن به ره هه نده کانی ده روونی و کۆمه لایه تی و ئایدۆلۆژی، که هه موو ئایدۆلۆژی هه کانی ناو کۆمه لنگه و سه ره ده مه که ی ره نگه داده وه له زهینی و ئەوانه شی له گه لیشی ده ژین» «تقار: ۲۰۱۸: ۱۱»، رۆماننوس به ده ر نییه له گواستنه وه ی هه سه ته کانی بۆ ناو ده ق، بۆیه نا کریت ده قه کانی رۆمان خالیین له بیرکردنه وه کانی کۆمه لنگه و ژینگه ی بیرکردنه وه کانی رۆماننوس.

له ناو نووسیندا هه میشه ئایین و سیاسه ت ئاماده ی هه بووه، هه ر به ئەوانیش (ئایین و سیاسه ت) بۆیه کراوه، سه ره رای پاراستنی هێنی جودا کاری خۆی، وه کو ئەده ی جوانکاری له گه ل سیاسه ت و ئایین، هه رچه ند توخم و جو ره کانی بگۆرین، به لام نا کریت ژیده ری سه ره کی خۆی لابدات، که له سه ری بونیادراوه پتویسته «ئایدۆلۆژی په یامه راستگۆییه که ی بۆ کاریگه ری له سه ر بوونی ده مارگیری وه کو هه ر په یوه ندی هه کی زما نی له ناو ده قدا نوینه رایه تی ناوه رۆکه که ی بکات» «خریفی: ۲۰۱۳: ۱۴۴»، نه ک بکه ویته دوا ی کاریگه ری ئایدۆلۆژی هه کی دیاریکراو، پتویسته رۆماننوس نوینه رایه تی ده قه کان بکات، نه ک ئاین و هه زر بخاته مه زادخانه یه ک و پروپاگه نده ی بۆ بکات، چونکه رۆمان بۆ دا هینان دروستبووه، ئەو به شه ی ژیان دا برتیتته وه به پتی پتوه ری هونه ری دا هینان.

به شی دووم :

یه که م : ئایدۆلۆژیای کاراکته ره کان

رۆمان توخمیکی ئەده بییه، یه که م کار بیکات وینا کردنی به ئاگی کۆمه لنگه یه، مملانییه کانی ناو رۆمان به شیوازی تابه تی، به ئاگی کۆمه لنگه ده ره خات و راده ی تیگه یشتنی خه لکه که و به ئاگیان له رۆماندا پشاندده ات، به وه ی که رۆمان «شوپی کۆکه ره وه ی ئایدۆلۆژیاکانه یان توخمیکی ئایدۆلۆژیای مملانیی چینه کانی کۆمه لنگه یه» «بلحسن: ۱۹۸۵: ۱۶۹»، خودی مرۆف خۆی رووداوه کانی به سه ردیت و هه ر خۆشی ده بیت به ره یه کی جیاواز به هه لگری بیرکی جیاواز به برسه له سه ر دیاریکردنی ناسنامه ی خۆی، هه ر ئەوه یه وا ده کات ئایدۆلۆژی گشتگیر و زالبیت له زۆریه ی کایه کانی ژیان.

کاره کته ر توخمیکه له گه ل کۆمه لنگه و ده ور به ری دا، به رزونی لێروده ات، به ریزه ی خۆی په ستانی کۆمه لنگه کاریتیده ات، چونکه کۆمه لنگه چه سپیو نییه به رده وام له گۆرانکاریدا یه و پشده که ویت و تووشی گرفته بیت و مامه له له گه ل دژه کانه کات، تا کو دۆخه که تیپه رینیت. بوونی ده نگی جیاواز و ئایدۆلۆژیای جیاواز له ناو رۆماندا، ئەوا رۆشنیری جیاواز ئالوگۆر ده کریت له ناو کۆمه لنگه دا. له ئەنجامدا بیرکردنه وه ی تاکه کانی کۆمه لنگه پشده خات. «ئه گه ر بۆچوونی جیاواز هه بوو له سه ر ئاستی ئایدۆلۆژی له ناو رۆماندا، بۆمانده رده که ویت رۆمان گوزارشت له ناوه رۆکی کۆمه لایه تی و کیشه کانی ده کات، ئەم ناوه رۆکه یه ش جوانکاری هونه ری نه ک بۆچوونی ئایدۆلۆژی» «العید:

«۱۹۹: ۱۲۲».

رۆماننوس رۆل بۆ کاره کتیره کانی ناو رۆمان دابه شده کات، زانیاری له سه زاری کاره کتیره کانی ده گپرتیه وه ئه ویش (سالاری کوری سه رفراز خان)ه، هه ندیک جاریش زانیارییه کانی راده گریت و رۆماننوس دیت له سه زاری کاره کتیره کتیره وه هه وال و رووداوه کانی به خوینه ر ده گه یی، ئه مه ش هونه ریکه تا کو هه مو توخم و پیکهاته کانیتری ناو رۆمان به یه که وه به سه تیه وه و به ره و پشیمان ببات. رۆماننوس له م رۆمانه دا نه هاتوو دیا لۆگی کاره کتیره کانی بوه ستی و کیشه ی دهره وه ی رۆمانه که با سبکات یان وه سفی شوینه که و لایه نی دهره و نی و ژیا نی بابر دووی دهره وه ی رووداوه کانی بکات، که به یه ون دی نه بپت به پشکه شکردنی ئایدۆ لۆژیا.

کاره کتیره کانی:

جه مشید خان: دیار نییه که ی هه لگری بی ری کۆمونیست بوو، له ته مه نی (۱۶-۱۷) سالان کوریک خریلان، که میک مه یلی به لای قه له ویدا بوو، دوا ی زندانی کردنی له لایه ن به عسه وه، کیشی به جوریک دابه زی که هاوشیه ی نه بوو، هۆکاری کۆمونیست بوونی شی بۆ ئه وه نه بووه، که عه ودالی یه کسان کۆمه لایه تی یان ئازادی ی، به لکو حه زیده کرد به ره به ستی به رده م ئازادی هه لگری، بۆ ئه وه ی له گه ل ئافره تاندا رابو یی. ئه و به ر له گرتی؛ قوتابی ئاماده ی کشتوکال بوو، زیندان ه یچی له لوتبه رزی دانه به زانده لکو خراپتر ببوو، پاله وانی سه ره کی رووداوه کانه، به و مانایه ی که رووداوه کانی به سه ر ئه ودا هاتوو، خودی رۆمانه که به ناوی ئه و کراوه، چه مک و ئایدیاکان زۆریه ی خودی خۆی، یان خاوه نییه تی، یان له ئه نجامی جولانه وه به رده وامه کانییه تی له کات و شوینه جیا وازه کانی پشاند ه دریت.

ئایدۆ لۆژیا گۆراوه کانی پاله وانی رۆمان، له گه ل سه رده م و بارو دۆخدا گۆرانکاری به رده وامی هه یه، ئاماده بوونی پاله وان و ئه و به سه ره اتانه ی ها توونه ته سه ر ریگی، ئه و ئاماده ییه نییه خۆی به ویستی خۆی جو له بکات وه ک پاله وانیک، به لکو هه میشه قه ده ر و رۆزگار ری ره وی ژیا نیان پنگۆ ری وه.

بیرو راکانی جه مشید خان:

سه یرکردنی مرۆف بۆ خودا وه ک مه خلوقیک که له سه ره وه بۆ خواره وه دهره وانیت، له بڵندیه وه ئاده میزادان ده بی نیت، ئه مه ش ده گه ریته وه بۆ سه رده مانیک مرۆف توانویه تی بفریت. سوودی له یاسا کانی داروینه وه وه رگرتوه، که ئه گه ر مانه وه بۆ با شترین و به ه یترین بیت، ئه و مرۆف به راورد به و دپنده به یتر و بی ره حمانه ی له ناو سه ر وشتدا بوو، گه ر با لی نه بوایه ئه و ه یچ کات با شتر و به ه یتر نه بووه، تا به رده وامبیت له ژیا نکردن. به لگه ی سی هه می خۆی بوو، که فرینه که ی به لگه یه کی زیندوو به بۆ ئه سلی بالدار ی مرۆف، له گه ل هه بوونی هه مو و ئه و بیرو راکانه نه ی توانی له تیوره که یدا بچپته پش له به ر نه زانیی (زمانی ئینگلیزی) ه که ی.

ته وای ژیا نی جه مشید خان، یان ناوه ندی ملکه چ بوونه، یان راکشا وه بۆ ناسنامه یه کی نادیا ر و خه یالی، که له ته وای ته مه نی خۆی مه حکومی بی رکردنه وه ی که سانی دهره و به ری خۆی و کۆمه لگه و ده سه لاتبووه، هه ر یه ک به ئاره زووی خۆی په تی به ختی دریز و کورت کردوه، سو دی له توانا کانی وه رگرتوه، ره نگه هاوشیه ی نه بووه له کیشی له ش، به لام هه میشه با یه ک هه بووه بڵندی بکات و بی دا به زه ویدا.

(د. ته ها وادی) له باره ی پاله وانی رووداوی سیاسییه وه ده لیت: دوو جو ر پاله وان به دیده کریت، پاله وان و دزه پاله وان، «پاله وان که سینی چاک و پابه نده، ده گه ریته به دوا ی به ها و خۆشه ویستی خا وین. رۆلی سه ره کی هه یه و پانتاییه کی فراوان دا گیر ده کات له رۆمانه که دا... «وادی: ۲۰۰۲: ۱۸» رۆماننوس رۆل و پانتاییه کی فراوانی دا وه ته (جه مشید خان) تا کو جو له بکات و له هه موو جو له کانی دا له رووداوه جیا وازه کانی قسه ی جیا وازی هه یه و بی ر و با وه ره کانی راده گه ی نیت، هه ر جاری کیش رووداوی کی فرین و که و تن به سه ر ژیا نی دا بیت، بیرو راکانی گۆرانکاری به سه ردا دیت.

(جه مشید خان) رۆلی کاره کتیره خیری بی نیوه به و دابه شکردنه ی (د. ته ها وادی) ده ی کات «پاله وانی خیر یان ئه ر نییه، که به رگری ده کات و تیده کۆشی، یان نه ر نییه، ئازار ده کیشی بی رو به روو بوونه وه» «وادی: ۲۰۰۲: ۱۹» رۆلی جه مشید خان ئه ر نیی بوو به رگری کرد و تیکۆشا بۆ به ده ست خستی ئه و بیرو راکانه ی که میشکی دا بوو، که چه ن دین جا ر لیدان و را وه دوونان و خۆشاردنه وه ی دیوه هه موو رووداوه کانی ئه م

پانتاییه جوگرافیا یه باشوری کوردستان و سنوره کانی عیراق و ئیرانی به چاوی خوی وه ک میژوو تۆمارکردوو و خودی خوی راسته و خۆ به شداریکردوو له شه و ئانۆزییه کانی ناوچه که دا. له کۆتایی ته مهنی بنگومان ده کاته کۆتایی رووداوه کانی رۆمانه که، که کۆتا فرینه... ئیدی وه ستا له تیکۆشان و له ههنده ران گیرسایه وه. له نامه کانی که بۆ (سالار) یاریده ده ری ناروووه حال و گوزهرانی باشه ئیره وه کو ئه وه ته وانه ی لای ئیوه نییه ریز له مرۆف نه گرن، به نیاز بوو (سالار) بباته لای خوی «بلیتیکی سه فه رم بۆ ده کریت و ده نیتریت، تا له و ولاته دوور و له ناو ئه وه ته وانه دا که ریزی لیده گرن ببه میوانی» «عه لی: ۲۰۱۸: ۱۷۸»

سالار: ههر خوی گیره وه یه و ههر خۆشی باسی خۆیده کا، که کورپکی یانزه سالان له دوای فرینی یه که می جه مشیدخان و دابه زینه سه ر زه وی، یاوه ری (جه مشیدخان) یکردوو، وه ک کاره کته ریکی یاریده ده ری پاله وانی سه ره کیی رۆمان ده رکه وتوو و برازایه تی، وه سف و خوره وشته کانی له رینگه ی ئه وه وه ده گاته خوینهر. له ناو خزم و کهس و کاریدا به بیکه لک له قه له م ده درا، ماوه ی دوو سال له سه ر یه ک له پۆلی یه کی ناوه ندی ده رنه ده چوو، ته مهنی گه نجی له گه ل (جه مشید) به سه ر بردوو، تا سیما ی پیری لیه ده ده که وی تاکو دواساتی ده ستلیکبه ردانیشی، به شیوه یه کی تراژیدی رووداوه کان ده گیرته وه، هه زی زۆری بۆ ژیان هه بوو... رۆمانووس بۆ ئه وه ی گه یانندی رووداوه کان و ئایدۆلۆژیا و بیرکردنه وه ی جیاواز له سه رده می میژووپی دیاریکراو بگه یینته خوینهر، دیت ناخی کاره کته رییک به تال ده کاته وه به رانه ر ژیانکردنی تاکه کانی کۆمه لگه ی کوردی و هونه ریکیشه بۆ ئه وه ی ته وای رووداوه کان ته نیا له سه ر پاله وانی سه ره کیی نه بیته ئه م کارانه ده کات. رۆمانووس دیالۆگیکی توند له نیوان (سالار جه مشید خان) مان پیشانده دا، که سالار نه خوینده واره ناتوانیت بیته ژووری رۆژنامه نووسه کان رینگری لیده کرا له لایهن (جه مشید خان) وه «من بۆ ئه وه ی پتر توره بیکه م گوتم: ئه و کورسیه ی که ئیمه له سه ری داده نیشین و دارتاشینی نه خوینده وار دروستیکردوو، هونه ری له هه موو ئه و رۆژنامه نه زیاتر تیدایه که له سه ر کورسیه یه که ده یخویننه وه» «عه لی: ۲۰۱۸: ۱۴۵». رۆمانووس کرده وه و نه نییه کانی به رپه وهردی ولات و کرده وه ی حه زبه کان له سه ر زاری (سالار) ئاشکرا ده کات، که خوی گه یانده وته هه ندیک فایلێ نه یی ولات لای رۆژنامه نووسان کۆکرا بووه وه ئه ویش دۆسیه که ی به وردی خوینده وه ده نیته: «فایلی ده یان چیرۆکی سه یر و نه یی و ترسناک که بیده چوو ئاشانسه که ی جه مشیدخان ئیشیان له سه ر بکات. چیرۆکی «س. خالید» ناویک که حزب رایسپاردبوو ده و له مه ندیک بکوژیت، بیته وه ی به نیته وه ک کوشتن ده ریکه ویت. چیرۆکی نه رمین خانیک که له رینگه ی برایه کی ئه وه وه پاره یه کی زۆر ره وانه ی بانکیکی به لجیکا کرابوو. چیرۆکی دوو سیاسی گه وره که له سه رده می شۆرشدا کاری سیخوریان بۆ به عسیه کان کردبوو... دۆسیه ی ئه و پارانه ی که سه رنوسه ری رۆژنامه یه کی ئه هلی له ژیره وه له ده رگایه کی نه یی حیزبی وه رده گرت بۆ ئه وه ی هه ندیک ناوی دیاریکراو له که دار بکات» «عه لی: ۲۰۱۸: ۱۵۲-۱۵۳» ئه مانه ی سه ره وه پیشاندانی کرده وه ی سیاسی و حیزبی و رۆژنامه وانن که له م ولاته کارده که ن و کارناکه ن بۆ سه رخستنی ئایدۆلۆژیا له ولاتدا، به لکو به رژه وانه ندی له سه ره وه ی هه موو هاوکیشه کان و ئایدۆلۆژیاکانه. له روویه کی تره وه پاک (جه مشیدخان) پیشانده دا که ناتوانیت له گه ل ئه م لاریانه هه لبات و به رده وامبیت له سه ر کاریک، که بۆگه ن کراوه به به رژه وانه ندی ته سک، هه ر بۆیه شه هه میشه ده ستی بۆ هه ر کاریک ده برد بۆ ماوه یه ک کورت وازی لیده هینا.

سمایل: سمایل ئه دیب خان کوری حیسام خانه، باوکی برا گه وره ی جه مشیدخانه، کورپکی گه نجی پانزه سالان برازای جه مشیدخانه، به کاره کته ریکی لاوه کی هه ژمار ده کری، رۆلینی ئه وتۆی نه بووه له گیرانه وه ی رووداوه کان، به لکو یارمه تی پاله وانی رووداوه کانی داوه، خوی و سالار دوو گه نجی بیکه لکی ناو خیله که یان بوون، باوکی ته کبیری هاوه لی کردنی جه مشید خانی بۆ دارشتبوو. ئه گه رچی (سمایل) بیکه لک بوو، به لام گۆرانکاری له کاره کته ره که ی له رووی زانیاری روویدا. (سالار) ی گیره وه ده نیته: «سمایل تۆ ده زانیت من و تۆ هاویری بووین؟ ئیستا تۆ بیت به رۆژنامه نووسیکی ناسراو من هیج نیم... من قه تیش نابم به هیج» «عه لی: ۲۰۱۸: ۱۵۱» لیره دا پتویسته باسی جووری کاره کته ری رووداوه کان بکه ین له گۆرانکاری د. داود غه تاشه ده نیته: «کاره کته ری چه سپاو، رووداوه کان کاری تیناکه ن و توانای گه شه کردنی نییه، به لام کاره کته ری په ره سین، چه ندین هه لویست و کاروکرده وه ی تازه ی لیدیاری ده که ویت و په ره ده سینیت» «غطاشه: ۲۰۰۰: ۱۲۶» لیره دا (سمایل) گه شه ی کردوو له خزمه تکاریکردن بۆ یاریده ده ر یان هاوکاریکردنی پاله وان، ئه گه ر چی رووداوه کان له سه ر زمانی (سالار) وه

ده گه‌يشته خوینەر، به‌لام هه‌ندیك نه‌یخی هه‌بوو وه‌كو كارى رۆژنامه‌وانى كه (سمایل) زیاتر زانیارى له‌لا بوو به‌به‌راورد له‌گه‌ل (سالار) دا، نه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه‌هه‌ جوله به‌كاره‌كتهره‌كان بكریت و هونه‌رى گه‌شه‌كردن بده‌انه‌كاره‌كتهره‌كان بۆ ئه‌وه‌ی رۆمانیكى چه‌قبه‌ستوو نه‌بیت تاكو كۆتایى. دواتر كارى پالنه‌وان چى بیت وا پيوست ده‌كات یاریده‌ده‌رانى نزیكین لی.

به‌شى دووهم:

ته‌وه‌رى دووهم: ئایدۆلۆژیاى ده‌ق

رۆمانه‌كه‌كه‌ ناوینشانى (جه‌مشید خانى مامم، كه‌ هه‌میشه‌ با له‌گه‌ل خۆى ده‌یبرد)، كتومت به‌ دروستى پێكاهه‌، ناوینشان ئاماژه‌یه‌كه‌ له‌ كێشه‌ی هه‌میشه‌ی كورد، كه‌ كێشه‌ی هه‌میشه‌یه‌یه‌ له‌ رووداوه‌كانى ناو رۆمان، هه‌ر بۆیه‌ زه‌فكردنه‌وه‌ی ناوینشان مه‌به‌ستداره‌ له‌ لای رۆماننوس، چونكه‌ «ناوینشان خوینەر ئاراسته‌ده‌كات، به‌و مانایه‌ی كه‌ ناوینشان بونیادی ده‌قه‌» «خرفى: ۲۰۱۳: ۱۴۷»، به‌ ناوینشان كلیلى مه‌به‌سته‌كانى رۆماننوس، ده‌توانریت ده‌رگه‌كانى رۆمان بكریته‌وه‌ «نافونیشان وه‌كو ئیکه‌م كلیلا ده‌ستبه‌كاربوونى ده‌یته‌هه‌ژمارتن» «ده‌شتى: ۲۰۱۰: ۹»، رۆماننوس وه‌كو ده‌ستپێك؛ هات ناوى پالنه‌وانى سه‌ره‌كی رۆمانى له‌گه‌ل هه‌یزه‌ سه‌ره‌كیه‌كه‌ی كه‌ هه‌میشه‌ (با)یه‌ ئاراسته‌ی په‌رپه‌وه‌ی ژيانى ده‌گۆرێ بۆ كارێك كه‌ پێشتر خۆى بۆ ئاماده‌ نه‌كردووه‌، ئه‌مه‌ وه‌ك قه‌ده‌رى میلیله‌تى كورد، كه‌ قه‌درى له‌ ناكووى بۆ خۆ ئاماده‌كردن رووبه‌روو ده‌بیته‌وه‌، جه‌مشید له‌ یادداشته‌كانى خۆى ده‌نووسیت «پیاویك وه‌ك سیلیفۆنیكى شه‌فاف كه‌ به‌ جوړیك ناوى و روونه‌شته‌كان له‌ ویدیوییه‌وه‌ دیارن... به‌لام پیر، ماندو... بۆ یادوه‌رى و بۆ هیچ شتیك، مه‌خلوقیك مه‌حكوم به‌ وه‌ی هه‌موو جارێك له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دروست ده‌بیته‌وه‌» «على: ۲۰۱۸: ۱۳۶»، بێگومان به‌ له‌ ده‌ستدانى به‌شێك له‌ ده‌ستكه‌وته‌كانى، یان هه‌مووى به‌ ناچارى له‌ سفره‌وه‌ بونیادی ژيان ده‌نریته‌وه‌، قه‌ده‌رى كورد و ابووه‌ هه‌میشه‌ مالى له‌سه‌ر پششى و لاخ بووه‌ و مالى و حالى تیکچوووه‌ دووباره‌ و سێباره‌ هه‌ولێ بونیادنانه‌وه‌ی داوه‌.

له‌ رۆماندا په‌یوه‌ندیه‌كى دوو لایه‌نه‌ هه‌یه‌ له‌ نێوان هونه‌رى نووسین و ئایدۆلۆژیا كرده‌نا، ئه‌گه‌ر له‌یه‌ك روانگه‌وه‌ تیشك به‌خریته‌ سه‌ر رۆمان، ئه‌وا وشك و كیماسى له‌و رۆماندا به‌رچاو ده‌كه‌وت، ئه‌و كیماسیه‌ش گرنگیینه‌دانه‌ به‌ پێشاندانى راسته‌وخۆى ئایدۆلۆژیاى (سیاسی)، ئایینی، كۆمه‌لایه‌تی...هتد)، رۆماننوس له‌ رۆمانى (جه‌مشید خانى مامم، كه‌ هه‌میشه‌ با له‌گه‌ل خۆى ده‌یبرد)، خۆى له‌م باروودۆخه‌ چه‌ق به‌ستوو به‌ دوورگرت، وایكرد ته‌كنیكى جوانكارى كه‌رسته‌كانى پێشكه‌شكردنى ئایدۆلۆژیا له‌سه‌ر حیسابى سیاسه‌ت پێشكه‌شكردن نه‌بیت، واته‌ نه‌بیته‌ رۆمانیكى ئایدۆلۆژى، به‌لكو ئایدۆلۆژیا له‌ نێو ده‌قه‌كاندا ده‌ریكه‌وى، ئایدۆلۆژیاكان روون نه‌كاته‌وه‌، چاویكى له‌سه‌ر دادگای په‌خنگرانه‌ بووه‌ له‌ ئامرازى هه‌یما ده‌رخستن و شاراوه‌دا، كه‌ هه‌ر یه‌كێك له‌ هه‌یما و ئاراسته‌كان تاییه‌تمه‌ندیان هه‌یه‌ و بۆ دیارى كردنى په‌فتارى كاره‌كتهره‌كان له‌ كاتى بوونى جه‌نگ یان كێشه‌ی خوینداری یان دۆخى ئاینى... هه‌میشه‌ مروّف به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌یزانه‌ رووبه‌روو ده‌بیته‌وه‌، كه‌ رۆماننوس ئه‌و هه‌یزه‌ی به‌ بایه‌كى به‌هه‌یز ناوى بردوووه‌، جه‌مشیدخان بێند و نه‌وى ده‌كا، ئه‌م توانایه‌ به‌ شیوه‌یه‌كى ئه‌ده‌بى و هونه‌رى داھه‌ینه‌رانه‌ به‌ ئه‌نجام گه‌یاند.

ئامانج له‌ رۆمانى جه‌مشیدخان: نووسین و بانگ راهه‌یشتن نییه‌ بۆ نووسینیكى سیاسى، به‌لكو ده‌یه‌ویت دیدگای سیاسى زانباكات له‌ گوزارشت كرده‌نا، ئه‌و رۆمانه‌ هه‌لقولوى ژێدهریكى ئایدۆلۆژییه‌، كه‌ بونیادناوه‌ له‌ سه‌ر په‌وشت و ده‌روونى خه‌فه‌كراوى تاكه‌كانى كۆمه‌لگه‌ی كوردی، كه‌ پێشهاقی خه‌را رووده‌دات ناهه‌یلتی ببه‌یته‌ په‌فتارى هه‌میشه‌ی تاكه‌كان و هه‌میشه‌ كاره‌كتهره‌كان به‌ ته‌ورمێكى بیری نوێ په‌فتاریانده‌گۆریت، وه‌كو گۆرینی پێشه‌ و په‌فتارى جه‌مشیدخان به‌گۆرانی بیرو ئایدۆلۆژیاى له‌ وێستگه‌كانى ژيانیدا، په‌خنه‌گرتن له‌ كۆتایى په‌ره‌كانى رۆمانه‌كه‌دا به‌ لێشاو خۆى نمایشده‌كات، ته‌نانه‌ت قسه‌كانى كاره‌كتهره‌كانیش وه‌ك پێشوتر نابیرن، گه‌ره‌ ده‌لتیت: «گوتیشم سه‌رده‌مێكدیت كه‌ چۆن مروّفایه‌تی خۆى له‌ هه‌یزى فیرعه‌ونه‌ كۆنه‌كان ئازاد كرده‌وه‌، خۆشى له‌ هه‌یزى ئه‌مجوره‌ فیرعه‌ونانه‌ ده‌ته‌كینیت و هه‌مووتان وه‌ك قه‌ساب و مروّفكوژ و بویژدان ده‌چنه‌ مێژوووه‌» «على: ۲۰۱۸: ۱۵۷»، ئه‌مه‌ په‌خنه‌یه‌كى تێزه‌، هه‌میشه‌ په‌یامێكه‌

راسته و خوڤان به به کارهێنانی هه موو (تان) که مه بهستی دهسه لاتدارانی ئیستاییه. (جهمشید) له چهند شوئینیکهوه به قهدهر گوزارشتی له سه ربوورده کانی ته مهنی ده کرد، ههر به ناو کۆمۆنیست بوو، ئازادیشی بۆ گه یشتن به ژنان بوو، به لام تهویش له دواساته کانی ته مهنی زمانی رهخه و ئاراسته کانی ده گۆرین ده لیت: «له ههر جیگایه کی دیکه شدا بکه وتبمایه خوار، ههر وه کو یه ک بوو، له م نیشتیمانه دا مروؤف له ههر جیگایه کی ئاسمانه وه به ربیته وه، ههر ده که ویتته ناو مولکی مه سئولیکه وه» «علی: ۲۰۱۸: ۱۶۱»، جهمشید بازنه ی رهخه کانی گه وره ترده بێ ده په ریتته وه سه ر ده سه لات و ده لێ: «من تا ئه وکاته ئاسووده بووم، که حوکومرانی ئیره منیان نه ده ناسی، ئیستا تا پیر ده بم وازم لینه هین و ده مخه نه قه فه زه وه و وه ک مه یموون یاریم پیده که ن» «علی: ۲۰۱۸: ۱۷۳»، ده سه لاتی سیاسی (جهمشید خان) یان به مه یمونه بالداره که ده ناسیه وه «ئه ندامانی بیرونی سیاسی حزبی ناویان نابوو «مه یمونه به رزه فه که ی نیشتیمان، که وه ک (به گی هیجری) ته فسیریده کرد، په یوه ندییه کی مه جازی له گه ل گوزاره ی «هه لۆ به رزه فه که ی نیشتیمان» دا هه بوو که له سالانی پێشوو دا باو بووه» «علی: ۲۰۱۸: ۱۶۵»، نووسه ر بۆ ده رخستنی چه مکی (نیو فیودالیزم) که له سه ر هه ردووک ئاستی ئابووری و سیاسی رووده ات، گرووپی هه ن خاوه نی کۆمه لێک له جومگه سه ره کییه کانی ده سه لات و ئابوورین، وه ک پۆست و سه رمایه ... جهمشید که زۆر له ناو بانگی و خودی خۆی یازی بوو، که متر سه یری خواره وه ی خۆیده کرد، به وه مه به سه تی، که پینگه ی عه شایری و پاره و پولیتیکی زۆری بنه ماله که ی له به ر ده ستبوو، سالار ده لیت: «ئه وه هه میشه به هانه یه کی هه بوو له بندان و به فه زه وه سه یری ئیمه ی ده کرد» «علی: ۲۰۱۸: ۱۲»، سه ره تا نه یده ویست به ناوه خێله کیه که ی بانگی بکه ن، چه زی ده کرد به (هاویری جهمشید) بانگی بکه ن، ئه مه روونه که به ئایدۆلۆژیای کۆمۆنیستی کاربگه ر بوو، پاشگری خێله کی ره تده کرده وه، به لام دوا ی فه یری یه که م تا کۆتای فیودالیزم، له یاداشته کانی به ئاشکرا ده بینرا «من جهمشید کوری حیسام خان... که ئه سلم ده چیتته وه سه ر میر شاهانی زه ند» «علی: ۲۰۱۸: ۴۳-۴۴»، ئه گه ر چی ئه و رووداوانه ی به سه ری داها تن به ریشه کی زۆر ئه و له خۆ یازی بوونه ی بیربرده وه، چونکه گروپیکی سیاسی و ئابووری په یدا بوون، که که مینه یه ک بوونه خاوه نی زۆر شت و زۆرینه ش بوونه خزمه تکار، هه مان شت به سه ر (جهمشید خان) دا هات، بووه بووکه له ی ده ستی به پرسان، شه وانه یاریان پیده کرد و میوان و مندالانیان پێ دلخۆش ده کردن، لێره دا پانه وان وه ک ته ماشاکه ر ده روانیته جو له کانی کاربه ده ستان، رۆژگار جهمشید خانی ده سوراند نه ک ویست و ئاره زووی خۆی. رهخه کانیش ته نیا ده سه لاتداران ناگرتته وه، به لکو ئاین و نووسه ر و رۆژنامه نووسیش ده گرتته وه، (سالار) ده لیت: «من جارێک گوتم لای ئیمه که وچکیک له نووسه ری خراب تیکه ل به که وچکیک له سیاسی خراب بکه و جوان رایانه وشینه و چهند که وچکیک له گه راوه ی مه لای خرابیان تیکه لوه بکه و تۆزیک له گه ل ئاودا بیانخه ره سه ر ئاگر و بیانکولینه، ئه وه رۆژنامه نووسی عه یاره بیستو چواری ولاتی ئیمه ی لێده رده چیت» «علی: ۲۰۱۸: ۱۴۵-۱۴۶».

کاتیکیش دین وه ک عاده تیکی رۆژانه ی لیبیت و ئایدۆلۆژیای ته نیا له نیو کایه ی سیاسی و ده رگا کاندای پیبکریت، هه میشه له کۆمه لگه کاری پیناکریت، له کۆتاییدا فیل و درۆ سه رده که ویت به سه ر راستی، کاتیک دوو له سه ر یازانی فارس بۆ پاسه وانیکردنی جهمشیدخان ته رخانکاربوون تا ئاگیان لیبیت نه فه یت، دوو کوری ته مبه ل که ئه گه ر له سوپا نه بن که س لیبیان ناپرسیت «ئه وان به مامم ده لێن: له و رۆژانه دا که ئه و جلی ئیمامه ت ده پۆشیت و وه ک سیبه ری حوسه یان ئیمام عه سه کهری به سه ر سوپادا ده فه یت، ئه وه گه نجانی مه زه به دار وه ها جۆشده ات، ئیدی به عیشقی که ربه لوه خو یان به کێلگه کانی میندا ده دن و باکیان به مردن نامینیت» «علی: ۲۰۱۸: ۵۳»، ئه مه باشتین فیل بوو که ده رگا و سیسته مه سیاسیبه کان خه لک به کوشت بدن، ههر ئه و فیله ش وای له جهمشیدخانکرد بۆ جارێکی تر رابکات وه ک هاوولاتیه ک له ده ست کاربه ده ست و په یره وانی ئایدۆلۆژی ده ربازی ببیت.

ئایدۆلۆژیای کاتیک ده بپته ئامرازیک بۆ گه یشتن به ده ستکه وتی مادی، له م باره شدا داها تووی کۆمه لگه ش نادیار ده بیت هه میشه گۆرانکاری به سه ر سیسته م و ئایدۆلۆژیایکان دادیت. سه رده مانیک جهمشید خان ئایدۆلۆژیای شیوعییه کانی هه لگرتبوو، دواتر ئه و ته وژمه بایه ی که له سه ره وه باسمانکرد، لێ ده دا و ده یکات به مه لای ئاینی و دواتر به جاسوس و دواتر به قاچاخچی... جهنگه کان له سه رده ی ئه ودا گۆرانکاری بنه ره تییان به سه ر دادیت، هه لکردنی شه ری عێراق-ئێران و پاشان راپه یری سالی (۱۹۹۱) ی خه لکی باشووری کوردستان، پاشان

شەری قات و قری و بی پارەیی و پرووتاندنەوهی مندالی فەقیر، دواتر حەزە خەفە کراوە کانی سەردەمی گەنجی لە پال ئەرکە کەیدا، ئەمانە هەمووی سەرکەوتنی فێلە بەسەر راستییدا، کەمجار هەبوو لە وێستگە کانی ژبانی جەمشیدخان ئاراستەکان بەراستی رویشتەن، سەرەرای تەوژمە سیاسییە کە، تەوژمە کۆمەڵایەتیە کەش هەمیشە پەتی بەختی جەمشید دەپێچێت و ناهێت و چان بەدات.

نوسەر لە رۆمانە کەدا باسی دوو گەنج دەکات، کە لە ترسی سەربازی رابانکردبوو، خزمەتکاران هەبوو یارمەتی دوو هەلاتوو کە دەدا و کاریشی بۆ حکومەت دەکرد، «لە بنکە یەکی دیاریکراودا مانگانە زەخیرەیی بۆ دەخستن و ئیمە بەشەو دەچووین دەماندا بە کۆلماندا و بەرەو حەشارەکان سەرماندەخست» «عەلی: ۲۰۱۸: ۶۶»، بێزاری خەلکی عێراق و کوردستانیش لە جەنگە یەک لەدوایە کە کانی ناوچە کە وای لە خەلکە کە کردبوو، بێر لە یارمەتیدانی یە کتر بکەنەوه، باکیان بە لە ناوچوونی دەسەلاتی سیاسی و سیستمی حوکمرانی نەبێت، ئەو خەلکە باجی ئایدۆلۆژیای ئایینی و مەزھەبی و ناسیونالیزمی دەدەن و بە دەیان شار و گوند وێران دەبن.

کاتیکیش رۆمانووس خۆی دێت قسە لەسەر کارەکتەرەکان دەکات و نییەت و مەبەستەکانیان شیدە کاتەوه، دەرخەری ئەو یە رۆمانە کە رۆمانیکی ئایدۆلۆژییە، ئەو کاتانە ی کە دۆخی ئایدۆلۆژی تازە دروست دەبن لە گۆرانکارییە سیاسییەکان، کاتیکیش مەملانی تەواو بوو، نوسەر خۆی نامادەگی دەبێت لە باسکردنی دەروونی کۆمەڵگە، کە هێشتا ئارام نییە، نزیکە ی شەش مانگ لە دوورکەوتنەوهی رژیم لە ناوچە کانی هەریمی کوردستان تێپەر دەبی، بەلام هێشتا خەلک ترسی هەیه لە هاتنەوهی بەلایەکی تر بەسەریاندا «جەمشید باوەری و هەباوو سەدام حوسەین و سێبەرەکانی، لە جەهەنەمیشەوه بێت دەگەڕێنەوه بۆ ئەوهی تۆلەمان لێبکەنەوه» «عەلی: ۲۰۱۸: ۷۱»، قەیرانی فیکری و تەوژمە چالاکە کانی سیاسییەکان، بۆ مامەلە کردن لە گەل کۆمەڵگە، نوسەر لە رێگای کارەکتەرەکانی قسە دەکات، کە چۆن دەسەلات ئایدۆلۆژیایە ک دروست دەکات بۆ پاساو دروستکردن، گێرەرەوه باس لە بۆچوونەکانی جەمشید دەکات کە جەمشید وای گوتوو: «جاران تەنیا دیکتاتۆرە گەورە کانی وەک (ستالین و هیتلەر و مۆسۆلینی) دەیان توانی شتی وابکەن، ئەوانە ی سوپا و دەولەت و پۆلیسی نەپتێیان هەبوو، ئیستا بەسە مائەپەرنیکت هەبێت، بۆ ئەوهی ئەوه بکەیت، خەیاڵ و عەقڵی هەزاران کەس بەو جۆرە بچولێت کە دەتەوێت، ئەو کەسانە یان لە لا خۆشەویست بکەیت کە پێت خۆشە، وا بکەیت رقیان لەوه بێت کە تۆ مەبەستت» «عەلی: ۲۰۱۸: ۱۵۶».

پیشاندانی خێر و خۆشەویستی لە کارەکتەری جەمشیدخان، کە لە هەموو تەمەنی بیری لێنە کردبوو یەوه، ئەوا ئەمڕۆ جەمشید وا بەستە ی خوو یەکی نوێ بوو، ئەویش دژایەتییکردنی پیاو و حەزکردن بە ژن، نوسەر لەسەر زاری جەمشیدخان دەلێت: «لە سیانزە سالی رابردوودا هەموو ژبانی بە هەموو چرکە شاد و ترسناکییەکانەوه لە ناو پیاواندا بردۆتە سەر، ئیستا کاتی ئەوه هاتوو ئاراستە یەکی نوێ بەدات بە زیندەگی و کاتی خۆی لەبۆ ژنان تەرخان بکات» «عەلی: ۲۰۱۸: ۷۲»، جەمشید هەموو وێنە کانی لە ژوو رە کە ی لێکردەوه، «جگە لە وێنە کانی مارکس و ئەنگلز، کە چیدی بە دیوارەکان نەما بوو» «عەلی: ۲۰۱۸: ۷۲»، دەرخیستی ئایدۆلۆژیای جەمشیدخان بە مانەوهی ئایدۆلۆژیای زالی کۆمۆنیستەکان بەسەر کۆمەڵگە ی کوردی باشوور، لە سەردەمی راپەرین دەرخی گۆشە نیگی نوسەر، لە پیشاندانی فیکرەکان لەسەر دەمە جیاوازه کاند، کە تاقی کوردی هەر بەناو کۆمۆنیست بوون، لە ناوەرۆکدا هەلگری بێرکردنەوه یە کیتیبوون، چونکە جەمشید چەندی نەجار بێرکردنەوه کانی خۆی گۆریوون، ئەمەش کاریگەری تەوژمە فیکریەکانە، کە بەردەوام بەریە کەوتنیان هەیه لە گەل خۆینەر و گوێگەران، کە ختۆکە ی تازە و ئاراستە ی نوێ بگرنەبەر، هەرەها نوسەر هاتوو نۆینە رایەتی دەقی کردوو، نەهاتوو شەرفە ی ئایدۆلۆژیایە ک بکات، یان روونکردنەوه ی زۆر لەسەر ئایین و بێرەباوەرەکان بەدات، خۆی لەبیر بکات کە ئەو داھێنان دەکات، هەر بۆیە گۆرانکارییە خێراکانی سیاسی چ لە سەر عێراق و ناوچە کە، چ لەسەر ئاستی کارەکتەرەکان بە چەند دێرێک، کە زۆرجار ناگاتە پەرە یە ک دەریاز دەکات، مەگەر بە ئامازە بگەرێتەوه بۆ باسکردنی.

کە باسی شەر و کوشتاریشی دەکرد، قول نە دەبوو یەوه لە چۆنییەتی روودانە کە ی، بەلکو ئامانجێکی گەورەتری هەبوو پیشانی بەدات، ئەویش: «بێرکردنەوه، ئایدیا، بەرژەوه نەدیەکان «ئەو لە ئاسمانەوه چەندی شاری وێران کراوی ئێرانی بینی، لەسەرەوه را دەیان هەزار لاشە ی تیکە لاوی سوپاکان کەوتنە بەردەمی، بە چاوی خۆی ئەو دێرندە ی تیبە ی بینی کە عێراقییەکان دەیانواند» «عەلی: ۲۰۱۸: ۴۰»، نوسەر کە مەتر خۆی

له قهره‌ی ئه‌و شروفا نه ددها، كه هه‌موو كه‌س زانیاری هه‌بیت له روودانی، به‌لكو دیوه‌ی شارواوه‌كانی پشت سه‌ركه‌وتن و شكسته‌كانی زیاتر پیشانده‌دات، پیشاندانی واقعی سه‌رده‌مه جیاوازه‌كان ئه‌ركیكی تره، پنیوسته بیركردنه‌وه‌كانی كۆمه‌نگه‌كه پیشانده‌دات، جه‌مشیدخان ده‌لێت: «تا مرۆفه‌كان به‌م چه‌شنه‌ی ئیستا غه‌مگینن، به‌رده‌وام هه‌ولده‌ده‌ن له ولاتی خۆیان رابكه‌ن، چونكه ئه‌وه‌ی ئینسان پنیوایه ده‌توانیت له شوئینکی تر به‌خته‌وه‌ر بیت، كه‌ریه‌تییه كه له باوه‌ئاده‌مه‌وه‌ بۆمان ماوه‌ته‌وه» «علی: ۲۰۱۸: ۱۲۲».

له‌باره‌ی بوونی ئاین له ناو كۆمه‌نگه‌ی كوردیدا، جووری بیركردنه‌ی خه‌لك و چۆنییه‌تی سوود وه‌رگرتن لێ و کاریگه‌ری بیركردنه‌وه‌كان له‌سه‌ر رفته‌ره‌كانی تاك، كه هه‌میشه ئاین شه‌رینکی سه‌خت له‌گه‌ل جووری بیركردنه‌وه‌كان ده‌كات: «نایدۆلۆژیا ده‌یه‌ویت زانسته‌كان بخاته‌ خزمه‌تی خۆی، چه‌ند هه‌نجه‌تیک له به‌رژوه‌ندپێ خۆی ده‌دۆزێته‌وه و هه‌ندیک ئه‌نجامی زانستی به‌ دیار دیارده‌خات وه‌كو به‌نگه له‌سه‌ر دروستی كاره‌كانی، لێره‌دا زانست لای ئه‌و پاساوێكه بۆ باوه‌ره‌كه‌ی» «باریون: ۲۰۰۶: ۱۵»، ئه‌وه‌ی جه‌مشیدخان ده‌یكات بۆ دۆزینه‌وه‌ی بیردۆزینکی نوێیه، له‌وه‌ی كه مرۆف سه‌ره‌تا بائی هه‌بووه و لاوازی جه‌سته‌شی وه‌كو پاساوێك ده‌خاته‌روو، رێك سه‌لمینه‌ری ئه‌وه‌یه، كه نایدۆلۆژیاكان پراكتیزه‌ی کاریگه‌ری خۆبانه‌كه‌ن له‌سه‌ر زانست، پرسیاری زانستی ده‌كه‌ن، دواتر له سۆنگه‌ی گریمانه‌ی چه‌ق به‌ستوو گریمانه‌كانتان پیشانده‌ده‌ن.

رۆماننوس قسه له‌سه‌ر رابردووییه‌کی دوور ده‌كات، كه سه‌رچاوه ئاینیه‌كان قسه‌یان له‌سه‌ر کردووه ئه‌و دیت گوماندروست ده‌كات له‌سه‌ر رووداوه‌كان یاخود پرسیار دروستده‌كات، ئه‌مه‌ش پیشه‌ی رۆماننوسه كه پرسیار و گوماندروست بکات بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌ر به‌دوای ولامه‌كان بگه‌ریت «جه‌مشید رای وابوو: ئیمه مه‌گه‌ر بیده‌ماغیكی گه‌وره‌بین وا بزاین ناده‌م له‌داری ماریفه‌تی خواردوه، هه‌ر سه‌یرکردنیکي روکه‌شی حالی مرۆف ئه‌وه به‌یانده‌كات كه مرۆف هه‌رگیز ده‌می بۆ میوه‌ی ئه‌و داره نه‌بردوه و هه‌میشه و هه‌میشه‌ش له تاریکییدا ژیاوه و هه‌ر له تاریکییدا ده‌ژی» «علی: ۲۰۱۸: ۱۲۳» رۆماننوس قسه له‌سه‌ر روه‌نده ئاینیه‌كان ده‌كات و به‌شیک له رووداوه‌كانی ته‌رخانکردووه بۆ ئه‌م لایه‌نه، قسه له‌سه‌ر برواداره‌كان ده‌كات كه به‌ی بیركردنه‌وه راسته‌وخۆ باوه‌ر به هه‌موو رووداوه‌ی روکه‌شه‌كان ده‌كه‌ن، بۆ نمونه (جه‌مشید خان) سه‌رده‌مانیک پرۆپاگه‌نده‌ی له ناو خه‌لك بلاقوده‌وه كه له‌كاتی فریندا خودای بینووه، مژگه‌وتی (دوو گومه‌ز) بووه، شوئینی خۆ ناساندنی وه‌ك پیاوێکی وه‌لی؛ خه‌لكیش زوو باوه‌ریان پێكرد «جه‌مشید هه‌موو هه‌ینییه‌ك، دوا‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت ده‌چوو سه‌ری و له ئاسمانه‌وه گوتاریکی سه‌باره‌ت به دیداره‌كانی له‌گه‌ل باری ته‌عالادا ده‌خوینده‌وه، له‌وتیه (مه‌لا قاسم) چ چیرۆکیکی بۆ دانایه ئه‌وه‌ی ده‌گه‌رپایه‌وه، له چیرۆکه‌کانیدا باسی ئه‌وه‌ی چۆن چوووه بۆ مه‌له‌كوت و پله‌پله له‌گه‌ل فریشته‌کاندا» «علی: ۲۰۱۸: ۱۰۳» ئه‌م پیشاندانه‌ی روه‌نده‌ی ئاینی (مه‌لا قاسمی گولشیران) و درۆکانی (جه‌مشید خان) به‌ ناوی ئاینه‌وه لایه‌ك له ئاین لای تاکی كورد پیشانده‌دات و ناراستی قسه‌كانی هه‌ندیک به‌ناو مه‌لا پیشانده‌دات كه به‌م شیوه‌یه بازار بۆ خۆیان گه‌رمده‌كه‌ن، ئه‌گینا خودی (سمایل و سالار) یش ئه‌م راستییه‌یان ده‌زانی كه راست نییه، به‌لام مه‌لای مژگه‌وت به‌كاری ده‌هینا «مه‌لا له‌وانه‌بووه كه ده‌بگوت له‌م سه‌رده‌مه‌دا كه كوفر بالاده‌سته و له هه‌موو جیهاندا حوكم و حاکمیته‌ گرتۆته ده‌ست، هه‌ر هۆیه‌ك ئیمان به‌هیزبکات ده‌بیت به‌کاربه‌هین» «علی: ۲۰۱۸: ۱۰۲-۱۰۳».

لێره‌دا مه‌لا قاسم بۆ ده‌ستخستنی رۆل و پێگه‌ی له‌ناو ناوه‌ندی ئیمانداران هه‌موو شتیکی به‌کار ده‌هینا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا رۆماننوس به‌ هه‌لبه‌دانه‌ی چه‌وت و لارییه‌كانی ده‌سه‌لاتی كوردی، كه ناتوانن خزمه‌تی خه‌لك بکه‌ن و کیشه‌ی ژانیان چاره‌سه‌ر بکه‌ن و لاوازی و نه‌خوینده‌واری تاکی كورد پیشانده‌دات كه ساویلکه‌ن و ده‌كه‌ونه ته‌له‌ی نایدۆلۆژیاكان «مه‌لا (به‌هه‌شت) ی وه‌ك شارێك ویناده‌کرد كه شه‌قامه‌كانی جوانن، كاره‌با تیندا ناكوژیته‌وه، ئاوتیندا نابریت، شته‌كان تیندا هه‌رزانی، له هه‌موو سه‌ر سوچیکدا پاقلاوه‌خانه‌یه‌کی خۆرابی به‌رده‌وام كراوه‌ته‌وه، ژنان جل له‌به‌ر ناکه‌ن و به‌ی حه‌ی مه‌نعیش بخۆن مندالیا ناییت و سیاسه‌تیشی تیندا نییه. واته‌ شارێك بوو له هه‌موو شتیکیدا پیچه‌وانه‌ی شاری ئیمه» «علی: ۲۰۱۸: ۱۰۳».

رۆماننوس له‌ دیری كۆتاییدا فرسه‌ت دینی رهنه‌ ده‌گه‌ریت كه به‌هه‌شت پیچه‌وانه‌ی شاره‌که‌یانه چ له بیركردنه‌وه‌ی خه‌لك چ وه‌كو خزمه‌تگوزاری. دواتر تیتر رهنه‌ ده‌گه‌ریت ده‌لێت: «جاریك جه‌مشید خان له هه‌وادا لیستیکی درێژی له‌ گه‌رفانی ده‌ره‌ینا و گووتی كه باری

تەعالا حەرامیکردووە پیاوان ئەم شتانه بکەن: جلی ژێرەوهی ژنان، حەبی رینگرتن لە سکپەری، کەرستەیی ئارایش، کامپرای فیدییۆ،.... پچن بۆ لای خەیاتی پیاو، سائۆنی قژبێن بکەنەوه، خەیار بکەن، یان بەتەنیا سواری تاکسی ببن» «عەلی: ۲۰۱۸: ۱۰۵» لە دەقە کەدا باسی ئەوه دەکات کە ئیمانداران بە توندی پابەند بوون بە رێنمایەکانی ئەم موعجیزە خودایە، دواتر وەسفیکێ (جەمشید خان) دەکات؛ کە ریشیکێ بەردابووێهوه بۆ ئەوهی خەلک باوەر بە قسەکانی بکەن «هەمیشە ریشە درێژەکەیی بە شانە دادەهێنا و جەبەیه کی رەشی لە خۆیهوه دەپێچا...» «عەلی: ۲۰۱۸: ۱۰۵».

دەقەکانی رۆمانە بە ئاوی سیاسەت نەرپاوه، بەلام هەلچوون و گەرماوگەرمی رووداوهکان سیاسین، بۆ دەرخیستی لایەنە سیاسییەکان و رەفتاریان، بێگومان لە ناو دەقیکی ئەدەبی و پاشان خەیاالی و گوزەرکردنی رووداوهکان لە وێستگەیی سیاسی و پێشاندانی جووری بێرکردنەوهکان لە زەمەنی دیاریکردن و هەلکەردنی باروودۆخی سەپیندراو بە دەستی سیاسییەکان، باجدانی میلەت، وەک بروسکە ئاسا رەخنە لە دەسەلاتی سیاسی دەگرێت بابەتی گەرم دەورۆژنی و دیاردە ناشیرینەکان زەق دەکاتەوه و تییینی خۆی هەلدهرێژی «جەمشید خان، گوتی: هەموو سیاسییەکان وەک سەگ و مەیمون سەریان کردوو، ژن و مندالەکانیشیان فێرکردوو هەروا تەماشاییکەن... کور و کچی هەموو سیاسییەکان کە سەبەیی شۆپنی باوکیان دەگرەوه و ئەم مەملەکەتەیان بە وەرەسە بۆ دەمێتێتەوه» «عەلی: ۲۰۱۸: ۱۷۳».

لێرەدا دەبێت جیاوازی بکەین، رۆمانی سیاسی مامەلە لە گەل واقیعی سیاسەت دەکات بە شیوهیەکی راستەوخۆ، لە گەل رۆمانیک خەیاالی بۆکراوی سیاسی کە کاردەکات بۆ چالاککردنی تەکنیکی نیشانە و هێنانی کارەکتەری ئایینی و کۆمەلایەتی بۆ ناو قەیرانی کۆمەلگە، بە شیوهیەکی ناراستەوخۆ قسە لەسەر دۆخەکان بکات.

ئەنجام

لەم توێژینەوهینەوهیەدا گەیشتینە ئەم ئەنجامانەیی خوارەوه:

۱. نەبوونی ئایدۆلۆژیای روون لە نێو کۆمەلگەیی کوردیدا، یاخود دابەشبوونی بەسەر چەند ئایدۆلۆژیایەکی جیاوازدا، نەبوونی ئارامی سیاسی، ئابووری، کۆمەلایەتی هۆکاری نەهامەتیەکان.
۲. بە گشتی رمانیکێ ئەدەبییە، بنەماکان و تایبەتمەندیەکانی لە دەستەداوه، سەرەرای هەموو جوورەکانی ئایدۆلۆژیای لە ناو دەقەکاندا، بەلام بۆ دەرخیستی بێرکردنەوهکانی تاکەکانی کۆمەلگەیه لە رووی (ئاین و سیاسەت و دەسەلات).
۳. دەقەکانی رۆمانە کە دەرەخات کە (ئایدۆلۆژیای رۆمان) لە دەقەکان زالە، رۆمانووس رەسەنایەتی ئەدەبی لە دەستەداوه، تەنیا هاتوو بەبێرکردنەوهی کۆمەلگەیی کوردی و نەتەوهی دەورووبەری دەرخیستوو و خالە نەرتینییه فیکریەکانی خستۆتەروو.
۴. رەخنەگرتن لە سیستەمی سیاسی بەرپۆهبردنی کۆمەلگە لە عێراق و ئێران و کوردستانیش، هیچیان بەدەرنین لە ئایدۆلۆژیای روون و ئامانجی روون، تەنانەت ئاین وەک پاساو بۆ جێبەجێکردنی مەرامەکانیان بە کارهێناوه.
۵. رۆمانووس دەرەقەتی تەواوی داووتە کارەکتەرەکان، بۆ دەرخیستی زانیاریەکان، هەر لەو سەرچاوانە ئایدۆلۆژیای دەگاتە خۆینەر، نەک خودی رۆمانووس. ئەم هونەرەش بۆ ئەوهی دەقەکان لەجیاتی ئایدۆلۆژیای بێرەکنەوه، بەلکو وەکو دەرخیستی ئایدۆلۆژیای پێکھاتەکان خۆیان بنوین.

سه‌چاوه‌كان

كوردی:

١- علی، به‌ختیار (٢٠١٨)، جه‌مشید خانی مامم که هه‌میشه با له‌گه‌ل خۆی ده‌یبرد، ناوه‌ندی رۆشنییری و هونه‌ری ئەندیشه، چاپی دووه‌م، سلیمان.

٢- لۆکاچ، جۆرج (٢٠٠٧)، وشیری چینایه‌تی، وه‌رگێڕ هادی محمه‌دی، چاپخانه‌ی بینایی، چاپی یه‌که‌م.

عه‌ره‌بی:

١- باختین، میخائیل (١٩٨٨)، الکمه‌ فی الروایه، الترجمة: یوسف حلاق، ط ١، سوریه.

٢- بلحسن، عمار (١٩٨٥)، ما قبل الکتابه حول الایدیولوجیا/ الادب/ الروایه، فصول النقد الادبی (الادب و الایدیولوجیا)، جزء الثاني، المجلد الخامس، القاهرة، یوریو.

٣- التوسیر، لوی (٢٠٠٦)، ماهی الایدیولوجیه، اعداد و الترجمة (محمد سیلا و عبدالسلام بنعد العالی، الطبعة الثانية، دار توبتال للنشر، المغرب.

٤- الحمد، ترکی (١٩٩٢)، دراسات ایدیولوجیه فی الحاله العربیه، دار الطلیعه للطباعه و النشر، طبعة الاولى.

٥- ریکور، بول (٢٠٠٢)، محاضرات فی الایدیولوجیا و الیوتوبیا، تحریر و التقديم (جورج ه. نیلور)، ترجمه فلاح رحیم، دار الکتب الوطنیه، طبعة الاولى، لیبیا.

٦- سبیل، محمد و العالی، عبدالسلام بنعبد (٢٠٠٦)، الایدیولوجیا دفاتر الفلسفیه، اعداد و الترجمة (الطبعة الثانية، دار توبتال للنشر، المغرب.

٧- السدیس، عبدالعزیز بن علی (١٩٩٨)، التحضیر الایدیولوجی فی الفکر و التحلیل الاقتصادی الغربی، جامعة الملك سعود، کلیه العلوم الاداریه، الرياض، النشر العلمي و المطابع.

٨- العروی، عبدالله (٢٠١٢)، مفهوم الایدیولوجیا، المركز الثقافي العربی، الدار البیضاء، المغرب، طبعة الثامنة.

٩- عوید، عدنان (٢٠٠٦)، الایدیولوجیا و الوعي المطابق، دار تکوین، ط ١، دمشق.

١٠- العید، یمنی (١٩٩٩)، تقنیات السرد الروائی فی الضوء المنهج البنوی، دار الفارابی، الطبعة الثانية، بیروت.

١١- غطاشه، داود (٢٠٠٠)، قضايا النقد العربی قديمها و حديثها، دار الثقافة للنشر و التوزیع، عمان.

١٢- لحمیدانی، حمید (١٩٩٠)، النقد الروائی و الایدیولوجیا، سوسیولوجیا النص الروائی، المركز الثقافي العربی، طبعة الاولى، الدار البیضاء، بیروت.

١٣- مانهایم، کارل (١٩٨٠)، الایدیولوجیا و الیوتوبیا مقدمة فی سوسیولوجیا المعرفة، ترجمه و التقديم الدكتور محمد رجا عبدالرحمن الديرینی، شركة المكتبات الكويتیه، الطبعة الاولى.

١٤- نادی، میشال (٢٠٠٦)، الایدیولوجیا و وثائق من اصول الفلسفیه، ترجمه امنیه رشید/ سید البحراوی، دار التنویر، بیروت.

١٥- وادی، طه (٢٠٠٢)، الروایه السیاسیه، الشركة المصریه العالمیه للنشر- لونجمان، مصر.

-گۆفاره کوردیه‌کان:

١- توفیق، سه‌روهت (٢٠١٣)، زاراهه سیاسییه‌کان، ئایدا و الاگۆفاریکی فکریه دوو مانگ جاریک ده‌رده‌چیت، ژماره (٣٧)، سلیمان.

٢- ده‌شتی، عوسمان (٢٠١٠)، بنه‌ماکانی شیعریه‌ت له تیکستی (یادگار و هیوا) ی ئیبراهیم ئەحمەد دا، گۆفاری ئەکادیمیای کوردی، ژماره/١٦.

-گۆفاره عه‌ره‌بییه‌کان:

١- بوالسلوی، نبیل (٢٠١٤)، الایدیولوجی فی الروایه الجزائریه، الروایه الولی الطاهر یعود الی مقامه الزکی- نموذج-، مجلة البحوث و

الدراسات الانسانية ، العدد ٨٠٨ /.

- ٢- جابر، صبيح مزعل (٢٠١٧) ، الدلالات الايديولوجية و السياسية في خطاب الروائي (غائب طمعة فرحان و جهاد مجيد) انموذجا، مجلة كلية التربية، جامعة المستنصرية، العدد السادس.
- ٣- خرفي، محمد صالح (٢٠١٣) ، الديني و الايديولوجي في الرواية الجزائرية المعاصرة روايات الطاهر و طار انموذجا، مجلة قراءات، جامعة الخزائر، عدد الخامس.
- ٤- السعيد، عموري (٢٠١٣) ، الايديولوجيا الخطاب/ النص/ نحو المقاربة مفاهيمية، جامعة بن الرحمان ميرة بجاية، مجلة الاثر، الجزائر، العدد الخامس عشر/جوان.
- ٥- فيلالى، صالح (٢٠١١)، المعالجة المنهجية للايديولوجيا من وجهه نظر مؤسسي علم الاجتماع، مجلة جامعة الشارقة للعلوم الانسانية و الاجتماعية المجلد ٨، عدد ٢.
- ٦- كاظم، حسن محمد (٢٠١٩) ، البعد الايديولوجي في روايتي (ميرمار) و (خمسة اصوات)، مجلة كلية التربية الاساسية للعلوم التربوية و الانسانية، جامعة بابل، العدد/٤٣.
- ٧- وهاب، خالد (٢٠١٧)، واقع النص الروائي الجزائري و سؤال القراءة، مجلة دفاتر مخبر الشعرية الجزائرية، العدد الخامس.

رسالة اكااديمية العربية:

- ١- تقار، فوزية (٢٠١٧-٢٠١٨)، الايديولوجيا و البنى الفنية في اعمال«حبيب مونسي»، رسالة دكتوراه، جامعة محمد خضير سبكرة، الجزائر.
- ٢- جلالية، طالبة سعيدة (٢٠١١-٢٠١٢) ، الايديولوجي و الحبالى دراسة تكوينية في روايتي «اليتيم» و «الفريق» لعبدالله العروي، رسالة ماجستير، جامعة العربي بن المهدي ام البواقي.
- ٣- عنكوش، وسيلة (٢٠١٦) ، البعد الايديولوجي في الرواية فتاوي زمن الموت للابراهيم سعدي، رسالة ماجستير، جامعة البويرة، كلية الاداب و اللغات.

بکه رنادر له زمانه کوردییدا، دروسته و دیارده (لیکۆلینه وهیه کی به راوردیه)

مسته فا رهزا مسته فا^۱، ئاریان صدیق عهزیز^۲

^۱ به شی زمانی کوردی، کۆلیژی پهروهده و زمان، زانکۆی چهرموو، شاری چه مچه مآل، هه ریمی کوردستان، عێراق.
^۲ به شی زمانی کوردی، کۆلیژی پهروهدهی شاره زوور، زانکۆی هه له بجه، شاری هه له بجه، هه ریمی کوردستان، عێراق.

Corresponding author's e-mail: mustafa.mustafa@charmouniversity.org

پوخته:

لیکۆلینه وه له زماناسی و به دیاریکراوی بواری زانستی زمانی کاره کی و دیالیکتۆلۆژی، پویستی به وردبوونه وه و شاره زایی هه یه له بواره کانی تریشدا، وه ک فۆنه پتیک و فۆنۆلۆژی، مۆرفۆلۆژی، سینتاکس، سیمانتیک و پراگماتیک. ئه گه ر بمانه ویت له زار و شیوه زار و تایبه تمه ندیه کانیان بکۆلینه وه، ده بیت به وردی مامه له له گه ل هه موو پیکهاته کانی زماندا بکرت، بۆیه له م توئینه وه یه دا بۆ دۆزینه وه و خسته نه رووی زانیاری شیوه زاره کانی کرمانجی ناوه راست، کرمانجی ژوووو، شیوه زاری هه ورامی، داتا کانی هه رسێ زار و شیوه زاره کان له له هه ردوو پیکهاته ی مۆرفۆلۆژی و سینتاکسدا و دواتر مۆرفۆسینتاکسدا خراونه ته روو، دواتر له رپی شیکردنه وه ی نموونه کانه وه خاله هاوبه ش و جیاوازه کان روناکراونه ته وه و گه فتوگۆیان له سه ر کراوه، که خالی هاوبه ش و جیاوازی له مۆرفۆلۆژی و سینتاکسی زار و شیوه زاره کانی زمانی کوردیدا خراوه ته روو.

کلبله وشه: (بکه رنادر، دیالیکتۆلۆژی، مۆرفۆلۆژی، سینتاکس، مۆرفۆسینتاکس)

الملخص

البحث في اللسانيات بالتحديد في مجال علم اللغة التطبيقي واللهجات، يحتاج إلى التأمل والخبرة في المجالات الأخرى مثل (علم الصوت وعلم الصرف وعلم النحو والقواعد وعلم الدلالة)، فإذا أردنا أن نبحث في اللغة واللهجات وخصائصهما لا بد من معاملة دقيقة مع جميع مكوناتهما، لذا في هذا البحث لاكتشاف وبيان معلومات لهجات كرمانج المتوسط وكرمانج العليا ولهجة الهورامية، تم عرض جميع معلومات اللهجات الثلاثة في كلا المكونين الصرفي والنحوي ومن ثم مورفوسينتاكس، ومن بعد ذلك تم بيان النقاط المشتركة والمختلفة من خلال تحاليل الأمثلة وتم نقاشهما و بينت النقاط المشتركة والمختلفة في مجال صرفي وقواعد لهجات اللغة الكوردية.

گۆفاری زانکۆی هه له بجه: گۆفاریکی زانستی ئه کادیمیه زانکۆی هه له بجه ده ری ده کات	
به رگ	٦ ژماره ٣ سالی (٢٠٢١)
رێککه و نه کان	رێککه و نه وه رگرتن: ٢٠٢١/٤/٣٠ رێککه و نه په سه ندردن: ٢٠٢١/٦/١٢ رێککه و نه بلا و کردنه وه: ٢٠٢١/٩/٣٠
ئیمه یلی توئیه ر	mustafa.mustafa@charmouniversity.org
ما فی چاپ و بلا و کردنه وه	© ٢٠٢١ د. مسته فا رهزا مسته فا، د. ئاریان صدیق عهزیز، گه یشتن به م توئینه وه یه کراوه یه له ژێر رهزانه ندی CC BY-NC-ND 4.0

Abstract

Investigation in linguistics particularly applied linguistics and dialectology require consideration and experience in other fields, like phonetics, phonology, morphology, syntax, semantics and pragmatics. If we want to study the dialects, sub dialects and their characteristics, we must deal with the component of language carefully. So, in this paper to find out and illustrate the data of the sub dialects of central Kurmanji, northern Kurmanji, Hawrami Sub dialect, the data of these three dialects, sub dialects in term of morphology and syntax then Morphosyntax component have been demonstrated. Subsequently, thru analyses the examples, the similar and difference points have been represented and discussed which the similar and difference points of morphology, syntax of dialect and sub dialects of Kurdish language illuminated.

پیشه کی:

۱/۰ ناویشانی توژیینه وه که:

توژیینه وه که به ناویشانی ((بکه رنادیار له زمانی کوردیدا، دروسته و دیارده) یه،- که (لیکۆلینه وه په کی به راوردکاریه))، دهیه ویت، له ږنگه ی پیشانانی دیارده ی نادیار ی و چوینیته دروستکردنی کرداری بکه رنادیار و رسته ی بکه رنادیاره وه، دوو بابته گه نکه شه بکات، که یه که میان په یوه سته به خستنه رووی دیارده که له رووی مۆرفۆلۆژی و سینتاکسییه وه له زاره کانی (کرمانجی ناوه راست و کرمانجی ژووو و هه ورامی) دا، دووهمیشان، که ئیمه به ئامانجی سه ره کی توژیینه وه که ی ده زانین، بریتییه له ده رخستن و دۆزینه وه ی گرنگترین خاله لیکچوو و جیاوازه کانی ئهم دیارده یه له ئه نجامی په ږه وکردنی دیارده که له زاره کانی زمانی کوردیدا، که ئهمه بو ئه مړوی زمانی کوردی و ده رخستی په یوه ندی مۆرفۆلۆژی و سینتاکسی نیوان زاره کانی زمانی کوردی، به ئامانجی لیکتزییکردنه وه ی نیوان زاره کانی زمانی کوردی، جیگه ی بایه خه و روئی دیاری له م رووه وه هه یه.

۲/۰ ئامانج و گرنگی توژیینه وه که:

ئامانجی توژیینه وه که ئه وه یه، بگاته ئه و راستییی، که زاره کانی زمانی کوردی، هه رچه نده سه ره به یه ک زمان و بنه مای گشتی هاوبه ش له نیوانیاندا هه یه به تایبته له رووی یاسا مۆرفۆلۆژی و سینتاکسییه کانه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا هه ر زاره یان ده شیت له رهوت و قوئاعی گه شه سهندن و پاژه کردنی و به کارهینانی له بواره جیاوازه کاندایه ی خوی گرتبته بهر و دوور و نزیک هه ندیک خالی جیاوازه هه م له رووی مۆرفۆلۆژی و هه م له رووی سینتاکسی و په ږه وکردنی رهوتی گه شه سهندن و به ره وپیشچوونی، بنه مای کارکردنی خویان هه یه، واته ئهم توژیینه وه یه گریمانیه ئه وه ده کات، که له ئه نجامی په ږه وکردنی ږنگه ی لیکچوو هه یه، که ئهمه ش تایبته مهندی سینتاکسی و مۆرفۆلۆژی هه ر زاریکیان له دیالکتیه کانی ژیر ئهم توژیینه وه یه دا، خالی جیاوازه و خالی لیکچوو هه یه، که ئهمه ش تایبته مهندی سینتاکسی و مۆرفۆلۆژی هه ر زاریکیان (ناسنامه ی هه ر یه کیکیان) له رهوتی گه شه سهندنی مۆرووییدا ده خاته روو، له کوئاییدا له گه ل ده ستنیشانکردنی تایبته تیتی هه ر زاریکیاندا، هه وئدراوه له ږنگه ی خستنه روو و دۆزینه وه ی رایه له هاوبه شه کانی ئه و س زاره وه یه ک سه رچاوه ی و په یوه ندی به هیژی نیوان زاره کانی زمانی کوردی بخرتیه روو.

٣/٠ سنور و کهرستهی توئینهوه که:

سنوری توئینهوه که، بریتیه له ئاستی مۆرفۆلۆژی و سینتاکسی نادیارپی و کارکردن له یه کتیک له دیارده مۆرفۆلۆژی و سینتاکسییه کانی زمانی کوردیییدا، که ئه ویش دیاردهی نادیارپیه، له دیالیکته کانی (ک، ن، ک، ژ، هه ورامی) دا.

٤/٠ ریاز و تیۆری کارپیکراو له توئینهوه که دا:

توئینهوه که، به ریازی په سنی شیکاری - بهراوردکاری، کارده کات، دهیه ویت جگه له خستنه پرووی دیاردهی نادیارپی، تیشکبخاته سهر گرنترین خاله جیاواز و لیکچوووه کانی نیوان ئه م زارانه، له دروستکردنی کردار و رستهی نادیاردا. تیۆری سودلیوه رگیرو له م توئینهوه یه دا، بریتیه له (رێزمانی به ره مه پێنان)، که دهیه ویت به سوده رگرتن له م تیۆرییه، یه کتیک له دیارده مۆرفۆلۆژی و سینتاکسییه کانی زمانی کوردی، که نادیارپیه بیه خاته پروو.

٥/٠ به شه کانی توئینهوه که:

توئینهوه که، جگه له پێشه کی و ئه نجام و لیستی سه رچاوه کان به گشتی بۆ پینج پار، دابه شکاروه، که له پاری یه که مدا هه و ئدراوه به کورتی ده ریاره ی دیاردهی نادیارپی قسه بکریت، ههروه ها له پاری دووه مدا باسی دیاردهی نادیارپی له زاری کرمانجی ناوه راستدا کراوه، هاوکات له پاری سێیه مدا باسی هه مان دیارده له زاری کرمانجی ژوو روودا کراوه، ههروه ها پاری چواره مپیش بۆ هه مان دیارده له زاری (گۆران - هه ورامی) دا ته رخانکراوه، پاری پینجه مپیش بۆ گرنترین خاله جیاواز و لیکچوووه کانی ئه م دیاردهیه له هه رسی زاره که دا ته رخانکراوه.

١/١ پاری یه که م: دیاردهی نادیارپی:

کردار له زمانی کوردیدا وه ک وه چه پیکهاته یه کی بنه رته یی و گرنگی پیکهاته ی رسته، ده توانریت له چه نندین ره هه ندی جیاوازه وه قسه ی له باره وه بکریت، بۆ نموونه وه ک ره هه نده کانی: (تاف: ا-رابوردوو، ب-رانه بوردوو، رۆنان: ا-بنه رته یی/ساده، ب-ناساده، لۆژیک: ا-ئه ری، ب-نه ری، هیز: ا-تیه ر، ب-تینه په ر، ریه: ا-راستی/دلنیایی، ب-ناراستی/نادلنیایی، ته واویتی: ا-ته واو، ب-نا ته واو، دیاریتی: ا-بکه ردیار، ب-بکه رنادیار)، هه ریویه ئیمه له سه ر ئه م بنه مایه و بۆ قسه کردن له سه ر یه کتیک له ره هه نده گرنکه کانی کردار (ره هه ندی دیاریتی) قسه ده که یین و ده مانه ویت ئه م دیاردهیه له سی زاری سه ره کیی زمانی کوردیدا، هه م له پرووی مۆرفۆلۆژی و هه م له پرووی سینتاکسه وه شرو فیه بکه یین، چونکه وه ک ئاشکرایه، ئه م ره هه نده (بکه ردیارپی و بکه رنادیارپی) له زمانه کاندای خالیکی گرنگ و جیتی سه رنجی توئیه ران بووه و له م پرووه توئیه ران به یی تابه ته مندیی زمانه جیاوازه کان باسی ئه م بابه ته یان کردوو، واته « حالاتی کارا دیاری و کارا بزری چ له زوودا و چ ئه مرۆ به بابه تیکی گرنگ و بابه خداری گه و ره و به پیزی لیکۆلینه وه ی گه لیک له زمانناسان داده نریت و ریزمانناسانی جیا به جو ری جیاواز له قه واره و ناوه رۆکی ریزمانی حالاتی کارا دیاری و کارا بزری گه شتوون.» (حاجی مارف، ٢٠١٤: ٣٢٣)، چونکه وه ک ده زانین زمان یه کتیکه له وه سیله و هۆکاره گرنکه کانی ده ربیرینی بیرى مرۆفه کان و دروستکردنی په یوه ندی - لیکگه یشتن له نیوان یه کتردا، که ئه مه ش به ده ربیرینی قسه کانیا ن له شیوه ی زنجیره ده نگ (ئاخاوتن) دا ده بیت، که یه کتیک له ره هه نده کانی قسه کانیا ن له رسته کاندای هه م له پرووی واتایی و هه م له پرووی سینتاکسییه وه، یا به شیوه ی (بکه ردیار)، یا به شیوه ی (بکه رنادیار) ده بیت، واته بکه رنادیاریش به شیکه له پیره وی کرداره کانی زمانی کوردی، هه ر له م باره وه (مه حوی) ده ئیت: « کرداره بکه رنادیاره کان، له ته ک پیره وی کرداره بکه ردیاره کاندای، پیره وی سه ره کیی (پیره وی کرداره کان) پیکده هینیت.» (٢٠٢٠: ١٠٥). هه ر له به ره ئه مه شه، که له پال گرنگیدان به پیره وی کرداره بکه ردیاره کاندای، گرنگیش به پیره وی کرداره بکه رنادیاره کان ده دریت.

۱-۱/۱ ناديارى، چه مگ و پیناسه:

چه مگى ناديارى، له زمانه كاندا به شيوه يه كى گشتى و له زمانى كورد پيدا به تايبه تى، كه كه رهسته ي توئينه وه كه مانه، به دوو خالى گرنه وه به ستر او ته وه، كه ئه وانيش: أ- له رووى مؤرفؤلؤژيه وه فؤرى كردار، فؤرميكي ناديارى پندرابييت و ب- له رووى سينتاكسييه وه فؤرى رسته به شيوه يه كى گشتى فؤرميكي ناديارى هه بيت و تيايدا بكه رى رسته كه به شيوه يه كى ئاشكرا و روون له ئاستى رووكه شى رسته دا ده رنه كه وتبييت، هه ربؤيه كاتيك باسى ديارده ي ناديارى ده كرپت زياتر ئه و دوو پتواؤويه ي ئاماژه مانپيدا به بيردا ديت و زياتر پتواؤوى دووهم، كه نه بوونى بكه ره به شيوه يه كى ئاشكرا ده ركه وتووتره، هه ره له سه ر ئه م بنه مايه شه، كه ناوى ديارده كه به بكه ر ناديار رويشتووه.

هه ر بؤ زياتر روونكرده وه ي چه مگى (ناديارى) چهن د پیناسه و بؤچوونيك ده خه ينه روو:

ئهمين: چه مگى بكه ر ناديار له هه موو زمانيكدا هه مان شت ده گه يه نى مه به ست لپى ئه و رسته يه يه كه (بكه ر) ه كه ي وا تا ئه و كه سه يا ئه و شته ي ئيشى فرمانه كه به جى ده هيتى له سيمادا ده رناكه وي، له به ر هه ر چ هؤينك بى. (۲۰۰۹: ۲۷۱).

به رزنجى: برپيتيه له و كرده به ي، كه تيدا ناكارايه ك به رزده كرته وه و روئى بنه ي ده درپت و له م به رزيوونه وه يه شدا فؤرى كاره كه ش ده گؤرى. (۲۰۰۸: ۶۰)

حاجى مارف: حاله تى سست له كاتيكدا به كاردنرى، كه كارا له ئارادا نه بى. (۲۰۱۴: ۳۲۱).

مه حوى: له بكه ر دياردا به جيه ينه رى/جيه بجه يكه رى كارى كرداره كه به دؤخى ريزمانى بكه رى (بؤر) نيشانده درپت (= بكه ر)، له كاتيكدا له بكه ر نادياردا ئه م جيكه وته يه (جيكه وته ي بكه ر وابهسته ي به برشتى كرداره) و به قه واره ي تر پرده كرته وه. (۲۰۲۰: ۱).

خورشيد: ئه گه ر بكه ر له رسته دا دياربوو، هه نگى ئه و رسته چالاكه. به روفاؤژى ئه گه ر بكه ر له رسته ناديار بوو، هه نگى ئه و رسته ناچالاكه. (۲۰۱۳: ۱۵۱).

كه واته پتواؤؤ/پروسه ي ناديارى برپيتيه له ديارده يه كى ريزمانى، كه تيايدا هه م له رووى مؤرفؤلؤژيه وه دروسته ي كرداره كه گؤراني به سه ردا ديت و هه م له رووى سينتاكسييه وه ئه رك و گؤكدنى كه رهسته كانى (بكه ر و به ركار) ده گؤرپت و بكه رى رسته كه به شيوه يه كى روون ديارنا بيت و به ركار له رووى ريزمانيه وه شوئى ده گرتته وه و كرداره كه وه ك كردارنى تينه به ر مامه له ده كات.

۲/۱ پارى دووهم: ديارده ي ناديارى له گرمانجى ناوه راستدا:

۱-۲/۱ ناديارى له رووى مؤرفؤلؤژيه وه:

مه به ستمان له كرده ي ناديارى له رووى مؤرفؤلؤژيه وه، ئه وه يه كه چؤن مامه له له گه ل فؤرى كرداره بكه ر دياره كه، ياخود له گه ل (ناوى كردارى - چاووگ) دا ده كه ين بؤ دروستكردنى كردارى بكه ر ناديار (۱)، يان وه ك هه ندى سه رچاوه ي تر باسى (په گى كردار) له گه ل جيه بجه يكدنى چهن د هه نگاويكى تر ده كه ن بؤ چيكردنى كردارى بكه ر ناديار (۲)، هاوكات پتويسته وه ك خالتيكى بنه رته ي ئه وه شمان له يادبييت، كه ناديارى ته نها له كردارى تپه ره وه دروسته كرپت نه ك كردارى تينه به ر، واته باسكردن له بكه ر ديارى و بكه ر ناديارى « به بى ره چاوكدنى تپه راندن و تينه به راندن به پتوه ناچى. وپراى ئه وه رپژه ي كارا بزر هه ر له كردارى تپه ره وه په يدا ده بى و پاشگرى (-ر) يش نيشانه ي ريزمانيه تى.» (حاجى مارف، ۲۰۱۴: ۳۲۵)، به لام پتويسته ئه وه ش بخه ينه روو، كه مه رج نيه هه موو كردارى تپه ر بتوانرپت بكرپت به بكه ر ناديار، واته « گه يشتن به ريگه و ده ستورنىكى وا كه هه موو جو ره كارىك يان چاوگيكي بى ناويزه بكات به كارى بكه ر ناديار كارىكى گران و مه حاله » (به رزنجى، ۲۰۰۸: ۹۵)، هه ربؤيه سه باره ت به مؤرفؤلؤژياى بكه ر ناديار به پتپى ئه و توئينه وانه ي، كه له م باره يه وه كر اون، هاوكات له سه ر بنه ماي تپينى و وردبوونه وه ي توئهرانى ئه م ليكؤلئينه وه يه له ديارده كه، ده توانين چهن د هه نگاويك وه ك خالى بنه رته ي و سه ره كى په يوه ست به مؤرفؤلؤژياى بكه ر نادياره وه بخه ينه روو:

يه كه م: ناوى كردارى (چاووگ)، وه ك بنه ماي سه ره كى و هاوبه شى وه رگرتنى كردارى بكه ر ديار و بكه ر ناديار، وه رده گرپن و پاشگرى -ن/ى

له کردارخستن و مؤرفیمی بهندی ریزمانی تایبته به تافی رابوردووی کردار: (/-، د، ت، و، ی / ی لئده کهینهوه (۳) ، ئهوهی دهمنیتتهوه وهک (بناغه/رهگ) ی کرداره که مامه لهی له گه لدا ده کهین. واته « کرمانجی نیوه راست ده مکتی کارانه زانراو له چاوهگی کارهوه وهرده گری.» (نه به ز، ۱۹۷۶: ۵۶)، وهک نمونه کانی: (۱، ۲، ۳، ۴، ۵)

۱- کێلان - ان < کێل

۲- کپین - ین < کر

۳- فرۆشتن - تن < فرۆش

۴- ژماردن - دن < ژمار < ژمپ (۴)

۵- گروون - ن < گروو (۵)

دووه م: زیاد کردنی نیشانهی نادیار ی (-ر) بۆ رهگی چاووگ. « به رزنجی، ۲۰۰۸: ۹۵).

سێیه م: دانانی مؤرفیمه ریزمانیه کانی تافی کردار (رابوردوو، رانه بوردوو)، له سه ره بنه مای تافی کرداره که، بۆ رابوردوو /- و بۆ رانه بوردوو /-ئ.

چواره م: به پێی کهس و ژماره ی به رکاره که (جیگری بکه ره) که، راناویکی لکاو ی ئه خریتته سه ره-فرمانه که وهک تینه په ر خوی ئه نوینی. (ئه مین، ۲۰۰۹: ۱۷۳).

پینجه م: ئه سپیکته کانی تایبته به ده مکتی کرداره وه له شوینی خویان داده نرینه وه. وهک: (ده ی به رده وامی و ئه رپی کردار، (وه ی ته واوی، (بوو ی دوور، /-ب/ ی ئیلزامی... هتد

که واته بۆ چیکردنی کرداریکی بکه رنادیار له رووی مؤرفولۆژییه وه چهند ههنگاوێک ده نریت و له ئه نجامدا فۆرمی کرداریکمان ده سته که ویت، که له فۆرمی نادیار دایه، وهک نمونه کانی (۶، ۷)، که یاسا کانی (A، B) لێ هه ئینجراوه.

۶- فرۆشتن - تن < فرۆشرا، فرۆشراوه، ده فرۆشرا، فرۆشرا بوو رابوردوو هه وایی

فرۆشرا با، فرۆشرا بیت، بفرۆشرا با، فرۆشرا بوو رابوردوو دانانی

۷- فرۆشتن - تن < ده فرۆش ریت رانه بوردوو هه وایی

بفرۆش ریت رانه بوردوو دانانی.

A یاسای کرداری رابوردوو بکه رنادیار:

[رهگی ناوی رووداو (کردار) + م. نادیار ی + م. تاف + ج. ل. رینکه وتن] (۶)

B یاسای کرداری رانه بوردوو بکه رنادیار:

[ده + رهگی ناوی رووداو (کردار) + م. نادیار ی + م. تاف + ج. ل. رینکه وتن]

۲-۲/۱ نادیار ی له رووی سینتاکسییه وه (گۆرینی رسته ی بکه ردیار بۆ نادیار)

نادیار ی له رووی سینتاکسییه وه په یوه سته به هه لگرتنی چهند ههنگاوێک له ئاستی رووکه شی رسته دا بۆ دروست کردنی رسته یه کی بکه رنادیار، واته رسته ی بکه رنادیار به ره می ئاستی رووکه شی رسته یه و له ئه نجامی جیه جیکردنی چهند ههنگاوێکی سینتاکسییه وه رسته ی بکه رنادیار چیده کریت، هه رچهنده سه باره ت به ژیده ری رسته ی بکه رنادیار بۆ چوونی جیاواز هه یه، چونکه هه ندیک له زمانه وانان و توێژه رانی زمانی کوردی رسته ی بکه رنادیار به رسته ی بکه ردیاره وه ده به سته وه، به لام هه ندیک تریشیان پینانویه رسته ی بکه رنادیار بۆ خوی به ره می پرۆژه یه کی فه رههنگیه و له رسته ی بکه ردیاره وه نه هاتوه، هه ره له م باره یه وه (ئه مین، ۲۰۰۹: ۱۷۲-۱۷۳) له باسی (رسته ی بکه رنادیار) دا، باسی ئه وه ههنگاوه ده کات، که چۆن رسته یه کی بکه ردیار ده گۆریت، به رسته یه کی بکه رنادیار، هه روه ها (قادر) یش له

نامه‌ی دکتورا که پیدا و له ژیر سه‌رناوی (لاواژکردنی توانای کار) دا ئه‌وه دوو پانده کاته‌وه، که رسته‌ی بکه‌ردیار ده‌گۆریت بۆ رسته‌ی بکه‌رنادیار و ده‌ئیت: « لابرینی ته‌واوکه‌ری ده‌ره‌کی کار و پڕکردنه‌وه‌ی شوئنه‌که‌ی به‌ به‌رکار، که به‌ گۆرینی بکه‌ردیار بۆ نادیار ناسراوه. » (۲۰۰۳: ۸۰). پیچه‌وانه‌ی ئه‌م بۆچوونانه (مه‌حوی) پشت به (چۆمسی ۱۹۶۵) ده‌ئیت: « بکه‌ردیار و بکه‌رنادیار له‌ دوو دروسته‌ی قووله‌وه (ژیره‌وه) وه‌رده‌گیردین. به‌م جۆره، ئه‌و رستانه‌ له‌یه‌ کجیاده‌بنه‌وه و په‌یوه‌ندی سینتاکسی له‌نیوانیاندا نامینیت. هه‌روه‌ها له‌ درێژه‌ی به‌لگه‌کانیدا ده‌نوسیت ((له‌ گه‌لێک حاله‌تیشدا رسته‌کانی بکه‌ردیار و بکه‌رنادیار له‌ واتایشدا جیاوازن، نه‌ک هه‌ر له‌ دروسته‌ی قوولی جیاوازیسه‌وه به‌ره‌مه‌ده‌یه‌نرین.)) (۲۰۲۰: ۱۲۲).

ئه‌وه‌ی بۆچوونی ئیمه‌یه‌ په‌یوه‌ست به‌ چیکردنی رسته‌ی بکه‌رنادیار له‌ زمانی کوردیدا، ئه‌وه‌یه‌ که رسته‌ی بکه‌رنادیار به‌ره‌می ئاستی رووکه‌شی رسته‌یه‌ و له‌م جۆره رستانه‌دا خالی گرنگ و بنه‌رته‌ی نه‌بوونی ئاشکرای بکه‌ری رسته‌یه‌ له‌ رسته‌که‌دا، یاخود نه‌بوونی بکه‌ره‌ له‌ شوینی بنه‌رته‌ی خۆی (بکه‌ر) له‌ رسته‌دا، ئه‌مه‌ جگه‌له‌وه‌ی که ئه‌و که‌ره‌سته‌یه‌ی له‌ دروسته‌ی ئه‌م جۆره رستانه‌دا چالی بکه‌ر (بکه‌ری پێزمانی - جیگری بکه‌ر) پرده‌کاته‌وه له‌ رووی لۆژیکیه‌وه به‌رکاری رسته‌یه‌، به‌لام له‌ رووی پێزمانیه‌وه چالی بکه‌ری پڕکردووه‌ته‌وه و وه‌ک رسته‌ی کردار تینه‌په‌ره‌کان (جیگری بکه‌ر و کردار)ه‌که، له‌ که‌س و ژماره‌دا رێککه‌وتوون، واته‌ « کرداری کارا بزر له‌ گه‌ردان کردندا وه‌ک کرداری تینه‌په‌ری کارادیار جیناوی لکا و وه‌رده‌گری. » (حاجی ماف، ۲۰۱۴: ۳۳۴)، هه‌ریۆیه‌ پیمانوایه‌ رسته‌ی بکه‌رنادیار ئه‌گه‌ر له‌ رسته‌ی بکه‌ردیاریه‌وه وه‌رنه‌گیرایت، ئه‌وا به‌ره‌می پرۆژه‌ی فه‌ره‌نگی نییه‌، به‌لکو به‌ره‌می سینتاکسی و ئاستی رووکه‌شی رسته‌یه‌ و ئاخێوه‌ر له‌ سینتاکسدا و به‌ جێبه‌جێکردنی چهند هه‌نگاوێک ئه‌م جۆره رستانه‌ دروسته‌کات، گرنگترین ئه‌و هه‌نگاوانه‌ش بریتین له‌:

۱- نه‌بوونی بکه‌ری لۆژیکیه‌ رسته‌، له‌ رسته‌ نادیاره‌که‌دا، یاخود نه‌بوونی له‌ شوینی بنه‌رته‌ی خۆی (شوینی سه‌ره‌تا - چالی بکه‌ر).
 ۲- پڕکردنه‌وه‌ی چالی بکه‌ر له‌ لایه‌ن به‌رکاری لۆژیکیه‌وه، که وه‌ک بکه‌ری پێزمانی - جیگری بکه‌ر گۆده‌کات و له‌ گه‌ل کرداری رسته‌که‌دا له‌ که‌س و ژماره‌دا رێککه‌وتی و له‌م رووه‌شه‌وه وه‌ک کرداری تینه‌په‌ر مامه‌له‌ده‌کات.

۳- فۆرمی کردار، وه‌ک له‌ بابته‌ی نادیاڕی له‌ رووی مۆرفۆلۆژییه‌وه خستمانه‌روو، به‌هۆی مۆرفیمی پێزمانی /-r/وه، به‌ جێبه‌جێکردنی چهند هه‌نگاوێک له‌ ناوی رووداوه‌وه وه‌رده‌گیریت.

۴- بۆ ده‌رپڕینی ده‌مکاته جیاوازه‌کانی کردار له‌ رابوردوودا، چ هه‌وائی بیت یا دانایی، مۆرفیمه‌کانی تایبه‌ت به‌ ده‌مکات له‌ شوینی بنه‌رته‌ی خۆیان به‌کارده‌یه‌نین.

۵- بۆ پیشاندانی لایه‌نه‌ نادیاره‌کانی روودانی کردار، له‌ رووی (کات، شوین، چۆنییه‌تی، ... هتد)، ده‌توانیت هه‌روه‌ک رسته‌ بکه‌ردیاره‌کان، سوود له‌ ئاوه‌نکرداره‌کان وه‌رگیریت و له‌ رسته‌ی بکه‌رنادیاریدا به‌کاربه‌نریت.

وه‌ک رسته‌کانی (۸، ۹):

۸- دوینی، نامه‌که‌ نێراوه.

۹- سه‌به‌ی، نامه‌که‌ ده‌نیریت.

واته‌ ئیمه‌ پیمانوایه‌ هه‌روه‌ک چۆن رسته‌ی کردار تینه‌په‌ر له‌ رووی سینتاکسییه‌وه، په‌یوه‌ست نییه‌ به‌ رسته‌یه‌کی تره‌وه و خۆی دروسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی هه‌یه، بۆیه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ش ده‌توانین بڵین رسته‌ی بکه‌رنادیار بۆ خۆی دروسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیه‌ و ژێده‌ره‌که‌ی رسته‌یه‌کی بکه‌ردیار نییه‌، به‌لکو ژێده‌ره‌که‌ی دروسته‌یه‌کی سینتاکسی ئاستی رووکه‌شی رسته‌یه‌ و به‌شێوه‌یه‌کی گشتی ئاخێوه‌ر له‌ سینتاکسدا چێیده‌کات، له‌م رووه‌وه کرداری بکه‌رنادیار به‌ره‌می مۆرفیمی پێزمانی /-r/ی نادیاڕیه‌ و ئه‌م مۆرفیمه‌ کرداره‌که‌ له‌ تینه‌په‌ره‌وه ده‌کات به‌ تینه‌په‌ر، هاوکات به‌ به‌راورد به‌و رستانه‌ی، که کرداره‌که‌یان (کرداری تینه‌په‌ری روودان)ن، کرداری رسته‌ی بکه‌رنادیاره‌ش هه‌مان مامه‌له‌ده‌کات، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر رسته‌یه‌کی وه‌ک (۱۰)، رسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بیت و له‌ رسته‌یه‌کی تره‌وه وه‌رنه‌گیرایت، ئه‌وا رسته‌ی (۱۱)ش هه‌مان تایبه‌تمه‌ندی هه‌یه‌ و رسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیه‌ و له‌ رسته‌ی تره‌وه وه‌رنه‌گیراوه.

١٠- که پرە که رووخا.

که پرە که < بکه ری ریزمانی و بهرکاری لۆژیکی.

١١- نامه که گه یه نرا.

نامه که < بکه ری ریزمانی و بهرکاری لۆژیکی.

ده کریت بلین جیاوازی بنه رته تی رسته ی (١٠، ١١) له ژنده ری دروستبوونی رسته کاندایه، کردار که سه ری رسته یه و ئارگۆمپنت داواکه ره، له رسته ی (١٠) دا، له ئاستی قوولدا یه و پرۆزه یه کی فرهه نگیه، واته له ئاستی قوولدا چیکراوه، به لام رسته ی (١١)، به رهه می ئاستی رووکه شه و ئاخپوه له قسه کردن - سینتاکس) دا دروستیکردوه.

٣/١ پاری سییه م: دیارده ی نادیا ری له زاری کرمانجی ژوو رو دا:

یه کیک له و تایبه تییه ریزمانیانه ی، که جیگه ی سه رنج و باسی زمانه وان و توێژه رانی زمانی کوردی بووه، له نیوان هه ردوو دیالیکته سه ره کییه که ی زمانی کوردی (ک.ن، ک.ژ، دا، بریتیه له دیارده ی نادیا ری له م دوو زا ره دا، هه ره وک چۆن هه ردوو زا ره که له دیاریکردنی کانی (ئیسنا و داها توو) دا، رپچکه ی خۆیان هه یه، که زاری کرمانجی ناوه راست پشت به رینگه ی سینتاکسی له رینگه ی ناوه لکرداره کانی کاته وه ده به ستیت، بۆ جیاکردنه وه ی (ئیسنا و داها توو) له به کتر، له به رامبه ریشدا زاری کرمانجی ژوو روو رپچکه یه کی مۆرفۆلۆژی ده گرتیه بهر و له رینگه ی مۆرفیمه بهنده ریزمانیه کانی (د، دئ، وه، کانه کانی (ئیسنا و داها توو) له یه کترجیا ده کاته وه، به هه مان شیوه بۆ بابته تی بکه رنادیا رییش ئه م دوو دیالیکته ی زمانی کوردی شیوازی کارکردنی خۆیان هه یه، ئیمه پپشتر په یوه ست به بکه رنادیا ری کرمانجی ناوه راسته وه ئه وه مان خسته روو، که له رینگه ی مۆرفیمی بهندی ریزمانی /-r/ نادیا رییه وه، کرداری بکه رنادیا ری چیده که یه، که ئه م رینگه یه ش، رینگه یه کی مۆرفۆلۆژییه، به لام له کرمانجی ژوو روو دا به پچه وانه وه « حالته کی کاربزی کردار به هۆی کرداری تینه په ری یاریده ده ری (هاتن) وه ده رده بری، که هه میشه ده که وپته پپش کرداره سه ره کییه تپه ره که وه.» (حاجی مارف، ٢٠١٤: ٣٤٧)، که به پچه وانه ی کرمانجی ناوه راسته وه ئه م رینگه یه، رینگه یه کی سینتاکسیه. هه ره له به ری کرداری بکه رنادیا ره وه له کرمانجی ژوو روو دا، (په شیدی کورد)، که زا راه ی (پیشکین نه دیدار) ی بۆ به کاره ی ناوه ده لیت: « ئه و کردارانه، که بکه ره کانیان نادیا ره، وه ک هات کرین، هات خستن. کرداری بکه رنادیا ری به هاوکاری کرداری (هاتن) سازده بیته، له بهر ئه مه به کرداری (هاتن) ده گوتری (کرداری بکه رنادیا ری دروستکه ر - نه دیدارکار) » (٢٠٠٨: ٨٣).

١-٣/١ نادیا ری له رووی مۆرفۆلۆژییه وه:

کاری بکه رنادیا ری له زاری کرمانجی ژوو روو دا به هۆی گه ردا نکرینی چا وگی (هاتن) وه بۆ ده مه کانی رابوردوو و رانه بوردوو به پیی که س و ژماره ی بهرکار و به کاره ی ناوی وه ک کاریکی یاریده ده ره له پپش چا وگی ئه و کاره ی ده مانه وی وه ک کاریکی بکه رنادیا ری دایرپیزین دروست ده کری.» (به رزنجی، ٢٠٠٨: ١٥٩)، واته له کرمانجی دا هه موو شیوه داریشتنیکی ده مکاتی نادیا ری به یارمه تی کاری (هاتن) وه داده ریزیت، له گه ل چا وگه ی کاره که، که به پی یارمه تی ده که وپته دوا ی کاری هاتنه وه و نیشانه ی دۆخی تیانی په سه نی م (-ئ) به چا وگه که وه ده لکیت. (کوردوییف، ١٩٨٢: ٢٤٧).

که واته ئه گه ره کرمانجی ناوه راسته له رووی مۆرفۆلۆژییه وه (په گی کردار) و مۆرفیمی نادیا ری /-r/ بناغه ی چیکردنی کاری بکه رنادیا ری بیت، بۆ هه ردوو تافی رابوردوو و رانه بوردوو، که ئه م رینگه یه یان رینگه یه کی مۆرفۆلۆژییه، ئه و له کرمانجی ژوو روو دا کرداری یاریده ده ری (هاتن)، به پیی تافه کانی رابوردوو و رانه بوردوو بناغه ی دروستکردنی کرداری بکه رنادیا ره، واته له م زا ره دا تا راده به ک بۆ هه ردوو تافی رانه بوردوو و رابوردوو، قالبیکی ئاماده له شیوه ی هاوکیشه یه کدا بۆ هه ردوو تافی رابوردوو و رانه بوردوو (ئیسنا و داها توو)، له به رده ستدایه و ده توانریت به کاره ی نریت، که له یاسا/هاوکیشه ی (A و B) شیوازه بند کراوه، واته ئه م رینگه یه یان به پچه وانه ی کرمانجی ناوه راسته وه رینگه یه کی

سینتاکسییە، هەر لەمبارەیهوه (حاجی ماریف) دەئیت: « ئەم جوۆره دەربڕینەیی کارا بزری لە زمانسیدا بە رینگەیی رستهسازی ناسراوه.» (۲۰۱۴: ۳۴۸).

یاسای (A) بۆ کرداری رابوردوو:

قەدی کردار (هات) + ج.ل.بکەری + ە + ناوی رووداو (چاووگ)

یاسای (B) بۆ کرداری رانه‌بوردوو (ئێستا و داهاوو):

أ- بۆ ئێستا: د + رەگی کردار (هێ) + ج.ل.بکەری + ە + ناوی رووداو (چاووگ)

ب- بۆ داهاوو: دی + رەگی کردار (هێ) + ج.ل.بکەری + ە + ناوی رووداو (چاووگ)

پ- بۆ ئێلزامی: (ب + رەگی کردار (هێ) + ج.ل.بکەری + ە + ناوی رووداو (چاووگ)

۲-۳/۱ نادیارپێ له رووی سینتاکسییەوه (گۆرینی رستهیی بکەردیار بۆ نادیار)

له رووی رسته‌سازییهوه چیکردنی رسته‌یه‌کی بکەرنادیار پێویستی به هه‌لگرتنی چەند هه‌نگاوێک هه‌یه، واته ئیمه وه‌ک له پاری دووه‌مدا خستمانه‌روو، که مه‌رج نییه پشٹیوانی ئه‌و بۆچوونه بکەین، که پێی وایه رسته‌یی بکەرنادیار ژێده‌ره‌که‌ی رسته‌یی بکەردیار بێت و له‌وه‌وه وه‌رگیرابێت، ئەمه جگه‌له‌وه‌ی، که مه‌رجیش نییه هه‌موو رسته‌یه‌کی نادیار بتوانرێت بگێردرێته‌وه بۆ رسته‌یه‌کی دیار هه‌روه‌ک له رسته‌کانی (۱۲، ۱۳) ی خواره‌وه‌دا، که واتای رسته‌که په‌یوه‌ندی به توانینه‌وه هه‌یه نه‌ک ئه‌وه‌ی ژێده‌رێکی بکەردیاری هه‌بێت:

۱۲- ئەم کاره به من ناکرێ.

۱۳- ئەستیره به رۆژ نابێرێ.

هه‌ربۆیه بۆئه‌وه‌ی له مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی توێژینه‌وه‌که‌مان دوورنه‌که‌وینه‌وه و نه‌که‌وینه‌وه ناو ئه‌و بۆچوونه جیاوازان‌ه‌وه (۷)، گرنگترین ئه‌و هه‌نگاوانه‌ی، که بۆ دروستکردنی رسته‌یه‌کی بکەرنادیار له کرمانجی ژوورودا پێویسته بگێرێته‌به‌ر له چەند خاڵێکدا ده‌خه‌ینه‌روو:

۱- بکەری رێزمانی/به‌رکاری لۆژیکیی، له دۆخی راسته‌وخۆدا به‌کارده‌هێنین، واته ئه‌گه‌ر بکەر به جێناوی جودای که‌سی ده‌رپرابطوو، ئه‌وا ده‌بێت له ده‌سته‌ی (ئه‌ز، توو، ئه‌و - ئه‌م، هه‌وون، ئه‌و) بێت، یاخود ئه‌گه‌ر ده‌سته جێناوی نیشانه، یا ناوی تایبه‌تیمان به‌کارهێنا، ئه‌وا پێویسته (م-دۆخی رێزمانی) بێت، وه‌ک نمونه‌کانی: ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴ ی خواره‌وه.

۲- بکەر له که‌س و ژماره‌دا له‌گه‌ڵ کرداری یاریده‌ده‌ری (هاتن) رێکده‌که‌وێت و به پێی که‌س و ژماره‌ی خۆی جێناوی لکاوی بکەری ده‌به‌خشێته کرداره یاریده‌ده‌ره‌که.

۳- کرداری یاریده‌ده‌ری (هاتن) به‌پێی تافی رابوردوو و رانه‌بوردوو (ئێستا و داهاوو) گه‌ردانه‌که‌رێت، هه‌روه‌ک چۆن له باسی (نادیارپێ له رووی مۆرفۆلۆژییه‌وه له کرمانجی ژوورودا) خستمانه‌روو.

۴- نیشانه‌ی (ه) داده‌نرێت و پاشان کرداره سه‌ره‌کییه‌که، که هه‌لگری واتای بنه‌رته‌ی رووداوی رسته‌که‌یه له فۆرمی (ناوی رووداو - چاووگ) دا گۆده‌که‌رێت، که هه‌ندیک جار مۆرفیمی ره‌گه‌زی تاکي مێ / ئی) ی پێو ده‌لکیت، یاخود جاری وایه ئه‌م مۆرفیمه گۆناکرێت، هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه (حاجی ماریف) ده‌ئیت: له زۆربه‌ی به‌شه‌ دیاکتیکته‌کاندا هه‌یج نیشانه‌یه‌کی پێوه‌ناکیت، به‌لام له چەند به‌شه‌ دیاکتیکته‌کاندا نیشانه‌ی دۆخی تیان (ئ) ی پێوه‌ده‌لکێ، ئەمه جگه‌له‌وه‌ی که هه‌ندیک جار له جیاتی (ئ) (ه) به‌کارده‌هێنرێت (حاجی ماریف، ۲۰۱۴: ۳۴۸)، وه‌ک:

أ- هاتن گرتن.

ب- هاتن گرتن.

پ- هاتن گرتنه.

سه‌باره‌ت به نیشانه‌ی فاولی کورتی (ه) ی سه‌ر کرداره یاریده‌ده‌ره‌که، (گوه‌ره‌زی) ده‌ئیت: « له کۆتایی کاره‌وه دروسته بزۆینی (ه) بێت،

ياخود نهيات.» (١٩٩٩: ١٤٧).

٥- نيشانه ريزمانيهه كاني ده مكاتي رابوردووي كردار، له وانه (د) بهرده وامي، (يه) ته واپي، (بوو) دوور، له روو كاري هه وائيدها، ياخود نيشانه كاني كرداري رابوردووي داناني: (با - راساده)، (بت - راته واپي)، (ب.با - رابه ردوام)، (بووبا - راي. دوور) به پي ده مكاتي كرداره كه به كارد هينريت.

٦- بو دربريني لايه نه نادياره كاني كاتي كردار له رووي (كات، شوين، چونييه تي، ... هتد) ده توانريت ناوه لكرداره كاني گو كه ري ئه و لايه نه جياوازانه به كاريهينريت.

٧- له ديالتيكي كرمانجي ژوورودا به ياريدهي هه ندي دهسته واژه يان نامراز ده كرى په نجه بو كاري رابكتيشري. ب (به، وه) دهستي؛ ب (به، وه) كومه كيا... كه رهسته ي ئه م ريگه وه سفي رسته سازيه ن. به وينه:

فان دارانا گشك ب دهستي شاگرتا هاتنه چه قاندي. (حاجي مرف، ٢٠١٤: ٣٥١).

بو روونكر دهنه وه ي زياتري ئه م هه نگاوانه بروانه ئه م نمونانه ي خواره وه:

يه كه م/ ئه گه ر بكه ري ريزماني - جيگري بكه ر، جيناوي كه سي جوودا بوو، ده بيت له دوخي راسته وخودا بيت:

١٤- ئه ز هاتييه ديتن.

١٥- ئه ز دهتييه ديتن.

١٦- ئه ز دي هتييه ديتن.

دووم/ ئه گه ر بكه ري ريزماني (جيگري بكه ر) جيناوي نيشانه بوو، ئه و پيوسته (-م. دوخ) بيت، وه ك:

١٧- ئه ف كور هاتييه ديتن.

١٨- ئه ف كور دهتييه ديتن.

١٩- ئه ف كور دي هتييه ديتن.

سيه م/ ئه گه ر بكه ري ريزماني - جيگري بكه ر، ناو بوو، ئه و پيوسته ئه و ناوه (-م. دوخ) ي ريزماني بيت، وه ك:

٢٠- ئه فين/ ئازاد هاتييه ديتن.

٢١- ئه فين/ ئازاد دهتييه ديتن.

٢٢- ئه فين/ ئازاد دي هتييه ديتن.

چوارم/ ئه گه ر كرداره كه ئليزامي بيت، وه ك:

٢٣- رهنگه ئه ز هاتيه ديتن.

٢٤- رهنگه ئه ز بهتييه ديتن.

١/٤ پاري چواره م: ديارده ي ناديار ي له زاري هه ورامبيدا:

١-٤/١ ناديار ي له رووي مورفولوزيه وه (دروسته ي ناوه وه ي كرداري بكه ر ناديار)

له هه ورامبيشدا وه ك ناوه راست و خواروو، له رپي مورفيمي سينتاكسييه وه ناديار ي به رجه سته ده بيت، واته وه كو كرمانجي ژووروو نيه، كه بو ناديار ي قالب ي ناماده ي هه بيت، مورفيمي ناديار ي له م زارده ا برتييه له / ي /، كه ده چيته سه ر رهي كردار، به م شيويه له تاف و دروسته جياوازه كاندا دهرده كه وپت:

١-٤/١ (١_١) رابوردوو (٨):

١-٤/١ (١_١) رابوردوو نزيك: (ره گ + م. ناديار ي + م. تافي رابوردوو + كل)

٢٥ / نويسيته ي _ نويسين / نويس + ي + ا + ن / نويسياني _ نويسرام / Nyisyani

٤/١_١_٢) رابوردووی بهردهوام (دئنیایی): (رەگ + م.نادیاری + نیشانهی رابوردووی بهردهوام + کل)

٢٦ _ نؤیس + ی + پ + نی / نؤیسیبی _ دنوسرام / Nvısıiñi

٤/١_١_٣) رابوردووی تهواو (دئنیایی): (رەگ + م.نادیاری + م. تافی رابوردوو + ناوبه‌ند (ن) + کل)

٢٧ _ نؤیس + ی + ا + ز + ا / نؤیسیانا _ نوسراوم / nvisyana

٤/١_١_٤) رابوردووی دوور (دئنیایی): (رەگ + م.نادیاری + م. تافی رابوردوو + نیشانهی رابوردووی دوور + کل)

٢٨ _ نؤیس + ی + ا + ب + نی / نؤیسیابی _ نوسرابووم / Nvisyabini

٤/١_١_٥) رانه‌بوردوو: (مؤرفیمی تافی رانه‌بوردوو + رەگ + م. نادیاری + ه + کل) (٩)

٢٩ _ م + نؤیس + ی + ه + و / Mnvisyew

٤/١-٢ نادیار له رووی سینتاکسییه وه (گۆرینی رستهی بکەردیار بۆ نادیار)

گۆرینی رستهی بکەردیار بۆ بکەرنادیار له هه‌ورامیدا، له رووی دروسته‌وه به هه‌مان پرۆسه سینتاکسییه‌کانی کرمانجی ناوه‌راست ده‌کریت، له گه‌ل هه‌بوونی جیاوازی بچووک، وانا ئه‌وه‌ی، که پێیده‌گوتریت بکەر لاده‌بریت (به‌کسه‌ لکاوه‌کانیشیه‌وه/رێکه‌وتن)، به‌رکاره‌که ده‌خریته جێکه‌وته‌ی بکەر، باری کرداره‌که‌یش له دیاره‌وه ده‌گۆردریت بۆ نادیار، له مؤرفۆسینتاکسییدا (رسته به مؤرفیمی لکاوه‌وه)، دیسان وه‌ک کرمانجی ناوه‌راست، هه‌ر به مؤرفۆسینتاکسیی ده‌مێنیه‌وه، له گه‌ل لایردنی که‌سی لکاو‌ی بکەر و هینانه‌ناوه‌وه‌ی مؤرفیمی نادیار، وه‌ک له خواره‌وه‌دا رونه‌ده‌کرته‌وه:

٤/١_٢_١) رابوردوو:

٣٠_١) (من) نامه‌که‌م نؤیسته. / Namekım nvıste / (من) نامه‌که‌م نوسی.

٣٠_٢) (ب) نامه‌کی نؤیسیا. / Namekî nvısa / نامه‌که‌م نوسرا.

(مؤرفۆسینتاکس):

٣١_١) نؤیستاش / Nvıstaş / نوسیمی

٣١_٢) نؤیسیانی / Nvısyani / نوسرام

٤/١_٢_٢) رانه‌بوردوو:

٣٢_١) (من) نامه‌کی منؤیسوو. / Mn namekî mnvisw / (من) نامه‌که‌م دنوسم.

٣٢_٢) (ب) نامه‌کی منؤیسیو / Namekî mnvisyü / نامه‌که‌م دنوسریت.

مؤرفۆسینتاکس:

٥/١ پاری پینجهههه: خاله جیاواز و لیکچوووه کانی دیاردی نادیا

له م پاردها، که ئامانجی سه ره کبی توئینه وه که مانه، هه ولده دهین گرنگترین نهو لایه نه جیاواز و لیکچوووانه ی، که له نه ناجی خستنه رووی دیاردی نادیا ری له پاره کانی (٢، ٣، ٤) دا، خستمانه روو به شیوه ی خال تۆماریکه ی، تا بتوانین ئامانج و مه به ستی توئینه وه که مان پینچاوبخه ی، له و ریگه یه شه وه بتوانریت په یوه ندی و جیاوازیه کانی ئەم دیاردیه، له نیوان زاره کانی ژیر ئەم توئینه وه یه دا پیشاندریت. ١-٥/١ گرنگترین خاله جیاوازه کان:

- ١- له رووی مۆرفۆلۆژییه وه زاری کرمانجی ناوه راست و هه ورامی په یه وپی له یاسایه کی مۆرفۆلۆژی ده که ن بۆ چیکردنی کرداری بکه رنادیا، واته له م دوو زاره دا مۆرفیمی به ندی ریزمانی دروستکه ری فۆری کرداری بکه رنادیا، که له کرمانجی ناوه راستا مۆرفیمی /-ر/ نادیا و له هه ورامیدا مۆرفیمی /-ی/یه، که ئەمه ش پینچه وانه ی زاری کرمانجی ژوو رووه، چونکه له م دیالیکته دا، ریگه یه کی سینتاکسی به کارده هینریت بۆ چیکردنی کرداری بکه رنادیا، واته به یارمه تی کرداری یاریده دهی (هاتن) و قالیکی ئاماده کراو کرداری بکه رنادیا دروسته کريت.
- ٢- له کرمانجی ناوه راست و هه ورامیدا، (ناوی رووداو/چاووگ) پاش لیکردنه وه ی مۆرفیمی /-ن/ی له کردارخستن و مۆرفیمی تافی ریزمانی کاتی رابوردوو، ده بیته بناغه ی دروستکردنی کرداری بکه رنادیا، که ئەمه له کرمانجی ژوو روودا به پینچه وانه وه کرداره سه ره کییه که له فۆری ناوی روودا دا گو ده کريت و کرداری یاریده دهی (هاتن) به یی تاف و که سه جیاوازه کان گه ردا نه کريت و ده شکینریت هه.
- ٣- له زاری کرمانجی ناوه راستا مۆرفیمی به ندی ریزمانی /-ر/ چیکه ری کرداری بکه رنادیا ره و ته نها مۆرفیمی تاقانه و چالاکی ئەم دیاردیه یه، له به رامبه ردا له زاری هه ورامیدا مۆرفیمی به ندی ریزمانی /-ی/ دروستکه ری کرداری بکه رنادیا ره و ته نها مۆرفیمی ئەم بواره یه له هه ورامیدا، به پینچه وانه ی هه روو زاره که وه که مۆرفیمی ریزمانی ئەو رۆله ده بینیت، له کرمانجی ژوو روودا کرداری یاریده دهی (هاتن) ئەرکی دروستکردنی کرداری بکه رنادیا ره گرتنه ته ستۆ.
- ٤- زاری کرمانجی ژوو روو، جیاواز له زاری کرمانجی ناوه راست، له به ره نه وه ی زاریکی دۆخداره، ئەگه ر جیگری بکه ره له ده ستی (من - مه)، یا حود (+م.دۆخ) بوو، ئەوا پیوسته بیگۆریت به جیناویکی سه ره خۆی به رامبه ری له ده ستی (ئه ز - ئەم)، هاوکات ناوه که ش مۆرفیمه دۆخه ریزمانیه کانی (ی) بۆ تاکي نیر و (ئ) بۆ تاکي م و (ان) ی کۆی لیکاته وه. (١٠)

٢-٥/١ گرنگترین خاله لیکچوووه کان:

- ١- له رووی سینتاکسییه وه زۆریه ی هه نگاوه کانی دروستکردنی رسته یه کی بکه رنادیا ره هه رسی زاره که دا وه ک یه کن، له وانه ش:
 أ- له پیکردنه وه ی چالی به رکاری لۆژیکی به بکه ری ریزمانی/جیگری بکه ره، هه رسی زاره که هه مان هه نگاوه دنین.
 ب- له هه رسی زاره که دا جیگری بکه ره له که س و ژماره دا له گه ل کرداری بکه رنادیا دا ریکه که ویت و جیناویکی لکاو به کرداره که ده به خشیت.
 پ- له هه رسی زاره که دا مۆرفیمه ریزمانیه کانی تابه ت به ده مکتی کرداری رابوردوو، له شوینی خویان وه ک کرداری بکه ردا ره له گه ل کرداری بکه رنادیا ریشدا به کارده هینرین.
- ٢- له هه رسی زاره که دا فریژه ناوه لکرداری و پینشاویه کان، که بۆ روونکردنه وه ی لایه نه نادیا ره کانی کرداری رسته ن و له چوارچیه ی فریزی کردارییدا دین، وه ک رسته بکه ردا ره کان به کارده هینرین.
- ٣- له هه رسی زاره که دا له چاووگ/کرداری تپه ره وه کرداری بکه رنادیا ره ورده گیریت.
- ٤- بکه ری لۆژیکی رسته، له هه رسی زاره که دا، ده تانریت له شوینی نا بنه ره تی خۆی، له رسته ی بکه رنادیا دا ده ریکه ویت و بیت.

پهراویزه کان:

۱- هه‌رچه‌نده له‌م باره‌یه‌وه، له‌ زمانی کوردیدا دوو بۆچوونی جیاواز هه‌یه، که‌ یه‌که‌میان پێی وایه‌ کرداری بکه‌رنادیار له‌ کرداری بکه‌ردیاره‌وه وهرده‌ گرین و دووهمیشیان پێی وایه‌ کرداری بکه‌رنادیار بۆ خۆی دروسته‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیه‌ و بکه‌رنادیاریش وه‌ک بکه‌ردیار دانیه‌کی فه‌ره‌ه‌نگیه‌ و له‌ فه‌ره‌ه‌نگدایه‌ و له‌ یه‌که‌تره‌وه‌ وه‌رناگیرین، به‌لام به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی کاری ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ ده‌رخستنی لایه‌نه‌ جیاواز و لیکچوووه‌کانی نیوان ئه‌و سێ زاره‌ سه‌ره‌کیه‌یه‌، که‌ خستوو‌مانه‌ته‌روو، بۆیه‌ به‌ پێویستی نازانین له‌م باره‌یه‌وه‌ بدوین، خۆینه‌ر بۆ وه‌رگرتنی زانیاری ده‌رباره‌ی ئه‌و بۆچوو‌نه‌ جیاوازان ه‌ه‌توانیت بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌م سه‌رچاوانه‌: ۱- (فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی: ۲۰۰۸)، ۲- (وریا عومه‌ر ئه‌مین: ۲۰۰۹)، ۳- (ئه‌وره‌حمانی حاجی ماره‌ف: ۲۰۱۴)، ۴- (محهمه‌دی مه‌حوی ۲۰۰۱ و ۲۰۲۰)، ۵- (کاروان عومه‌ر قادر: ۲۰۰۸)، ۶- (شیلان عومه‌ر حسه‌ین: ۲۰۱۲).

۲- فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی له‌ (نادیاری) دا به‌ وردی باسی (سێ) رێگی کردووه‌، که‌ به‌هۆی جێبه‌جێکردنی چه‌ند یاسانه‌که‌وه‌ کرداری بکه‌رنادیار دروسته‌کریته‌، هه‌روه‌ها ئه‌و راپه‌ جیاوازان ه‌شی خستوو‌ته‌روو، که‌ ه‌ی نوسه‌ران و توێژه‌رانی ترن سه‌باره‌ت به‌م بابته‌ له‌ زمانی کوردیدا دووان، بۆیه‌ پروانه‌ ئه‌م سه‌رچاوه‌یه‌: (۲۰۰۸: ۹۵ - ۱۰۸) و ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی نووسه‌ر به‌ کاربیه‌توان.

۳- هه‌رچه‌نده‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌نگرتنی ئه‌م هه‌نگاه‌ه‌وه‌ ده‌ستووریکی گشتیی و رێکوپێکی بێ ناویزه‌مان ده‌ستناکه‌وت، به‌لکو هه‌شتا کۆمه‌لێک نموونه‌مان ده‌مێنێته‌وه‌، که‌ ناچه‌ ژێر ئه‌م هه‌نگاه‌ه‌وه‌، به‌هۆی هه‌ندیک هۆکاری فۆنۆلۆژییه‌وه‌ له‌ نموونه‌ی (گۆرانی ده‌نگ و تیاچوونی ده‌نگ و توانه‌وه‌ی ده‌نگ و زیادکردنی ده‌نگ و... هتد) به‌لام له‌ به‌رئه‌وه‌ی کاری توێژینه‌وه‌که‌ی ئیمه‌ ئه‌م بواره‌ نییه‌، بۆیه‌ به‌ پێویستمان نه‌زانیه‌وه‌ به‌ قوونی بچینه‌ ناو ئه‌م بابته‌وه‌، خۆینه‌ر ده‌توانیت بۆ وه‌رگرتنی زانیاری زیاتر له‌م باره‌یه‌وه‌ بروانیت: ۱- (فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی: ۲۰۰۸) و ۲- (وریا عومه‌ر ئه‌مین: ۲۰۰۹) و ۳- (ئه‌وره‌حمانی حاجی ماره‌ف: ۲۰۱۴) و ۴- (محهمه‌دی مه‌حوی: ۲۰۲۰).

۴- به‌ ره‌چاوکردنی گۆرینی ده‌نگی [ا بۆ ئ].

۵- ته‌نها پاشگری /ن/ی له‌ کردارخستنی لێده‌که‌ینه‌وه‌.

۶- له‌ گه‌ل ره‌چاوکردنی دانانه‌وه‌ی ئه‌سه‌پکته‌کانی ده‌مکاتی کردار و مۆرفیمه‌ ریزمانیه‌کانی نه‌رێکردن و ئیلزامی و... هتد، هاوکات ره‌چاوکردنی ئه‌و نموونه‌ی، که‌ ته‌نها پێویستیان به‌ (قه‌د) هه‌یه‌، یاخود ئه‌و نموونه‌ی، که‌ به‌هۆی هه‌ندێ یاسای فۆنۆلۆژییه‌وه‌ ده‌نگ ده‌گۆریت، ده‌توتیه‌وه‌، یا ده‌نگ زیاد و که‌م ده‌کات و ناچه‌ ژێر ئه‌و یاسا گشتیه‌ی (A) یه‌وه‌.

۷- خۆینه‌ر ده‌توانیت بۆ وه‌رگرتنی زانیاری ده‌رباره‌ی بۆچوو‌نه‌ جیاوازه‌کان و به‌لگه‌کانیان بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌م سه‌رچاوانه‌: أ- (فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی: ۲۰۰۸، نادیا، ب- (وریا عومه‌ر ئه‌مین: ۲۰۰۹، ئاسۆیه‌کی تری زمانه‌وانی)، پ- (محهمه‌دی مه‌حوی: ۲۰۲۰، باری بکه‌رنادیار). ۸- نمونه‌کان له‌ سه‌ر / نۆیسته‌ی _ نوسین / ده‌خه‌رینه‌روو.

۹- مه‌هاباد کامیل (۲۰۱۰: ۸۷) وه‌های داناه‌، که‌ مۆرفیمی کات (تاف) ه‌، به‌لام له‌ دروسته‌ی یه‌ک کردادا دوو مۆرفیمی تاف پێکه‌وه‌ نایه‌ن، له‌ ئه‌گه‌ری به‌رجه‌سته‌بوونی ئه‌و حاله‌ته‌یشدا، مۆرفیمی تافی سه‌ره‌کی ده‌بیته‌ تاف، ئه‌وی تریان ده‌بیته‌ نیشانه‌ی تاف و روکاره‌. (بروانه‌: ئاریان سدیق: ۲۰۲۰).

۱۰- بۆ دارشته‌وه‌ی ئه‌م خاله‌ سوود له‌ وانه‌کانی (زارناسی: ۲۰۱۶: کۆرسی دکتۆرای زمان به‌شی زمانی کوردی زانکۆی سلیمانی) (د. فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی) وه‌رگیراوه‌.

ئەنجام:

- ۱- ھەردوو دیالیکتە سەرھەکیبە کە ی زمانی کوردی (ک،ن،ک،ژ) لە دروستکردنی کرداری بکەرنادیاردا لە رووی مۆرفۆلۆژییەو پەیرەوپی لە دوو یاسای جیاوازدە کەن، کە یە کە میان پەیرەوپی لە یاسای مۆرفۆلۆژیی و دوو میان لە یاسای سینتاکسی دە کات.
- ۲- زاری کرمانجی ناوەرست و ھەورامی پەیرەوپی لە یە ک یاسادە کەن بۆ چیکردنی کرداری بکەرنادیار، کە پە گی کردار و مۆرفیمی نادیارپی و مۆرفیمی تاف و کەس مۆرفیمە بنەرەتیە کانی کرداری بکەرنادیارن لەم دوو زارەدا، لە کاتی کە ئەمە لە کرمانجی ژووروودا پێچەوانە یە.
- ۳- لە رووی سینتاکسییەو بۆ دروستکردنی رستە یە ک بکەرنادیار ھەرسێ زاری ژیر توئینەو کە بە شێوہیە ک گشتی پەیرەوی لە ھەمان ھەنگاوە کانی دروستکردنی رستە ی بکەرنادیار دە کەن.
- ۴- جیاوازی سەرھەکی نیوان ھەر سێ زاری ژیر توئینەو کە لە لایەنی مۆرفۆلۆژییاندا یە نە ک لایەنی سینتاکسی.

سەرچاوەکان:**ا- کتیب:**

- ۱- ئەمین، وریا عومەر: (۲۰۰۹)، ئاسۆیە ک تری زمانەوانی، چاپی دووھم، دەزگای ئاراس - ھەولێر.
- ۲- بەرزنجی، فەرەیدون عەبدول: (۲۰۰۸)، نادیار، چاپخانە ی رۆمان - سلیمانی.
- ۳- حاجی مارف، ئەو رەحمان: (۲۰۱۴)، ریزمانی کوردی بەرگی یە کەم وشە سازی - بەشی پێنجەم - کردار، چاپی دووھم، چاپخانە ی رۆژھەلات - ھەولێر.
- ۴- خورشید، غازی عەلی: (۲۰۱۳)، ریزمانا فەرعی، چاپی یە کەم، دەزگای چاپ و پەخشی سەر دەم - سلیمانی.
- ۵- کوردۆییف، ک.ک.: (۱۹۸۲)، ریزمانی کوردی بە دیالیکتی کرمانجی و سۆرانی، و: کوردستان موکریانی، چاپخانە ی الادیب - بەغدا.
- ۶- کورد، پەشیدی: (۲۰۰۸)، ریزمانا زمانی کرمانجی، ئیسماعیل تاھا شین (ژ ئەلفیئ لاتیئنی گوھاستییە عەرەبی)، چاپا ئیک، چاپخانا خانی - دەھۆک.
- ۷- گوھەرز، محەمەد تاھیر: (۱۹۹۹)، ریزمانا کوردی زاری کرمانجی، چاپا ئیک، چاپخانا خەبات - دەھۆک.
- ۸- مەحوپی، محەمەدی: (۲۰۲۰) باری بکەرنادیار، چاپی یە کەم، چاپخانە ی کارۆ - سلیمانی.
- ۹- نەبەز، جەمال: (۱۹۷۶)، زمانی یە کگرتووی کوردی، بامپیرگ - ئەلمانیا.

ب- نامە ی زانکۆ یی بڵاوە کراو:

- ۱۰- عەزیز، ئاریان سدیق: (۲۰۲۰)، ناوی کرداری، کرداری شکاوە و کردار ئالۆز، نامە ی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆ ی سلیمانی.
- ۱۱- عەبدول، مەھاباد کامیل: (۲۰۱۰)، چەند کردە یە ک سینتاکسی لە شێوہ زاری ھەورامی دا، نامە ی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆ ی سلیمانی.
- ۱۲- قادر، ئەبوبە کر عومەر: (۲۰۰۳)، بەراوردی ک مۆرفۆسینتاکسی لە زمانی کوردی و فارسی دا، نامە ی دکتۆرا، کۆلیژی زمان - زانکۆ ی سلیمانی.

بنه مایی واتای پراگماتیکی له چیهی واتای ئینسکلۆپیدی

سۆزان سه عدوللا عه بدولغه نی^۱، هه ژار حسین والی^۲

^۲ به شی زمانی کوردی، کۆلیژی پهروه ده و زمان، زانکۆی چهرموو، شاری چه مچه مال، هه ریمی کوردستان، عێراق.

Corresponding author's e-mail: suzan.saadulla@charmouniversity.org

پوخته

یه که کانی زمان ته نهها ده رپروایک نین بو دروستکردنی پیکهاته یه کی گه وره تر له خویان و قالبیک بن هه لگری واتایه کی به رجه سته ی دیاریکراو بن، به لکو له ناواخنیاندا جۆری بیرکردنه وه وه هه ست و سۆزو نه زمون و دونیابی مرقفه کان و دابونه ریته کتوری و کومه لایه تیه کان و ... تاد هه لگریاون. په پینبردن به م لایه نه جیاوازان هه پینوستی به وه هیه، که لیکدانه وه یه کی جیاواز له لیکدانه وه چاولیکه ریه کان بو واتا بکریت، به وه ی که زمان و واتای زمانی رهنگدانه وه ی توانا درکپیکراوه گشتیه کان مرقفه، نه ک ته نهها نه و توانایانه ی، که تایبه تن به زمان. زانستی زمانی درکپیکردن له چیهی سیمانتیکی درکپیکردندا له م روانگه یه وه له واتا ده پروانیت و پینویه واتا سروشتیکی ئینسکلۆپیدیای هیه، له نیو نه و سروشته ئینسکلۆپیدیایه ی شدا هه موو نه و چه شنانه ی واتا، که له قوتابخانه کان پینشتردا جیاکرا بونوه وه، بوونیان هه یه. هه ر لیره شه وه یه زانستی زمانی درکپیکردن واتای سیمانتیکی و واتای پراگماتیکی له یه کتر جیا ناکاته وه. وشه کلیله کان: سیمانتیکی درکپیکردن، چه مک، مه ودا، واتای پراگماتیکی، واتای سیمانتیکی، واتای ئینسکلۆپیدی.

الملخص

لا تقتصر عناصر اللغة على الملفوظات المكونة للتراكيب اللغوية الاكبر حجما، ولا على قوالب مجسدة لمعاني محددة وجامدة حصراً، بل إنها تحتوي في احشائها على نوعية التفكير، المشاعر، الاحاسيس، التجارب و الرؤى المختلفة للانسان، وكذلك العادات و التقاليد الاجتماعية... الخ. يحتاج الوصول الى تلك الابعاد المختلفة تبني تفسير مختلف و غير تقليدي للمعنى على ان اللغة و المعنى اللغوي/ الحرفي ليست مرتبطة بالكفاية اللغوية وحدها، فهي غير مستقلة بذاتها، بل إنها تعتبر انعكاس الكفاية الادراكية للإنسان. ينظر علم اللغة الادراكي ضمن اطار علم الدلالة الادراكي الى المعنى من هذا المنظور، إذ إنه يرى ان للمعنى طبيعة موسوعية التي تكمن فيها جميع انواع المعنى المصنفة من قبل المدارس الاخرى، ومن هنا يذهب علم اللغة الادراكي الى عدم التفرقة بين المعنى الدلالي و المعنى التداولي/ البراگماتيكي. من هذا المنطلق، تحاول هذه الدراسة المعنونة «ارتكازية المعنى التداولي في اطار المعنى الموسوعي» تفسير المعنى التداولي من منظور المعنى الموسوعي في اطار علم اللغة الادراكية.

الكلمات المفتاحية: علم الدلالة الادراكي، المفهوم، المدى، المعنى التداولي، المعنى الدلالي، المعنى الموسوعي.

گوفاری زانکۆی هه نه بجه: گوفاریکی زانستی نه کادیمی زانکۆی هه نه بجه ده ری ده کات	
به رگ	6 ژماره 3 سالی (2021)
رینکته وه کان	رینکته وهی وه رگرن: 2021/05/15 رینکته وهی په سه ندردن: 2021/6/17 رینکته وهی بلا و کردنه وه: 2021/9/30
ئیمه یلی توئیژه	suzan.saadulla@charmouniversity.org
ما فی چاپ و بلا و کردنه وه	© 2021 د. سۆزان سه عدوللا عه بدولغه نی، م. هه ژار حسین والی، گه یشتن به م توئیژنه وه یه کراوه یه له ژیر ره زامه ندی 4.0 CCBY-NC_ND

Abstract

Language items are neither limited to those expressions that merely form larger structures than themselves nor merely consist of the forms that imply specific concrete meanings, but they are rather borne with the personal thoughts, feelings, emotions, experiences, visions as well as the social and cultural traditions. To access these various dimensions, it would be necessary to interpret the meanings differently from the traditional interpretations on the basis that the language and word meaning reflect human's general cognitive capabilities rather than merely those capabilities related to the language itself. Within the Cognitive semantics context, the Cognitive Linguistics deals with the meanings from the perspective that the meanings have encyclopedic nature implying all the meaning types that have been recognized and classified by the previous doctrines. That is why; the Cognitive Linguistics does not admit the distinction between the semantic meaning and pragmatic meaning. From this perspective, this research which is titled «Pragmatic Meaning-based within the Encyclopedic Meaning Frame» attempts to analyze the pragmatic meaning from the encyclopedic meaning angle within the context of the Cognitive Linguistics.

Key words: Cognitive semantic, Concept, Domain, Pragmatic meaning, Semantic meaning, Encyclopedic meaning.

پیشه کی:

ناونیشان و بواری توژیینه وه که:

ئه م توژیینه وه یه، که به ناونیشانی (بنه مایی واتای پراگماتیکی له چیهی واتای ئینسکلۆپیدیادا) یه، هه ولئیکه بو شروفه کردن و باسکردنی واتای پراگماتیکی له روانگهی سیمانتیکی درکپیکردنه وه. بواری توژیینه وه که یه به شیوه یه کی گشتی چوارچیهی زانستی زمانی درکپیکردن ده گرتته وه.

هوی هه ئبژاردنی ناونیشانه که:

زانستی زمانی درکپیکردن به راورد به قوتابخانه و ریبازه زمانه وانیه کانی پیش خوی، تپروانینیکی ته واو جیاواز بو پراگماتیک و واتای پراگماتیکی ده خاتهروو، که به لای ئیمه وه ئه م دیده نوئیه جی سهرنج و هه لویسته له سه رکردن بوو. ئه مه یه هۆکاری سه ره کی هه ئبژاردنی ناونیشانه که بوو.

ریبازی توژیینه وه که:

له م باسه دا ریبازی (شیکاری درکپیکردنانه) پهیره وکراوه.

که رهسته و سنووری توژیینه وه که:

ئه م توژیینه وه یه له چوارچیهی (زاری کوردی ناوه راست - شیوه زاری سلیمانی) دا ئه نجام دراوه، هه ریویه که رهسته و نمونه کانی له ئاخوتنی رۆژانهی قسه پیکه ران و زمانی نووسینی شیوه زاره که وه وه رگیراون.

تەوهرەکانی توپزینەووەکە:

وێژینەووەکە بەسەر دوو تەوهردا دابەشکراوە، تەوهری یەكەم سەرنووی (واتای ئینسکلۆپیدی لە زانستی زمانی درکپێکردندا) ی لێنراوەو تاییدا دیدو تێروانیی زانستی زمانی درکپێکردنی بۆ واتا لە میانەیی ئەو تاییبەتمەندییانی، کە زانستەکە بە واتای بەخشیووە، بە دیاریکراوی سروشتی ئینسکلۆپیدیای واتا، خراوەتەرۆو. تەوهری دووهم، کە بۆ سەرنووی (واتای پراگماتیکی لە بۆتەیی واتای ئینسکلۆپیدیادا) تەرخانکراوە، تاییدا لە روانگەیی واتای ئینسکلۆپیدیەووە باس لە واتای پراگماتیکی لە چوارچێوەیی زانستی زمانی درکپێکردندا کراوە.

تەوهری یەكەم: واتای ئینسکلۆپیدی لە زانستی زمانی درکپێکردندا

قسەکردن لەسەر واتا بە درێژایی لیکۆلینەووە زمانیەکان بۆچوونی جیاوازی بە دوای خۆیدا هێناوە. لەلایەکەووە واتا بە کرۆکی لیکۆلینەووە زمانیەکان دانراوەو و تەماشای زمان کراوە، کە جگە لە لیکدانەووەو تیگەیشتن لە واتا، هیچ ئەرکیکی دیکەیی نییە. لەلایەکی تریشەووە و بەباش زانراوە، کە واتا بخریتەووە دەرەووەی چوارچێوەیی لیکۆلینەووەی زمانەووە، چونکە پێیانوابوووە واتا ئەوئەندەیی بەیوئەندی بە زانستەکانی دیکەووە هەیهو دەچیتە چوارچێوەیی بابەتگەلیکی دەرەووەی زمان، ئەوئەندە بە زمانەووە وابەستە نییە(۱).

زانستی زمانی درکپێکردن جیاواز لە هەموو لقیەکانی زانستی زمانی گشتی تێروانیی بۆ واتای زمانی تێروانییکی جیاوازیو پێیوایە واتا لە بنەرەتیکی درکپێکراووی پێیپێراوی تاکییانەووە رێکخراوە. هاوکات باوەریوایە واتای زمانی خستنهرووی دارشتەییەکی چەمکییە، کە پێکھاتەییکی واتای زمانی و نازمانییەو بەدەستھاتووی ئەزموون و شارەزایی و پەییپێردنەکانی تاکە لە بەکارھێنانی زمانەووە. واتا لەم قوتابخانەییەدا چەقی لیکدانەووەکان پێکدەھینیت، چەقیی و اتایش «بۆ ئەو گریمانەیی قوتابخانەیی دەگەرتتەووە، کە هەموو دیاردە زمانیەکان پێکەووە چنراون، نەک سەربەخۆو لەیەک جیا بن. سەرەرای ئەمەش پێکھاتە زمانیەکان لە گەل توانا درکپێکراووەکانی دیکەیی مرۆفیشدا پێکەووە پێکھاتەکان دادەرپێژن و بونیاد دەنێن». (غەریب، ۲۰۱۶: ۳۲).

واتا لە زانستی زمانی درکپێکردندا چەند تاییبەتمەندییەکی بە شێوہییەکی درکپێکردنە پێبەخشاووە، کە یەکیک لە دیارترینیان، بوونی سروشتیکی ئینسکلۆپیدیایی و ناسەربەخۆییە(۲). زانستی زمانی درکپێکردن تێروانیی وشەنامەیی بۆ واتا رەتدەکاتەووە، لە بەرانبەرەدا جەخت لەسەر خستنهرووی ئینسکلۆپیدیانیە واتای وشەکان دەکاتەووە. ئەم قوتابخانەیی پێیوایە، کە دارشتەیی سیمانتیکی سروشتیکی ئینسکلۆپیدی هەیه، بەو مانایەیی وشەکان نوینەراییەتی واتایەکیان چەند واتایەکی دیاریکراو ناکەن، بەلکو وەک هەنگری کۆگایەکی گەورەیی کۆزانیری پەیوئەندیار بە چەمکیەووە یان مەودا چەمکیەکانەووە رۆلئەگێرن. لە واتای ئینسکلۆپیدیادا مەودا چەمکیەکان بۆ یەکەکان رەخساون، ئاخوێوەران لە کاتی ئاخوتندا تەنھا یەک بەش لە چەمکەکە وەک شاوہچە (Prototype) ی چەمکەکە بە کاردەھینن. تیگەیشتن لە ئاخوتنی هەموو ئەوانی دیکەیش، بەھۆی شارەزایی و ئەزموونەوہییە دەربارەیی تەواوی مەودا چەمکیەکان.

چەمکی وشەکان بەدەستھاتووی ئەزموونە گشتی و خودییەکانی مرۆفەکانن بەپێی باروودۆخە جیاوازیەکان. مەبەست لە ئەزموونی گشتی ئەو ئەزموونانەن، کە تاکەکانی کۆمەلێک تاییدا هاوبەشن و بەپێی ئەو رووداوو بەسەرھاتانەیی، کە لەو کۆمەلگایەدا روویداو، دروستبوون. هەرچی ئەزموونی خودییە ئەزموونی تاییبەتی کەسێک بەپێی پیشەو پەسپۆرییە کەیی و ئەو بەرکەوتنە جیاوازانەیی لە گەل کەس و رووداوو کات و شوینەکاندا هەییووە، خولقاندوویەتی. ئەم ئەزموونە جیاوازانە وەک کۆزانیری پەیوئەستی بە چەمکی وشەییە کەووە لە فەرھەنگی ئاوەزییدا بە کۆدەکرین. «لێرەو دەتوانریت بگوتریت، کە کۆزانیری لە کەسێکەووە بۆ کەسێکی دیکە دەگۆریت و مەرچ نییە هەموو بە کارھێنەرێکی زمانیکی دیاریکراو چەمکەکانیان، کە بەرھەمھاتووی کۆزانیریەکانیان، وەک یەک بن، بەلکو بەپێی کەسەکان دەگۆریت. هەرەوہا گرنگیدان بە واتایەکی دیاریکراوی چەمکی و دانانی بە شاوہچەیی چەمکەکە دیسان لە کەسێکەووە بۆ کەسێکی تر دەگۆریت». (ابراھیم، ۲۰۱۹: ۴۲). ئەمەیش ئەو دەرەخات، کە زمان راستەو خۆرەنگدانەوہیی جیھانی واقع نییە، بەلکو رەنگدانەوہیی ئەو ئەزموونانەییە، کە مرۆف لە گەل واقعدا هەیهتی. با پروانینە نموونەکانی (۱).

(1) - باخچیک گهورمان کری.

ب- کاروان دوو سال له من گهوره تره.

پ- پیاوی گهوره به ئاسانی نابینریت.

ت- خو منداله که ی جارن نیت، گهوره بوویت!

له رسته ی (1-1) دا / گهوره/ به واتای (+ قه باره) به کارهاتوووه کو ی رسته که ئه و واتایه به دهسته وه ده دات، که ئه و باخه ی کردراوه رووبه ریکی فراوانی هه یه و بچووک نیه. له (1-ب) و (1-پ) دا / گهوره/ واتای (+ ته مه ن) و (+ پله و پۆست و ده سه لات) ده گه یه نیت. هه رچی نمونه ی (1-ت) یشه تیایدا / گهوره/ زیاتر به واتای سه رزه نشت هاتوووه به که سیک و تراوه، که ره فتاریکی نابه جیی کردبیت. بۆ تیگه یشتن له واتای لیکسیمی / گهوره/ له هه ریه ک له رسته کانی نمونه ی (1) دا، پیویسته ته وای کۆزانیاریه واتایه کانی وشه که و ئه و وشانه یشی، که له گه لیدا هاتوون، ئه و کارلیکه شی، که له ئه نجامی پیکه وه هاتنیان دروسته دبیت، له شیوه ی ئینسکلۆپیدیایه کدا چالاک بکه ین، تا واتای مه به ستدار هه لبه ینجینین. ئه مه یش ته نها به کۆزانیاری ئینسکلۆپیدی له ئاوهری قسه که ردا جیبه جیده دبیت. هه ربویه له سیمانتیکی درکپیکردندا دانانی واتایه کی له قالب دراو بۆ وشه یه ک و دیاریکردنی چه پکیک نیشانه بۆی، چه مکیکی هه لئه له تینه ره. بیروکه ی واتای ئینسکلۆپیدی له سیمانتیکی درکپیکردندا (3)، بۆ هه ریه ک له تیوریه کانی (سیمانتیکی چوارچیوه ی Frame Semantics) ی (چارلیس فیلمۆر) و (مه ودا Domain) ی (رۆناند لانگه که ر) ده گه رپته وه. سیمانتیکی چوارچیوه ی، که یه کیکه له تیوره کانی سیمانتیکی درکپیکردن، گه شه پیدراوی تیوریکی تری (فیلمۆر) خو به تی به ناوی (نیشانه واتایه کان Semantics Features). به م پیه تیوری سیمانتیکی چوارچیوه ی له ئه نجامی ئه و تیبینی و سه رنجانه وه هاته ئاراهه، که له سه ر تیوری نیشانه واتایه کان هه بوو. تیوری نیشانه واتایه کان سه رکه و توو بوو له وه ی، که بتوانیت نیشانه ی واتای بۆ وشه کان دابنیت، به لام له وه دا سه رکه و توو نه بوو، که بتوانیت په یوه ندبی واتای نیوان نیشانه واتایه کان دیاری بکات. هه ر ئه مه ش ره خنه و تیبینی (فیلمۆر) بوو له سه ر تیوره که و دواتریش ئه و ره خنه و تیبینیانه بوونه هه وینی له دایکبوونی تیوریکی نوی به ناوی سیمانتیکی چوارچیوه ی.

تیوری سیمانتیکی چوارچیوه ی بریتیه له دروسته یه کی لکینراوی لۆژیکییانه ی چه مکه په یوه ستداره کان. ئه م تیوره بنه مای تیگه یشتن له دارشته ی چه مک ده به ستیتته وه به تیگه یشتن له باشخانی کۆزانیاری هه ر وشه یه ک، که نماینده ی چه مکیکه. له م رووه وه وشه که چوارچیوه یه ک له کۆزانیاری چالاک ده کات، که په یوه سته به و چه مکه تاییه ته ی، که ده رباره یه تی. «به مشیوه یه ده کریت بگوتریت، که ناتوانین راسته وخۆ له واتای وشه یه ک تیبگه ین به ی تیگه یشتن له و چوارچیوه واتایه ی، که وشه که ئه نامه تیایدا». (قادر، 2017: 41). هه رچی تیوری (مه ودا Domain) یه، ئه میش یه کیکه تره له تیوره کانی سیمانتیکی درکپیکردن و له لایه ن زانا (رۆناند لانگه که ر) وه له پیزمانی درکپیکردندا خراوه ته روو (4). مه وداکان باشخانی کۆزانیاریه کانن، یاخود «کۆمه لیک هه بوو/ بوونی چه مکین، که ده بنه هوی پیدانی/ دروستکردنی پله و ئاسته کان به بونیاده ریکخراوو ئالۆزه کان له یه ک مه ودا ی ده ربیندا». (غریب، 2016: 48). بۆ نمونه دارپراوه کانی وه ک (لاواز، په سه ند، ناوه ند، باش، زۆرباش، نایاب) چه مکه فه ره نگییه کان له مه ودا ی (ئاستی ده رچوون و سه رکه و تن له زانکو) دا دیاریده که ن. به ی تیگه یشتن له پرۆگرامی خویندن له زانکو و ئه و پیاوژیوه ی، که په یوه ده کریت، ناتوانین تیگه یشتمان بۆ هه ریه ک له وشه کانی (لاواز، په سه ند، ناوه ند، باش، زۆرباش، نایاب) هه دبیت. به واتایه کی تر ده بیت به وردی ئاگاداری چۆنیه تی دابه شکردنی نمره و ده ستنیشانکردنی نمره بین بۆ هه ر ئاستیک له زانکو، تا بتوانین به کاره یاننیک سهرکه و تووانه مان بۆ هه ریه ک له و وشانه هه دبیت. (بروانه: قادر و شریف، 2020). «تیوری مه وداکان مامه له له گه ل هه ر چه مکیکدا ده کات وه ک یه که یه کی په یوه نیدار به مه ودا سیمانتیکیه که یه وه، واته نخی سیمانتیکی وشه به په یوه ند و په یوه ستیتی به مه وداکانه وه دیاریده کریت، هه روه ها ناوه رۆکه چه مکیه کانیش له سه رچاوه ی درکپیکردنه وه دین». (غریب، 2016: 49). بۆ نمونه چه مکی (ره نگ) مه ودا یه ک بۆ هه ریه ک له (سپی، سوور، سه وز، زه رد، ره ش، ...) پیکده هی نیت و

په یواندیداره پټیانه وه. له لایه کی تریشه وه به های سیمانتيکی هه ریه ک له (سې، سوور، سهوز، زهرد، رهش، ...) په یوه ست به مه وداى (رنگ) هوه ده ستنيشاندنه کړت.

تیوری (سیمانتيکی چوارچيويه) و (تیوری مه وداکان) له زور رووه وه له یه کترده چن. ده کړت بگوتريت دیارترین هاوبه شیان له وه دایه، که سه چاوه ی بیرى ئینسکلۆپیدی بو واتای ده برپاوه کان بو هم دوو تیوره ده گه رټه وه. بهو مانایه ی هه ردوو تیوره که تیروانیی وشه نامه یی بو واتا رته ده که نه وه، له بهرانبه ردا جهخت له سه ر خستنه رووی ئینسکلۆپیدیانه ی واتای ده برپاوه کان ده که نه وه. تیوری مه ودا وه که ته واکه رى تیوری (سیمانتيکی چوارچيويه) و سه ئمټنه رى بیرى ئینسکلۆپیدی بو واتای ده برپاوه کان ده رده که ویت.

په خساندنی فراوانترین سنوور بو واتای ده برپاوه کان له چيويه واتای ئینسکلۆپیدی ده بټريت، تا نه و ئاسته ی، که ده شټ تۆ له روانگه ی روانی خوته وه واتایه کی هه مانکاتى (Online meaning) سه برارى واتا ئینسکلۆپیدی زانراوه کانى نه و یه که یه بخهیت، چونکه واتا تاگه رایبانه په بییده برټ. (بو زانیاری زیاتر ده براره ی واتای هه مانکاتى، پروانه: (Geeraerts, and Cuycknes, 2007: 158). هم په پیترده نیش به بنه مای چهن دین لایه نی دیکه ی زمانى و نازمانیه وه په یوه سته. به مشیوه یه ده توانرټ بگوتريت، که واتای ئینسکلۆپیدی نه و رټبازه ی لیکوئینه وه واتایه، که ته وای واتای هه بو و واتای پټشبینیکراو له ده برپاویکدا ده گرتته وه. با له واتای لیکسیمی / سووک/ له نمونه کانى (2) دا پروانین.

(2) ۱- هم جانتایه زور سووکه.

ب- له وه زیاتر خوت سووک مه که!

پ- په رستاره که ده ستى سووک بوو.

ت- بارى سه ر شانمت سووک کرد.

لیکسیمی / سووک/ له رسته کانى (2) ده به سروشتیكى ئینسکلۆپیدیانه وه ده رکه وتووه، وهک ئاماژه دانټیک به ته وایى نه و ناوه روکه واتایبانه ی، که ده یگرتته خو. کاتیک تیگه یشتن هم له لای قسه که رو هم له لای گوټگیش پراوپر ده بټيت، نه گه هاتوو زانیاری و ناگیان سه باره ت به ته وایى نه و لایه نانه ی دیکه هه بټيت، که له رووی چه مکه وه په یوه ندیان به وشه ی / سووک/ وه هه یه. هه موو هم تیگه یشتنه جیاوازانه له واتا کانى وشه که، ده گه رټه وه بو نه و سروشته ئینسکلۆپیدییه ی، که یه که کان هه یانه. زیاتر له مه یش، به هه ندوه رگرتنى نه و چوارچيويه سیمانتيکییه یش گرنکه، که به هوى واتای ئینسکلۆپیدی سه رجه م یه که کان و نه و واتا تابه ته ی، که به هوى کارلیکی یه که کانیش پیکه وه دروسته ده بټيت. هه موو نه مانه یش نه و نه جامه دیننه ئاراهه، که ناتوانین له واتای سه ربه خو ی وشه کان تیگه یین، جگه له وه ی، که بیبه ستینه وه بهو سیسته مه چه مکیا نه وه ی، که یه که کان خاوه ندارى لیده که ن (کوزانیاری ئینسکلۆپیدی).

سروشتى واتای ئینسکلۆپیدی یه که کان به جوړیکه، که مه ودا یه کی فراوانی گوزارشت بو ناخپوهان ده ر خسټنټيت. کاتیک قسه که رټیک له هه ئوټستټیکى زمانیدا فورمټیک بو گوزارشتکردن له واتایه ک ده درکټنټيت، له راستیدا ته نها به شټیک له واتایه کی زور که می له چه مک و مه ودا فراوانه که ی واتای ئینسکلۆپیدی نه و یه که یه به کاره ټیناهه. به مشیوه یه «وشه کان و واتا کانین و نه رکیان له پټکهاته ی دروسته سینتاکسییه کانداه نه نواندنی یه ک لایه ن یان دوو لایه نی یان چهن د لایه نی چه مکه پیشت نه زمونکراوه که ی ناوه زى مروقه که یه و هه رگیز یه ک وشه یان چهن د فورمټیکى یه ک وشه ناتوانټيت سه رجه می چه مکه که بنوټنټيت». (قادر، 2017: 420).

له راستیدا گرنگی و کرؤکی واتای ئینسکلۆپیدی له پرؤسه ی وه رگټراندای زیاتر ده رده که وټيت و جټیگای سه رنجه، چونکه زورټیک له کټشه کانى وه رگټران په یوه ستن به ره چاونه کردنی سروشتی ئینسکلۆپیدیایى واتا له کاتى وه رگټراندای زیاتر گرنگیان و جهخت خستنه سه ر واتای وشه نامه یی دوور له و کارلیکه واتایه ی «چوارچيويه سیمانتيکییه ی»، که یه که کان له کاتى هاتنیان پیکه وه دروستیده که ن.

تەوهرى دووهم: واتاى پراگماتيكي له بۆتهى واتاى ئىنسكلۆپىددا

له گه‌ل هه‌بوونی دیدو سه‌رنجی جیاواز له باره‌ی بایه‌خى واتاوه له زماندا، به‌لام به‌هۆی ئه‌و تايه‌تمه‌ندییه‌ دياره‌ی واتاوه، كه له گه‌ل گۆرانی كایه جیاوازه‌كانى كۆمه‌لدا به‌رده‌وام ده‌گۆریت، كارکردن له بواری واتادا به‌سه‌خت و ئالۆز بینراوه، هه‌ربۆیه لیکۆله‌رانى واتا به‌لايه‌نه‌وه ئاسان نه‌بووه بگه‌ن به‌ پیناسه‌یه‌كى دياریکراو بۆ واتا و واتاى وشه‌ و پسته. به‌ مه‌به‌ستى چاره‌سه‌رکردنى ئه‌م سه‌ختى و ئالۆزییه‌ و ئاسانکردنى شیکردنه‌وه‌ی واتا، واتایان به‌سه‌ر چهند جۆرێکدا دابه‌شکردووه، ديارترین دابه‌شکردنیشیان دابه‌شکردنى (واتاى سيمانتيكى) و (واتاى پراگماتيكي) بووه.

به‌ گشتى ده‌كریت تېروانينه‌كان له باره‌ی پراگماتيک و واتاى پراگماتيکیه‌وه پيش قوتابخانه‌ی زانستى زمانى درکپیکردن له چهند خائیکدا بخه‌ينه‌پوو. دواتر له روانگه‌ی زانستى زمانى درکپیکردنه‌وه قسه له‌سه‌ر هه‌ریه‌ک له‌و خالانه ده‌که‌ين.

۱- له چپوه‌ی پیکهاته‌یه‌كى سه‌ربه‌خۆدا، واته وه‌ک لقیكى سه‌ربه‌خۆى زمان باس له پراگماتيک و ديارده پراگماتيکیه‌کان کراوه. ئه‌مه‌ش په‌یوه‌سته به‌و تېروانينه‌ی، كه قوتابخانه‌ی به‌ره‌مه‌پێنان و گواستنه‌وه په‌یوه‌ست به‌ چه‌مكى (مۆدیولاریتی)یه‌وه بۆ زمان و پیکهاته‌کانى ناو زمان هه‌یه‌تی. به‌وه‌ی، كه زمان دابراوو سه‌ربه‌خۆ له توانا درکپیکراوه‌کانى تری ئاوه‌زى مرۆف ده‌بینیت و له‌نیو خودى زمانیشدا پیکهاته‌کانى (فۆنۆلۆژى، مۆرفۆلۆژى، سینتاکس، سيمانتيک، پراگماتيک) له یه‌کترى جیا ده‌کاته‌وه. له باره‌ی (مۆدیولاریتی)یه‌وه (کریستال) ده‌ئیت: زاراوه‌یه‌كه له گفتوگۆکردن ده‌رباره‌ی زمان به‌کار دیت، كه له لایه‌كه‌وه مه‌به‌ست لێ ئه‌وه‌یه مێشك له مۆدولى جیاواز پیکهاته‌وه، كه هه‌ریه‌ک له‌و مۆدولانه ئه‌دگارى تايه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه، وه‌ک مۆدولى زمان و مۆدولى بینین. له‌لایه‌كى دیکه‌وه مۆدیولاریتی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، كه خودى پێه‌وى زمان مۆدوله، به‌وه‌ی كه پیکدیت له ژماره‌یه‌ک وه‌چه‌مۆدولى جیاواز، كه هه‌ریه‌كه‌یان به‌ رینگه‌یه‌كى تايه‌ت کارده‌که‌ن. بروانه: (Crystal, 2008: 336).

۲- به‌ سووده‌رگرتن له‌و تېروانينه‌ی بۆ زمان و پیکهاته‌کانى زمان په‌یوه‌ست به‌ چه‌مكى (مۆدیولاریتی)یه‌وه هه‌یه‌وه له خالی یه‌که‌مدا خرايه‌پوو، سنوور له‌ نیوان واتاى سيمانتيكى و واتاى پراگماتيکی کیشراوه. له‌م رووه‌وه به‌ چهند خائیک جیاوازی نیوان ئه‌و دوو چه‌شنه‌ی واتا خراوه‌ته‌پوو. (بروانه: مه‌حوی، 2008: 80-89)، (فه‌تاح، 2011: 192-194)، (دزه‌ی، 2011: 34-49). جیاکردنه‌وه‌ی واتاى سيمانتيكى له واتاى پراگماتيکی له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مايه‌ بووه، كه باوه‌ریناوبوو ته‌نها کۆزانیاری زمانى په‌یوه‌سته به‌ زمان و له‌ سروشتدا جیاوازه له چه‌شن و جۆره‌کانى دیکه‌ی کۆزانیاری. هه‌ربۆیه ده‌بینین له قوتابخانه‌ی رێزمانى به‌ره‌مه‌پێنان و گواستنه‌وه‌و تێوره‌کانى سيمانتيکی شپۆزبه‌ندانه، زۆر به‌ وردى کۆزانیاری زمانى له سه‌رجه‌م کۆزانیاریه‌ نازمانیه‌کان جیاکراوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش له بنه‌رتدا بۆ بنه‌مای چه‌مكى (مۆدیولاریتی) ده‌گه‌رتته‌وه. هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مايه‌یش شیکردنه‌وه‌ی کۆزانیاری زمانى به‌ سيمانتيک و شیکردنه‌وه‌ی کۆزانیاری نازمانیش به‌ پراگماتيک سپێدراوه. (بروانه: قادر، 2017).

۳- واتاى پراگماتيکی به‌و جۆره ناسپێراوه، كه له واتاى سيمانتيکیه‌وه به‌پێی ده‌روبه‌رى به‌کاره‌پێنان و مه‌به‌ستى قسه‌که‌ر، به‌ده‌ستدیت. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، كه واتاى سيمانتيکی کراوه‌ته بنه‌مای دروستبوونی واتاى پراگماتيکی. له‌م باره‌یه‌وه (فه‌تاح، 2011: 192) ده‌ئیت: «واتاى پراگماتيکی ئه‌و واتايه‌یه كه ده‌روبه‌رى وتن ديارى ده‌کات، یان له ئه‌نجامى ناسينه‌وه‌و دۆزینه‌وه‌ی به‌هاى جیناوه‌کان وشه‌کانه‌وه دیت، واته له ئه‌نجامى کارلیکردنى ده‌روبه‌ر له‌سه‌ر واتاى فه‌ره‌هنگى وشه‌کاندا دیت». هه‌روه‌ها (دزه‌ی، 2011: 49) ده‌ئیت: «واتاى پراگماتيکی بریتیه له واتاى سيمانتيکی + ده‌روبه‌ر».

په‌یوه‌ست به‌ خالی یه‌که‌مه‌وه زانستى زمانى درکپیکردن پێنوايه زمان دامه‌زراوه‌یه‌كى درکپیکراوى ناسه‌ربه‌خۆیه‌وه په‌یوه‌ندی پراسته‌وخۆی به‌ توانا دراکپیکراوه گشتیه‌یه‌کانى مرۆفه‌وه هه‌یه‌وه له‌ناو خودى زمانیشدا پیکهاته‌کان تیکچرژاو به‌ناویه‌کداچوون و سنوورى جیاکه‌روه له نیوانیاندا نییه. ئه‌م بۆچوونه‌یش خۆی له یه‌کێک له گریمانانه سه‌ره‌کیه‌کانى زانسته‌که‌دا ده‌بینیته‌وه، ئه‌ویش بریتیه له‌وه‌ی، كه «زمان تۆرپه‌ندیكى چه‌مکیانه‌یه». (Geeraerts, and Cuycknes, 2007: 509). «له روانگه‌ی ئه‌م گریمانانه‌یه‌وه هه‌ر پیکهاته‌یه‌كى زمان له خۆیدا

وهچه تۆرپه ندىگه له چيوهه تۆرپه ندى گشتى زماندا له ناو چوارچيوهه تۆرپه ندى دركپيكردى گشتى ئاوه زى مرؤفدا». (قادر، ۲۰۱۹: ۳۳-۳۴). ليره شه وهيه، كه «زانستى زمانى دركپيكردى باوه رپوايه، كه پيگهاته جياوازه كانى زمان ته نها به شيويهه كى رووكه شيبانه ده توانرئيت بگوترئيت به شدارى يه ك/ چه پكيك نيشانه ي واتاي ريكخراوى سه ره كى ده كه ن، كه له كرؤكدا ئه م به شدارى يه يان هه ر نيبه يان لاوازه». (قادر، ۲۰۱۲: ۸۶-۸۷). به مشيوهيه به لاي ئه م زانسته وه (چه مكي پؤلكردن له زماندا) چه مكي هه لئه تينه ره. هه لئه تينه رى ئه م چه مكه يش به لاي زانستى زمانى دركپيكرده وه يه كيكه له به لگه كاره كيبه كانى ناسه ربه خوڤى زمان و ره تگردنه وه ي (چه مكي مؤديولاريتى) ي ريزمانى به ره مه ينان و گواستنه وه. له هه مانكاتدا پشتراستگردنه وه ي يه كيك له تيوره سه ره كيبه كانى زانسته كه يه، به وه ي كه زمان دامه زراويهه كى دركپيكروى ناسه ربه خوڤيه.

سه بارت به خالى دووم زانستى زمانى دركپيكردى ئه و سنووركيشان و جياكاريبه له نيوان واتاي سيمانتيكى و واتاي پراگماتيكي رته ده كاته وه و پيوايه واتا سروشتيكي ئينسكلوڤيديايى هه يه، چونكه وشه كان نماينده ي چه مكيك ده كه ن، كه به ده سته اتوى پاشخانيكي كوزانيارى هه مه لايه نه (كوزانيارى زمانى و كوزانيارى نازمانى)، نه ك ته نها چه شنكي كوزانيارى (كوزانيارى زمانى).

جياكردنه وه ي واتاي زمانى له واتاي نازمانى ليكدانه وه يه كى ته واوو پراوپر نه بوو بو واتا، به لكو نيوه ناچل بوو، چه ندين گرفت و كه موكورى له خوگرتبوو. ته واوى ئه و گرفت و كه موكوريبانه يش، زانستى زمانى دركپيكردى له چيوه ي سيمانتيكى دركپيكرندا چاره سه رى بو دوزينه وه، ئه ويش به خستنه رووى تيروانييكي ته واو جياواز بو زمان و واتاي زمانى. زانستى زمانى دركپيكردى پيوايه واتاي زمانى خستنه رووى دارشته يه كى چه مكيه، كه پيگهاته يه كى واتاي زمانى و نازمانيه وه به ده سته اتوى ئه زمون و شاره زايى و په يپيگردنه كانى تاكه له به كاره ينانى زمانه وه. (بروانه ته وه رى يه كه م).

ده رياره ي خالى سييه م زانستى زمانى دركپيكردى بوچوونيكى ته واو جياوازي هه يه و پيوايه واتاي پراگماتيكي بنه رته وه بنه ماي دروستبوونى واتاي سيمانتيكيه، نه ك به پيچه وانه وه. زانستى زمانى دركپيكردى باوه رپوايه «كاتيك مرؤف شاره زايى له واتاي نازمانى/ پراگماتيكي ده رياروڤيكد پيدا ده كات، ته نها ئه وساكه ده توانرئيت له ئاوه زيدا نماينده يه كى هه لئبگريت و دابكات، كه ئه ويش بوخوڤى ده بيته (واتاي زمانى/ سيمانتيكى) ده رپراوه كه». (قادر، ۲۰۱۷: ۴۳۲). له زانستى زمانى دركپيكرندا جه ختگردنه وه ي ته واو له سه ر به كاره ينانى زمانه، هه ره ئه مه ش يه كيكه له لايه نه جياوازه كانى زانستى زمانى دركپيكردى له گه ل ريزمانى به ره مه ينان و گواستنه وه دا، چونكه قوتابخانه ي به ره مه ينان پيوايه كوزانيكى زمانى په يوه سته به (ريزمانى جيهانى Universal Grammar) يه وه، كه ئه ميش به خشاوڤيكي خوڤسكه وه به شيويهه كى بايلوژى له ئاوه زى هه موو مرؤفويكدا هه يه. ئه م قوتابخانه يه باوه رپوايه هه ر به هوڤى ئه و ريزمانه جيهانيه وه يه، كه مندا ل له ماوه يه كى دياريكراودا فيرى هه موو به كاره ينانه جياوازه كان ده بيت. به م شيويهه ريزمانى به ره مه ينان كوزانيكى زمانى به ته واوه نى له ئه زمون و شاره زايى ناو كو مه ل داده برئيت و ته نها وه ك كوزانيارى به كى ئاوه زى ده بيت. له به رانه ردا زانستى زمانى دركپيكردى وايداده نئيت «سه رچاوه ي كوزانيارى زمانى برتتبه يه له خودى به كاره ينانى زمان خوڤى، مندا ل به هوڤى فيرپوونه وه فيرى زمان ده بيت، فيرپوونى زمان، وه ك هه موو شته كانى تر وايه، كه مندا ل به پشتبه ستن به لاساييگردنه وه، راه ينان، گونگرتن، ناسينه وه، تاقيكردنه وه، راستگردنه وه و به كاربردنى شاره زايى فيرپانده بيت». (ابراهيم، ۲۰۱۹: ۳۵). بوخته ي ئه م بوچوونه يش ئه وه يه مرؤف توانايه كى ناوه كى هه يه، كه تايبه ته به زمان، به لام ئه م توانا ناوه كيبه له ريگه ي ئه زمون و به كاره ينانى زمان له ناو كو مه ل، به رجه سته ده بيت. ئه م تيروانيه يش چيوه ي يه كيك له تيوره كانى زانسته كه پيكد ه ينيئيت، كه ئه ويش برتتبه يه له: «كوزانيكى زمانى له به كاره ينانى زمانه وه هه لئه گوڤرئيت و دروسته ده بيت». (بو زانيارى ده رياره ي ئه م تيوره و تيوره كانى ديكه ي زانستى زمانى دركپيكردى، بروانه: قادر، ۲۰۱۲).

زانستى زمانى دركپيكردى به گشتى و تيورى (بنه مايى به كاره ينان)، كه يه كيكه له تيوره كانى سيمانتيكى دركپيكردى، به تايبه تى، بانگه شه ي ئه وه ده كات، كه واتاي راسته قينه ي وشه كان له ده قى به كاره يناندا ده رده كه وئيت. ئه وه راسته هه موو وشه يه ك واتايه كى فرهه نكي و به كوڤدكراوى هه يه، به لام ئه م واتايه واتاي راسته قينه ي وشه كان نيبه، به لكو واتاي راسته قينه ي وشه كان به پيى ئه و ده رووبه رى تاييدا

به کاردیت، هه لده هینجریت. بهم پیه له زانستی زمانی درکپیکردندا نه وهی گزنگی پیده دریت واتای به کارهینان (پراگماتیک) هو واتای سیمانتيکییش واتایه کی ته بسترکتتهو له بنه رته تیشدا له نه نجای به کارهینانه وه سهره لده دات. (زانباری زیاتر له م باره یه وه له: (Evans and Green, 2006: 112-113) و (ابراهیم، 2019) دا ده بیریته. با له نمونه کانی (3) رابمیتین.

(3) ا- سهرچاوه که زانباری به که لکی تیدایه.

ب- سهرچاوهی ئەم ناکۆکیه تۆیت.

پ- له سهرچاوه که م خوارده وه.

له نمونه کانی (3) دا سی به کارهینانی جیاوازی وشه ی /سهرچاوه/ ده بیریته، که هه مان وشه به پیهی ئەو چوارچیه یه ی، که تیدایا هاتوه، واتای جیاواز ده گه یه نیت. له به کارهینانی (3-1) دا وشه ی /سهرچاوه/ به واتای سهرچاوهی زانباری، که ده شیت کتیب، یان نامه ی زانکۆی، یان گوڤار، یان ههر سهرچاوه یه کی دیکه ی زانباری بیت، هاتوه. ههرچی به کارهینانی (3-ب) ه، تیدایا وشه ی /سهرچاوه/ واتای (هۆکاری دروستبوون) ده گه یه نیت. ئەوه ی په یوه ست بیت به به کارهینانی (3-پ) هوه، تیدایا مه به ست له وشه ی /سهرچاوه/ شوینی هه لئولانی ئاوه، به تابهت له کانی و کارێدا.

سیمانتيکی ئینسکلۆپیدی، که تیۆریکی گشتی سیمانتيکی زمانیه له چیه وهی سیمانتيکی درکپیکردندا، پینج گریمانە له خۆده گرت: یه که م/ جیاوازی بنچینه یی له نیوان سیمانتيک و پراگماتیکدا نییه. دووه م/ له کۆزانباری ئینسکلۆپیدیدا وشه رۆلی له نواندی لیستی رینکخراوی کۆزانباریه کانداهیه. سییه م/ واتای ئینسکلۆپیدی له به کارهیناندا درده که ویت، بویه هه لاوێکردنی واتای ئینسکلۆپیدی به پیه بارودۆخی ئاخوتن ده بیت. چواره م/ تیۆری سیمانتيکی ئینسکلۆپیدی دانیه فهرهنگی وه کو رینگه یه ک بۆ چوونه ناو کۆزانباری ئینسکلۆپیدی ده بیریته، بویه وشه به شه تابهت کانی واتای شاراوه له کۆزانباری ئینسکلۆپیدیدا درده خات. پینجه م/ له کاتیکدا واتای سهره کی په یوه نندیدار به وشه وه جیگیره، کۆزانباری ئینسکلۆپیدی ههر وشه یه ک به کارهینانی داینامیکیه. (Evans, 2007: 72-73).

له روانگه ی زانستی زمانی درکپیکردنه وه یه که ی زمانی (وشه) هه لگری واتا نییه، به لکو له پرۆسه ی پیکهینانی واتا له ئاستی چه مکیدا به شداریده کات. بهم پیه وشه واتای وشه ده بیت له به کارهیناندا به هه ندوره یگیریته، نه ک وه کو یه که یه کی زمانی ته بسترکت ببیریته. به واتایه کی دیکه به وشه یه له وشه ناروانریته، که یه که یه کی ته رکی زمانیه، به لکو چۆن و به چی شیوه یه ک به کاریته، به وشه یه واتاکه ی لیکده دریتته وه. له م روه وه، به پیه ژینگه وه روه بهر ده توانریته واتای سیمانتيکی و واتای پراگماتیک سهربار بخریته.

سیمانتيکی درکپیکردن ئەو بۆچوونه رته داته وه، که پیه یه جیاوازی هه یه له نیوان واتای فهرهنگی له لایه ک و واتای پراگماتیک و کومه لایه تی و کلتوری له لایه کی تره وه. له روانگه ی ئەم تیۆروه لیکسیمی سهر به خۆ جو دا، که هه لگری کۆزانباری سیمانتيکی بیت و جیاوازیته له جۆره کانی دیکه ی کۆزانباری زمانی و نازمانی، بوونی نییه. هاوکات جیاوازی به دیناکریته له نیوان کۆزانباری فهرهنگی و کۆزانباری ئینسکلۆپیدیدا، به لکو ته نها کۆزانباری ئینسکلۆپیدی بوونی هه یه، که یارمه تیدری کۆزانباری زمانی و نازمانیه. (Kecskes, 2014: 82). «کۆزانباری ئینسکلۆپیدی مه به ست له سهرچاوه به بایه خه کانه. ئەو کاره ی، که قسه که ران به وشه کان ته نجامیده ده ن. په یوه ندی به دیسپلینه پراگماتیکیه کانه وه هه یه، که له لایه ن بنه ماکانی به کارهینانی زمانیه وه ده وره دراوه (ته حه کومی پیه ده کریته)». (Evans and Green, 2006: 209).

پیه یه ته وه بزانیته، که «(سیمانتيکی درکپیکردن) نکۆلی له بونی (واتای نازمانی/ پراگماتیک) ناکات، به لکو نکۆلی له جیاکاری توندی له گه ل (واتای زمانی/ سیمانتيکی) ده کات و پیه یه، که هه ردووکیان دوو جۆری واتای سیمانتيکین. ئەم راستیه ش له وه وه هاتوه، که خودی (واتای زمانی/ سیمانتيکی) نواندی ته بسترکتانه ی (واتای نازمانی/ پراگماتیکیه)». (قادر، 2017: 432).

واتاناسانی سیمانتيکی درکپیکردن له و باوه رده ان ده قیک/ رسته یه ک، که وشه یه کی تیدا به کارهاتوه، ئەو واتایه ی، که مه به سته به

وشه که‌ی ده‌بخشیت؛ واتای وشه که به‌رهمی‌ئو به‌کارهینانه‌یه‌تی له ده‌قه‌که/ رسته‌که‌دا. بویه واتای واقعی وشه که‌ئو واتایه‌یه، که مه‌به‌سته. ئه‌گه‌ر واتا له به‌کارهینانه‌یه‌یه که‌ی جیابکه‌ینه‌وه، که‌واته واتا له سروشت و بنه‌ره‌تی خویدا پراگماتیکیه. (حه‌مه‌که‌ریم، ۲۰۱۵: ۹۰). جیاکردنه‌وه‌ی واتای سیمانتیکی له واتای پراگماتیکی ده‌بیته‌هوی دروستبوونی گرفتی شیکردنه‌وه‌ی زمانه‌وانیانه‌ی بویه و ده‌ریراوانه‌ی، که بویه تیگه‌یشتن لیمان پتویسته راسته‌وخو به‌سترینه‌وه به‌و ده‌وروبه‌ره‌ی، که تیایدا به‌کارهاتوون. پروانه (۴).

(۴) ۱- پروداوه که [له‌وی] پرویدا.

ب- ئه‌م دوو‌کانه بویه [یه‌ک هه‌فته] داده‌خریت.

بنه‌مای تیگه‌یشتن له‌و دوو رسته‌یه‌ی سه‌روهه، په‌یوه‌ستکردنی وشه‌کانی ناو‌که‌وانه شکاوه‌کانه به‌و چوارچینوه‌یه‌ی، که تیایدا هاتوون، چونکه له‌و نمونانه‌دا نه‌ک هه‌ر ناتوانین به‌ واتای فه‌ره‌نگی له‌ ده‌ریراوه‌کان تیگه‌ین، به‌ئکو ده‌وروبه‌ری به‌کارهینانه‌یه‌یه که بووه‌ته بنه‌ما بویه واتا فه‌ره‌نگیه‌یه‌یه که‌یش. هه‌ر لیره‌شه‌وه‌یه، که زانستی زمانی درک‌پیکردن پتویاوه واتای پراگماتیکی بنه‌ره‌ته‌و بنه‌مای دروستبوونی واتای سیمانتیکیه.

ئه‌دقیقه‌که‌ی کانی /له‌وی/ و /یه‌ک هه‌فته/ له‌ نمونه‌کانی (۴) داو‌ئه‌دقیقه‌که‌ی شوینی و کاتییه‌کانی دیکه، که له‌ زانستی پراگماتیکی‌دا وه‌ک دوو نیشانه‌ی پراگماتیکی (۵) ئاماژه‌یان بویه کراوه، له‌ زانستی زمانی درک‌پیکردن‌دا له‌و ده‌ریراوانه‌ن، که (پتویاوه‌یه‌یه‌یه که‌ی به‌سه‌رچاوه‌کردن له‌ زماندا The Principle of Indexicality in Language) دروستده‌کهن. مه‌به‌ست له‌م پتویاوه‌یش پیشاندان و خستنه‌پرووی سه‌ننه‌ریبوونی مرؤفه له‌ زماندا، یاخود ده‌رخستن و نواندنی تاگه‌رای تا که له‌ کاتی قسه‌کردن‌دا. بویه نمونه له (۴-۱) دا ئیمه‌ته‌نه‌ها کاتیک ده‌زانین مه‌به‌ست له /له‌وی/ چ شوینی‌که، شوینی قسه‌که‌ره‌که‌ بزانی. له (۴-ب) یشدا ته‌نه‌ها کاتیک ده‌زانین /یه‌ک هه‌فته/ که‌ی بویه که‌ی ده‌گرتیه‌وه، که ئاگاداری کاتی قسه‌کردنه‌یه‌یه قسه‌که‌ره‌که‌ بین. به‌م جو‌ره شوینی ئاماده‌بوونی قسه‌که‌رو ئه‌و کاته‌ی قسه‌که‌ی تیدا ده‌کات، ده‌بیته‌ خالی گه‌رانه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌یی بویه زانین و په‌یردن به‌ شوین و کاتی بونه‌وه‌رو که‌ره‌سته‌کانی دیکه. (بویه زانیاری زیاتر پروانه: قادر، ۲۰۱۲).

له‌ لایه‌کی دیکه‌وه له‌ زماندا ده‌ریراوی وا هه‌ن، که بویه تیگه‌یشتن لیمان پتویست ده‌کات هه‌ردوو چه‌شنه واتا که (واتای سیمانتیکی و واتای پراگماتیکی) به‌ینینه‌ناوه‌وه، چونکه شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ریراوانه به‌ هه‌ردوو زانسته‌که (سیمانتیکی و پراگماتیکی) ده‌کرتیت، نه‌ک ته‌نه‌ها به‌ یه‌کیکیان. ئه‌مه‌یش دیسان ناپتویستی جیاکردنه‌وه‌ی واتای سیمانتیکی و واتای پراگماتیکی پشتراست ده‌کاته‌وه. ئه‌م راستیه‌یه‌یش له‌ نمونه‌کانی (۵) دا ده‌رده‌که‌ویت.

(۵) ۱- به‌خوا [شیرینی‌یه‌کی] [بیتامه‌]!

ب- [شه‌وینی] چه‌ند [پرووناکه‌]!

سیمانتیکی شیوازه‌ندانه به‌ تابیه‌ت هه‌ردوو تیوری (نیشانه واتایه‌کان) و (مه‌رجی راسته‌قینه‌ی سیمانتیکی) (۶) ناتوانن لیکدانه‌وه‌ی واتای بویه رسته‌کانی سه‌روهه‌ بکه‌ن، چونکه به‌پتی تیوری نیشانه واتایه‌کان، ده‌بیت نیشانه واتایه‌کانی وشه‌کانی ناو‌که‌وانه شکاوه‌کان په‌یوه‌ندی‌دار بن، به‌لام نه‌ک هه‌ر ناپه‌یوه‌ندی‌دارن، به‌ئکو دژو پیچه‌وانه‌شن. هه‌روه‌ها به‌پتی تیوری مه‌رجی راسته‌قینه‌ی سیمانتیکی له‌ رسته‌ی (۵-۱) دا ته‌نه‌ها کاتیک واتای (شیرینی) راسته، که (شیرین) بیت، نه‌ک (بیتام). له (۵-ب) یشدا کاتیک واتای (شه‌و) راسته، که دونیا (تاریک) بیت، نه‌ک (پرووناک). به‌م شیوه‌یه‌یه ده‌بینین ئه‌و رستانه‌ی سه‌روهه‌ پتوه‌ره‌کانی هه‌ردوو تیوری نیشانه واتایه‌کان و مه‌رجی راسته‌قینه‌یان بریندارکردوه، بویه به‌پتی ئه‌و دوو تیوره‌ بیت، ده‌بیت بیتواتا بن، به‌لام واتادارن. له‌ لایه‌کی تره‌وه ئه‌گه‌ر ته‌نه‌ها له‌ روانگه‌ی پراگماتیکی و بنه‌ماکانیه‌وه‌ بمانه‌ویت له‌ واتای وشه‌کانی ناو‌که‌وانه شکاوه‌کان و په‌یوه‌ندی‌ نیوانیان بگه‌ین «گرانه‌ بگه‌ینه قوناغی تیگه‌یشتن، چونکه له‌ بنه‌ره‌تدا

نموونه کان له مجوره شرفانه دا له واتای فرههنگیان دابرتیرون و دهوستریت ته نهها له روانگه ی واتای به کارهینانه وه شیکردنه وه یان بو بکریت، که نه مه ش کاریکی نه سته م ده بیته». (قادر، ۲۰۱۷: ۴۳۱).

نه نجام

- ۱- له زانستی زمانی درکپیکردندا دیدیکی جیاواز بو واتا خراوته پروو، به وهی چه مکی وشه کان، که هه لگری کوی نهو واتا جیاوازانن، که وشه یه ک نماینده ی ده کات و له ناو زدا هه لگریان، له کوزانیاری زمانی و کوزانیاری نازمانیه وه هاتوون و به ده سته اتووی نه زموون و شاره زای و په بیپیردنه کانی تاکن له به کارهینانی زمانه وه.
- ۲- له سه ر نهو بنه مایه ی، که دارشته ی سیمانتيکی وشه یه ک له به کارهینانی وشه که وه هاتووه، سیمانتيکی درکپیکردن واتای سیمانتيکی له واتای پراگماتيکی جیاواکاته وه، به لکو وه ک گشتیکی له یه ک دانه براو ده یان بینیت.
- ۳- له زماندا ده بریروی وا هه ن، که ته نهها به سیمانتيکی، یان پراگماتيکی واتایان لیکنادرتته وه، به لکو بو تیگه یشتن لینیان، پیویست ده کات هه ردوو چه شنه واتاکه له به رچاوبگریتن. نه مه ش نهو بوچوونه ی زانستی زمانی درکپیکردن پشتراسته کاته وه، که جیاکردنه وه ی واتای سیمانتيکی له واتای پراگماتيکی پیویست نییه.
- ۴- له زانستی زمانی درکپیکردندا نه دفتیربله کانی شوپنی و کاتی، که له زانستی پراگماتيکی ده نیشانه ی پراگماتيکی دانراون، نهو ده بریروانه ن، که سه تته ربوونی مرووف له زماندا پیشانده دن، چونکه ده بنه خالی گه رانه وه ی سه رچاوه یی بو زانین و په یبردن به شوپن و کاتی بونه وه رو که ره سته کانی دیکه.

په راویزه کان

- ۱) بو زانیاری ده بریروی تیروانینه جیاوازه کان له باره ی واتاوه، پروانه: (ئیبراهیم، به شدار محمه د، ۲۰۱۴)، (حهمه که ریم، نه ریمان حه سه ن، ۲۰۱۵)، (حهمه غه ریب، به هره سه لام، ۲۰۱۵).
- ۲) سه رنجی نییه له م توژی نه وه یه دا زیاتر له سه ر تاییه تمه ندی ئینسکلۆپیدیای واتایه، بو زانیاری ده بریروی ته وای تاییه تمه ندیه کانی واتا له روانگه ی زانستی زمانی درکپیکردنه وه، پروانه: (قادر، کاروان عومه ر، ۲۰۱۲).
- ۳) زانستی زمانی درکپیکردن به شیوه یه کی گشتی به سه ر سئ لقا دابه شده بیته، که نه وانیش بریتین له: (فونولوزی درکپیکردن، ریزمانی درکپیکردن، سیمانتيکی درکپیکردن). ده کریت بگوتریت سیمانتيکی درکپیکردن دیاترین لقی قوتابخانه که یه، چونکه له زانستی زمانی درکپیکردندا پیشینه یی سیمانتيکی له هه ر لیکۆلینه وه یه کی زمانه وانیدا بنه مایه و واتا کرۆکی شیکردنه وه کانی قوتابخانه که پیکده هینیت. سیمانتيکی درکپیکردن «لیکۆلینه وه یه له نیوان نه زموون، زانیی به رجه سته کراو هه روه ها زمان». (Evans, V. and Green, M), ۲۰۰۶: ۵۰.
- ۵۰). له روانگه ی زانستی زمانی درکپیکردن و به دیاریکراویش سیمانتيکی درکپیکردنه وه، ده بیته ته وای یه که زمانیه کان له ئاسی له باردا بوونی واتای/ توانا واتایه کان به کارهینانیان هه بیته و له م روانگه یه شه وه کرده ی گه یان دنیان به سه رکه وتووی به سه ردا جیبه جیده بیته. «لیکۆلینه وه له سیمانتيکی درکپیکردن لیکۆلینه وه یه له ناوه روکه چه مکیه کان و نه وه یه ی پیکخراوه له زماندا». (Talmy, L), ۲۰۰۰: ۴).
- سیمانتيکی درکپیکردن زیاتر وه ک رپبازنیک ده رده که ویت، چونکه چه ند تیورییه ک له خۆده گریته، که هه ریه که یان لیکداننه وه بو لایه نیکی واتا له روانگه ی سروشتی ئینسکلۆپیدیایه وه ده که ن. بو زانیاری زیاتر ده بریروی تیورییه کانی سیمانتيکی درکپیکردن، پروانه: (نه ی، رپیوار نه حهمه د، ۲۰۱۵)، (غه ریب، نالی نه ده مه م، ۲۰۱۶).
- ۴) زاروه ی (مه ودا Domain) به کارهینانیکی دیکه شی هه یه، که نه ویش له (تیوری میتافوری چه مکیه یه) (جورج لاکوف) ه له سالی (۱۹۹۳) دا. له م تیوره دا به مه به سته تیگه یشتن له چه مکی میتافور ئاماژه به دوو جور له مه ودا ده کریته، که نه وانیش بریتین له: (مه ودا ی

سه‌رچاوه) و (مه‌ودای ئامانج). (Geeraerts, D. and Cuycknes, H), ۲۰۰۷: ۱۸۱).

۵) بۆ زانیاری دهرباره‌ی نیشانه پراگماتیکیه‌کان، به تایبته نیشانه‌کانی شوپن و کات، بروانه: (فهرج، هوگر مه‌ممود، ۲۰۰۰).

۶) به‌پیی تیوری (مه‌رجی راسته‌قینه‌ی سیمانتیکی Truth Conditional Semantics) زمان ره‌نگدانه‌وه‌ی جیهانی واقعه وه‌ک خوی، واته به‌پیی ئه‌م تیوره راستی و هه‌له‌پی رسته‌کان به‌نده له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که ئایا ناوه‌رۆک و کرۆکی رسته‌وه دهربرپاوه‌کان له‌گه‌ل واقعه‌دا هاوتنا ده‌بن یان نا؟ ئه‌گه‌ر هاوتابوون و مه‌رجی راسته‌قینه‌ییان تیدابوو، ئه‌وا راستن، به‌ پیچه‌وانه‌وه رسته‌کان هه‌له‌ ده‌بن. به‌م شیوه‌یه تیوری مه‌رجی راسته‌قینه‌ی سیمانتیکی له‌ پروانگه‌ی هه‌ردوو پیوانه‌ی (راستی Truth) و (هه‌له‌پی Falsity) یه‌وه په‌یوه‌ست به‌ دونیای واقعه‌وه رسته‌وه دهربرپاوه‌کان هه‌له‌سه‌نگینیت و لیکه‌داته‌وه. (بۆ زانیاری زیاتر بروانه: حه‌مه‌غه‌ریب، به‌هره‌سه‌لام، ۲۰۱۵). له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌م تیروانینه‌دا بۆ زمان و واتای زمانی، زانستی زمانی درکپیکردن باوه‌ریوایه زمان راسته‌وه‌خۆ ره‌نگدانه‌وه‌ی واقع نییه، به‌لکو ره‌نگدانه‌وه‌ی په‌پتیردنه‌کانی تاکه بۆ ئه‌و واقعه‌ی، که تیایدا ده‌ژیت. (بروانه ته‌وه‌ری یه‌که‌م).

سه‌رچاوه کان

یه کهم: به زمانی کوردی

- ۱- ئیبراهیم، به‌شدار محمەد (۲۰۱۴)، واتاسازی به‌ره‌مه‌پێنان و لیکدانەوه له زمانی کوردیدا، نامە ی ماستەر، سکۆلی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- ۲- ابراهیم، شیلان رحیم (۲۰۱۹)، نه‌خشاندنی کۆزانیاری وشه‌یی له فەرهنگی ئاوه‌زییدا، تیزی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- ۳- حه‌مه‌که‌ریم، نه‌ریمان حه‌سه‌ن (۲۰۱۵)، دروسته‌ی سیمانتیک له زمانی کوردیدا، نامە ی ماستەر، سکۆلی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- ۴- حه‌مه‌غهریب، به‌هره‌سه‌لام (۲۰۱۵)، شروقه‌کردنی مه‌رجی راسته‌قینه‌یی له واتای زمانیدا، نامە ی ماستەر، سکۆلی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- ۵- دزه‌یی، عه‌بدولواحید موشیر (۲۰۱۱)، زانستی پراگماتیک، چاپخانه‌ی پاک، هه‌ولێر.
- ۶- فه‌تاح، محمەد مه‌عروف (۲۰۱۱)، زمانه‌وانی، چاپی سییه‌م، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- ۷- فه‌ره‌ج، هۆگر مه‌حموود (۲۰۰۰)، پراگماتیک و واتای نیشانه‌کان، تیزی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- ۸- مه‌حوپی، محمەد (۲۰۰۸)، زانستی هێما، واتا و اتالیکدانەوه، به‌رگی دووهم، زانکۆی سلیمانی.
- ۹- قادر، کاروان عومه‌ر (۲۰۱۲)، سیسته‌می درکپیکردن وه‌ک بنه‌مایه‌کی ریزمانی کوردی، گۆفاری زانکۆی سلیمانی، ژماره (۳۴).
- ۱۰- قادر، کاروان عومه‌ر (۲۰۱۷)، دارشته‌ی چه‌مک له زمانی کوردیدا، گۆفاری زانکۆی راپه‌رین، ژماره (۱۳).
- ۱۱- قادر، کاروان عومه‌ر (۲۰۱۹)، ته‌نیه‌ی وشه‌یی له ریزمانی وشه‌ییدا، گۆفاری زانستی زانکۆی جیهان - سلیمانی، ژماره (۱).
- ۱۲- غه‌ریب، نالی ئه‌ده‌هم (۲۰۱۶)، درکپیکردنی میتونیمی له زمانی کوردیدا، نامە ی ماستەر، سکۆلی زمان، زانکۆی سلیمانی.
- ۱۳- نه‌بی، رێبوار ئه‌حمه‌د (۲۰۱۵)، په‌یپێردنی شاوه‌چه له سیمانتیکی درکپیکردن له زمانی کوردیدا، نامە ی ماستەر، فاکه‌لتی ئاداب، زانکۆی سوێران.

دووهم: به زمانی عه‌ره‌یی:

- ۱۴- قادر، کاروان عمر و شریف، نیان عثمان (۲۰۲۰)، نظریه‌ی المدی لتصنیف المفهوم بین اللغة الكردية والعربية، مجلة الأستاذ للعلوم الإنسانية والاجتماعية، المجلد (۵۹)، العدد (۳).

سییه‌م: به زمانی ئینگلیزی:

- 15- Crystal, D. (2008), A Dictionary of Linguistics and Phonetics, Sixth edition, Oxford: Blackwell.
- 16- Evans, V. and Green, M. (2006), Cognitive Linguistics (An Introduction), Edinburgh University Press, Great Britain.
- 17- Evans, V. (2007), A Glossary of Cognitive Linguistics, Edinburgh University Press, Great Britain.
- 18- Geeraerts, D. and Cuycknes, H. (2007), The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics, Oxford University Press.
- 19- Kecskes, I. (2014), Intercultural Pragmatics, Oxford University Express, United States of America.
- 20- Talmy, L. (2000), Toward Cognitive Semantics, Volume 2, London, England.

بنیاتی شوینکات له رۆمانی (خه می مهستوره) ی (میران ئه براهام) دا

فیان قانع حسین^۱، محسین ئه حمهد عومه ر^۲

^۱ بهشی زمانی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه لاهه ددین، شاری هه ولێر، هه ریمی کوردستان، عێراق.

Corresponding author's e-mail: mohsen.omer@su.edu.krd

پوخته:

ئهم توێژینه وه به ناو نیشانی (بنیاتی شوینکات له رۆمانی (خه می مهستوره) ی (میران ئه براهام) دایه، مه به سته ته تی کاریگه ری گرنگی بنیاتی شوینکات له رووی میژوو یه وه بخاته روو، توێژینه وه که هه ول دهدات کۆمه لیک لایه نی گرنگی ده ربخات، وه کو (توخمی شوین و توخمی کات) ، هه روه ها به کاره ینانی (جۆره کانی شوین) و (سیسته م و پێچکه کانی کات له رووی دواخراو و پێشخراو) هوه. توێژه ره کان له سه ر رۆمانی خه می مهستوره گه یشته و نه ته ئه و رایه ی رۆمانه که خۆی له رۆمانیکی ریالیزی ده بینته وه به لام خاوه ن گێرانه وه یه کی به هێز و کاریگه ره، له م رۆمانه دا په یوه ندی کات و شوین و چۆنیه تی به کاره ینانیان له نیو رۆمانه که دا خراوته ژیر لیکۆلینه وه. یه کێک له ده رئه نجامه کانی ئهم توێژینه وه یه بریتیه له وه ی که شوینکات بوته ده رخه ری رووداویکی میژوو پی ناخۆش مه به سته م کاره ساتی ئه نفاله، له پالیشیدا خه می ئه و که س و ژنانه ی تا کۆتای ژیانان له چاوه روای کس و کاریان سه ریان نایه وه ده خاته روو.

وشه کللییه کان: (شوین، کات، مهستوره، گێرانه وه)

الملخص:

هذا البحث الموسوم بـ(بنیة الزمکانیة فی روایة (حزن مستوره) لـ(میران ابراهام))، یحاول عرض اهمیة عنصري الزمان والمكان من الناحیة التاریخیة فی هذه الروایة. البحث ایضا یحاول أن یظهر مجموعة من النواحي المهمة، مثل: (عنصر المكان و عنصر الزمان)، وكذلك استخدام (انواع المكان) و (نظم و طرق الزمان من ناحية التقدي م و التأخیر). وصل باحثوا روایة (حزن مستوره) الی رأي بأن الروایة تعتبر من النوع الواقعي مع سرد قوي و مثير. فی هذه الروایة تم تحلیل العلاقة بین الزمان و المكان و طریقه استخدامهما. ومن خلال هذا البحث وصلنا الی استنتاج بان الزمان اظهر لنا حدث تاریخي مؤلم الا وهو كارثة الانفال و المؤمنفلین و معانات ذویهم من النساء و الرجال الذین باتوا بانتظارهم طوال حیاتهم.

الكلمات المفتاحیة: زمان، مكان، مستوره، سرد

گۆفاری زانکۆی هه له بجه: گۆفاریکی زانستی نه کادیمی هه له بجه ده ری ده کات	
به رگ	٦ ژماره ٣ سالی (٢٠٢١)
رێککه وته کان	رێککه وتی وه رگرن: ٢٠٢١/٤/١٦ رێککه وتی به سه ندردن: ٢٠٢١/٥/٢٥ رێککه وتی بلاو کردنه وه: ٢٠٢١/٩/٣٠
ئیمه یلی توێژه ر	mohsen.omer@su.edu.krd
ما فی چاپ و بلاو کردنه وه	© ٢٠٢١ فیان قانع حسین، پ.ی.د. محسین ئه حمهد عومه ر، گه یشته م به م توێژینه وه یه کراوه یه له ژیر ره زامه ندی CCBY-NC_ND 4.0

Abstract:

This research, entitled the setting basis in the novel «mastoora's grief» by «Miran Abraham» aims to indicate the important effect of the setting basis, historically. the study tries to show numerous aspects such as the use of the «the time and position elements» as well as «the position types» and «time systems and pathways in the face of delays and advances». Researches have concluded that the novel finds itself in a «realism novel» but has a strong and effective description. In the novel, the relationship between time and place and their usage has been inspected, one of the results of this study is that the setting has demonstrated a terrible historical event which is «the Anfal disaster», along with the grief of those people, pointedly women, who have been waiting for their families for the rest of their lives.

پیشہ کی:

ناونیشان گرنگی و ماہیہتی خوی ہہیہ لہ نیو ریپازی لیکوئینہوہ و کاری زانستیدا، بہشیک لہ قورسای توئینہوہکھی لہ خویدا ہہ لگرتوہو، بو ئەم مہبہستہ ناونیشانی توئینہوہکھی بریتیہ لہ (بنیاتی شوئینکات لہ رۆمانی (خہمی مہستورہ) (میران ئەبراہام) دا، ہہولدانہ بو دیاریکردن و خستہرووی رۆلی ہہر یہک لہ توخمہکانی (شوئین) و (کات) لہ نیو رۆمانہکھی، کہ بوونہتہ دوو بنہمای سہرہکی بو پیکھینان و دروستبوونی دەقیکی گپرانہوہپی.

بو گہیشتن بہ ئامانجہکانی توئینہوہکھی پیرہوی میتودی (وہسفی - شیکاری) کراوہ، بہ گوئیرہی ئەم میتودہش سہرہتا لہ ہہر بہشیک باسی لایہنی تیوری توخمہکان کراوہ، دواتر لہ رووی پراکتیکیہوہ ئەو توخمانہ لہ رۆمانہکھی خراونہتہ بہریاس و لیکوئینہوہ.

گرنگی توئینہوہکھی وردبوونہوہیہ لہ بنیاتی شوئینکات لہ نیو رۆمانہکھی، کۆمہئیک وردہ کاری گرنگمان بو دہردہکھی، کہ رۆمانووس پەنای بو بردووہ تاوہکو بینای رۆمانہکھی بہ شیوہکی ئیستاتیکی پی دەولہمہند و پتہو بکات.

کەرہ ستہی توئینہوہکھی بریتیہ لہ رۆمانی خہمی مہستورہ لہ گہل ہہردوو توخمی کات و شوئین، لہ ئەنجامی کارلیککردن لہ گہل یہ کتری دا، کەرہ ستہی توئینہوہکھی پیک ہیناوہ.

پیکہاتہی توئینہوہکھی لہ پوختہ و پیشہکی و دوو بہشی سہرہکی پیک دیت، لہ بہشی یہکەم خوی لہ سی تہوہر دەبینیتہوہ، لہ تہوہری یہکەم بہشیوہکی گشتی ئامازہمان بہ دروستبوونی شوئینکات کردووہ، تہوہری دووہم باسی شوئین و جۆرہکانی کراوہ، لہ تہوہری سییہمدا باسی کات و لہناویشدا ئامازہمان بہ سیستہم و ریچکەکانی کردووہ. بہشی دووہم لہ دوو تہوہر پیک دیت، لہ تہوہری یہکەمدا پراکتیزہی شوئین و جۆرہکانی کراوہ و لہ تہوہری دووہمدا پراکتیزہی ریچکەکانی کات و سیستہمی کات کراوہ، لہ رۆمانہکھی. لہ کۆتاپیشدا ئەنجامی توئینہوہکھی و لیستی سہرچاوہکان خراوہتہ روو .

بہشی یہکەم: بنیاتی شوئینکات لہ رووی تیوریہوہ**تہوہری یہکەم: شوئینکات**

بہوہی نزیکی و پەیوہندی پتہوی نیوان کات و شوئین ئەم چہمکە ہاتوتہ ئاراوہ، ہہرچہندہ میژووی ئەم چہمکە نوئیہ، سہرہتا لہ ہوارہکانی بیرکاری، دواتریش تیوری ریژہپی لای ئەنیشتانین ہویہک بوو بو بہرہمہینانی ئەم چہمکە، پاشان لق و پۆپی ہاویشت تاوہکو جیگہی خوی لہ ہواری ئەدہبیاتیشدا کردووہ، ہہروہا یہکەم کەس ئەم چہمکە بہ کارہینابیت (باختین) بووہ، کہ لہم بارہیہوہ دەئیت: ((شوئین لہ کاتدا ہستی پیدہکریت و پەیوہندیہکانی کاتیش لہ شوئیندا بہ دیار دہکەون و ئەم تیکہلہیہش لہ نیوانیندا شوئینکاتی تہکنیکی

دینیتە ئاراوە)) (باختین، ۱۹۹۰، ل ۶).

شوین و کات لە ئەدەبدا دەرخەری تایبەتمەندییەکانی یە کترن، چونکە شوین هەر دەلالەت نییە لە درێژی و پانی و بەرزى بە لکو ئیمە لەرێگەى شوینەو دەلاقەى ئەو هەمان بۆ دەبیتەو گوزەر بکەین بە نیو کات چونکە تۆ هەرکە پرسیت (کەى) ئەو راستەوخۆ دواى ئەو پرسىار لە (کوى)ش دیتە کایەو، هەر دوو توخمى شوین و کاتیش دەبنە هۆى دروستکردنى کارەکتەر و ناسنامەى بە بالا دا دەپرن بۆیە کارەکتەرى بى شوین و رووداوى بى کات بوونیان نییە، لە گەل ئەو هەشدا هەریە کەو خاوەن بوونى سەربەخۆى خۆیەتی کە لێرەدا ئاماژەیان پێدەکەین.

تەوهرى دووهم: توخمى شوین و جوهره کانی

توخمى شوین:

شوین وە ک یە کێک لە توخمە سەرەکییەکانی رۆمان پۆلێکی مەزن دەگێرێت لە ئیستیتیکا و بەهونەری بوونی رۆمان، هەر و هە پەيوەندیە کى پتەوى هەیه لە گەل رووداو و دەتوانیت گۆرانکاری لە رەوتی رووداوەکاندا بکات و دەستێکی بالای هەبیت لە دروستکردن و خولقاندنێان دا، لە هەمان کاتیشدا شوین هۆیە کە بۆ دەرخیستى لایەنى دەرەو و ناو هەوى کارەکتەر واتە لایەنى دەرروونی کارەکتەر بەتایبەت کاتیک بەر شوینیک دەکەویت ئەو بە هەموو پیکهاتنە کانیەو کارێگەرى لە سەر بەجیدیلێت بەو مانایەى شوین وە ک چارۆکەیه ک وایە و هەموو توخمەکانى تر لەخۆ دەگریت، کاتیک رووداویک هەبیت و کارەکتەریکیش ئامادە بێت ئەو دەبیت شوینیک پەیدا بێت ئەم پرۆسەیه لەخۆ بگریت، جگە لەو هەى شوین نە ک هەر توخمەکانى تری گێرانەو لەخۆ دەگریت بە لکو ((شوین بکەریکی هاوبەشى نیو هەموو جوهره کانی ئەدەبە، توخمیکى گەوهەرییە لە بەرهەمی شانۆ و چیرۆک و رۆماندا ... بکەریکی هاوبەشى نیو هەموو کارەکانى گێرانەو هەیه، بایه خدان بە شوین و مەوداى جوگرافی و هیمایى و بەرجەستەکردنى لە هەموو هونەرەکاندا هەریە کەیان بە پێى بوار و پانتایى خۆى بەدى دەکریت)) (سالح، ۲۰۱۱، ل ۴۶) کەواتە گرنگیدان بەوردە کاری شوین لە رۆماندا و امان لى دەکات رووداوەکان روونتر بێنە بەرچاو و زەینى خۆیتەر.

جوهره کانی شوین:

دابه شکردنى جوهره کانی شوین بەزۆر شیواز و رێگەى جیاواز پۆلێن کراوە باوترینیان دابه شکردنى شوینە لە لایەن (تانيا ئەسەد محەمەد):

۱. شوینی واقیعی:

شوینیکە بوونی لەسەر زەوى بەرجەستە کراوە، بەهۆى هەستى بێنێن دەتوانین ببینین و هەستى بى بکەین واتە جیگەى تایبەتی بۆ دەبیریتەو، جا ئەم شوینە لە بەرامبەرمان بێت یاخود لە میژوودا بوونی هەبووبیت و شار و گوند و ناوچە و گەرە ک بێت، هەر بە ناو هینانى وینای شوینە کە دەکەین لە واقیعدا، بەلام ناکریت بوتریت شوینی نیو رۆمان رەنگدانەو و وینەیه کى کتومتى نیو واقیعه، چونکە شوینی دەق جیاوازه و هەرچەندە بە ناو هینانى شوینە واقیعه کە خوینەر و لى دەکات بە بى ماندوو بوون و بێرکردنەو بێناسیتەو، جگە لەو هەش نووسەر، یان رۆماننووس لە کاتى دروستکردنى شوینە کەدا خەیاڵ و لایەنى دەرروونی خۆى تیکەل بە شوینە کە دەکات و دەخزیتە نیو چوارچۆیه کى هونەرى و جیاى دەکاتەو لە شوینی واقیعی بۆیه ((شوین لە چیرۆکدا شوینی راستەقینەى نییە لە شتە هەبوو کەنەو دەروست نە کراوە، بە لکو شوینیکە ئەندیشەییەو لە وشە دروست دەکریت)) (سایبر، ۲۰۰۱، ل ۳۲۵)

۲. شوینی خەیاڵی:

ئەو شوینەیه کە بوونیکى راستەقینەیان نییە لەسەر زەوى ناتوانین هەستیان بى بکەین و ببینین بەچاو، بە لکو نووسەر بە خەیاڵ و ئەندیشەى خۆى ئافران دوویەتی و بەرگی راستەقینەى بە بەردا کردوو، بەلام دەکریت هاوشیو هەیان هەبیت لە واقیعی، بە پێچەوانەو شوینی راستەقینە دەبیریت و لە رێگەى بێنێنەو دادەریژریت، ئەمەش مانای ئەو ناکەیه نیت، کە شوینی خەیاڵی بایه خى کەمترەو خوینەر حەزى پیناکات، یاخود ناتوانیت قبولى بکات.

شوئینی خه یالی گزنگی خوی ههیه، ده توانریت یارمه تیده ریکی باشی رۆمانووس بیت تا بتوانی نازادانه تر گه مه به کاره کته ر و رووداوه کان بکات و گۆرانکاری تیدا دروست بکات ((شوئینی خه یالی ئیجاباتی خوی ههیه، نهو بواره له بهردهم رۆمانووسدا ده رخصینیت، که به نازادی و سه ربهستی مامه نه له گه ل کاره کته ر و رووداوه کاندای بکات، ههروهها به پیی خهون و خه یال و خواست و ئاره زوو و په یامی خوی، شوئینی هه مه جور و داهینراو بخولقینی)) (سالح، ۲۰۱۱، ل ۹۳)

۳. شوئینی هۆگر:

شوئینیکه کاره کته ر هۆگریه تی و په یوه ندییه کی روحی و ههست و سۆزینکی تایبه تی ههیه بو نهو شوئینه، ئارامی پی ده به خشیت و تیایدا ههست به ناسووده پی دهروونی ده کات، به هه موو که م و کوری و نازار و مهینه تییه کانی هیشتا یادگاریه کانی نه م شوئینه شیرینه له لای، بنگومان جوانترین یادگاری و بیره وریشمان هی زه مه نی مندائیمان به تایبه تی نهو ماله ی تیدا ژیاوین و نهو گه ره که ی تیدا گه وره بوون، به لام شوئینی تریش هه ن ده چنه چوارچیه ی شوئینی هۆگر به لام له هه مووان له پیشتر هۆگری مالی مندالییه، به لام له گه ل نه وه شدا شوئینی هۆگر ((هه موو نهو شوئینانه یه که تیدا ژیاوین و ههستمان به پاراستن و گه رمی کردوو، به شیوه یه ک، که نه م شوئینه بووه ته ماده ی یادوه ریه کانمان.)) (ئیسماعیل، ۲۰۰۹، ل ۴۱)

۴. شوئینی ناهۆگر:

شوئینیکه ئاشنا و خوازراو نییه، بو کاره کته ر و زۆر جارن ههست به نائارامی و گۆشه گیری ده کات و رقی لییه تی و له رووی دهروونییه وه نازاری ده دات، به لام له بهر هه ره هۆیه ک بیت به ناچار هاتۆته نهو شوئینه و جا به شیوه یه کی کاتی بیت، یان هه میشه پی، بویه ده توانریت دوو جور شوئینی ناهۆگر دیاری بکریه له رۆماندا. نه م جوریه یان شوئینیکه کاره کته ر ههست به ناسووده پی ده کات، چونکه مالی تایبه تی خوی نییه و به زیدی خوی نازانیت، ته نانهت هه ندی جار شوئینه نوپیه که زۆر خۆش و دلگیرتره له شوئینه کۆنه که ی خوی به لام هیشتا دلی ئارام نابیته تیایدا. جورینکی تر شوئینی ناهۆگر ههیه، پیی ده گوتریت (دژبه ر)، ((که کاره کته ر به رانه ریان ههست به رق و کینه و دوژمنایه تی ده کات، یان ههست به مه ترسی نازار و نه شه که نهجه و هه ندی جاریش ترسی مه رگیان لی ده کات.)) (سالح، ۲۰۱۱، ل ۱۱۶)

لیره وه گزنگ و بایه خی تایبه تی شوئینی هۆگرمان بو ده رده که ویت، چونکه ده بیته سه کۆی مملانی پی کاره کته ر و رووداوه کان به جورینکی زۆر جارن ده گونجیت شوئینه که له ئاشناوه بگۆریت بو نائاشنا، یان ناهۆگر نه مهش به هۆی هه له اتن و رۆیشتنی کاره کته ره و ده بیت به شیوه یه کی روونتر بلین ههست و دهروونی کاره کته ر له شوئینیک ئارام و ناسووده بیت ده بیته شوئینی هۆگر، به پیچه وانه کاره کته ر ههستی به نائارامی و نامۆی کرد نه وه ده بیته ناهۆگر.

۵. شوئینی کراوه:

شوئینیکه له ناوه که یه وه بۆمان ده رده که ویت، شوئینیک کراوه یه و تایبهت نییه به هیهج که سیک و مولکی گشتیه، له رۆماندا نه م جوره شوئینه تیدا کاره کته ر ده توانیت پی هیهج به ربه ستیک بۆی بچیت و هه ل سوکه ووتی له گه لدا بکات، بویه دهوتریت ((شوئینیکه که کهس خاوه نی نییه واته (گشتی) یه، واته مولکی ده سه لاتی گشتیه، که هه ل قوولای نهو گروپه یه پیی دهوتریت (ده ولت)) ((جنداری، ۲۰۰۱، ل ۲۵۶)، یاخود هه ندیک تریشیان مولکی گشتین یاخود په یوه ندی به تاکه که سه وه ههیه، واته ((هه موو که سیک ده توانیت به کاریان به پینیت و به ئاره زوو خۆیان تیدا بپن و بچن، شیوه یه کی گشتیبان ههیه، وه ک: کۆلان، گه ره ک، شه قام، گوند، شار یاخود ده کریت شوئینی تریش ناماژه پی بکهین که مولکی تاکه که سیکه و خوی دروستی کردوو و بنیاتی ناوه وه وه ک (چایخانه، حه مام، مزگه وت،)) (سالح، ۲۰۱۱، ل ۱۲۵)

٦. شوینی داخراو:

ئەم شوینە پێچەوانەى شوینی کراوێه، شوینیکیه تایبەتە بە کەسێک، یان کۆمەڵە کەسانیک، هەموو کەسێک ناتوانیت بە کاری بێنیت، واتە تایبەتە بە کارەکتەر و یاخود چەند کارەکتەریک کە تایبەتمەندی ئەوانی هەنگرتوو، ئینجا ئەو کارەکتەرە بە ئارەزووی ویستی خۆیان بێنەوه یاخود بەزۆر لەوی دانراين دياره ((مەبەست لەو شوینانەى بەویستی خۆیان تیايدا دەژى بریتییە لە مأل و هەوروها مەبەستیش لەو شوینەى بە زۆرى تیا هێلراونەتەوه بریتییە لە زیندان)) (حمدامین، ٢٠١٢، ل٧٨)

داخراو و کرانەوهى شوین دەگەریتەوه بۆ لایەنى سايكۆلۆژى دەروونى کارەکتەرەكە، تا چەند هەست بە ترس و دلەپاوكى دەكات، یاخود بە تێپەر بوونی زەمەن لە گەل شوینە کە را دیت و دەبیتە شوینیکی ئاشنا و گونجاو بۆی ((فراوانی و تەنگەبەرى شوین، بۆ پەنتای لە رووبەرى شویندا ناگەریتەوه، بەلکو ئەوه دەروون و هەست و میزاجی مەرفە کەیه کە فراوانی و تەنگەبەرى شوین دیاری دەکەن)) (عەبدولمحەمەد، ٢٠١٥، ل٤٥)

تەوهەرى سێیهەم: توخمى کات و شێوازه کانی توخمى کات.

کات وەک پرسێکی ئالۆز و تێکچەرژاو بەردەوام جیگای پرسیار بووه، لە کۆنەوه تا ئەمڕۆش لە هەر ئاست و گروپیک بەجۆریک خستووینانەتە بەر بەرداشی لیکۆلینەوه و بۆچوونی خۆیان دەبریبوه، بە بۆچوونە باوه کە کات بریتییە لە زنجیرەیه کی بەدوا یە کداها تووی نەچراو، بەلام لای فەیلەسوفان هەر لە سەرەتای وروژاندنی پرسیارى (کات چیه؟) بەزۆر شێوازی ئالۆز بۆی چوون و بە یە کێک لە چەمکە سەخت و ئالۆزەکان دادەنریت، ئەوهی روونە ئەوهیه لە فەلسەفەى یۆنانی دوو بۆچوونی دژیه ک لە بارەى (کات) هوه سەر هەندەدەن، ((کەیه کەمیان (پلاتۆن) نوینەرایەتی دەکات و پێی وایه (کات) هاوکاتی گەردوون هاتوووتە بوون، بۆیه هەردووکیشیان پیکهوه لە ناو دەچن، لە کاتیکدا (ئەریستۆ) نوینەری بۆچوونی دوومه و (کات) دەخاتە پیش گیتییەوه، بگره پێی وایه گیتی خۆی لە (کات) دروست بووه و لە ناوچوونیشی نییه، مادام بە جوولەوه بەندە)) (کاکه سوور، ٢٠٢١، ل١١٢-١١٣)

بۆچوونی فیزیایش سەبارەت بە کات پیمان دەلێت کات و شوین ناتوانریت لەیه کتری دا بپریت و کات بە شوینەوه وابەستە بووه، هەرچی بیروبۆچوونی ئەنیشتاينه (کات) بەرپههەندی چوارەم یاخود دووری چوارەم دادەنا لە دواى پانی و درێژى و بەرزى، بەلام دياره ئەو کاتەى کە ئیمەى مەرفە هەستی پێدەکەین کاتیکە سروشتییه و تەنیا بۆ پێشەوه دەروات و ملکه چی گەرانهوه نییه، بەلام ئەمە جیاوازه، لەو کاتەى کە پێی دەگوتریت ((کاتی سايكۆلۆجى))، هەر ئەویشە هاتۆتە ناو دنیای ئەدەب و هونەرەوه)) (کاکه سوور، ٢٠٢١، ل١١٣)، چونکە کات لە نیو ئەدەب بە تایبەت لە نیو پۆماندا زۆر جیاوازه لەو کاتەى، کە ئیمە لە ژيانماندا هەستی پێدەکەین واتە مەرج نییه، کاتەکان لە رابردوو وە بۆ ئیستا و داهاوو برۆن و یاخود بلین یە ک جۆر لە کات بوونی هەبیت زۆر جارن کاتەکان بەیوهەندیان بە نووسەر یان دەق یاخود خوینەرەوه هەیه و جیاوازی تێدەکەوێت.

کاتیش خۆی لە چەند شێوازیکیدا دەبێنیتەوه:-

١- رێچکەکانی کات ب- سیستەمی کات

رێچکە کانی کات:

کات له رۆماندا شیوهیهکی سروشتی نییه و رووداوهکان یهک له دواى یهک بهرێوه ناروات، به لێكو ئەم ریزبهندییه له رۆماندا تیک دهشکێ و کاتی رۆمان و کاتی گێرانهوه هاوتهریب نابن، چونکه رۆماننووس نازاده چۆن کاتی رۆمانه کهی پێش و پاش دهخات و جلوهی رووداوهکانی به دهستهوهیه، ئهوهی خۆی له دوو جۆردا دهبنیتتهوه:

1. رێچکەى دواخراو:

کردارێکه له گێرانهوهدا یاخود رێچکەیه که، گێرهوه به کاری دههینیت، به جۆرێک لهو رووداوانه، که ئیستا دهگێریتتهوه دهوستیت، دهگهڕیتتهوه سهههه و ئه رووداوانه له کاتی خۆی به سههه دا تێپهر بووه و نهگێراوهتهوه، به مهش درێژه به کاتی گێرانهوه که ده دات و زیاتر به مه به سستی ئه وهیه ئاماژه به کاره کتر و ئه رووداوانه بدات که ده که ونه پێش کاتی ئیستا .

دواخراو (Flash back-بلاک) ته کنیکێکه سهههتا له بواری سینه ما به کار دههات . ((نوو سهه به کاری دینیت له رۆمان یان چیرۆک، به شیوهیه که وا له خوینهر دهکات له ئیستای گێرانهوه که بێته دهرهوه و دهیخاته کاتیکی زووتری رووداوهکان، دیاره ئهه جۆره به کار دیت له سینه ما و فیلم دا، به لām دواتر گواسترایهوه بۆ نێو ئه دهه، چونکه مانایهکی قوولتری ده به خشی، ههروهها یارمهتی خوینهری ده دا که باشتر له دنیاى کاره کتره کان بگات، جگه له وهش رۆلی ههیه له به ره وه پێشچوون و گه رزبوونی به شه کانی گێرانهوه.)) <https://www.masterclass.com/articles/what-is-a-flashback>

جۆره کانی دواخراو:

زۆر له رهخنه گران پۆلێنی جیاوازیان بۆ جۆره کانی دواخراو کردوه، به لām ئه وهی له هه مووان باوتره و هاودهنگن له سهههه پۆلێنکردنه کهی (ژێرار ژینیت):ه:

ا. دواخراوی ناوهکی: ئه دواخراوهیه که ده گه ریتتهوه بۆ رابردوو، دواى دهست پێکردنی گێرانهوه که، واتا ئهه رووداوه گێرانهوه کهی دوا که وتوه.

ب. دواخراوی دهرهکی: گه رانه وهیه بۆ ئهه رووداوهی ده که ویتته پێش خالی دهست پێکردنی سهههه تاي گێرانهوه که.

ج. دواخراوی تیکه ل: ئهه دواخراوهیه که تیکه له له هه ردوو جۆره کهی پێشوترو. ((قاسم، 1984، ل 54)

2. رێچکەى پێشخراو:

مه به سستی لهم رێچکەیه بریتیه له پێشخستنی رووداوهکان، که له داها توودا رووده دن و ئیستا باسیان لێوه دهکات، واته پێچه وانه ی رێچکەى دواخراوه و گێره وه دیت له ئیستا بۆمان باس دهکات پێش کاتی روودانیا، واته هیشتا خالی رۆیشتنی رووداوهکان نه گه یشتوه به و کاتهی که ده بێت باسی بکات به لێكو وه ستانیک دروست ده بێت و له ئیستادا داها توو دیتته پێشه وه.

جوولهی کات له رووی خێراپی و سستییه وه:-

خێراپی یاخود سستی له ههه دهقیکی ئه ده بیدا بۆ جیاوازی نیوان ئهه دوو کاته ده گه ریتته وه ئه وهی کاتی رۆمان له گه ل کاتی گێرانه وه، له بهر ئه وه کاتی رۆمان مه به سستی لێ ئهه کاتهیه هاوشیوهی کاتی سروشتیه و له گه ل کاتی زویدا یهک ده گه ریتته وه و به پێی کاتیکی لوجیکی ده روا له به یهک دوا داها تانی کاتژمێر و رۆژ و مانگ و سا له، یاخود زه مه نی رابردوو، ئیستا و داها تووه، به لām کاتی گێرانه وه له ژێر ده سه لاتی رۆماننووس دایه و ده توانیت به ئاره زووی خۆی یاری به پێش و پاشی کاته که بکات یاخود، رووداویکی چهن د سا له له چهن د دێرێک و زه مه نیکی کورت دا باس بکات به پێچه وانه ش رووداویکی چهن د دهقیقه ی بۆ زه مه نیکی درێژ بگه ریتته وه. ههه له بهر رۆشناپی ئه وهی باسکرا سستییه می کات بۆ دوو

جۆر دابهش كراوه ئهوانيش:

۲. سستکردنی كات

۱. خێراپی كات

۱. خێراپی كات:

به جۆرنیک له جۆره كانی سیستهمی كات دادهنریت و رۆماننووس هانای بۆ دهبات كه مه بهست لێی باسکردنی رووداوه گه لێکی زۆره به كاتیکی كه م. خێراکردنی كات خۆی له چه ند ته كنیكێك دا ده بینیته وه:-
 ۱. كورتکردنه وه:

وهك له ناوه كه یه وه دیاره كورتکردنه وهی ئه و ماوه درێژهی كاتی رووداوه كانه له گێرانه وهیه کی كورتدا پێشكهش ده كریت، ناچیتته ناو جوارچی وهی باسکردنی ورده كاری رووداو و كاره كته ره كان و ئه و ماوه درێژهی سال و مانگ و ته نانهت رۆژیش له رووداوه كان كه تیدا روویانداوه له چه ند په ره گرافیک و لاپه ره په كدا پێشكهشی ده كات، به لام له هه مان كاتیشدا ده بێت وریای ئه وهش بین، كه هه ندیک كات رووداوه كان كورت ناکریتته وه یاخود له كورتکردنه وهیدا ده بێت رۆماننووس زۆر به وریاییه وه مامه له ی له گه ل دا بکات چونكه ده بێت له گه ل سیستهمی كاته كه دا گونجان هه بێت بۆیه ده كریت رۆماننووس ((به ئاگا داریه وه رووی تیبكات و له ئه نجامی پێویسته کی هونه ری به كاری به ئینیت، واته كاتیك هه ست بکات ماوه یه ك له ژیا نی كه سانی ناو چیرۆكه كه هه یه، كه گرنگیه کی ئه وتۆیان نییه و لادانیان كار ناکاته سه ر بینای هونه ری چیرۆكه كه... له بهر ئه وه كورتیان ده كاته وه به خێراپی به سه ریاندا ره ت ده بێت)) (سایر، ۲۰۰۱، ل ۳۰۳)

ب. لا بردن:

ته كنیكێکی تری كاته، رۆماننووس له خزمه تی رۆمانه كه ی به كاری دینیت، تاوه كو خۆی ده رباز له درێژ دادری بکات، به لام ئه مه كاریگه ری له سه ر ره وتی گێرانه وه كه نابیت، به لكو به پێچه وانه وه كاتی گێرانه وه كه مان بۆ كورت و پوخت ده كاته وه، ئه و ماوه یه، باس ناکریت، به كۆمه ئێك ده سه ته واژه ی تایبه ت به سه ری دا تپه ر ده بێت، خوینه ریش له و ده سه ته واژانه تی ده گات، كه باسکردنی زمه نیکی دوور و درێژ پێویست نییه و هه یچ پانتاییه ك داگیر ناکات ((بۆیه كاتیك پارچه یه ك یان به شیک له چیرۆكه كه پێ ده نگی له بلا بوونه وه ی یان خسته نه رووی كرا، یان ئاماژه یان پێ نه كرا ته نیا به چه ند ده سه ته واژه یه کی كاتی بۆ نمونه چه ند هه فته یه ك تپه ری، دوا ی دوو سانیك هتد)) (بحراوی، ۱۹۹۰، ل ۱۵۶)

كه وایه لا بردن له خزمه تی گێرانه وه كه یه، به هایه کی به رزتر و خزمه تێکی با شتر به رۆمانه كه ده گه یه نیت، ئه مه ش خۆی له دوو جۆر ده بینیته وه:
 ۱. لا بردنی دیاریكراو:

ئه و جۆره لا بردنه به روون و ئاشكراپی له باره ی لا بردنه كه ده دویت به چه ند ده سه ته واژه یه کی دیاریكراو روون وهك ((دوا ی چه ند سانیك، دوا ی رۆژیک)) (قاسم، ۱۹۸۴، ل ۸۹)

۲. لا بردنی دیارینه كراو:

ئه و جۆره یان ده ستینیشانی لا بردنه كه ناکات و به ئاشكرا بۆمان روون ناکانه وه، به لكو خوینه ر خۆی هه ستی پێ ده كات بۆیه ((ئه و لا بردنه یه كه كاته لا براوه كه بوونی به دیار ناخریت، به لكو خوینه ر ده بێت له رینگه ی بۆشایی لا بردنه كه بدۆزیته وه و په ی پێ ببات)) (جینیت، ۱۹۹۷، ل ۱۱۹)

۳. سستکردنی كات:

ئه م جۆره یان رێك پێچه وانه ی خێراکردنی كاته و رۆماننووس تیدا دیت بۆ باسکردنی رووداوه كانی ناو رۆمانه كه ی تاوه كو له سه رخۆ برۆن په نا ده باته بهر ئه م جۆره یان. ئه مه ش له رینگه ی دیمه نه وه ده كریت:-

دیمەن: ئەمەش بە جۆریک بێت لە جۆره کانی تەکنیکی سستکردنەوهی کات دادەنرێت بەمەبەستی باسکردنی رووداوه کانه بەشیوهیهکی درێژو تێر و تەسەل وەک خۆی چۆنە بەو شیوهیه، بۆیه ((گێرەوه تیدا هەلۆیستە گرنگە کان لە رووداوی چیرۆک هەلەبژریت و دەیان خاتە بەر چاو بەشیوهیهکی درێژو ورد رووداوه کانمان بۆ باس دەکات، تا وا هەست دەکەین گێرەوه لە رەوتی گەشەکردن وەستاوه)) (یوسف، ۱۹۹۷، ل ۸۹)

دیمەن بەشیوهیهکی رۆمانووس دەتوانیت بە کاری بهینیت وەک ئەوهی، که بەچاوی سەر دەتوانریت ببینریت و هەستی بەجووله و کردار و گفتاری کارەکتەرەکان بکات بەمەش زیندووێتی دەق رادەگریت و خۆینەر پەلکێش دەکات وەک بەشدار بوویکی نیو رۆمانە که . دیمەنیش خۆی لە دوو بەشی سەرەکیدا دەبینیتەوه ، که ئەوانیش :

أ. دیمەنی وینەبی ب دیمەنی درامی

بەشی دووهم: پراکتیزەکردنی توخمی شوینکات لە رۆمانی خەمی مەستوورەدا

تەوهری یەكەم: پراکتیزەکردنی جۆره کانی شوین

۱. شوینی واقعی:

کەرەستە سەرەکی رۆمانی خەمی مەستوورە جینۆسایدی ئەنفاله، کاتی رووداوه که دەگەریتەوه بۆ سالی (۱۹۸۸)، شوینەکەشی دێی (جەلهمۆرد)ە، رۆمانە که خۆی لە رووداویکی واقعی دەبینیتەوه، هەر وهه زۆریه ئه و شوینانهی ئاماژهیان بۆ کراوه شوینی راستەقینەن. رووداوی ئەنفالکردنە که لە دێی جەلهمۆرد دەست پێ دەکات، کاتیک بە پاس دەیانەن بۆ شوینی تاوانە که ئەوهتا گێرەوه دەلێت: ((سەرنشینانی پاسە که، بێجگە لە سیانیان، هەموو خەلکی دێی جەلهمۆرد بوون)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۱۷) دواتر مەستوورە بەهۆی رووداویکەوه بریندار دەبێت و دەبرد ریت بۆ کەرکوک بۆ وەرگرینی چارەسەر، دواتریش گێرەوه دەلێت: ((کاتژمێر نۆی رۆژی پینجشەممە بوو!، دەمه و به یانێی ئەو رۆژە لە نەخۆشخانە جەمهوری شاری کەرکوک دەرچوو بوو)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۳۵) لەوێشەوه بۆ شاری هەولێر چوو و لە شوقە کانی گەرەکی ئیسکان نیشته جی بوو. کەواته لەم رۆمانەدا کۆمه لێک شوینی واقعی بەرچاو دەکەون، رۆمانووس بە کاری هێنان، تا رووداوه کان لەخۆ بگرن، واله خۆینەر بکات که رووداوه کان مۆرکی راستیان پێوه دیار بێت.

۲. شوینی خەیاالی:

لە رۆمانی خەمی مەستوورە زۆر بە کەمی شوینی خەیاالی دەبینرێ، لەم نمونە یەدا بەر چاومان دەکەوێت، کاتیک مەستوورە خەون دەبینیت لە گەل سەگە کهی (مەجی) دەچیتە شوینیکی دوور، شوینە که لای نەزانراوه بۆیه گێرەوه دەلێت: ((مەجی ئەری تۆ منت بۆ کوێ هیناوه)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۲۲۲) دواي رۆیشتیان بۆ ماوهیه کی درێژتر وینە ئه و موجه مەعە دەبینیت، که گۆله و مینای هاوړپێ بۆیان باس کردبوو، گێرەوه درێژە به رووداوه که دەدات و دەلێت: ((لە دوورەوه تارمایی خانووی موجه مەعێکی بینی، ئەو موجه مەعە مینا و گۆله بۆیان باس کردبوو، ئەو شوینە ی پێ دەچوو خدر و مندالە کانی لێ بن، ئەو شوینە ی که لە بیابانێکی زۆر زۆر دوور بوو، هەستی دەکرد رۆژنیک یان بگرە چەندین رۆژ بەرپێوه یه)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۲۲۲)

مەستوورە وردە وردە لەو خەونەدا بۆی روون دەبیتەوه خدر و کچه کانی نەماون، دواي ئەو هەموو سالە لە چاوهروانی و پێ سەر و شوین بوونیان دوا جار به و راستییه دەگات، که ئەو موجه مەعە هەر ئەو شوینە یه که خەلکی گوندی جەلهمۆرد و گوندە کانی تریان لێوهی ئەنفال کردووه، زیاتر لەو راستییه تیده گەین کاتیک مەستوورە زیاتر نزیک موجه مەعە که دەبیتەوه و دەبینیت لەناو ئەو موجه مەعە ((گەله سەگێک لەناو مال و کۆلنە کانهوه دەرکەوتن، سەگە کان رەش و لۆقن بوون و بەر دەوام بەناو یه کدا دەچوون، بیست سەگێک زیاتر

دەبوون، هەندیکیان روویان دەکرده حەوا و دەوهرین، چەند سەگیک لە پێشەو دەدانه کانیاں پێشانی مەستورە و مەجی دەدا، مەستورە لە مەجی روانی: ئەم دێندانە لێرەن! کەواتە لەو مەجموعە بەشەری بەزیندووپی تێدا ماون!)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۲۲۳) دياره ئەو گەلە سەگە رەنگ رەش و لۆقنانه هەر مەبەست لە سەربازەکانی حیزبی بەعس بووینە، کە وەک سەگ بەلاماری ئەو خەنکەیان داو و گەورە و بچووکیان لەناو بردوو، کەواتە رۆماننوس زۆر بەجوانی و لێزانانە رووداویکی خەيالی دروست کردوو، خوێنەر لەگەڵ خوێندنەوی رۆمانە کە هەست دەکات کە هاوشیوەی ئەم جۆرە شوێن و کەسانە لە واقع دا بوونیاں هەیه.

۳. شوێنی هۆگر:

رۆماننوسان هەمیشە گرنگی بە شوێنی هۆگری کارەکتەرەکان دەدەن و بە بايەخەو لە دەروان، بە تايبەت شوێن و ماڵ و یادگارییەکانی مندالی هەمیشە تايبەتە، جا هۆگر بێت یاخود ناھۆگر، مەژۆف ناتوانیت دەستبەرداری بێت و خۆی لێ لا بدات. مەستورە یادگارییەکی سەرەمی مندالی خۆی بۆ مەجی دەگێرێتەو، کە مندال بوو، هاوڕێیەکی سەگی هەبوو، زۆری خۆشویستوو بەردەوام یاری لەگەڵ کردوو، تەنانەت کاتیک باوک و براکانی لە کار بووینە، لەناو مائە کەشدا پیکەو یاریان کردوو، ناوی سەگە کەشی (بازە) بوو، ئەو تا گێرەرەو لە رێی زەینی مەستورەو بۆمانی دەگێرێتەو و دەئیت: ((سەگە کەم ناوی بازە بوو، من تەمەنم پێنج سالان بوو ... هەردوو کمان بچکۆلانە و بزێو بووین، پیکەو بەردەوام یاریمان دەکرد، کە باوکم و براکانم لە مائەو نەدەبوون، دەمەینا بۆ ژوورەکانی سەرەو، بگرە بۆ ژووری میوان و تەنانەت ناو جینگاکانیش)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۱۹۳-۱۹۴) گێرەرەو بەردەوام دەبیت و دەئیت مەستورە و سەگە کە لە رووی بزێوی و هاروھاجییەو وەک یەک بووینە بەلام بازە زۆر زووتر گەورە ی پێو دیار بوو ((کاتیک تەمەنم بوو بە شەش سال، ئەو تەمەنی خەریک بوو دەبوو بە سائیک، دەستم بە تووکی پشتیەو دەگرت و بەدوای خۆیدا راپدە کیشام. من لەچاو ئەودا بە بچووکی مامەو و ئەو بوو بە گەمائیکی گەورە و بەهیز، دەنگی گۆرا و لە دەنگی وەرپێنە کە، دلم دادەخورپا، بەلام وەک دوو هاوڕێی نزیکی ماینەو.)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۱۹۴) کەواتە ئەو مائە شوێنیکی هۆگر بوو، بۆ مەستورە چونکە تێدا هەستی بە ئارامی و خۆشی کردوو ئەو سەگە هەستیکی تايبەتی پێی بەخشیو کە مەستورە دوای ئەو هەموو سالە هێشتا بیری لێ دەکاتەو و چێژی پێ دەبەخشیت.

۴. شوێنی ناھۆگر:

ئەو شوێنە کە کارەکتەر هەست بە نا ئارامی و ناخۆشی دەکات، حەز ناكات تێدا بمتینتەو، لەم رۆمانەدا شوێنی ناھۆگر پانتایی رۆمانە کە ی داگیر کردوو، زۆر بەی شوێنەکان ناھۆگر و کارەکتەر تێدا هەست بە مەترسی دەکات، گێرەرەو دەمانباتە سەرەمی مندالی مەستورە، کە خێزانە کە لەناو دارمۆردەکاندا خۆیان شار دبوو لە ترسی هێرش سەربازانی بەعس، بۆیە دەئیت: ((بێدەنگ لەناو دارمۆردەکاندا خۆمان شار دبوو، باوکم زوو زوو لەبەر خۆیەو و بە چرپە: فزەتان لێو نەیهت!)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۵۳) گێرەرەو زیاتر دەمانباتە نیو ناوەرۆکی رووداوە کە ئامازە بەو دەدات، نەک تەنیا خێزانی مەستورە، بەلکو تەواوی خەنکی گوندی جەلەمۆرد لە مەترسیەکی گەورەدا بوون، بە تايبەت کاتیک سەربازەکان زۆر لێیان نزیکی بوونەتەو و ئاگریان لە دارمۆردەکان بەرداوە، بەلام ئەوان تا دەمەوبەیان لەناو ئەو دارانەدا ماونەتەو و چاوەرێی مەرگ بوون ئەو تا گێرەرەو دەئیت: ((تاو کو دەمەوبەیان و پێش خۆرکەوتن لەناو پەنە دارمۆردەکاندا ماینەو، چاوەروان بووین ئاخۆ کە دەمانگاتی و وەک قەدی دارمۆردەکان دەبینە خۆلەمیش.)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۵۴)، بەلام دواتر بەسەلامەتی هەمووی خەنکی گوندە کە لێی دەر دەچن ئەو تا دەئیت: ((کەس بە گوللەکان نەکەوتبوو، هەرەھا ئاگرە کە نەگەیشتبوو قوولایی پەنە دارمۆردەکان و کەس پەنجە ی گەرم نەبوو.)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۵۴-۵۵) کەواتە لەم رووداوەدا دەتوانین بڵێین شوێنە کە دژبەرە، نەک ناھۆگر چونکە مەرجه لە شوێنی دژبەر کارەکتەرەکان تووشی ئەشکەنجەدان یاخود مەرگ و مردن ببنەو، دەتوانیت بەم شیوەیە ئەم دوو شوێنە جیا بکێتەو، کە ((خالی جیاکەرەوی نیوانی ئەو دوو جۆرە شوێنە ئەو مەترسی ئەشکەنجە

و ئازاردان و بوونی مهترسی مهزگه یه که له شوینی دژبهردا رووبهرووی کاره کتهر ده بیتهوه، یان ههستی پیده کات. به پینچهوانه ی شوینی ناهوگرهوه که به شیوهیه کی ناسایی دوور له ههست کردن به مهترسی تیایدا دهژی، به لام تیایدا نا نارامه و ههست به سۆز و گهرم و گوری ناکات)) (سالح، ۲۰۱۱، ل ۱۱۶)

۵. شوینی کراوه:

شوینی که کاره کتهرکان به ئارزووی خویمان به کاری دههینن، ئازادن له به کارهینانی و هاتووچوون دا. له م رۆمانه دا زۆر شوینی کراوه ده بینریت و رووبه ریکی فراوانیان داگیر کردوو، سه رهتا رووداوی نه فال رووبه ریکی زۆری ناوچه کوردیه کانی گرتوتهوه به مهش خه لک له ترسی گیانی خویمان بۆ زۆر شوینی کراوه هه له اتوون وه ک دهشت و کیو و نه شکه وته کان.

مهستوره دواي رژگاریوون له م رووداوه به رهو زۆر شوینی کراوه رویشتوو، کاروانی رووداوه کان له و شوینانه درنیه ی کیشاوه و به رده وام بووه. گیره رهوه له رینگای زهینی مهستوره و به زمانی نه و رووداوه که بۆ (کته) ده گیره ته وه و ده لیت: ((ده زانیت نه و رۆژه له بازار بۆچی به شهر هاتم؟ چونکه سه گبابیکی نارسه ن پیتی گوتم: لادیی بینه قل، بۆچی نارووته وه بۆ نه و کوله یه ی لیوه ی هاتوویت! وه ک بلتی من له هه ولیر نانی دهستی نه و بخۆم. نه نا له بهر نه وه بوو. داوای باقییه که م لێ کرده وه، وای ده زانی ژنم و لادیی و بینه قلم)) (ئه براهام، ۲۰۲۰، ل ۱۵) که وایه له م نمونه یه (بازار، دوکان، هه ولیر، -لادی) ده بینریت، چهند شوینیکی کراوه ن هه موو که سیک ده توانیت بۆی بچیت و به کاری بینیت.

۶. شوینی داخراو:

شوینی که تایبه ته به کاره کته ریک یا خود چهند کاره کته ریک و تایبه تمه ندی نه و کاره کته ره ی پتوه به نده. له م رۆمانه دا شوینی داخراو زیاتر خووی له (مال) دا ده بینرته وه، نه وه تا بارام، که کوری شیخ بایزی جاشه. باسی رابردووی خووی ده کات. دواي نه وه ی له گه ل بورهانی برای له بازار هاتونه ته وه و جله تازه کانیان له بهر کردوو، به لام له نا کاو دهنگی ته قه یان بیستوو و دوژمنه کانی باوکی به سه ر ماله که یان داداوه، بووته هوی مردنی براهکی و دوو له مامه کانی، گیره ره وه ده لیت: ((که دیمه وه بهر نه و ماله ده وه ستم دیمه نه کانی نه و رۆژ و شه وه م دینه وه پیش چاو ... به و جو ره زیاتر له کاتر مریک ته قه و ته قینه وه به رده وام بوو ... به بیرم دیت له و کاته دا دایکم به ده م گریان و هه نسکه له کیشانه وه وتی: ده ی کوا بورهان، له کوپیه نه و کوره؟ بۆ دهنگی نییه؟ ... وام ده زانی له ترسی ته قه کان له پال دیواری حه وشه که دا خووی مات کردوو. چووم له ته نیشته وه دانیشتم ... چهند جاریک له بهر خو مه وه بانگم لێ کرد: کاکه بورهان! ... به لام دیار بوو پیش نه وه ی من بگه مه لای، نه و گیانی ده رجوو بوو ... له و کاته دا مامه حامیدم به ده م هاوار و بانگه وه گه یشته سه رمان: کوره، حه کیم و حکمه تیش پتوه بوون.)) (ئه براهام، ۲۰۲۰، ل ۱۶۰-۱۶۱-۱۶۲) که واته نه م ماله شوینیکی داخراوی ناهوگره و کو مه لیک رووداوی جه رگبری تیدا دروستبووه، که کاریگه ری له سه ر کاره کته ره کانی نیو رووداوه که دا به جیه یشتوو، به جو ریک بارام له گه ل هه ر بینریتکی نه م خانوو، ئازاره که ی لێ نوئ ده بیته وه و رووداوه که ی دیته پیش چاو.

تهوهري دووهه: پراكتزه كردني توخمي كات

رېچكه كه كاني كات: ۱. رېچكه ي دواخراو ۲. رېچكه ي پيشخراو

۱. رېچكه ي دواخراو:

ئهم رېچكه يه به كاردېت له رومان، كه گېرهوه دېت رووداويك ياخود چهند رووداويك، كه له كاتي خو ي باسي نه كردوه جا له بهر هه ر هويه ك بېت، گېرانهوه كه له ئىستادا راده گرېت و رووداويكي رابردوو باس ده كات، كه بو پيداني زانيارى زياتر و روونكردنه وه ي پيوست له ئىستادا ده يانگېرېته وه، ئهم رېچكه يه له روماني خه مي مه ستوره دا ده بېت به سي جور:

أ. رېچكه ي دواخراوى دهره كي:

مه ستوره له زاري گېره وه باسي ئه و كاته ده كات، كه له پيش باره گاي حيزي به عس ده يه وېت سو راغي خدر و كچه كاني بكات چاوى به شېخ بايز ده كه وېت كه له سه رده مي گهنجى حه زيان له يه كتر كردبوو به رېكه وت له ويدا يه كتر ده بينن و ده لېت: ((ئو روژه كه له به رده م باره گاي يه رمووك دواى زياتر له بيست سال رېكه وتى شېخ بايزم كرد)) (ئه براهم، ۲۰۲۰، ل ۷۳) كه واته گېره وه ده مانگه رېنېته وه بو بيست سال پيش ئىستا كه دواى ئه و ماوه زوره دووباره شېخ بايز ده بينېته وه، كاتيك ده زانېت ته نيايه، شېخ بايز ده يخوازېت، هه رچه نده مه ستوره به ناچارى شووى پيكرد به لام وه ك ده لېت: ((ئه وه ندم له شېخ بايز ده ست كه وت كه له سايه ي سه رى ئه وه وه خاوه ني مالى خو مم)) (ئه براهم، ۲۰۲۰، ل ۷۳) مه ستوره دواى ئه وه ي كه س و كاري له ده ست ده دات، بايز بو ي ده بېت به فريادرس، به لام مه ستوره به وه ناوه ستيت و دووباره به گه رانه وه بو دواوه نه نيه كي ترى شېخ بايزمان بو ئاشكرا ده كات، ئه وه تا گېره وه ده لېت: ((سائيك دواى ئه وه ي شووم پيكردبوو، زانيم زنى ترى هه يه. بايز باويك دوو كور و كچيكه. كاتيك شووم به بايز كرد، زور دزه گورگانه بوو، يني گوتم نابيت كه س لېت ببېستيت كه پيشتر ميژد و مندالت هه بووه، ئه و روژه مه لايه ك و دوو پياوى ترى له گه ل خو ي هينا بوو. به و جوره شووم به بايز كرد)) (ئه براهم، ۲۰۲۰، ل ۷۳) گېره وه به هو ي ته كنيكي دواخراوى دهره كي بو زيانى شېخ بايز و مه ستوره گه راوه ته وه، واته پيداني زانيارى زياتر و روونكردنه وه ي زورتر تا خو ننه ر بزانيه ت كه بايز و مه ستوره چون يه كتر يان ناسيوه و چون هاوسه رگريان كردوه.

ب. رېچكه ي دواخراوى ناوه كي:

ئهم جوره رېچكه يه گه رانه وه يه بو رابردوو. زوربه ي كات له رېگه ي زه ينه وه رووده دات، له م رومانه ش زوربه ي گه رانه وه كان له رېگه ي زه يني مه ستوره وه رووده دن، ئه وه تا له رېگاي خه ون بينينه وه مه ستوره ده مانگه رېنېته وه سه ره تاي ده ست پيكردي شه ر له گونده كان له لايان به عسييه كانه وه، دواتر بووه هو ي كوشتن و چو لكردي خه لكه كه له گونده كه يان، ئه وه تا ده لېت: ((مه ستوره ئه مشه و ديسان خه وني بينبوو. ده نكي هاوار و بانگ و گريان، ده نكي شريخه ي ئه و گوللانه ي له ناو چه مي باوه رووشه ته قينران، كاتي هاتنى سه ربازه كان، ده نكي گرياني مندال و قيژه ي زنه كان، كاتيك ئه و خه لكه ي له وى خو يان شار دبووه وه و ئاشكرا بوون. به رده وام رووداوه كاني ئه و چهند شه و و روژه به خه ون ده بينېته وه، ده نكي ئه و گوللانه ي ته قينران؛ هيشتا له گو ئكانيدا ده زرنگينه وه، شو ننه واري خو يي ئه و دوو پياوه ي يه كه م كه س پئوه بوون.)) (ئه براهم، ۲۰۲۰، ل ۱۱) كه واته گېره وه كه ئىستاي گېرانه وه كه به جى دېلېت و ده گه رېته وه دواوه، بو ئه وه ي هه ندى رووداوى رابردوو له ساتيكي پاش روودانه كه ي بگېرېته وه.

ج. رېچكه ي دواخراوى تيكه ل:

ئهم جوره تيكه ئه يه له هه ردوو جوره كه ي تر، واته رووداوه كه له رابردوو روويداوه هيشتا به رده وامه و په يوه ندى به ئىستاشه وه هه يه. بگېره وه باسي زه ماني هه رزه كاري خويمان بو ده كات، كاتيك دا يكي گله يي ليكردوو، كه كچيكي باش نيه، ئه گه ر له بهر باويك نه بېت ئه و پياوه كاني قاسم ناغا، كه پياوى به عسى و جاش بووينه سواري خو ي ده كات، كه واته گېره وه ده ستمان ده گرېت و به ره و رابردوو مان ده بات و له زماني مه ستوره وه پيمان ده لېت: ((دايكم ناحه قى ده رحه ق كردم، كاتيك ده يگوت: تو نازانيت عه شق چييه، ئيتر كامه له پياوه كاني

قاسم ئاغا روو له ئاواييه بکهن؛ تو چاوپرکتيان له گهل ده کهيت، نه گهر چاوي باوکتت ليوه ديار نه بيت، هه موويان سواري خوٽ ده کهيت!) (ئه براهام، ٢٠٢٠، ١٥٧) دواتر گيره روه دريژه به رووداوه که دعات، باسي نهو جادووه ده کات، که دايمي لي کر دووه، تا بو يه کتيک له پياوه کاني قاسم ئاغا بيت، بويه ده نيت: ((هه روه ها جارتيک نهوهم لبي بيست که جادووي لي کر دووم و به نسيي يه کتيک له پياوه کاني قاسم ئاغا ده بم!)) (ئه براهام، ٢٠٢٠، ٧١-٧٢) دياره مه ستوره ده يه ويت بلت دواي نهو هه موو ساله رهنه گه جادووه که ي دايمک راست ده رچوو بيت به نسيي شيخ بايز بووم نهو پياوه ي له دي جه له مؤرد (٢٠) سال پيش ئيستا خوشم ويستبوو، بويه گيره روه ده نيت: ((بيده چيت کاريگه ري جادووه که ي دايمک بيت، تووشم به تووش شيخ بايز بووه)) (ئه براهام، ٢٠٢٠، ٧٦) که واته گيره روه رو شناي ده خاته سه ر به شيک له رووداوه کاني ژياني مه ستوره و زياتر خو ننه ر به ره و ورده کاري ژياني نهو ده بات و په يوه ستي ده کات به ئيستا ي ژياني نهو کاره کته ره.

٢. ريجکه ي پيشخراو:

له م رومانده دا زور که م نه م جو ره ريجکه يه ده بينين زياتر گه رانه وه يه بو رابردوو، به لام له يه کتيک له نمونه کان مه ستوره کاتيک قسه بو وينه شکاوه که ي بايزي مي ردي ده کات و پي راده گه يه نيت، کوره که ي (باران) چي تر نهو به باو کي خو ي نازانيت، له گهل کچه ها وريکه ي (حەنان) ژيانيکي نو ي ده ست پي ده که ن، ته نانه ت هه و ئيانداوه له به ر باو کيان، که کو نه جاش بوونه ناوه کانيان بگورن تا وه کو له به ر په فتاره گلاوه کاني نه وان نه بنه جيگه ي تيرو تواجي خه لکي، ليره دا گيره روه له زاري مه ستوره وه ده نيت: ((مندا له کاني تو و حه سو ي شه ريف ژيباري ها وري ت شه رم له کر ده وه کاني باو کيان ده که ن ... نهو روژه پي نه وه ي بارام و حەنان هيجم بو باس بکه ن، خو م نهوهم له لا ئاشکرا بوو، که نه وان دلخوازي يه کترن ... دينه وه له هه ولير ده زين، وتيان ئيتر ئيمه هه قمان به سه ر باو کمانه وه نييه و بو خو مان ژيانيکي نو ي ده ست پي ده که ين، هه و ئي نه وه يان داوه که ناوه کانيان بگورن، له به ر نه وه ي که س له مه ولا به ه و ي بي ره وشتي و تا وانه کاني باو کيانه وه گيجه ليان پي نه کات.)) (ئه براهام، ٢٠٢٠، ١٥٦-١٥٧)

که واته بگيره وه رووداوه کاني ئيستا ي راگرتوه و باسي داها توومان بو ده کات چو ن نه م کو ر و کچه به نيازن هاوسه رگيري بکه ن و نه خشه و پلانيان داناوه تا وه کو ژياني تايبه تي خو يان به ري بکه ن .

سيسته مي کات:

١. خيرا کردني کات ٢. سستکردني کات

١. خيرا کردني کات:

روماننووس په نا بو خيرا کردني کات ده بات بو نه وه ي به خيرا ي باسي رووداوه که بکات و رووداويکي دريژ له رووي زه مه نييه وه به چه ند دي رتيک يان په راگرافيک باس بکات، نا چي ته ناو ورده کارييه وه به و مانايه ي ((هه نديک رووداوه رهنه گه سال و مانگ و روژ بخايه نيت که چي له چيرو کدا به چه ند دي رتيک کو تاي پي دي ت، هه نديک رووداويش چه ند کاتيکي که م ده خايه نيت، که چي له ناو ده قه که دا به چه ند لاپه ره ده گير دي رته وه)) (جينيت، ١٩٩٧، ١٠٢)

أ. کور تکر دنه وه:

ته کنیکيکه به کار دي ت بو خيرا کردني کات له ناو روماندا و به شيوه يه کي کورت و پوخت رووداويکي دريژ پيشکesh ده کر ي ت پي نه وه ي بچي ته که لي ن و ورده کاري رووداوه کانه وه .

مه ستوره ده مانگه ري ني ته وه مندالي خو ي، کاتيک حه ره س قه ومي ها تبوون و گو نده که يان لي سووتان دبوون، دياره مه ستوره

نازانیت ئەوان کین و چ کارەن بۆیە دەئیت: ((ئەو کاتە منداڵ بووم و ئەوەم نەپرسی، بەلام بەدریژایی رۆژگار لەو ناوێ عەرەببیاڵە تێگەیشتم. ئیتر خۆ حەرەس قەومی مەبەستیان لە سەربازەکانی دەولەت بوو.)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ۵۷-۵۸) کەواتە گێڕەرەو بەسەر ماوێهە کی زەمەنی زۆردا تێپەریو، بەلام باسی ئەو وردە کاریبیاڵە نە کردوو، کە بوونەتە هۆی ئی گەیشتی مەستورە لەو وشە عەرەببیاڵە، بۆیە گێڕەرەو بەهۆی ئەم تەکنیکەو خێرا بەسەر رووداوەکان رەت دەپێ و کاتە کەمان بۆ پیش دەخات .

ب-لابردن:

تەکنیکە بە مەبەستی خێراکردنی کات بە کار دەهێنرێت، واتە یان کاتە کە دەستنیشان دەکریت، کە خۆتەر راستەوخۆ لە لابردنە کە تێدەگات، یاخود دەبیت خۆی هەست بەو کەلێن و بازداڵە بکات، کە دەکەوتێتە نیو کاتی گێڕانەو کە. دوو جۆر لابردن هەیه :-

۱. لابردنی دیاریکراو:

لەم جۆرەیاندا کاتە لابردراو دەستنیشان دەکریت، لەو نمونەیاندا بۆمان روون دەبیتەو کاتیک شیخ بایز باسی رابردووی خێزانە کە ی خۆی بۆ مەستورە دەکات، چۆن دایک و باوکی لە ماوێهە کی زەمەنی کورت دا لە دەستداو، بۆیە گێڕەرەو ئەرکی گێڕانەو کە دەداتە دەست شیخ بایز و بە زمانی ئەو دەئیت: ((سالی ۱۹۶۱ باوکم لە کەرکوک هەتەت و بوو بە پیشمەرگە. لە گەڵ دایکم و براکەم لە مالی باپەرەم بووین، تاوێ کووسالی ۱۹۶۳ چاومان پێی نەکەوتەو، مەبەستم ئەوێهە تاوێ کوو ئەو رۆژی هەواییان بۆ هینان کە تەرەمە کە لە مەیتخانە ی جمهووری بوو)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ۷۴)، کەواتە لێرەدا لابردنیکی دیاریکراو هەیه، بریتییە لە (۲) سال، بگێڕەرەو بەسەریدا تێپەریو، دواتر درێژە بە رووداوە کە دەدات و دەئیت: ((لە دوا ی ئەو رۆژو، دایکم لە گریان و کرووزانەو زیاتر تاوێ کوو مرد هیچی ترمان لێ نەبەست، هەمووی سالیکی نەبرد دوا ی کوژرانی باوکم دئی وەستا و مرد)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ۷۵) کەوا یە گێڕەرەو لێرەدا سالیکی تریشی لابردوو و بەخێرای بەسەریدا تێپەریو. کەوا یە ((لابردنی راگەیه ندرائو ئەو لابردنە یە کە تیا یدا حیکایە تخوان مەودا ی ماوێهە لابراو کەمان بۆ دیاری دەکات و لەوێ ناگادارمان دەکاتەو کە ئەو رووداوە لە ماوێ چەند رۆژیک یا چەند مانگینگ یان چەند سالیکی روویانداو، بەلام چۆنیەتی روودانی رووداوە کەمان پینائیت)) (حاجی، ۲۰۰۹، ۱۱۹).

۲. لابردنی دیارینە کراو:

لەو نمونەیاندا لابردنە کە دیارینە کراو، بەلام لە گەڵ خۆیندەوێ رووداوە کە بۆمان روون دەبیتەو، گێڕەرەو ماوێهە کی زۆری لاداو، کە پەییوێستە بە تەمەنی مەستورەو، ئەوێهە تا باسی دایکی دەکات، جادووی لێ کردوو، کە خۆینی بیت بەهۆی ئەوێ پەردە ی کچینی نەماوێ تاوێ کو خدری میردی هەستی پێ نەکات، بەلام دیارە ئەم جادووە هەر ئەو شەوی ئیشی خۆی ناکات بەلکو تەمەنیکە لە گەڵ مەستورە ماوێهەو و تەواو بیزار و هەراسانی کردوو، بۆیە گێڕەرەو دەئیت: ((کلینکسیکی سیی خۆیناوی لە ناو لەشی دەرھینا، بەنیگایە کی پرسیار ئامیزوێ سەری بادا و گوێ: لە نھینیی ئەم خۆینە تیناگەم، دایکم گوێ هەر ئەو شەوێ خۆینت دەپێ، کە لە گەڵ خدر دەچیتە پەردە ی بووک و زاوا ی تییو، لەبەر ئەوێ خدر نەزانیت پەردە ی کچینیت داو بە یە کیک لە پیاوێ کانی قاسم ئاغا. ئەوێ تانی تاوێ کوو ئەمروێش دایکم دیتە خەونم و پیم دەئیت: خەتاکە لە تۆو بوو، چونکە تۆ بۆ چەمی باوێ رووشە بانگ کردبوون)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ۷۰) کەوا یە ئەو کاتە ی لادراوێ هیچ کاریگەری لەسەر رەوتی گێڕانەو کە نە کردوو، هیچ بۆشایە کی داگیر نە کردوو، لە بارودۆخی رووداوە کەدا، بۆیە رۆماننووس درێژاداری ناکات و بەهۆی ئەم تەکنیکە کاتە کە لا دەدات .

۲. سستکردنی کات:

ئەم جۆرەیان کاتە کان درێژ دەکرینەو و رووداوە کان وردتر باس دەکرین لە قەبارە ی خۆیان، بەمەش کاتیکی زۆرتر لە کاتی گێڕانەو ی رۆمانە کەدا دەگرن. کە ئەمەش بە هۆی تەکنیکی دیمەنەو دەبیت .

دیمەنیش ئەو تەکنیکە یە، بە مەبەستی سستکردنی کاتی نیو رۆمان بە کاردیت، ئەمەش خۆی لە دوو جۆر دا دەبیتەو :-

أ. دیمه نی وینه یی:

ئەو جۆریان مەبەست لێی پیشاندانی دیمه نه، به وشه له لایان گۆشه نیگای گێرەرەوه رووداوه کان به شیوه یه کی ورد و تۆکمە پیشان دەدریت، که له کاتی خویندنه وهیدا وا ههست ده که ی کاتی رووداوه که و کاتی گێرانه وه که بۆ ساتیک له ئیستا دا روو ده ده ن. له رۆمانی خەمی مەستوورەدا رۆمانووس ئاشنامان دەکات بە دیمه نیکی وینه یی مەستوورە، که له خەودا بینیبوو دیسان، گەرابوو دێی جەله مۆرد و چەمی باوهروووشه، کاتیک سەربازەکان هاتبوون بۆ کوشتنی ئەو خەلکە هەژار و بێدەسه لاتە، بەتالانبردنی گوندە که یان. ئەو هەتا گێرەرەوه دەلێت: ((مەستوورە ئەمشەو دیسان خەونی بینیبوو. دەنگی هاوار و بانگ و گریان، دەنگی شریخە ی ئەو گوللانە ی له ناو چەمی باوهروووشه ته قینران، کاتی هاتنی سەربازەکان، دەنگی گریانی مندال و قیژە ی ژنه کان، کاتیک ئەو خەلکە ی له وی خۆیان شار دبووه وه و ئاشکرا بوون. بەردەوام رووداوه کانی ئەو چەند شەو و رۆژە به خەون دەبینیتە وه، دەنگی ئەو گوللانە ی ته قینران؛ هیشتا له گونکایدیدا دەزرنگینە وه، شوینە واری خوینی ئەو دوو بیاوه ی به که م کهس پێوه بوون)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۱۱) که واتە گێرەرەوه له رینگە ی بینینی مەستوورە وه ئەو دیمه نانه مانە بەدریژێی بۆ باس دەکات، هەر وه ها کاتی گێرانه وه که ش له سەر خۆ دەروات و خوینەر راده گریت، تاوه کو ئەو رووداوه به وردی و ته وایی، هەموو گۆشه کانی ببینیت، وه ک ئەوه ی خۆی له دوور وه بینەری ئەم رووداوه بیت.

ب. دیمه نی درامی:

لەم جۆریاندا بە شیوه یه کی درامی رووداوه که پیشکەش دەکریت، واتە کارە کتەرەکان خۆیان دە که ونه قسه و گفتوگو و به شیوه یه کی درامی خۆیان رووداوه که پیشکەش دەکەن .

له دیمه نیکی درامیدا رۆمانووس ئاشنامان دەکات به دیالۆگی نیوان دوو سەرباز، له رینگاهن بۆ ئەوه ی خەلکی دێی جەله مۆرد به رهو شوینی ئەنفال کردن ببه ن، ئینجا باسی رۆمانی (تاوان و سزای) رۆمانووس (فیۆدۆر دوستۆیفسکی) ده که ن، سەربازە بالابەرزه سوور که ره که کاتیک باسی ئەم کارە کتەرە بۆ سەربازە کورته بالا که ده کات، دەبینیت هیچ زانیاریکی دەریاره ی نییه، بۆیه یی دەلێت: ((چۆن ئەو کتیبەت نه خویندوو هه وه؟ ئەی تۆ چۆن دەلێت له زانکۆی به غداد خویندوو مه، که چی ریکه وتی ئەو کتیبەت نه کردوو ه؟ وه کو پێم وتیت، له مالی ئیمه له نه جەف بێجگه له قورئان و ته فسیر؛ هیچ کتیبیکی تر له بهر دەستماندا نه بووه. دوايش که چوومه زانکۆ له کتیبخانە ی کۆلیژی زانسته ئیسلامیه کان کتیبی له و جۆره ی لێ نه بوو، چونکه کتیبه کانی ئەو کتیبخانە یه هه مووی دەریاره ی ئایینی ئیسلام بوون ... منیش تاوه کوو نه چوومه زانکۆی موسل، له ماله وه بۆم نه بوو بێجگه له ئینجیل، هیچ کتیبیکی تر به دهستمه وه ببینریت، ئەو سەردەمه له عەینکاوه ئیمه ش ته نها کتیبه دینییه کانمان شک دەبرد!)) (ئەبراهام، ۲۰۲۰، ل ۲۱-۲۲)

ئەنجام:

له کۆتای ئەم توێژینه وه یه دا گەیشتی نه چەند ئەنجامیکی دیاریکراو به خال روونیان ده که ی نه وه:

۱. شوینکات لای رۆمانووس زۆر گرنگی پیدراوه، به جۆریک رووداوی سەرەکی له رینگە ی چەمکی شوینکاته وه و اتا و دهلاله تی پێ به خشراوه و هه لۆهسته ی له سەر کراوه.
۲. شوینکات له و رۆمانه دا، خویندنه وه یه بۆ خستنه رووی ئەو کات و شوینانه ی که په یوهسته به خەلکی کوردستان و نه ته وه ی کورد و به تاییهت وینه ی ئەو ژنانە ی دوا ی کاره ساتی ئەنفال به ته نیا به جێماون.
۳. چەندین جۆری شوین و شیوازی کات له رۆمانه که دا به رجهسته کراوه، به جۆریک زۆربه ی ته کنیکه کانی رۆمانی نوێی تیدا به کارهیناوه، به مه ش زیندوو یه تی به ده قه که به خشیوه و هه ستیکی قوول و کاریگەر له سەر خوینەر به جێ دیلێت.

لیستی سه‌چاوه کان :

کتیب به‌زمانی کوردی:

۱. ئیسماعیل، سه‌باح، (۲۰۰۹)، چه‌مک و ئیستاتیکی شوین له ئه‌ده‌بدا، ده‌زگا و چاپ و بلاوکراوه‌ی ئاراس، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر.
 ۲. ئه‌براهام، میران، (۲۰۲۰)، خه‌می مه‌ستوره- رۆمان، چاپخانه‌ی که‌پر، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی.
 ۳. حاجی، سه‌نگه‌ر قادر شیخ محهمه‌د، (۲۰۰۹)، بنیاتی گێرانه‌وه له‌داستانی (مه‌م و زین) ی ئه‌حمه‌دی خانی و رۆمانی (شاری مؤسیقاره‌ سپییه‌کان) ی به‌ختیار عه‌لی دا، چاپخانه‌ی خانی، چاپی یه‌که‌م، ده‌وک.
 ۴. سایبر، په‌رێز، (۲۰۰۱)، بینای چیرۆکی کوردی (له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی جه‌نگی دووه‌می جیهانی)، ده‌زگی چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
 ۵. سالخ، تانیا ئه‌سه‌د محهمه‌د، (۲۰۱۱)، بینای شوین له‌ دوو نمونه‌ی رۆمانی کوردیدا (هیلانه، ئه‌ژدیها)، ده‌زگی چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی.
- کتیب به‌زمانی عه‌ره‌بی:
۶. باختین، میخائیل، (۱۹۹۰)، اشکال الزمان و المكان فی الروایة، ت: یوسف حلاق، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.
 ۷. بحرایی، حسن، (۱۹۹۰)، بنیة الشكل الروائی (الفضاء- الزمن- الشخصية) المركز الثقافي العربي، الطبعة الاولى، بیروت.
 ۸. جنداری، ابراهیم، (۲۰۰۱)، الفضاء الروائی عند جبرا ابراهیم جبرا، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
 ۹. جینیت، جیرار، (۱۹۹۷)، خطاب الحكایة (بحث فی المنهج)، ترجمة: محمد معتصم و عبداجلیل الأزدي و عمر حلی، المجلس الاعلی للثقافة، ط ۲، القاهرة.
 ۱۰. قاسم، سیزا أحمد، (۱۹۸۴)، بناء الروایة، دراسة مقارنة لثلاثیة نجیب محفوظ، الهيئة المصرية العامة للكتاب.
 ۱۱. یوسف، امنة، (۱۹۹۷)، تقنیات السرد فی النظریة والتطبیق، دار الحوار اللادقیة، ط ۱.
 ۱۲. حمدامین، معتصم، (۲۰۱۲)، بنیاتی توخمه‌کانی گێرانه‌وه له‌ چیرۆکه‌کانی (شی‌رزاد هسه‌ن) دا، نامه‌ی مسته‌ر، فاکه‌لتی زانسته‌ مروّفایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، سکوولی زمان، زانکۆی کۆیه‌.
 ۱۳. عبدولمه‌حه‌مه‌د، ماریا جه‌لال، (۲۰۱۵)، ده‌لاله‌ته‌کانی شوین له‌ ده‌قه‌کانی (نه‌وزاد په‌فحه‌ت) دا، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی په‌روه‌رده‌، زانکۆی سه‌لاحه‌دین-هه‌ولێر.
 ۱۴. کاکه‌سوور، کاروان عومه‌ر، (۲۰۲۱)، کات وه‌ک پرسپاریکی شه‌رانگێز له‌ ئه‌زموونی مندا، گۆفاری گێرانه‌وه، ژماره (۱)، هه‌ولێر.

سایته‌کان:

15. the MasterClass staff, (2021), what is a flashback, <https://www.masterclass.com/articles/what-is-a-flashback>.

به‌های دادپه‌روه‌ری له‌ه‌کایه‌تی فۆلکلۆری کوردیدا

به‌هار صالح‌أبابکر^١، مه‌ولود ابراهیم‌حه‌سه‌ن^٢

^{١,٢} به‌شی‌زمانی‌کوردی، کۆلیژی‌زمان، زانکۆی‌سه‌لاحه‌ددین، شاری‌هه‌ولێر، هه‌رێمی‌کوردستان، عێراق.

Corresponding author's e-mail: Mawlud.hassan@su.edu.krd

پوخته:

ئه‌م توێژینه‌وه به‌ ناوینیشانی «به‌های دادپه‌روه‌ری له‌ه‌کایه‌تی فۆلکلۆری کوردیدا» دایه، مه‌به‌ستیه‌تی کاریگه‌ری دادپه‌روه‌ری له‌ه‌کایه‌تی فۆلکلۆری کوردی بخاته‌ روو، توێژینه‌وه‌که هه‌ول ده‌دات کۆمه‌نیک لایه‌نی گرنگ ده‌ربخات، وه‌کو (چه‌مکی ژیان، چه‌مکی فۆلکلۆر و چه‌مکی هه‌کایه‌ت). هه‌روه‌ها ناساندنی جوهره‌کانی هه‌کایه‌ت له‌ فۆلکلۆری کوردیدا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خستنه‌رووی به‌هاکان و به‌تایبه‌تی به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌ناویشیاندا کاریگه‌ری دادپه‌روه‌ری له‌سه‌ر گوێگر . توێژه‌ره‌کان گه‌یشته‌وه‌یه‌ته‌ ئه‌و رایه‌ی که هه‌کایه‌ت سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌نرخ‌ی زانیاری و په‌روه‌ده‌کردنه‌. یه‌کیک له‌ ده‌رئه‌نجامه‌کانی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه بریتیه‌ له‌وه‌ی که دادپه‌روه‌ری له‌سه‌رووی هه‌موو په‌یوه‌ندیه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه‌یه و ده‌بیته‌ هۆی رێکخستنی ژیا‌نی تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌، له‌پالیشیدا نادادپه‌روه‌ری هۆکاریکی بنه‌رته‌تیبه‌ بۆ تیکچوونی سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی کۆمه‌لگه‌.

وشه‌ کللییه‌کان: (ژیان، هه‌کایه‌ت، به‌ها، دادپه‌روه‌ری)

ملخص:

ه‌ذا البحث تحت العنوان «القيم العادلة في حكاية الفولكلورية الكردية»، تهدف إلى إظهار مدى تأثير العدالة في الحكاية الفولكلورية، في هذه الدراسة حاولت لباحثة الى اظهار المفاهيم من جوانب الحياة و الفولكلور و الحكاية الكوردية، وتهدف الى تعريف أنواع الحكايات الكوردية و معانها الى اظهار القيم الاجتماعية وتأثير العدالة من جانب القارئ. وقد اكد البحث ان الحكاية تعد من المصادر المهمة لكسب المعلومات بهدف التعليم، و من استنتاجات هذه البحث يبين لنا أن العدالة فوق جميع العلاقات الاجتماعية و تهدف الى تنظيم حياة الفرد في المجتمع و عكس ذلك هي احد الاسباب الاساسية لانهايار النظام الاجتماعي في المجتمع.

الكلمات المفتاحية: (حياة، حكاية، قيم، عدالة)

گۆفاری زانکۆی هه‌له‌به‌جه: گۆفاریکی زانستی ته‌کادیمییه‌ زانکۆی هه‌له‌به‌جه ده‌ری ده‌کات	
به‌رگ	٦ ژماره‌ ٣ سالی (٢٠٢١)
رێککه‌وته‌کان	رێککه‌وتی وه‌رگرن: ٢٠٢١/٤/١٧ رێککه‌وتی په‌سه‌ندکردن: ٢٠٢١/٦/١٤ رێککه‌وتی بلاوکردنه‌وه: ٢٠٢١/٩/٣٠
ئیمه‌یلی توێژه‌ر	Mawlud.hassan@su.edu.krd
مافی چاپ و بلاوکردنه‌وه	© ٢٠٢١ به‌هار صالح‌أبابکر، پ. د. مه‌ولود ابراهیم‌حه‌سه‌ن، گه‌یشته‌ن به‌م توێژینه‌وه‌یه‌ کراوه‌یه‌ له‌ژێر ره‌زامه‌ندی CCBY-NC_ND 4.0

Abstract

The present study which is entitled "The Justice Value in Kurdish Folkloric Tales" aims to explore the effect of justice in folkloric tales. It attempts to unfold different concepts and aspects pertaining to life through Kurdish folkloric tales. It also tries to find the different types of Kurdish tales, paying special attention to the social values underlying them.

The study confirms that tales are an important source of information that serves pedagogical purposes. It also highlights the superiority of justices in social relations as it organizes individuals' life in the society. The absence of justice is one of the main reasons behind the collapse of the social system in the society.

Keywords: life, tale, value, justice

پیشەکی:

فۆلکلۆر وهك بهشیکی سهره کی تووژینهوهی ئهدهبی، گرنگی خووی ههیه له نیو ریبازی لیکۆلینهوه و کاری زانستیدا، بهتایبهتی حه کایهت گهوهه ریکی بهنرخه کانگی زانست و زانیارییه، بۆ ئه م مه بهسته ناو نیشانی تووژینهوه که بریتیه له (به ها کۆمه لایه تیه کان له حه کایه تی فۆلکلۆری کوردیدا (دادپهروه ری به نمونه)، ئه رکی ئه م لیکۆلینهوه یه، جگه له ئاشناکردنمان به چیه تی ژیان و حه کایه ت وه کو سه رچاوه یه کی زانیاری، ده رخسته نی ئه و به ها کۆمه لایه تیه نه ی، که له ده قی حه کایه ته کۆکراوه کانی (جه مال گرده سو ری) دا هه یه، به تایبه تی به های دادپهروه ری و نادادپهروه ری، که رۆلێکی گرنگیان هه یه له ریکه خسته نی ژیان. ریبازی تووژینهوه که: بۆ گه یشتن به ئامانجه کانی تووژینهوه که په یه روی میتۆدی (وه سفی - شیکاری) کراوه، له گه ل خسته نه رووی لایه نه تیورییه که له پال ئه و لایه نه ش لایه نی شیکاری و پراکتیکی ئه م به هایانه له حه کایه ته کاندای خراونه ته به ریاس و شیکردنه وه.

گرنگی تووژینهوه که:

گرنگی ئه م تووژینهوه یه وردبوونه وه یه له ده رخسته نی کاریگه ری به ها کۆمه لایه تیه کان له نیو حه کایه تی فۆلکلۆری کوردیدا، کۆمه لیک ورده کاری گرنگیان بۆ درده که ویت، به تایبه تی دادپهروه ری وه کو به هایه کی به رزی کۆمه لایه تی. که ره سه ته ی تووژینهوه که بریتیه له چه ند به ره ه میکی کۆکراوه ی حه کایه ته کانی (جه مال گرده سو ری)، له ئه نجامی شیکردنه وه ی ئه و به ره ه مانه، که ره سه ته ی تووژینهوه که یان پیک ه یئاوه. پیکهاته ی تووژینهوه که: ئه م تووژینهوه یه له دوو به شی سهره کی پیک دیت:-

-به شی یه که م: ئه م به شه زیاتر به شیکی تیورییه و له م ته وه رانه ی خواره وه پیکهاتوه، که بریتین له:-

-چه مکی ژیان

-تپروانی نی ئاین بۆ ژیان

-به ها کانی ژیان

-به شی دووه م: ئه م به شه زیاتر به شیکی پراکتیکییه و له م ته وه رانه ی خواره وه پیکهاتوه، که بریتین له:-

-چه مکی فۆلکلۆر و حه کایه ت

-جۆره کانی حه کایه ت

-تایبه تمه ندیه کانی حه کایه ت

په هه‌نده‌کانی دادپه‌روه‌ری و نادادپه‌روه‌ری له‌ه‌ه‌کایه‌تی فۆلکۆری کوردیدا
له‌ کۆتاییشدا، هه‌موو ئه‌و ئه‌نجامانه‌مان خستۆته‌په‌روو، که له‌ دووتۆی توێژینه‌وه‌که‌دا پێی گه‌یشته‌وین له‌ گه‌ل خسته‌نپه‌رووی لیستی
سه‌رچاوه‌کاندا.

به‌شی یه‌که‌م: روانینی گشتی بۆ چه‌مکه‌کانی ژیان

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چه‌مکی ژیان

١: ژیان له‌په‌رووی وشه‌یه‌وه

وشه‌ی ژیان له‌ چه‌ند فه‌ره‌ه‌نگیکی جیادا به‌م شێوه‌یه‌ مانای لێکدراره‌ته‌وه، بۆ نمونه له‌ (فه‌ره‌ه‌نگی ئازادی) دا که فه‌ره‌ه‌نگیکی
(ئینگلیزی-کوردی) یه‌ به‌م واتایانه هاتوه: ((گیاندار، ژیان، ژیاننامه، Life)) (قه‌ره‌داخی، ٢٠٠٦، ٥٣١). هه‌روه‌ها له‌ زمانی فارسیدا له
فه‌ره‌ه‌نگی هه‌ژیر، که فه‌ره‌ه‌نگیکی (فارسی- کوردی) یه‌ په‌یفی (زندگانی / زندگی) له‌ به‌رامبه‌ر ((ژین، ژیان، نژگ، زیوار، رابواردنی ته‌مه‌ن))
هاتوه، (هه‌ژیر پوور، ٢٠٠٨، ٦٩٠).

٢: مانای ژیان له‌ په‌رووی زاراوه‌یه‌وه

زۆریک له‌ زاناو توێژه‌ر و فه‌یله‌سوفان هه‌ر یه‌که‌ له‌ روانگه‌یه‌که‌وه پیناسه‌ی ژیانمان کردوه، هه‌ر یه‌کێک له‌و پیناسانه به‌شیک له
پرسیاره‌کانی وه‌کو ژیان چیه‌؟ ژیان ده‌ریاره‌ی چیه‌؟ ئامانج له‌ ژیان چیه‌؟ ئایا ژیان ئامانجداره‌؟ چ شتیک و ده‌کات ژیان مانادار بیت؟
ده‌کریت مرۆف بۆ په‌یام بیت له‌ ژیان؟ و... تاد، وه‌لام ده‌داته‌وه. به‌شێوه‌یه‌کی گشتی بیروراکان ده‌ریاره‌ی ژیان دابه‌ش ده‌بن بۆ دوو تێروانیی
جیاوا، کۆمه‌لێکیان ژیان به‌ شتیکێ که‌م بایه‌خ و بۆ به‌ها مانا ده‌که‌ن و په‌شبینانه‌ ده‌روان، وه‌کو (شۆپنه‌اره‌، کانت، تۆلستۆی، ... هتد).
(شۆپنه‌اره‌) ده‌لێت: ((ژیان مامه‌له‌یه‌که‌، که‌ به‌ تیکشکان و دارمانیکێ ته‌واو کۆتایی دیت، چونکه‌ ته‌واوی ئاره‌زووه‌کان و ئومیده‌کانی
ئیمه، له‌ ده‌می ئه‌ژدیه‌یه‌کی مه‌رگدا تیا ده‌چن، ئیمه له‌ دوا یه‌ ئه‌وه‌ هه‌موو وه‌ولانه‌ی، که‌ بۆ به‌ده‌سته‌په‌نانه‌ی به‌خته‌وه‌ری داومان، جگه‌ له
به‌شیک له‌ پیری و ناومیدی و مه‌رگ نه‌گه‌یشته‌ن)) (مه‌هرین، ٢٠٠٩، ٢٦٤)، لێره‌دا په‌شبینانه‌ ده‌روانی بۆ هه‌ولنه‌کانی مرۆف له‌ به‌ده‌ست
هێنانه‌ی به‌خته‌وه‌ری، هه‌موو هه‌ولنه‌کانی مرۆف له‌ ژیر کاریگه‌ری هه‌سته‌کان و ده‌روونی بریاری لێ ده‌دریت، بوونی ئه‌وه‌ هه‌موو ئاره‌زووه
زۆره، که‌ وا تیده‌گه‌ن هۆکاری به‌خته‌وه‌ریه‌، به‌لام ئه‌وه‌ به‌ شتیکێ بۆ بایه‌خ لێ ده‌روانیت و پێی وایه، ژیان به‌ مه‌رگ و له‌ ناوچوون کۆتایی
دیت، که‌واته‌ به‌خته‌وه‌ری بۆ کۆتایی له‌ راستیدا بوونی نییه. کۆمه‌له‌که‌ی تر به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ گه‌شبینانه‌ له‌ ژیان ده‌دوین، ژیان به‌ مانای
ئه‌نجامدانی کرداری چاک و ئامانجدار داده‌نێن، وه‌کو (سوقرات و ئه‌فلاتون):

أ- سوقرات (سوکرات): فه‌یله‌سوفی یۆنانی له‌ (٤٦٩- ٣٩٩ پ. ز) ژیاوه، ئه‌وه‌ بریاری وایه ((ژیان بریتییه له‌ ده‌روون (پۆج)، ئه‌وه‌ هه‌موو (بوون)
به‌ هه‌بوویه‌کی زیندوو ده‌بینیت، که‌ به‌ک ده‌روون (پۆج ی هه‌یه)) (بدوی، ٢٠٠٣، ١٦٥). بوون بۆ هه‌موو تاکیک ته‌نیا یه‌که‌ جاره و دووباره
بوونه‌وه‌ی (پۆج) به‌خشین به‌ هیج تاکیک، یاخود هیج گیانله‌به‌رینک نابه‌خشیت، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه‌، که‌ سوکرات له‌ سه‌ر په‌رستگایه‌که‌ی،
که‌ ناوی (دلفی) بوو، نووسیویه‌ی: ((خۆت بناسه)) (کامیل، ٢٠١٣، ٧٦)، چونکه‌ سوکرات ویستویه‌تی به‌ره‌و ئه‌وه‌مان ببات، که‌ مرۆف
ئاواتی ئه‌وه‌یه‌ بگات به‌ نه‌مری، ئه‌مه‌ش ئه‌وکاته‌ دپته‌ دی، که‌ مرۆف خۆی ناسی و ژیانیشی ناسی، به‌لام گه‌یشته‌ن به‌ نه‌مری ته‌نها به‌ کار و
کرده‌وه‌ی چاک و باش به‌دی دیت له‌ ژیاندا، به‌ پێی باوه‌ری ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان، نه‌ک به‌ مانه‌وه‌ی پۆج له‌ ژیان بۆ هه‌تا هه‌تایی، چونکه‌ ژیان
بۆ هه‌موو گیانله‌به‌رینک ده‌ستپێک و کۆتایی هه‌یه‌وه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا کۆتایی دیت، باشترین به‌نگه‌ش بۆ ئه‌م قسه‌یه‌مان ناوی سوقرات
خۆیه‌تی، که‌ بۆ هه‌تا هه‌تایی ناوی ده‌مینیتته‌وه‌ که‌چی خۆی نه‌ماوه.

ب- ئەفلاتون: لە دواى سوكرات بە دووهم فەیلەسوفى یۆنانى دادەندرد، هیچ لیکۆلینەوه و تووژینەوهیەکی زانستی نابین، کە نەگەراییتەوه بۆ وته و وشە و لیکدانەوه کانی ئەم زانایە بۆ تیروانیی خۆیان بۆ ژیان.

حەمە کەریم لە نامەى دکتۆراکەیدا دەئیت: ((ئەفلاتون یە کەم کەسە، کە باسى لە مانای ژیان لە رووی فەلسەفیهوه کردووه و لای ئەو (زیندوو) کەسێکە، کە جۆلهیهکی خودی پێدراوه و ئەمەش گۆهەری ژیانە)) (حەمە کەریم، ۲۰۱۴، ۴۶)، لێرەدا مەبەستی ئەفلاتون روونه، بوونی هەموو مەسئەتێک دەبەستێتەوه بە زیندوویی لە کار و چالاکییه خودییه کاند، ئەمەش بەهۆی ئەو جۆله و خودیهی دروستکارەکەى پێی بەخشیوه.

دەتوانین بڵێین ژیان بریتییه لەو ساتەى مەرفۆف تیایدا لە دایک دەبیت، تا ئەوساتەى چاوی لێک دەنیت و مائناوایی لێ دەکات، ژیان بۆ مەرفۆف دەبیت بە قوتابخانەیهک لە کۆمەلێک سەرى جەنجال و سەرکێشی و کاتی خۆش و دلفین، ئەم ژیانە وەک کەشتیهک لە ناو دەریادا وایە، کە هەندێک جار دەمانبات بۆ کەنارى خۆشى و ئارامی، هەندێک جاریش بۆ نێو شەپۆلى توورە و توندوتیژ و لێزمەى بارانی ناوختى ناو دەریا، مەرفۆف خۆى دەبیت ئامانجى بۆ ئەم ژیانە هەبیت و مانادارى بکات.

تەوهرى دووهم: تیروانىی ئایین بۆ ژیان

یە کەم: ژیان لە دیدى ئایینی ئیسلامدا

ژیان لە ئایینی ئیسلامدا بۆ دوو واتا بە کار هاتوو، یە کێکیان ئەم ژیانەى ئیستایە، کە (دوونیا) یە و بۆ ماوهیهکی کاتی مەرفۆف پێیدا وەکو رێبوارێک گوزەر دەکات، دووهمیان ئایینی ئیسلام زیاتر مەبەستیهتی و جەختی لێ دەکاتەوه، کە ژیانى دواى مردنە (قیامت)، چونکە بە پێى دەقه پیرۆزه ئایینییه کان، ژیانى دواى مردن پێ کۆتاییه و ((خوای گەوره ئایینی ئیسلامى داناوه، بۆ ئەوهى ببیت بە بەرنامەى ژیانى مەرفۆفایەتی، کە دەقاو دەقی بریار و پێنماییه کان لە ژیاندا بەرپۆه ببەن، چونکە هیچ بوارێک نییه لە بوارهکانى ژیانى دوونیا، کە ئایینی ئیسلام بریار و روونکردنەوهى لە بارهیهوه نەدايیت، بۆ ئەوهى مەرفۆفە کان ئەو ئامانج و مەبەستەى بۆى دروستکارون جێبەجێ بکەن)) (بن عبدالله، ۲۰۱۷، ۷)، هەموو دەقه ئایینییه ئاسمانیه کان بۆ مەرفۆف و مەرفۆفایەتی هاتووئەته خواریوه، ئایینی ئیسلامیش یە کێکە لەو ئایینه ئاسمانیهکانە، کە دوا پەيامى خواییه بۆ مەرفۆفایەتی، تا پێوهى پابەند بن و بەرنامە کەى جێبەجێ بکەن.

دووهم: ژیان لە دیدى ئایینی مەسحیدا

ئەم ئایینه وەکو ئایینهکانى تر، بانگەوازی بۆ دادپەرەرى و پەروەشتى ژيارى و یەکتاپەرەستى دەکرد، مەبەستى بوو هەموو تاکێک لە ماف و ئەرکدا یە کسان بن، لە ((ئایینی مەسحى واهاتوو، کە ژیان بە رێکەوت نییه، بەلکو لە هەموو ژيانیکدا وانا و مەبەستێک هەیه، مەسحیهیه کان باوهریان وایە، کە خوا زهوى و هەرجى لەسەرى دەژیت ئەو دروستى کردوو. هەروەها خودا ئادەمیزادى دروستکردوو و خۆشى دەوێت، بۆ ئەوه دروستى کردوون تاوهکو ببەرستن و پەيوەندیان لەگەلى بەردەوام بیت، وەداوا لە ئیمە دەکات یە کتریمان خۆش بویت)) ([https://christianity.org/Christianity life](https://christianity.org/Christianity%20life)), لێرەدا پەيامە کە روونه، کە ئایینی مەسحى هەلگری پەيامى خۆشهویستی نێوان تاکەکانە، ئەم خۆشهویستیهش بە دروستکردنى پەيوەندى بەهێز لەگەل خوا پەیدا دەبیت، هەموو ئەمانەش بە پەرستن و جێبەجێکردنى سەرجهم ئەو فەرمانانەى، کە لە پەيامەکانیدا لە رینگەى پەيامبەرە کەیهوه ناردووێت.

تەوهرى سێ یەم: بەهاکانى ژیان

بەها وەکو وشەیهکی فەرهنگی لە زمانى کوردیدا بە ئیدیۆم و هاوواتای تر بە کارهاتوو، ئەوهى بۆ ئەم تووژینەوهیه پێویستە وشەى بەها لە هەردوو رووی فەرهنگی و زاراوهیهوه شیبکەینهوه.

یە کەم: بەها لە رووی فەرهنگییهوه:

به‌ها له زمانى ئینگلیزى به (values) دهنوسریت، ئەمەش به واتای ((پله، باه‌خ، ریزگرتن، گرینگی پیدان هاتوو، له زمانى فەرهنسایش به (valeur) دهنوسریت، که به‌واتای: نرخ، ریزه، دراو)) هاتوو، (سوقی و خولقی، ۲۰۱۳، ۲۰۱۱). هه‌روه‌ها له فەرهنگی (المنجد في اللغة العربية المعاصرة)، که فەرهنگی (عه‌ره‌بی-عه‌ره‌بی) یه، به‌ها به واتای ((سعر، ثمن، واته: نرخ، به‌ها)) هاتوو، (مجموعه من الكتاب، ۲۰۱۳، ۱۹۸)، به چهندين جوړی تریش هاتوو، به‌لام بو ئەم توژینه‌وه‌یه ئەم چهندين فەرهنگی سهره‌وه‌مان ئاماره پێ کردوو.

دووهم: به‌ها له رووی زاراوه‌یه‌وه:

به‌هاکان کۆمه‌له چه‌مکیکن روئیان له ریکخستن و خوشگوزهرانی کۆمه‌لگه‌دا هه‌یه، به‌هایه‌کان کۆمه‌لگه‌کان ((بنه‌مای سهره‌کین یاخود پیوه‌رن له ریزه‌یانه‌وه تاکه‌کانی کۆمه‌لگه، بو دارپشتی ئامانج و نموونه بالاکانیان کار ده‌کهن)) (العجیلی، ۱۹۸۵، ۳۸)، که‌واپێ به‌هایه‌کان بنچینه‌یه‌کی سهره‌کین له بنیاتنان و به‌ده‌سه‌ته‌ینانی ئامانجه‌کانی تاکی کۆمه‌لگه‌دا، به‌هۆی په‌یره‌وکردنی به‌ها جوانه‌کان و جیجیکردنیان له‌لایه‌ن تاکه‌وه، کۆمه‌لگه‌وه‌کو نموونه‌ی بالاکه‌ده‌ده‌که‌وت.

جوړه‌کانی به‌ها:-

به‌هایه‌کان جوړاو جوړن به‌پێ پۆلینکردنی (white)، به‌هایه‌کان ده‌کریت به هه‌شت جوړی سهره‌کی وه‌کو به‌های ((کۆمه‌لگه‌تی، ره‌وشتی، نه‌ته‌وايه‌تی، که‌سی، روژنیری، فه‌لسه‌فی، ئایینی، ئابوری)) (په‌تی، ۲۰۰۷، ۶۹-۷۴)، لێره‌دا ئاماره به به‌شیکیان ده‌که‌ین:-

۱- به‌ها کۆمه‌لگه‌تی به‌هاکان

به‌ها که‌لتوری و کۆمه‌لگه‌تی به‌هاکان له ریزه‌ی ده‌ربهرین و ره‌فتاره‌وه به دیار ده‌که‌وت و ده‌بیت به ره‌مزیک بو کۆمه‌لگه، له‌م باره‌یه‌وه محمه‌د أمين ده‌نیت: ((به‌ها ئه‌و پالنه‌ره (ئایدۆلۆژیه) یه، که کار ده‌کاته سهر هزر و ره‌فتاری مرۆف، یاخود شیوازیکی ره‌فتاریه، که هزر و بیروباوه‌ره‌کانی مرۆف کار تی ده‌کات، ئەم شیوازه‌ش ره‌فتاری مرۆف ده‌خه‌نه‌ه‌ قالیکی دیاریکراوه‌وه، به جوړیک، که له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ داواى ده‌کات و به‌باشی ده‌زانیت، بسازیت)) (محمد أمين، ۲۰۱۲، ۱۲)، لێره‌دا به‌هایه‌کان وه‌کو پیوه‌ریک بو دیاریکردنی ره‌فتاری تاکه‌کانی ههر کۆمه‌لگه‌یه‌ک به‌کار دیت، چونکه به‌پێ ژیانی مرۆف و کۆمه‌لگه‌ جیاوازی له‌چۆنه‌تی و چه‌ندیتیدا دروست ده‌بیت.

۲- به‌ها ره‌وشتی به‌هاکان

یه‌کی تره‌له‌و به‌هایانه‌ی له ژیانی تاکدا ره‌نگه‌ده‌اته‌وه، چونکه ژیانی تاک له که‌سکه‌وه بو که‌سکی تر له رووی ره‌وشتی به‌ها جیاوازه، پاراستنی ره‌وشتی ((به‌هاکان و جوړه‌کانی پابه‌ند بوون، ئەگه‌ری ریزه‌یه، به‌پێ ویستی که‌سه‌کانه، که ئه‌ویش بابه‌تیبه و به واتای ئه‌وه دیت مرۆفه‌کان به هه‌ندیک شت کاریگه‌ر ده‌بن)) (عطیة، ۲۰۱۰، ۱۳۵)، ئەم به‌ها ره‌وشتیبه کاریگه‌ریان له‌لای تاک له‌سه‌ره‌ه‌ندیک شت زیاتره به‌سه‌ره‌ه‌ندیک له شته‌کانی تر، که به‌های ره‌وشتین.

۳- به‌ها که‌لتوری به‌هاکان

به‌ها که‌لتوری به‌هاکان کۆمه‌لگه‌تی ده‌ستور و مه‌رجن، که ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌ ده‌کرین و ده‌بن به داب و نه‌ریتی ئەم کۆمه‌لگه‌یه، به‌هۆیه‌وه ((ژیانی کۆمه‌لگه‌تی له کۆمه‌لگه‌دا زیاتر ریکخراوتر و ئاراسته‌کراوتر و هاوبه‌ندی و په‌یوه‌ستی له نیوان ئەندامانی کۆمه‌لگه‌ زیاتر ده‌کات، یارمه‌تی به‌ره‌نگاریه‌وه‌وه و رووبه‌رووبونه‌وه‌ی گۆرانکاریه‌کانی ده‌دات، که له کۆمه‌لگه‌دا رووده‌دات، تاوه‌کو زیاتر سه‌قامگیر تر بێت، په‌یوه‌ستکردنی به‌شه جیاوازه‌کانی که‌لتوری کۆمه‌لگه‌ به‌یه‌کتره‌وه، که مکرده‌وه‌ی هه‌ستی خوویستی و مملانی که‌لتوری)) (عبدالقادر، ۲۰۱۵، ۵۱)، ئەم به‌ها که‌لتوری به‌هاکانی کۆمه‌لگه‌ ناچار به جیبه‌جی کردن ده‌کات ده‌بیت هۆی دروستکردنی سیسته‌میک بو ریکخستنی ژیانی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه و ئەم هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتارانه‌ی، که دایده‌ریژیت تاک به توندی پیوه‌ی پابه‌ند ده‌بیت.

۴- به‌ها فۆلکلوری به‌هاکان

یه‌کی له‌و به‌هایانه‌ی، که روئیکی گرنگی له بواره جیاکایاندا هه‌یه به‌های فۆلکلوری به‌هاکان له‌ناو ههر به‌ره‌مییکی

ئەدەبىدا لادىن، دەبىنن ئەو بەرھەمە جوانىيەكەى لە دەست دەدات، بۇيە ((نوسەران ئاوى سازگارى لى ھەلدېنجن و بەرھەمەكانى خۇيان پى گەش و جوان دەكەن و ئىحاي لىوئەردەگرن و بەشىوئەيەكى تر دايدەرېژنەو، ئەمەش لە زۆر رووئە سوودى ھەيە ئەم بەرھەمە فۆلكلورىيەنە لە فەوتان رزگاربان دەبىت و ھەريەك لەم بابەتە فۆلكلورىيەنەش وەك ئاوتەيەكى رەنگا و رەنگى لى دىت، كە لە ھەر گۆشەيەكى بە شىوئە و رەنگىك و ئىنەكان دەردەكەون لە لای ھەر نوسەرېك دەكەوتتە قالى و ئىنەيەكى جوان و دەولەمەند تر دەبن و خوتىندەوئەي چەند ديوتىك و چەند شىوئەيەك وەردەگرن)) (عيسى، ۲۰۰۹، ۲۵۳-۲۵۴)، ھەريەك لە بەھا فۆلكلورىيەكان و بىر و باوەر و ھەئسوكەوت و خورەوشتى باپىران دەبنە ھەوئىن بۇ داھىئانى چەندىن بابەت، كە بەشدارن لە ژيانسازى و كۆمەنگە دەپارېژىت وەكو رېيەريكى دەولەمەند بە زانست و زانىارى بەھا بەرزەكان بە جوان و قەشەنگ نىشان دەدەن و بە پىچەوانەش دژە بەھاكانى وەكو (درو، فىل، ناپاكي، ...ھند) بە ناشىرن و قىزەون نىشان دەدەن و مرؤفەكانى لى ئاگادار دەكەنەوئە تاوەكو بەلارېدا نەروون و سەرەنجامى خراپى نەبىت.

بەشى دووئەم: جوړەكانى حەكايەتى فۆلكلورى كوردى تەوئەرى يەكەم: دەروازەيەكى تىورى بۆ چەمكى فۆلكلور و حەكايەت

۱- چەمكى فۆلكلور

وشەى فۆلكلور لە رووى پىكھاتنەوئە لە دوو وشە پىكھاتوئە، يەكەم (فۆلك) واتە نەتەوئە، يان كۆمەلە خەلكانىك دەگەيەنەت، دووئەم (لۆر) بە واتاى پەند، يان حىكمەت دىت، ھەردوو وشە پىكھەوئە بەواتاى زانىنى كلتور و دابونەريتە بالاكاني نەتەوئە دىت. فۆلكلور بەچەندىن شىوئەى جياواز پىناسەى بۆ كراوئە ((برىتییە لە مېژوو زارەكى، كە لەلايەن كەلتورى خەلكەوئە پارىزراوئە، پىك دىت لە ھەموو عادتە و تەقالىدى كەلتورىكى ديارىكراوئە، ئەم عادتە و تەقالىدانەش مېوزىك، چىرۆك، مېژوو، ئەفسانە، داستان دەگرتتەوئە. فۆلكلور لە نەوئەيەك بۆ نەوئەيەكى تر گواستراوئەتەوئە و بە زىندووئە ماوئەتەوئە لە لاينە خەلكەوئە)) (پلامەر، ۲۰۲۱، ۱)، بەواتاىەكى تر، دەكرى بلىن فۆلكلور ئەو گەوھەرە بەنرخەيە، كە لە زۆريەى بوارەكانى ژياندا، بەتايەتى بوارى ئەدەب، دەتوانىن بىكەين بە بەردى بناغەى زۆريەى بەرھەم و داھىئانەكان،

۲- چەمكى حەكايەت

بەشىكى گرنىكى فۆلكلور (حەكايەت)ە، يەكەم لەو ھونەرە فۆلكلورىيەنى، كە بابەتەكانى لەناو جەرگەى گەلەوئە ھەلدەقوتتەت، حەكايەت كاتىكى باشى لە ژيانى كۆمەنگەى كوردەوارى داگىر كوردوئە، ئەمە جگە لە بەسەرېردنى كاتىكى خۆش چەندىن پەيامى ھەلگرتوئە، لە بوارەكانى پەروەردەپى و كۆمەلەيەتى و...ھتە. بىگومان، ئەمەش بۆ دەسەلاتى حەكايەتخوان دەگرتتەوئە، ((حەكايەتخوانى بە توانا ئەزانى چۆن وا لە گوئىگر بكات ھەموو ھۆشى بداتى، بەھەلئەژاردنى شىوئەى وتن و دەست جولاندن و دەرېرېنى وشەكان)) (تەقى، ۱۹۹۲، ۵۱)، شارەزايى و لىھاتوئەى حەكايەتخوان وا لە گوئىگرەكانى دەكات حەكايەتيان لا خۆشەويست بكات و بە تاسەوئە گوئى بۆ بگرن، حەكايەت لە رووى واتا و چەمكەوئە لە زمانى ئىنگلىزىدا پى دەوتريت (conte)، كە بە واتاى ((چىرۆكىكە كە لەچا و چىرۆكىكى ئاسايى، زياترى خەيال و سەرکىشى تىدائى و زمانەكەى مىللى بىت و خاوەنەكەشى ناديار بىت)) (عەلى، ۲۰۱۰، ۱۰)، حەكايەت بەرھەمىكى تەواو مىللىيە و لەبەرئەوئەى پىشتاوپىشت دەگىرېرتتەوئە خاوەنەكەى ديار نىيە. ھەروھە پىرەتى لە روداوى چاوەروان نەكراو و بەپىز، لەلايەكى تىرېشەوئە حەكايەت ((بە كۆنترىن و بەربلاوترىن لقەكانى ئەدەبى مىللى دادەندريت، مەبەستىش لى رايەئانى خەلكە بە پەيوەست بوون بە رەوشتى بەرز و ئاكارى جوان و دووركەوتنەوئە لە رژدى و چەوتى)) (أرمەن، ۲۰۰۵، ۳۴)، بەپى بۆچوونى ھەندىك لە توئەزەران حەكايەت پەيامىكى كۆمەلەيەتى ھەلگرتوئە و تاكەكانى كۆمەنگە ئاراستە دەكات،

لەو چوارچىوئەيەشدا دەتوانىن بلىن حەكايەت گىرەنەوئەى ئەو چىرۆك و بەسەرھاتە راستيانەيە كە روويانداوئە لە كۆندا ياخود دروستكارون لەلايەن كەسانى بە ئەزموون و خۆشخوان، بە زمانىكى زۆر سادە و ساكار و سەرنج راكيش باسكارون، لە ھەمان كاتدا حەكايەت ھەلگىرى

چەندىن پەيامە لە ناوەرۆكە كەيدا، ھەموو ئەمانەش مەبەست لىي پەرورەدە كرنى تاكە كانى كۆمەلگەيە.

۳- ئامانج و گرنكى و تايبەتمەنديە كانى حەكايەت

حەكايەت كۆمەلگەي ئامانج و گرنكى و تايبەتمەندي خۆي ھەيە، كە جىاي دەكاتەو ھە توخمە كانى ترى فۆلكلۆر، گرینگترينيان ئەمانەن:-

۱- حەكايەت دەبىتە ھۆي وروژاندنى مئيشكى گوئگر بەتايبەتتى مندالان. ھەرورەھا دروستبوونى پرسىيارى جۆراو جۆر دەربارەي رووداوە كانى ناو حەكايەتە كە. ھەرورەھا بەشيكى زۆرى حەكايەتە كان مەبەست لىي پەرورەدە كردن بوو.

۲- حەكايەت ھەستى ئازايەتتى و بوئرى و شانازى بەخۆكردن لەلای تاك دروست دەكات، ھەر لەم بارەيەو پيرەمىردى شاعىر باسى مندالى خۆي دەكات و دەلئيت: ((مندال بووم، ھەرچەندە باسى بەيتى دوانزە سوارەيان بۆ دەكردم، خۆم بە پالەوانئيك دەزانى)) (رسول، ۱۹۷۰، ۲۳)، حەكايەت وا لە ھەرگەر دەكات ھەست بە كاتە سەختە كانى رووداوە كە بكات.

۳- حەكايەت پەند و وانە و حىكمەت فېرى تاكە كان دەكات، واتە ((سوود ھەرگرتن لە ھەئە و كەوتنى كارەكتەرەكان)) (خۆشناو، ۲۰۰۷، ۲۳)، حەكايەت ھەميشە دەرخەرى ئەو راستىيەيە، كە ھەردەم كەسە چاك و پەفتار جوانە كان سەردە كەون بەسەر كەسە ناراستگۆ و فېلباز و خراپە كان.

۴- زۆرچار لە رېگەي حەكايەتەو ھە باسى زولم و زۆردارى دەسەلتاداران كراو، ھەرورەكو ((لە ھەندى رووداوى حەكايەتیشدا ويستراوھ سوود لەچەند دياريدەيە كى كۆمەلەيەتتى و باسكردنى زولم و ستەمى زۆرداران بكريتە بابەتتى رووداوەكان)) (غەريب، ۲۰۱۳، ۲۵۱)، بېگومان، ئەمەش دەگەرپتەو ھە بۆ سەربەست نەبوونى تاكە كان لە دەرپرېنى ناخى خۆيان.

۵- حەكايەت دەبىتە ھۆي پاراستنى زمان لەبەرئەمە ((حەكايەت دەبىتە فەرھەنگى وشە و دەستەواژە، ئەمانە لەگەل بەرھو پېشچوونى ژيان، لەبېردا نامىننەو ھە نوھى نوئى نازانن چىنە و بە چ واتايەك دىن، بەلام حەكايەت دەيانپاريزئى)) (عەبدوللا، ۲۰۱۴، ۵۴)، كەواتە حەكايەت رۆلى بەرچاوى ھەيە لە پاراستن و زىندوو مانەوھى زمانى داىك و فۆلكلۆرى نەتەوھ.

۶- حەكايەت دەبىتە بناغەي لە داىك بوونى كۆمەلگەي شاكارى ترى ئەدەبى، وەكو داستان و رۆمان و چىرۆك و شىعر.

تەوھرى دووھم: جۆرە كانى حەكايەت

حەكايەت لە رووى ناوەرۆكەو ھە چەندىن جۆرى جىاوازي ھەيە، لە ئەدەبى كورديدا بە شىوھەي كى زانستى ديارى كراو، لېرەدا چەند جۆرىكيان دەخەينەروو، بۆ ئەم توئىنەوھەيە، كە ئەمانەي لای خوارەوھن:-

۱- حەكايەتتى ئاساپى:-

ئەم جۆرەي حەكايەت بەرللاوترين جۆرى حەكايەتە، لە ھەموو جۆرەكانى تر زياتر بەرچاو دەكەوتت، كە زۆرەي جار بۆ پەند و ئامۆزگارى و وانە لىوھەرگرتن گېردراوھتەو، كەواپى حەكايەتتى ئاساپى ((وزەيەك لە جوانىي وانا و ھزر، ئەگەرچى بە شىوھەي كى ساكارپىش بووبىت دەبەخشىتە دەروربەرى خۆي، بەتايبەت لە نىو جفاكى مىللىدا. پشووپەكيش بە دەرروونى ماندووويان دەدات و چىژيان زاخاو دەداتەوھ)) (حەسەن، ۲۰۱۰، ۱۶)، بەم پىيە بە شىوھەي كى بىرمەندانە وانا و مەبەستىك دەبەخشىت بە دەروربەر، ھۆكارئىكى بنەرەتپىش بووھ بۆ چىژبەخشىن، بۆ نمونە لە حەكايەتتى (ھەژار لىي راھاتووھ) لە (كتىبى نمەك) دا ھاتووھ ((دەگېرنەوھ لەسەردەمى كۆن لە نىو كوردەواريدا، دەولەمەنديك ھەژار ببوو، دوغاي دەكرد دەيگوت، يارپى خودايە ئەو دەولەمەندانەي ھەژار بووينە دەولەمەنديان بكەيەوھ، ئەوانەي ھەژار بووينە لىي راھاتوون)) (گردەسۆرى، ۲۰۲۱، ۳۲).

۲- حەكايەتتى گيانداران (فابۇلا):-

گيانداران وەك بەشيكى گرنكى لە پىكھاتەي ئەم جىھانە، بەھۆي ئەزموونى مرؤف لەگەل ئازەلان، بەئكو كارىگەرەيەكەي لە ھەموو بوارەكانى ژياندا رەنگى داوھتەوھ، بەتايبەتتى لە دونىاي ئەدەبدا، حەسەن دەلئى: ((لە حەكايەتتى گيانداران، بە مرؤفكردنى گياندار و بە گيانداركردنى مرؤف

روو دەدات، هەر بۆیە لەم جۆرە حە کایەتە مەرووفیش وە کو کارە کتەر رۆلی تیدا دەگێرێ)) (وانەى خویندنی ماستەر ۱۸/۱۰/۲۰۱۹)، کەواتە دەشیت لەم جۆرە حە کایەتەدا مەرووف و گیاندار پیکەووە لە رووداووە کان بەشدار بن، ئەم توخمەى حە کایەت، بریتییە ((لەو جۆرە حە کایەتەى کە ئازەل رۆلی سەرەکی تیدا دەبیێ و، بە بەرەو پێشچوونی مێژووی ئەفسانەو درێژبوونەوێ داستان دادەنرێ)) (رسول، ۲۰۰۵، ۲۱)، لێردا گیاندار دەبیته پالەوانی حە کایەتە کە و هەلسوکەوت و سیفەتی مەرووفی پێدەبەخسرت، بۆ نمونە لە حە کایەتی (جێی کەسەر چاک نابیتەو)، لە کتیبی (سەربردەى کوردەواری) دا هاتوووە ((دەگێرنەووە رۆژیک شێرنیک لە گەل هاورنپەى کى دەدوێ، لە ناکا و هاورنپەى کەى بەروو گزێهەو پێی دەلیت: دەمت دوورخەرەو، تامی دەمت زۆر ناخۆشە، شێرە کە دەلی: باشە، دەروا، خەنجەرینک دیخ و دەیداتە دەست هاورنپەى کەى و پێی دەلی: خەنجەرینک لى بدە، هاورنپەى کەى زۆر لى دەپارنپەووە و دەلی: چۆن دەپێ؟، شێرە کەش دەیترسین، بۆیە، ناچار خەنجەرینک لە شێرە کە دەدات، شێر دەروا چەند رۆژیکى پێ دەچیت، برینە کەى چاک دەبیتهووە و دەگەرتنەووە لای هاورنپەى کەى و پێی دەلی: سەیری شوپنێ برینە کە بکە ماو، هاورنپەى کەى دەلی: نەخیر شێر دەلی: جێی برین چاک دەبیتهووە، بەلام جیگای قسە و کەسەر چاک نابیتەو)) (گرددەسۆری، ۲۰۰۶، ۶۴).

۳- حە کایەتی خورافی (ورنپە) :-

حە کایەتی خورافی بەشیکى تری حە کایەتی فۆلکلۆری کوردی پیکدەهینیت، لە حە کایەتی خورافی توانای بە دیهینانی ئەو شتانەیان هەیه، کە لە جیهانی واقعیدا بە دەست هینانی ئەستەمە. حە کایەتی خورافی ((بەو جۆرە حە کایەتە دەوتری، کە خەیاڵ رۆلی سەرەکی تیدا دەبیێ، پالەوانەکانی لە جیهانی نەبیراودان هەمیشە بەرامبەر بەو کاروکردهوانەى دینە رینگیان یاخود بەرامبەر بەهیزی نادیارى دژ بەخۆ لە مەملانیدان)) (رەسول، ۲۰۰۳، ۱۷)، لە حە کایەتی خورافیدا خەیاڵ پانتایەکی فراوانی داگیرکردووە، پالەوانی سەرەکی رووداووە کان بەرەو سەرکەوتن دەبات، حە کایەتی خورافی ئەو جۆرە حە کایەتە یە زیاتر لە چوارچێوەى جیهانی خەیاڵدا دەخولیتەووە، ئەمەش بەمەبەستى دەرختنی ئەو هیز و توانا شاراوێهەى لە جیهانی نەبیراودا هەیه، بۆ نمونە لە حە کایەتی (زمان بەرای سەرە) لە کتیبی (سەربردەى کوردەواری) دا هاتوووە ((دەگێرنەووە، کابرایە کە لە گوندیک بۆ شار دەچێ لە رینگادا تووشى سەرى مەرووفیک دەپێ، سەرە کە بە دەنگیکى بەرز هاواری دەکرد زمان بەرای سەرە، کابرا بەم قسەى سەرى سور دەمێخێ و بە پرەپر دەروا دەچیتەووە گوندی و زمانى خۆی پێ رانگێرێ و دەچیتە لای ئاغای گوندی و دەگێرنپەووە، ئاغا پروای پێ نای، بۆیە دەلیته کابرای وا دەچمە شوینە کەى درۆ پێ دەتکوژم، کابرا دەلی: باشە، کە دەچێ دەبیێ سەرە پێ لاشە کەى لێیە، بەلام هیچ قسە ناکات، بۆیە ئاغا لەوێ لە سەرى کابرای دەدات، لە پاشان سەرە کە دیتە وەلام و دەلی: ئەدى نەمگوت زمان بەلای سەرە)) (گرددەسۆری، ۲۰۰۶، ۱۸).

۴- حە کایەتی گالتهوگەپ :-

حە کایەتی گالتهوگەپ جگە لەوێ بۆ چێژوهرگرتن و بەسەربردنی کاتیکى خۆشە، لە گەل ئەو هەشدا لە بشتی ئەم قسە خۆشانەووە مەبەست و ئامانجیک خۆی حەشارداووە، حە کایەتی گالته و گەپ ((چیرۆکی کورتە، بەلام بەجۆرێکی گالته ئامیز دارنپژراو و گیانی پیکەنێی بە بەردا کراو)) (جامباز، ۱۹۸۶، ۶)، حە کایەتی گالتهوگەپ دەیهوێت بەشیوێهەى گالتهوگەپ پەردە لەسەر کەم و کورتی و نارێکیەکانی ژیاى رۆژانەمان لا بدات، ئەمەش بە ئامانجی رێککردنەووەى ئەو بارودۆخە ناھەموارەى کە هەیه. بۆ نمونە لە حە کایەتی (سەرتاشم)، لە کتیبی (نمە ک) دا هاتوووە ((یە کێک لە پیاوێکی پرسى: هەفتەى چەند جار ریش دەتاشى؟ ئەویش گووتى: نزیکەى بیست جار لەیە کە رۆژدا! گووتى: دارە تۆ شیتى، گووتى: نەخیر من سەرتاشم)) (گرددەسۆری، ۲۰۲۱، ۱۵۵).

۵- حە کایەتی ئەفسانەپى :-

حە کایەتی ئەفسانەپى بەرھەمی بیرو ئەو کۆمەلگە یەیه، کە بیرو بۆچوونی خویان شروفاەیان بۆ ژیان و رووداووە گەردوونپە کان کردووە، ئەم جۆرە حە کایەتە ((بریتییە لەو هەستە دەرونیانە کە ئادەمیزاد بەشیوێهەى بەسەرھات و چیرۆک نیگاری کیشاو، وەترس و ئارەزووی خۆی تیا دەربریووە و وەلامێکی بۆ خۆی دۆزیووەتەو)) (ابراھیم، ۱۹۸۳، ۱۰-۱۱)، حە کایەتی ئەفسانەپى، هەموو ئەو کەرەستە

ماددى و مەنە و يانە، كە ھەيە، بەرگىكى ئەفسانەيى بەبەردا دەكرىت، كە عەقل قەبولى ناكات و لە ژيانى رۆژانە ماندا بوونى نىيە، بەلام لە ھەكايەتى ئەفسانەيدا ھەموو ئەو رووداوانە ئاساين. بۇ نمونە لە ھەكايەتى (سەرى بى ئەجەل ناچىتە ژىرگل) لە كىتەبى (نمەك) دا ھاتووە ((دەگىرنەو ھەسەردەمى كۆن لە نىو كوردەوارىدا، لە گوندىك دوو گەنج بە ناوى ئەحمەد و محەمەد بە شەرى دىن، محەمەد بۇ بەردىك دادىتەو ھەلبىگرى لە ئەحمەدى بدات، بەردەكە خۆى دىتە دەستى، محەمەد بە كسەر بىر دەكاتەو، دەبى ھۆيەك ھەبى، بۆيە بەردەكە دەباتە مائەو ھەلبىدەگرى، دەلەين چەندىن سالى پىندەچى ئەحمەد و محەمەد بە سال دەكەون و پىر دەبن، بەلام ئەحمەد ھەر لە زوو ھەو ھەو تووشى نەخۆشەك دەبىت و لە مال دەكەويت و ھىچ چارەسەرى نابىت، خزم و كەس و كارى لە دەستى بىزار دەبن، ئارەزوومەند دەبى بمرى ئەجەل نەدەھات، دەلەين رۆژىك كەبىرەكى ئاقلەند لە گەلەيان دەبىت دەلى: براينە سەرى بى ئەجەل ناچىتە بن گل، زۆرىيە خەلكەكەش دەلەيت يارەبى دەبى ئەجەلى بەچى ھاتبىت، لەم كاتەدا محەمەد لە مەجلىسەكە دەبىت بەسەرھاتى بەردەكە دەگىرنەو، كەبىرە ئاقلەند دەلى: دەبرۆ بەردەكە بىنە محەمەدەش بەردەكە دىنەت و كەبىرە ئاقلەند بەردەكە لە محەمەد ھەردەگرى و لە سەرى سەنگى ئەحمەدى دادەنەت و ئەحمەد دەمرىت)) (گەردەسۆرى، ۲۰۲۱، ۴).

6- ھەكايەتى كۆسە:-

ئەمەش جۆرىكە لە ھەكايەتى فۆلكلورى كوردى، وەكو ھەسەن دەلەت((ھەكايەتى كۆسە جۆرە ھەكايەتەكە، پالەوانەكەى كەسەيى ژىرە و لەروودا و پىشھاتەكان يەكسەر رىنگاچارە دەدۆزىتەو، عەقل بە شىوھەكى خراب و لە ئاستىكى بەرز بەكاردىن و بۇ دەرجوون لە كىشەو گەيشتن بە ئامانجەكانى لە ھىچ خرابەك و تاوانىك ناپەنگىتەو، مندال و پىر و ژن و بى گوناھ دەكاتە ئامانج، رووداكانى نىو ھەكايەتى كۆسە، رووداوى كۆمىدى و تراژىدى رەش ئامىزن)) (ھەسەن، ۲۰۱۹، كۆرسى ماستەر). لىرەدا دەردەكەوئىت كۆسە ھەموو شتىك بەكار دەھىنەت بۇ بەرژەوھەندى خۆى. بۇ نمونە لە ھەكايەتى (پىنج فلوسى تىدايە) لە كىتەبى (نمەك) ھاتووە ((دەگىرنەو ھەسەردەمى كۆن لە نىو كوردەوارىدا، لە سالانى ھەفتايەكاندا حاجىەكى دوكاندار پىنج فلوسى خستبوو ناو ھەلەكەكەى كە لەسەرى نابوو، لە كاتى فرۆشتنى شتىكى دوكانەكەى ئەگەر يەك بىگوتايە نرەكەى گرانە، حاجى دوكاندار دەبىگوت: بەو مەكەى تەوافم كرديە، كە ئەو ھەلەكەكەى لەوى كرپوو پىنج فلوسى تىدايە، بەمجۆرە باوهرى بە كرپارەكە دەھىنا، ئەو مەبەستى لە سوئىد خواردەكەى بە ئەو پىنج فلوسەى، كە لە ناو ھەلەكەكەى دايئاو)) (گەردەسۆرى، ۲۰۲۱، ۱۶۵).

7- ھەكايەتى ھەياس:-

ھەكايەتى ھەياس جۆرىكى تىرى ھەكايەتە، وەكو ھەسەن دەلى:((ھەياس ھەكايەتى بەكارھىنانى عەقلە بە شىوھەكى پەندئامىز و روو لە چاكە لە بەرامبەر زولم و نەزانى دا، لە ھەكايەتى ھەياس دا پالەوانى سەرەكى ھەمىشە ھەياسە و ھەياسىش بۇ خۆى نمونەى مرؤفى عاقلەند و پەندئامىزە، ھەياس كەسايەتەكى مېژووئە و لەسەردەمى سولتان مەحمودى غەزنىەوى دا ژياو و لە زۆرىيە ھەكايەتەكانى ھەياس ئەم دوو لە بەرامبەر يەك دان)) (ھەسەن، ۲۰۱۹، كۆرسى ماستەر)، ھەياس ھەمىشە وەكو كەسايەتەكى دانا و ژىر لە ناو رووداوەكاندا دەردەكەوئىت و چارەسەرى گونجاو دەدۆزىتەو. بۇ نمونە لە ھەكايەتى (ياسا) لە كىتەبى (نمەك) دا ھاتووە ((دەگىرنەو ھەسەردەمى كۆن لە نىو كوردەوارىدا، رۆژى لە رۆژان ھەياسى فەيلەسووف بەپى ياسا ھوكمى لە سىدارەدانى بۇ نىكتىن و خۆشەويستىن دۆستىكى خۆى دەركرد، لە ناو دادگا دەستى كرد بە گرپان بۆى، پىيان گوت تۆ خۆت دادوهر و سەرورەر بوويت دەتوانى چۆنت بوئ ھوكم دابوايە، بۆچى بۆى دەگرى؟ لە وەلامدا گوتى: من بۇ ئەو خۆشەويستەم دەگرپم كە گرپوگرفتى زەمانە بەم دەردەى بردو ياساش لەسەرى كردم، كە من بەو چاوە تەماشاي بكەم، كە نەمدىوو و نايناسم، ياسا لە من و لەوئىش گەورەترە)) (گەردەسۆرى، ۲۰۲۱، ۲۴۷).

تەوهرى سىيەم: رەھەندەكانى دادپەرورەرى و نادادپەرورەرى لە بەرھەمەكانى (جەمال گەردەسۆرى) دا

ئەدەبى فۆلكلورى كوردى بەگشتى و ھەكايەت بەتايەتە گىرنگى زۆرى بە بەھا كۆمەلەتەكەى كان داو، وەكو دادپەرورەرى و راستگوئى و دەستپاكي و جوامىرى و... ھتد، ھەموو ئەمانە بەتەواوى لەناو ھەكايەتە فۆلكلورىيەكان رەنگى داوئەتەو، ھەموو ئەو ھەكايەتەتەش بۇ

ئەو بوو تاوھە کو نەوھە کانی داھاتوو پابەند بن بەو بەھا کۆمەلایەتیانە. ھەرۆھا فێریان بکات و پەرۆردەیان بکات لەسەر ئەو بەھا بەرزانە تاوھە کو بەدوور بن لە کاری نابەجی، لەم توێژینەوھەیدا جەخت دەکەینەوھە لەسەر دادپەرۆری وەکو یەکیک لە بەھا بەرزەکان لەناو کۆمەلگە ی کوردیدا، لێرەدا دەردەکەوێت دادپەرۆری چ کاریگەراییەکی ھەبێت لەسەر بەختەوھەری تاك ھەم لە دنیا ھەم لە رۆژی دوایدا. ھەرۆھا ئاسودەیی دەدات بە کۆمەلگە.

سەرھەتا پتووستە چەمکی دادپەرۆری بناسین لە رووی کۆمەلایەتی، چونکە دادپەرۆری بە بەھایەکی کۆمەلایەتی گرنگ دادەنرێت بۆ بنیادنانی کۆمەلگە یەکی ئاسودە و ژيانیکی پر لە بەختەوھەری، ئەگەر بێت و لەرووی کۆمەلایەتیوھە سەیری بەھای دادپەرۆری بکەین، دەبینین مەرووفی دادپەرۆر ھەر زوو دەبێتە خۆشەووستی خەلک و جیگە ی متمانە و رێز، دادپەرۆری دەبێت بە بەردی بناغە ی دروستکردنی کەسایەتیوھەکی بەھێز بۆ رابەراییەتی کردنی کۆمەلە یەکی یان نەتەوھە یەکی، کاریگەری دەبێت لەسەر ھاوسەنگ راکرتنی خێزان و کۆمەلگە. ئەدەبی ھەر نەتەوھە یەکی رەنگدانەوھە ی کەلتور و دابونەریت و ھەلوئستی ئەو نەتەوھە یەکی، ھەر دیاریدە و رووداوێکی لەناو نەتەوھەدا ھەبێت، کاریگەری بەسەر ئەدەبیوھە ی ھەبێت، چونکە ھەموو داھێنانە ئەدەبیەکان لەلایەن ئەو کەسانوھە بەرھەم دەھێنرێن، کە بەشیکن لەم کۆمەلگە یەکی، سروشتی ھەموو کۆمەلگە و ئاین و نەتەوھە یەکی وایە، کە حەز بە دادپەرۆری دەکەن لە قسەکردن و کردار و رەفتاریاندا، دادپەرۆری بوو بە بەشیک لە ھەموو ئەو لایەنە ماددی و مەعنەویانە ی، کە لە ژياناندا بەرجەستە ی دەکەن لە گەل ئەوھەدا ھەندێ کەس لە نیو کۆمەلگە بەھەر ھۆیەکی بێت ناتوانن دادپەرۆر بن.

چەمکی دادپەرۆری، کەم تا زۆر لە پیکھاتە ی ھەموو ژانرەکانی ئەدەبدا بەدی دەکرێت و ھەبێت، ئەدەبی کوردیش بەدەر نیوھە لە نیشانەکانی بەھای دادپەرۆری، بەتایبەتی لە حەکاھەتی فۆلکلۆری کوردیدا، چونکە حەکاھەت زۆریەکی کات گێرناوھە ی ئەو رووداو و بەسەرھاتانە یە کە لە ژيانی واقعیدا روویانداو، لە ووردبوونەوھە ی حەکاھەتەکاندا ئەوھە روون دەبێتەوھە، کە سەرھەنجامی دادپەرۆری گەشتنە بە کامەرانی و بەختەوھەری بۆ تاك و کۆمەلگە، دادپەرۆری ((بریتییە لەوھە ی ھەر کەسێکی مافی خۆی وەرگرتی، لە ھەمان کاتدا دادپەرۆری بەکار دەھێنرێت بۆ گوزارشت کردن لە پێوھەکانی راستی (حەق)، لە گرینگترین خاسیەتەکانی دادپەرۆری بێلایەتی و راستگۆیی، دوورە لە بەرژوونەندی تاکە کەسی)) (الجمال، ۲۰۱۸، ۳، <https://mawdoo۳.com>)، کەواتە دادپەرۆر تێدەکوشتی لە پێناو بەرژوونەندی گشتی نەوھە کو تاکە کەسی ئەمەش وادەکات بە بێلایەتی بێمێنتەوھە، لەم سۆنگە یەوھە تاکەکان مافیان پارێزراو دەبێت و جیاکاری ناکرێت لە نیوان رەگەز و ئاین و زمان... ھتد، ھەر لەم بارە یەوھە دادپەرۆری ((مەبەست لێی ئەوھە ی ھەموو کەسێکی مافی خۆی بدێتی، بە بەھا و ئاکار و سومبولەکان دادەنرێت، کە ئامازە یە کە بۆ رەوھە ی ژیان، پێدەکردنی دادپەرۆری لە نیوان مەرووفەکاندا مەسەلە یەکی رێژە ییە کە بە پێی بارودۆخ و کاتەکان گۆرناکی بەسەر دادیت)) (عەبدوللا، ۲۰۱۷، <https://yallairaq.com>)، چەسپاندنی دادپەرۆری بە پێی سەردەم و بارودۆخەکان دەگۆرێت، لە پێناو خۆشگوزەرانە تاکەکانی کۆمەلگەدا نەوھە دوای نەوھە فێر دەکرێن، دادپەرۆر بن لە گەل یە کتر لە کاروباری رۆژانە یاندا، دا یقەد ھیوم پێی وایە دادپەرۆری ((سروشتی نیوھە و خۆرسکانە سەرھەلنادات، بەلکو بەھۆی پێوھەندی نیوان مەرووفەکان لەسەر بنەمای بارودۆخو رەوش و بەرژوونەندی گشتی سەرھەلنادات. بەواتایەکی تر دادپەرۆری وەک دەزگایەکی و سیستەمیکی سەرھەلنادات)) (پۆلادی، ۲۰۰۵، ۹۱)، کەوایە دادپەرۆری خۆرسک نیوھە، بەلکو بە گۆرە ی رەوش و بارودۆخ و سەردەمە کە ی وەکو سیستەمیکی دادەپێژرێت، بە گۆرە ی پێوھەندی نیوان تاکەکان، لە ئەدەبی فۆلکلۆری کوردیشدا بەتایبەتی حەکاھەت، بە چەندین شێوھە یاس لەو بەھایە کراوھە و بە بەھایەکی بەرز داندراوھە، وەکو لە حەکاھەتی (یاسا) داھاتووھە، ((دەگێرنەوھە لە سەردەمی کۆن لەنیو کوردەواریدا، رۆژی لە رۆژان ھە یاسی فەیلەسووف بە پێی یاسا حوکمی لە سێدارەدانی بۆ نزیکتەری و خۆشەووستەری دۆستێکی خۆی دەکرد، لە ناو دادگا دەستی کرد بە گریان بۆی، پێیان گوت تۆ خۆت دادوور و سەرۆر بوویت دەتوانی چۆنت بوو حوکم دابوایە، بۆچی بۆی دەگری؟ لە وەلامدا گوتی: من بۆ ئەو خۆشەووستەم دەگریم کە گێرگرتی زەمانە بەم دەردە ی بردو یاساش لەسەری کردم، کە من بەو چاوھە تەماشای بکەم، کە نەمدیووھە و نایناسم، یاسا لە من و لەویش گەورەترە)) (گرددەسۆری، ۲۰۲۱، ۲۴۷). ئەگەر لەم حەکاھەتە ووردبینەوھە ئەوا دەبینین ھە یاس رۆلی

دادوهر دەبێتی و حوکمیکی دادپەرورەرانە دەردەگات لەسەر خۆشەویستەری هاورێتی، ئەویش بریاری لە سێدارە دانیهتی، ئەم بریارەش وادەگات دلتەنگ بێت بۆ هاورێکە، کاتیک خەلکە کە لێ دەپرسن بۆچی دەگری؟ لە کاتیکدا بریار لە دەستی خۆت بوو، هەیاس وەلام دەداتەو، کە دادپەرورەری لە کارە کە وای کرد، پەيوەندی هاورێتییەتی نەبوو، رێگر لە بەردەم دەکرێتی بریاری دروست، بۆ ئەوێ یاسا سەرورە بێت، پەيوەندی هاورێتییەتی لە بەرچاو نەگرت، ئەم هەلسوکەوتە ی هەیاس بوو جێی سەرسامی خەلکە کە. ئەو حە کایەتە فێرمان دەگات پێویستە دادپەرورەری بین لە کاروباری رۆژانەمان و هیچ پەيوەندیەکی کۆمەلایەتی کارمان تی نەگات، هەرورەها هەست و سۆز بەسەرماندا زāl نەبێت لە دەکرێتی بریاری دروست، لە لایەکی ترەو پێویستە بە کردەو دادپەرورەری بچەسپێنن و یاسا سەرورەری بێت لە ناو کۆمەلگە تاو هەموو کەسێک یە کسان بێت لە بەرامبەر یاسا، ئەو کات مافی هەموو تاکەکان پارێزراو دەبێت.

هەرورەها لە حە کایەتی (حوکمی قەرەقوش) دا هاتوو، ((دەگێرێتەو لەسەردەمی قەرەقوشدا، جارێکیان پیاوێک لە بن دیواری مائیک دادەنیشی، لە پر دیوارە کە بەسەردا دەکەوی و دەمری، برای کابرای مردوو شکایەت لە لای قەرەقوش دەگات، دەتی: برایە کە لە بن دیواری مائی فلان کەس دانیشتوو، بەلام لەبەر ئەوێ دیواری حەوشە کە زۆر چروک بوو، بەسەریدا رما و مرد، حاکم لە دواي خاوەن مأل دەنێری، خاوەن مأل دیت، حاکم لێ دەپرسی: بۆچی دیواری ئەم حەوشە یەت هیندە چروک دروست کردوو، برای ئەم کابرایە لە بنی دانیشتوو دیوارە کە رماو بەسەریدا و کابرا مردوو، خاوەن مأل دەتی: حاکم خۆش بی، من تاوانبار نیم فلان بەنای دیوارە کە ی دروست کردوو، ئەو تاوانبارە، حاکم لە دواي وەستا کە دەنێری ئەویش دیت، حاکم لێ دەپرسی: بۆ ئەم دیوارەت چروک دروست کردوو، برای ئەم کابرایە لە بنی دانیشتوو دیوارە کە بەسەریدا رماو و کوشتوو یەتی، وەستا دەتی: حاکم خۆش بی، من تاوانبار نیم، لە کاتی ئیش کردن لە دیوارە کە کێزی پاشا بێرە داهاات جل و بەرگی هیندە جوانی لەبەردا بوو منیش سەیرم دەکرد بەهۆی ئەو خافلام بۆیە وا چروک بوو، حاکم لە دواي کێزی پاشای دەنێری و ئەویش دیت و حاکم لێ دەپرسی: بۆچی فلان رۆژ جل و بەرگی هیندە جوانت لەبەر کردوو، ئەم وەستایە بەهۆی ئەم جوانیەو خافلاو و دیواری مائی فلان کەسی وا چروک دروست کردوو، برای ئەم کابرایە لە بن دیوارە کە دانیشتوو و لەبەر چروکی رماو بەسەریدا و کوشتوو یەتی، کێزی پاشای دەتی: حاکم خۆش بی، من تاوانبار نیم، ئەم جل و بەرگانەم لە دوکانی فلان جوو کپیوو، حاکم لە دواي جوو دەنێری و جوو دیت، حاکم رواداو کە ی لە سەرەتاو بۆ دەگێرێتەو و لە ئەنجامدا جوو کە تاوانبار دەگات، کە بوو ئەوێ هۆی مردنی کابرا، حاکم ئەمری ئیعدامی بۆ دەردەگات، دەلێن لەبەر ئەوێ جوو ی دوکاندار هیندە بەژن درێژ دەبێت ناتوانن ئیعدامی بکەن بۆیە بریار دەدات و دەلێتە خزمەتکارەکان پرۆن جوو کێ کورتتر بهینن جوو هەر جوو، ئەوانیش جوو کێ تر دەهینن و لە جیاتی ئەو ئیعدامی دەکەن ((گرددەسۆری، ۲۰۰۶، ۵۳-۵۴))، لەم حە کایەتەدا حوکمی نادادپەرورەری دەبینن، وەکو لە حە کایەتە کەدا دەردەکەوت، حاکم بریارێکی نادروست دەدات دەربارە ی ئەو کەسە ی لە بن دیواری ئەو مائە دەمریت، چونکە دەبوا یە خۆی پێش ئەوێ دابنیشیت جێگە کە ی هەنێسەنگاندا، حاکم لیکۆلینەو لە گەل هەموو کەسەکان دەگات تا دەگاتە کۆتائفرۆشی خاوەن دوکان، لێرەدا حاکم بریارێکی نادادپەرورەرانە دەدات بۆچی جلی جوانی فرۆشتوو بە کچی پاشا، هەر بەم هۆیەو بریاری لە سێدارەدانی بۆ دەردەگات، کە کەسێکی جوولە کە بوو، دواتر بریارێکی تری تەواو نادادپەرورەرانە دەدات کاتیک دەبێتی ئەو کەسە بالای بەرزە ناتوانن لە سێدارە ی بدەن، بۆیە دەلێت: کەسێکی تر بێنن لە هەمان نەتەو، کە ئەمەش تەواو پێچەوانە ی یاسا و دادویریە، لێرەدا زۆر بە روونی نادادپەرورەری رەش هەستی پی دەکریت، لە ئەنجامدا بۆتە هۆی کوشتی کەسێکی پی تاوان، بۆیە ئەم رواداو تاو کۆ ئیستاش لە بیرو هۆشی تاکەکانی کۆمەلگە ی کوردی ماو تەو و لە هەر شوێنیک نادادپەرورەری هەبێت دەلێن حوکمی قەرەقوشە. هەرورەها سزا تەنها بۆ کەسی تاوانبارە و نابێت کەسی تر لە شوێنی ئەو سزا بدریت بەهەر هۆکارو بیانوو ک بێت، لە لایەکی ترەو فێرمان دەگات نابێت زوو بریار لەسەر کەسێک بەدین بەنکو دەبێت زۆر ژیرانە و دادپەرورەرانە بێت تاو کۆ بریاری دروست بەدین. هەر لەبارە ی قەرەقوش ((ناوی تەواوی (أبو سعید قراقوش بن عبدالله الاسدي) یە و بە (بهاءالدين قرقوش) ناسراو، کاربەدەستیکی دەوڵەتی ئەیوبییەکان بوو، لەسەردەمی سەلاحەدینی ئەیوبی، دواتر بۆتە قازی لە میسر و وولاتی شام، ئەگەرچی حاکمیکی بەهیزی سەردەمی خۆی بوو و سەلاحەدینی ئەیوبی و ئەسەدەدین شێرکۆ پشیمان پێبەستوو، بەلام کەسایەتی مەجازی

ئەو لە مێژوودا بە کەسێکی توند و خاوەن بریاری سەیر و سەمەرە ناسراوە و تەنانەت بوەتە رەمز بۆ توندیی ((هەلەبجەیی، ۲۰۲۰، ۱)، قەرەقوش وەکو حاکمێک لە میسر بەهۆی بریارە سەپرو سەمەرەکانی ناوبانگی بە دونیادا بڵاودەبێتەو.

لە نموونەییەکی تردا، لە حە کایەتی (پێچکی ناخۆم) هاتوو، ((دەگێرنەووە لە نێو کوردەواری، کابرایەکی خاوەنی دوو ژنان دەبی، بە ناوی نەجیە و خەجی رۆژەکی دەری دەچمە راوی کەروێشکێکی دەگرم، سەلک بۆ خەجی، پێچک بۆ نەجیەیی، نەجیەش دەری ئەمن پێچکی ناخۆم، کابراش دەری دەبی بیخۆی، ئەویش دەری وەللا ناخۆم، بەم جوۆرە دەبێتە دەمە قالی و شەر هەلەدەگیرسی، پیاووە کە دەست دەداتە چە کوشەکی لەسەری نەجیەیی دەدات و خین بەسەریدا دێتە خواری، بەبێ ئەوەی کابرا بچیتە راوی)) (گرددەسۆری، ۲۰۰۶، ۴۸)، لەم حە کایەتە بە روونی نادادپەرەوی ئەو کەسە دەردەکەوێت کاتیک جیاوازی دەکات لە دابەشکردنی خۆراک بۆ هەردوو خێزانە کەیی، کە ئەمەش تەواو پێچەوانەیی ریساکانی ئایینی و کۆمەلایەتیە، ناییت جیاوازی بکریت لە نێوان خێزانەکاندا، لە ئەنجامی ئەو نادادپەرەریە ژنە و پیاووە کە دەبێتە شەریان بەمەش ئاژاوە دروست دەبیت تا دەگاتە رادەیی لیدان لە ژنە کەیی، لێردا فێرمان دەکات ئەگەر دادپەرەر بین ئەوا بە دوور دەبین لە کێشە و گێرگرفت هەرەوێک چۆن ئەو کەسە ئەگەر دادپەرەر با هیچ کام لەم رووداوانە روویان نەدەدا.

ئەنجام:

لە کۆتایی ئەم تونێنەووەیەدا، گەیشتینە ئەم ئەنجامانەیی خواریو:

- ۱- بەشێکی زۆر لە زانا و فەیلەسووفەکان پێیان وایە ئامانج لە ژیان بەدەستھێنانی بەختەوهرییه.
- ۲- بەھایەکان رۆلێکی گرنگ دەگێرن لە ریکخستنی ژیانی کۆمەلگە.
- ۳- وەکو سەرچاوەییەکی زانیاری لە حە کایەتەووە فێر دەبین، کە کەسی دادپەرەر هەمیشە دەبێتە خۆشەویستی خەلک و وادەکات خەلکی چاوی لێ بکەن، بەلام بە پێچەوانەووە کەسی نادادپەرەر دەبیت بە نموونەییەکی خراب لەناو کۆمەلگە.
- ۴- دادپەرەری دەبێتە هۆی فەراھەمکردنی خۆشگوزەرانی، بەلام نادادپەرەری دەبێتە هۆی گێرگرفت لە نێوان تاکەکانی کۆمەلگە.
- ۵- لەم حە کایەتەووە فێر دەبین، کە پەيوەندی کۆمەلایەتیەکان ناییت کار بکەنە سەریاسای دادپەرەری.

لیستی سه‌چاوه‌کان

یه‌که‌م: کتیب به زمانی کوردی:-

- ۱- بن عبدالله، شیخ عبدالعزیز، (۲۰۱۷)، نسیلام به‌نامه‌ی ژبانه، و/ محمد عبدالرحمن لطیف، کتیب‌خانه‌ی زانستی به‌سوود، که‌لار.
- ۲- پۆلادی، که‌مال، (۲۰۰۵)، میژووی هزری سیاسی له رۆژئاوا، و/ ئازاد وه‌له‌دبه‌گی و سیروان جه‌بار زه‌ندی، به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ی موکریان، هه‌ولێر.
- ۳- جامباز، طارق، (۱۹۸۶)، تیکستی هه‌شت چیرۆکی ئەفسانه‌ی کوردی، چاپخانه‌ی علاء، به‌غداد.
- ۴- حه‌سه‌ن، محهمه‌د فه‌ریق، (۲۰۱۰)، مه‌مله‌که‌تی ماسی- حیکایه‌تی فۆلکلۆری، چاپخانه‌ی ئاراس، چ ۳، هه‌ولێر.
- ۵- حه‌سه‌ن، مه‌لود ئیبراهیم، (۲۰۱۹)، وانه‌کانی خویندنی کۆرسی ماستهر، کۆرسی یه‌که‌م.
- ۶- رسول، شوکریه، (د)، (۲۰۰۳)، حه‌کایه‌تی خورافی کوردی له رووی مۆرفۆلۆژییه‌وه، چاپخانه‌ی ئینستیتیوتی که‌له‌پوری کورد، هه‌ولێر.
- ۷- رسول، شوکریه، (د)، (۲۰۰۵)، حیکایه‌تی گیانداران، چاپخانه‌ی شفان، چ ۱، هه‌ولێر.
- ۸- ره‌سول، عیزه‌دین مسته‌فا، (د) (۱۹۷۰)، ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردی، چاپخانه‌ی دار الجاحظ، بغداد.
- ۹- شوپنه‌هاوهر، ئارسه‌ر، (۲۰۱۹)، حیکمه‌تی ژبان، و/ دانا محمد حسین، چاپخانه‌ی ریتما، چ ۱، سلیمانی.
- ۱۰- عه‌بدوڵلا، ئیدریس، (د)، (۲۰۱۴)، ئەده‌بی میلی و فۆلکلۆری به‌رگری، به‌رگی سی یه‌م، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- ۱۱- علی، حسین ساییر، (۲۰۱۳)، باخی قه‌لات، چاپخانه‌ی شه‌هاب، چ ۱، هه‌ولێر.
- ۱۲- عیسی، هاوژین سلێوه، (۲۰۰۹)، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له شیعری شێرکۆ بیکه‌س دا، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، چ ۱، سلیمانی.
- ۱۳- غه‌ریب، سازان جه‌وه‌هر، (۲۰۱۳)، پالنه‌وان له حیکایه‌تی فۆلکلۆری کوردی (ناوچه‌ی گه‌رمیان) دا، چاپخانه‌ی کارۆ، چ ۱، که‌رکوک.
- ۱۴- کامیل، مه‌جدی، (۲۰۱۳)، سوقرات، و/ نه‌ریمان عه‌بدوڵا خو‌شناو و محهمه‌د وه‌سمان، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، چ ۲، هه‌ولێر.
- ۱۵- گرده‌سووری، جه‌مال، (۲۰۰۶)، سه‌برده‌ی کورده‌واری، چاپخانه‌ی دارا، چ ۱، هه‌ولێر.
- ۱۶- گرده‌سووری، جه‌مال، (۲۰۲۱)، نمه‌ک، چاپخانه‌ی سارا، چ ۱، سلیمانی.
- ۱۷- مه‌هرین، ن. مه‌هرداد، (۲۰۰۹)، قوتابخانه‌ فه‌لسه‌فیه‌کان، و/ سیدۆ داود علی، چاپمه‌نه‌ی گه‌نج، چ ۱، سلیمانی.
- ۱۸- نیک خولق، منسوورو سووقی علی ئەکه‌بر، (۲۰۱۳)، بنه‌ماکانی کۆمه‌لناسی، و/ سیروان محمد حاجی، چاپخانه‌ی موکریان، هه‌ولێر.

دووهم: کتیب به زمانی عه‌ره‌بی:-

- ۱۹- أبراهیم، نبیلة، (۱۹۸۳)، اشکال التعبير في الادب الشعبي، دار نهضة مصر للطباعة والنشر، القاهرة.
 - ۲۰- أرمن، کتاب، (۲۰۰۵)، أدب الأمثال الشعبية عند الأرمن، ترجمة/ أكوب ميخائيليان، ۱۲۴ (صفر)، ۳۴.
 - ۲۱- بدوي، عبدالرحمن، (۲۰۰۳)، الموسوعة الفلسفة، منشورات زوى القربي، قم-ایران.
 - ۲۲- په‌تی، عمر ابراهیم عزیز (د)، (۲۰۰۷)، القيم السائدة في القصص الشعبية الكوردية والعربية، مطبعة دارا، ط ۱، اربیل.
 - ۲۳- عطية، احمد عبدالحليم (د)، (۲۰۱۰)، القيم الواقعية الجديدة، التنوير للطباعة والنشر، بيروت-لبنان.
- سێیه‌م: نامه‌ی ئەکادیمی کوردی:-
- ۲۴- حه‌مه‌که‌ریم، سه‌بور عبدالکه‌ریم، (۲۰۱۴)، چه‌مکی ژبان و مردن له شیعری مه‌وله‌وی و مه‌ولانای رۆمی دا، نامه‌ی دکتۆرا، زانکۆی سلیمانی، سکۆلی زمان به‌شی زمانی کوردی.
 - ۲۵- محمد امین، توانا عثمان، (۲۰۱۷)، رۆلی به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له ریکخستنی کۆمه‌لگا، نامه‌ی ماستهر، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر.
- چواره‌م: نامه‌ی ئەکادیمی عه‌ره‌بی:-
- ۲۶- العجیلی، شذی عبدالباقي محمد، (۱۹۸۵)، دراسة مقارنة للقيم في الكتب المطالعة للمرحلة الثانوية في الاوطن العربي، رسالة الدكتورا

غير المنشورة، جامعة بغداد، كلية التربية علم النفس.

٢٧-عبدالقادر، شخاب، (٢٠١٥)، دور القيم التنظيمية في الصراع داخل المؤسسة، رسالة الماجستير، جامعة محمد خيضر، بسكرة.
بينجهم: فهرههنگه كان:-

٢٨-عبدوللا پور، هه ژير، (٢٠٠٨)، فهرههنگه هه ژير (فارسي- كوردى)، چاپخانهى خانى، چ١، دهوك.

٢٩-قهره داخى، حه ماهره شيد، (٢٠٠٦)، فهرههنگه نازادى (ئينگليزى- كوردى)، چاپخانهى أسوه، چ١، سلیمانى.

٣٠- مجموعة من الكتاب (٢٠١٣)، المنجد في اللغة العربية المحاصرة، المكتبة الشرقية، ط٤، لبنان.

شه شه م: بينگهه ئه ليكترونى ئينته رنيت:-

٣١-الجمال، محمد، (٢٠١٨)، له والى <https://mawdoo3.com> وه رگيراه

٣٢- پلامه ر، ئارلين، (٢٠٢١)، له والى <https://study.com/academy/lesson> وه رگيراه

٣٣- ته قى، جه لال، (١٩٩٢)، له يه كچوونى ئه فسانهه گه لان، گوڤارى كه له پورى كورد، سلیمانى، ژ. (١).

٣٤- خوشناو، هيمن عومهر، (٢٠٠٧)، رۆلى هه قايه تيبژ له پيشخستنى هه قايه تدا، گوڤارى ئاسوى فۆلكلۆر، هه ولير، ژ. (٣١).

٣٥-عبدوللا، كنير، (٢٠١٧) له والى <https://yallairaq.com> وه رگيراه

٣٦- هه له بجه پى، نه ريمان، (٢٠٢٠) له والى <https://www.zaniary.com> وه رگيراه

حه وته م: گوڤاره كان:-

٣٧- له والى Christian life وه رگيراه

<https://Christianity.org.uk/article/what-is-the-purpose-of-life>

له خاچدانی عیسیای کوری مەریەم (سەلامی خودای لیبیت) له نیوان راستی و دەست تۆهرداندا

عمر حمە رشید احمد^۱

^۱ بەشی بنەماکانی ئاین، کۆلیژی زانستە مرۆفایەتیەکان، زانکۆی هەلەبجە، شاری هەلەبجە، هەریمی کوردستان، عێراق.
Corresponding author's e-mail: omar.ahmad@uoh.edu.iq

پوختە:

سوپاس و ستایش بۆ خۆی گەورە سەلام و ڕەحمەتی خودا لەسەر پێغەمبەری ئیسلام محمد ﷺ .
ئەوێ ئیمە لەم توێژینە و دەمانەوێت تیشکی بخەینە سەر گەرانه بەدوای ئەو راستیەدا ئایا عیسیای کوری مەریەم (سەلامی خودای لیبیت) له خاچدراوه یان نا ؟ بۆ ڕونکردنە وە ی ئەم بابەتە تەنها پشت بە سەرچاوە سەرەکیەکان دەبەستین، له (قورئانی پیرۆز و کتابی پیرۆز) و بەراورد یان دەکەین و بابەتیانە لەم ڕوداوە دەکۆڵینەو بە شتوویەکی و زانستیانە تا بگەینە ئەو راستیە ئایا عیسا (سەلامی خودای لیبیت) له خاچ دراوه یان نا .

خاچ یا له خاچدان لای خاچپەرستەکان هێمای ڕزگاری و بەرخودانە، وە خاچ دادەنرێت بە بەردی بناغە ی بیرو باوەری ئاینی مەسیحیەت و یە کێک له تاییبەت مەندیەتیە کانیەتی، وە هێمای لێخۆشبوونە له لایەن خوداوە بۆ خەلکی.

ئاینی مەسیحی که ئاینی زۆریە خەلکیە لەم سەر دەمەدا، یە کێک له بیرو باوەری کانیان ئەو یە که دەلێن عیسا (سەلامی خودای لیبیت) کوری خودایە و خودا ناردویەتی بۆ ئەو ی له خاچ بدریت و بپیتە هۆی سیرنەو ی ئەو گوناھە ی که باوکیان ئادەم کردویەتی له بەهشتدا و له خاچ بدریت، ئەمە بیرو باوەری مەسیحیە کانه که له ئینجیلدا هاتو. بەلام ئەم بیرو پایە له قورئاندا به پێچەوانە وە باس دەکریت، که عیسا نه کوزراوه و له خاچ نه دراوه و کوری خوداش نیه و بۆ ئەو مەبەستەش نه نیراوه و له کاتی هەوڵ دان بۆ گرتن و کوشتنی یا له خاچ دانی خودا عیسیای پاراستو له دەست ناحەزانی و بەرزی کردووەتو بۆ لای خۆی و کەستیکی تر له بری ئە و له خاچ دراوه.

کلیلی وشەکان: (قورئان ، ئینجیل ، عیسا ، پولس ، خاچ).

گۆفاری زانکۆی هەلەبجە: گۆفاریکی زانستی ئەکادیمیە زانکۆی هەلەبجە دەری دەکات	
بەرگ	٦ ژماره ٣ سالی (٢٠٢١)
رێککەوتەکان	رێکەوتی وەرگرتن: ٢٠٢١/٥/١ رێککەوتی بەسەندکردن: ٢٠٢١/٦/١٠ رێککەوتی بلاوکردنەو: ٢٠٢١/٩/٣٠
ئیمەیلی توێژەر	omar.ahmad@uoh.edu.iq
مافی چاپ و بلاوکردنەو	© ٢٠٢١ د. عمر حمە رشید احمد، گەیشتن بەم توێژینەو یە کراو یە لە ژێر ڕەزامەندی CCBY-NC_ND 4.0

الخلاصة:

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.
 ما نريد أن نشير إليه في هذا البحث التحري والمتابعة حول حقيقة: (صلب عيسى) عليه السلام. هل صلب حقاً؟ أم لا؟ ولتبيان هذه الحقيقة نعلم فقط على المصادر الرئيسية من القرآن الكريم والكتاب المقدس، ونقارن فيما بينهم، ونبحث ونحقق من المسألة بموضوعية وحيادية وعلمية، حتى نصل إلى حقيقة الأمر. الصلب عند المسيحيين رمز النجاة وواحد من أهم خصائص هذا الدين وهي رمز الآلام والمحن والمغفرة من الله للناس .
 والدين المسيحي من الديانات أكثر تداولاً بين الناس في هذا العصر وهو دين أكثرية الناس، من أهم إعتقاداتهم يعتقدون بأن عيسى (عليه السلام) هو ابن الله أرسله الله إلى الأرض لكي يصلب ويمحو الخطيئة التي ارتكبها أبو البشرية آدم (عليه السلام) في الجنة، هذا الإعتقاد المسيحيون الذي أشار إليه في الكتاب المقدس.
 ولكن هذا الإعتقاد تحدث عنه القرآن الكريم بخلاف ذلك، بأن عيسى (عليه السلام) لم يصلب ولم يقتل ولم يكن ابن الله ولم أرسله الله لهذا كما يقولون، وقد نجاه الله من أيدي الخائنين ورفعته إليه ولم يصلب ولكن شبه لهم وصلب شخصاً آخر بدلاً من عيسى (عليه السلام).

Abstract

All praise be to Allah, and peace and blessing of Allah e upon prophet Muhammad.

What we want to do in this research is to find out the fact that jesus, the son of mary, was crucified or not? To explain, we only rely on the noble quran and the bible as the main sources. We try to find the truth by comparing and analyzing them in a saientificand detailed way.

The cross or the crucifixion of jesus for the worshipers of cross is a sign of salvation and resistance.

The cross is considered as the foundation and one of the characteristics of Christian beliefs, its also the sign of pain forgiveness from GOD for people.

One of beliefs of Christianity as the religion of the majority of people is that jesus is the son of God and was sent by him to be crucified and thr cause of cleansing of sign committed by his father adam who has been crucified. this is the Christian belief in the bible.

But this belief in the nonle quran is diametrically opposed.

According to the quran, He was neither killed nor crucified He is not the son of God and was not sent for this purpose.

God protected jesus from being captured, crucified and killed.the raised him to hisself and someone else was actually crucified insteand of jesus.

بهشی یه کهم: بیرو باوهری خاچپه‌رستان له‌سه‌ر له خاچدانی عیسی (سه لای خودای لیبتیت) و به‌ریه‌رچدانه‌وه‌یان. یه کهم: ده‌سپیکیک بۆ بیرو باوهره‌کانیان:

هه‌ندیک له بیرو باوهری مه‌سیحیه‌کان سه‌بارهت به له‌خاچدانی عیسا (سه‌لامی خودای لیبتیت)

خاچ وه‌ک دوو هیللی یه‌کتر بره له دار یا ئاسن درووست ده‌کریت یاخود نه‌خشیکه هه‌نده‌کوئیت، له‌لای مه‌سیحیه‌کان ئه‌و داره‌یه که مسیحی له‌سه‌ر له‌خاچ درا. الخطیب: ۱۹۹۱، ص ۲۹۳. یان وه‌ک هه‌تیمایه‌ک بۆ باوهر بوون به‌وه‌ی که مه‌سیح له خاچ دراوه به‌ستمه وسته‌مکاری. سعید: ۱۹۹۰، ل ۲۴۰.

بۆ ئه‌وه‌ی یزانی بۆچی عیسا له خاچ ده‌دریت ده‌بیت له هۆکاره‌کانی بکوئینه‌وه. هۆکاری سه‌ره‌کی ئه‌وه‌یه: مه‌سیحیه‌کان هۆکاری له‌خاچدانی عیسیا بۆ ئه‌وه ده‌گێرنه‌وه که له‌خاچدانی ده‌بیته هۆی که‌فارهت و سپینه‌وه و لابردنی گوناوه‌کانی مرۆفایه‌تی به‌گشتی له‌و تاوانه‌ی که باوکیان (ئادام) کردی که بریتی بوو له‌خواردنی ئه‌و دره‌خته‌ی که خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردبوو لییان له به‌هه‌شتدا پاشان که خواردیان خودا له به‌هه‌شت ده‌ری کردن بۆ سه‌ر زه‌وی، وه‌ک له‌م چه‌ند ده‌قه‌ی ئینجیلدا رون ده‌بیته‌وه.

أ- مه‌سیحیه‌کان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن و باوهریان وایه که عیسا (سه‌لامی خودای لیبتیت) له خاچدراوه بۆ ئه‌وه‌ی ببیته هۆی لیخۆش بوونی خودا له مرۆفایه‌ی له‌بری ئه‌و تاوانه‌ی که باوکیان ئاده‌م کردویه‌تی له به‌هه‌شتدا که له‌داره قه‌ده‌غه‌ی که‌وه‌ی خوار، سۆزو به‌زه‌ی خودا وابوو که کورپی خۆی بنیتریت، تا له تاوانه‌کانیان خۆشبیته وه‌ک له (ئینجیلی: یۆحه‌نا: ۱۹۹۱، ۹/۴-، ۱۰، ل ۳۹۸) دا هاتوه: (به‌ذا أظهرت محبة الله فينا: أن الله قد أرسل ابنه الوحيد الى العالم لكي نحيا به، في هذا هي المحبة: ليس أننا نحن أحببنا الله، بل أنه هو أحبنا، وأرسل ابنه كفارة لخطايانا). ئه‌و به‌یرو باوهریانه به‌رامبه‌ر له‌خاچدانه‌که.

ب- له‌ئینجیلی مه‌تا دا هاتوه: (۲۷/۲۶ - ۳۰: ل ۶۵) (له‌کاتی نانخواردندا عیسا نانیک هه‌نگرت پارچه پارچه‌ی کردو دای به‌قوتابیه‌کانی ووتی بگرن و بخۆن ئه‌مه له‌شی منه، ئینجا جامیکی هه‌نگرت سوپاسی خوای کردو وتی هه‌موو لێ بخۆنه‌وه چونکه ئه‌مه خۆینی منه ئه‌و خۆینه‌ی له پیناو زۆر که‌س ده‌رژێ بۆ تاوان به‌خشین، من له ئه‌و مرۆ به‌دواوه له به‌روبووی میو ناخۆم تا ئه‌و رۆژه دیت که سه‌ر له نوێ له پادشایه‌تی باوکه له‌گه‌لتان ده‌ی خۆمه‌وه).

ج- وه‌یرو باوهریانه وایه که عیسا (سه‌لامی خودای لیبتیت) له‌خاچدراوه و مردوه پاشان دوا‌ی سێ رۆژ له‌گۆره‌که‌ی هه‌ستاه‌ته‌وه‌وه به‌ر زکراوه‌ته‌وه بۆ ئاسمان وه‌ک له‌ئینجیلی مه‌تا هاتوه: ۱۲/۴۰، ۱۹۹۱، ل ۲۸. هه‌روه‌ها له‌ئینجیلی مه‌تا: ۲۷، ۵۴، ۱۹۹۹، ل ۷۲. ده‌ئیت: عیسا دوا‌ی ئه‌وه‌ی له خاچدرا گۆره‌که‌ی کرایه‌وه، زۆر له‌براو خوشکه‌ی پرۆزه‌کان که مردبون هه‌ستانه‌وه له‌گۆره‌هاتنه‌وه (..چۆن یونس سێ رۆژ له‌ناو سکی نه‌هه‌نگدابوو ئاواش رۆله‌ی مروف سێ رۆژ له‌ناو زه‌ویدا ده‌مینیته‌وه).

د- هه‌روه‌ها بۆ زیاتر دنیابون له‌وه‌ی که له خاچدراوه‌وه کوژراوه له‌ئینجیلی پیروژ: ۱۹۹۹، مه‌تا هاتوه: (۱۹/۲۰: ل ۴۸) (کاتی عسیا به‌ره‌و قودس ده‌رۆی به‌قوتابیه‌کانی وت ئه‌و ده‌رۆین بۆ قودس له‌وێ رۆله‌ی مروف ده‌دریته‌ ده‌ست سه‌رۆک کاهینه‌کان و بریاری مردن به‌سه‌ریدا ده‌ده‌ن وله‌ خاچیده‌ده‌ن. عیسا به‌قوتابیه‌کانی وت من دوا‌ی سێ رۆژ زیندو ده‌بمه‌مه‌وه (ئینجیلی پیروژ: مه‌تا، ۱۹۹۹، ۲۷/ ۶۴، ل ۷۲).

بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م هۆکاره سه‌ره‌کیانه چه‌ند رون کردنه‌وه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه روو هه‌ر له ده‌قه‌کانی ئینجیلدا که پێچه‌وانه‌ی یه‌کن و گومان دروست ده‌که‌ن به‌رامبه‌ر ئه‌و ده‌قانه‌ی که خۆیان به‌راستی ده‌زانن. پاشان به‌ پشت به‌ستن به‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ باسیان ده‌که‌ین. چونکه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئاینه ئاسمانیه‌کان یه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌و له‌لایه‌ن خودای بالاده‌سته‌وه هاتوون، وه‌ پێغه‌مبه‌رانیش هه‌موو یه‌ک په‌یامیان هه‌یناوه بۆ مرۆفایه‌تی که ئه‌ویش خودا به‌یه‌ک ناسینه، ناکریت دژ به‌یه‌ک قسه‌ بکه‌ن چونکه رینگه‌ پیدراو نین له‌لایه‌ن خوداوه، هه‌رچیان پیتو‌رابیت ئه‌وه‌یان گه‌یاندوه بۆ زیاده‌که‌م، بۆیه له‌م بابته‌که‌ گرنگی خۆی هه‌یه راسته‌وخۆ په‌یوه‌نده به‌یرو باوهری دوا‌رۆژی مرۆفه‌وه، به‌گرنگمان زانی به‌دوا چون بکه‌ین بۆ بابته‌تیک و هه‌ا گرنگ که له‌خاچدانی یه‌کێک له پێغه‌مبه‌ره به‌پێزه‌کان که عیسا کورپی مه‌ریه‌مه (سه‌لامی خودای لیبتیت)، تاوه‌کو بگه‌ینه ئه‌نجامیکی دنیاکه‌ر له‌و باره‌یه‌وه، چونکه ماده‌م هه‌ردوو ئاینه‌که له‌ی خوداوه هاتون نابیت

جیاوازیان هه‌بیت، له ئینجیلدا بلت عیسا کوری خودایه و له خاچدراوه، له قورئانییدا بفرمویت خودا مندالی نیه و عیساخاچ نه‌دراوه. بویه به پتویستمان زانی مادهم بابه‌تیکێ ئاینی و چارونوس سازه ئەم به‌دواچونه‌ی بۆ بکه‌ین به‌تایبه‌ت به‌ زمانی کوردی که تانیستا ئەم بابه‌ته که‌تر باسی لێوه‌ کراوه له ناو موسولماناندا و گفتوگۆی له‌سه‌ر نه‌کراوه، که زۆر جیگای تیرامانینه چونکه ئاینی مه‌سیحی که ئاینی زۆریه‌ی خه‌لکی ئەم سه‌ره‌زه‌ویه‌یه‌ چون ده‌کریت بنه‌مای ئاینه‌ که‌یان له‌سه‌ر شتیکی بینه‌ما هه‌لچنن که وا نه‌بیت، بۆ نه‌وه‌ی وشیری ئاینیمان زیاتر بیت و به‌راوردکاری بکه‌ین له‌ نیوان ئاینه‌کاندا و بگه‌ینه ئاینی راست و دروست که له‌لای خودا وه‌رگیراو بیت، ئیمه به‌ شیوه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌و زانستی له‌بابه‌ته‌که‌ ده‌کوئینه‌وه‌، به‌سود وه‌رگرتن له‌قورئانی پیرۆزو ئینجیله‌کان و سه‌رچاوه‌ باوه‌رپیکراوه‌کان که‌له‌م باره‌یه‌وه‌ نوسراوه‌، ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ ده‌خه‌ینه‌ به‌رده‌ست و به‌پێی توانا پون کردنه‌وه‌ی خۆمانی له‌سه‌ر ده‌ده‌ین.

هه‌ندیک سه‌رنج و تیبینی له‌ سه‌ر هۆکاره‌کان:

۱- بۆ ئه‌بیت به‌ هۆی گوناھی که‌سیکه‌وه‌ که‌ سێکی تر سزا بدریت ئەمه‌ که‌ی له‌ گه‌ل دادگه‌ری خودا ده‌گونجیت، پاشان بۆ خودا کوره‌که‌ی خۆی له‌خاچدات له‌ بری خه‌لکی، وه‌ئوه‌ گوناوه‌ی ئادهم کردی (سه‌لامی خودای لیبیت) ده‌بیته‌ هۆی نه‌فرینی خودا له‌ خه‌لکی سه‌ر زه‌وی، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌و گوناوه‌ له‌ به‌هه‌شت کراوه‌ نه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی.. الشرفاوی: ۲۰۰۶، ص ۳۳. وه‌ له‌ الکتاب المقدس: ۱۹۹۱، حه‌زقال: ۲۰/۱۸: ده‌ئیت: (ئه‌وه‌که‌سه‌ی تاوانه‌که‌ ده‌کات ده‌بیت خۆی بمریت). که‌واته‌ له‌خاچدانه‌که‌ یه‌ک ناگریته‌وه‌ له‌ گه‌ل ده‌قه‌که‌ی ئینجیلدا. تاوانیک ئادهم کردبیتی نابیت که‌سیکی دیکه‌ تاوانه‌که‌ی هه‌لبگریت، قورئانی پیرۆز ده‌فرمویت: (أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) (سوره‌تی النجم: ئایه‌تی ۳۸). که‌س تاوانی که‌سیکی تر هه‌لناگریت. خۆ خودا زوڵم له‌ که‌س ناکات که‌سیکی تاوانیکی نه‌کردبیت ئازاری بدات له‌ بری که‌سیکی تر. ئه‌وه‌ش له‌ ئینجیلدا پیرۆزدا هاتوه‌: ۱۹۹۹، سفر تثنیه. ۲۴/۱۶. (ده‌ئیت باوک بۆ منداڵ ناکوژیته‌وه‌ و مندالیش بۆ باوک ناکوژیته‌وه‌). ناگریت که‌سیکی تاوانیکی نه‌کردبیت سزا بدریت له‌ بری که‌سیکی تر؟ هه‌رکه‌س له‌ بارمه‌ته‌ی کرده‌وه‌ی خۆیدا. وه‌ک قورئان ده‌فرمویت: (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ) سوره‌ المدثر: ئایه‌تی ۳۸.

۲- وه‌ئوه‌ تاوانه‌ی ئادهم کردی هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ ئیمه‌وه‌ نیه‌ نه‌ ئیمه‌ کردومانه‌و نه‌له‌ زه‌مانی ئیمه‌دابوه‌و نه‌دیومانه‌، ئیتر بۆ ده‌بیت ئیمه‌ تاوانه‌که‌ی هه‌لبگرین، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌و تاوانه‌یان کرد دوا‌ی لێخۆشبوونه‌که‌ گوناھیان ئه‌مپێی یان نا؟ هه‌روه‌ها ئادهم تاوانه‌که‌ی کرد داوا‌ی لێخۆشبوونی کرد له‌خودا و خودایش لێخۆشبوو. وه‌ک ده‌فرمویت: (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَرَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلْ مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمْ وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ، فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ، فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) البقرة. ۳۵-۳۷. واته‌: گوتمان ئه‌ی ئادهم خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ت (حه‌وا) له‌ به‌هه‌شتدا نیشه‌ جێ به‌ن، وله‌ کوی حه‌ز ده‌که‌ن رزق و پۆزی به‌فره‌وانی بخۆن به‌لام ته‌نها نزیکێ ئه‌و دره‌خته‌ مه‌که‌ونه‌وه‌، ئه‌گه‌ر به‌خۆن له‌ سه‌ته‌مکاران ده‌بن، ئینجا شه‌یتان پێیه‌له‌خه‌له‌تاندن وله‌خه‌شته‌ی بردن، ئیتر له‌و نازو نعمه‌ته‌ی به‌هه‌شت ده‌ری په‌راندن، وه‌ ئیمه‌ش پیمان گوتن ده‌بێ له‌ به‌هه‌شت دابه‌زنه‌ خواره‌وه‌ هه‌ندیکیشتان بینه‌ دوژمنی هه‌ندیکتان وه‌زه‌ویش هه‌تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو بۆمردنتان نیشه‌تنگه‌و جیگای ژیان و سوود وه‌رگرتنتانه‌، ئادهم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ به‌ ئیلهام چه‌ند وشه‌و وته‌یه‌کی پێگه‌بشت وگوته‌یان (خودایه‌ سه‌ته‌ممان له‌ خۆمان کرد ئه‌گه‌ر لیمان خۆش نه‌بیت و به‌سۆز نه‌بیت له‌ گه‌لمان ئه‌وا له‌ خه‌ساره‌ت مه‌ندان ده‌بین) خودای گه‌وره‌ش تۆبه‌ی لێوه‌رگرتن چونکه‌ خودای گه‌وره‌ زۆر لێخۆشبوو میه‌ره‌بانه‌. کاکه‌ محمود: ۲۰۲۰، ص ۱۳.

۳- وه‌ئوه‌وانه‌ی باوه‌ریان وایه‌ ئه‌یانه‌وئیت له‌و راجیاییه‌ بیده‌نگ بن له‌ نیوان دادگه‌ری خودا و لیبورده‌ی خودادا، بویه که‌وتونه‌ته‌ ئه‌و هه‌له‌وه‌ که‌ زوڵمیان په‌و داوه‌ بۆ خودا که‌ (خودا زوڵمی له‌سه‌ر خۆی حه‌رام کردوه‌) له‌وه‌ی که‌ باوکیان ئادهم گوناھی کردوه‌ به‌لام کوره‌که‌ی باجه‌که‌ی ده‌دات به‌بێ رازیوونی خۆی، خودا خۆی له‌ هه‌موو په‌یامه‌ ئاسمانیه‌کاندا وه‌ له‌سه‌ر زاری پێغه‌مبه‌ره‌کانی هه‌میشه‌ لێخۆشبوونی زۆریه‌ هه‌تا تۆله‌ لیکردنه‌وه‌، بۆچی خۆی ئه‌و لێخۆشبوونه‌ ناکات به‌رامبه‌ر ئادهم که‌یه‌ک تاوانی کردوه‌ ده‌بیت خودا تۆله‌ی بۆ بکاته‌وه‌ به‌ ناردنی کوره‌که‌ی خۆی، ئه‌ی بۆ تۆله‌که‌ له‌ خۆی ناکاته‌وه‌؟ یاده‌کرا عیسا بپارایه‌ته‌وه‌ له‌ خودا و خوداش پارانه‌وه‌که‌ی وه‌رگیرتاوه‌ له‌ گوناوه‌که‌ خۆش ببوایه‌،

وهده کریت به شیوازیکی تر پاداشتی بدایه ته وه نهک به کوشتنی که سیک چونکه که سیک له پیناوه که سیک تر دا نا کوژریتته وه. حماية: ۲۰۰۹، ص ۲۶. یا تۆلهی هه ر تاوانیک به قهه تاوانه که یاوهک تاوانه که خۆیه تی.

ئه گه ر تۆله شی لی کربیتته وه ئه وه بوو، ده ری کرد له به هه شت بۆ سه ر زه وی، یا تۆله ی وه ها گونا هیک بۆ ئه بیت کوشتن بیت؟ خواد خۆی ده فه رمویت ئه گه ر تاوانیکتان کرد داوای لیخۆشبون بکه یه کسه ر له خودا خۆی له هه مو گونا هیک خۆش ده بیت که س مه که ن به نیوه ند گیری، وه ک ده فه رمویت: (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ته وبه وه بۆلای خودا چاره ی هه موو تاوانیکه گه ر که سیک تاوانیک کرد ویستی بگه ریتته وه بۆلای خودا به لأم راست بکات له گه ل خودادا، به مه رجیک نه گه ریتته وه سه ری وبه شیمان بیتته وه له وه ی که کردویه تی وده ست هه لگرت له تاوانه که خودا لی وه رده گرت، لیخۆش ده بیت. ئه وه بریاری خودایه پیویست به هیچی تر ناکات. هه روه ها یونس پیغه مبه ر کاتیک گه له که ی به جیهیشت خودای گه وه عتابی لی گرت، ئه ویش دانی به هه له که ی خۆیدا ناو داوای لیخۆشبونی کردو خوداش لیخۆش بوو، به وشیه وه ئاده م داوای لیخۆش بوونی کردو خوداش لیخۆش بوو، ئیتر ئه م هه موو شته هه لبه سراوانه ناره وایه که به ده م خودا و پیغه مبه رانی خودا وه هه لبه سراوه. که واته گرفته که کۆتای هاتوو په یوه ندی داوای رودا وه که وه نیه و خودا لییان خۆشبووه. ئیتر چ پیویست ده کات داوای چهند هه زار سال لیخۆشبونیک تر ده ریچیت له لای خودا وه، ئه مه گومان له بریاری وه پیمانی خودا دروست ده کات، به تایبه ت ئه وکه سه به قسه ی ئه وان کوری خودایش بیت.

۴- ئه و گونا هه ی ئاده م کردی بۆ کوشتن نیه ته نها گونا هیکه و شه یتان هه لی خه له تاندون و سزاکه یان وه رگرت که ده رکردنیا ن بوو له به هه شت، که سانیک سه ریچی فه رمانی خواده که ن و خه لک ده کوژن و کوفر به خواو ئاینیش ده که ن دوا جار په شیان ده بنه وه وه ده گه رینه وه، خودا لییان خۆش ده بیت ئه گه ریه ویت، یا هه ندیکیان خودا خستونیه تیه دوارۆژو لیپچینه وه یان له گه ل ده کات، نه ک له دنیا کوری خۆی بدات به کوشت وه ک ئه وان ده لێن. ئه مه ته نها له دا هینانی هاوبه ش په یدا که ره کانه و شتیکی ببینه مایه و له سه رده می هیچ پیغه مبه ریکدا شتی وانه بوه.

۵- له نیوان عیسا و ئاده مدا (سه لامی خودایان لیبت) ماوه یه کی زۆر هه یه خوا بۆ هیچی نه کردوه یان نه یزانیوه (په نا به خودا) چی بکات و ئه م تۆله یه بکاته وه، خودا مرو فی به جیهیشتوه سالنیک زۆر له خورافات و تاواندا، خۆ عیسا کۆتا پیغه مبه ر نه بوه تا کۆتا هه ژماری له گه ل بکات. محمد (درودی خوی له سه ریبت) کۆتا پیغه مبه ره. ئایا ئه و ماوه زۆره ی که ئاده م تاوانه که ی کردوه تا له خاچدانی عیسا مرو فایه تی له تاواندا ژیاوه؟ له کاتیکدا یه کیک له و که سانه تاوانی نه کردوه و مردویشه، ئایا سزا دراوه یاننا له و ماوه یه دا؟ ئایا ئه وه له گه ل دادگه ری خودادا ده گونجیت؟ هه تا ئه و پیغه مبه رانه ی له و ماوه یه دا هاتون ناگیان له و به سه رهاته نه بوه و شوپن که وتوه کانیشیانی لی ئاگدار نه کردوه ته وه که گونا هیک وایان له سه ره؟ تاوه ک و بزنان هه لوبستیان چیبت.

۶- ئینجیل ده لیت عیسا کوری خودایه (عیسا ده یوت من رۆله ی خودام) الکتاب المقدس: مه تا: ۱۹۹۱، ۷۲ ل. ۴۴/۲۷) یانی له په گه زی مرو ف نیه و خودایه، ده ی چۆن له بری مرو فیک وه ک ئاده م که هه له یه کی کردوه خودایه ک بکوژیت، به تایبه ت لای (کاسولیکه کان) عیسا هه م خودایه (اللاهوتیه) وه هه م مرو فه (الناسوتیه)، داوای ده لێن خودا ئازار نازانیت و ناچیزیت گه ر لاهوت نیه ناتوانیت بوتریت له خاچ دراوه، ئه بی بوتری هه ندیک له عیسا له خاچ دراوه. حماية: ۲۰۰۹، ص ۵۷. له ئینجیلی یوحنا: ۱: ۱۹۹۹/۳، ص ۲۰۸، هاتوه پیاو یک ناوی نیقودیمۆس بوو هاته لای عیسا پی ووت مامۆستا، ئیمه ده زانین تۆ مامۆستایه کی ولای خودا وه هاتویت.. که واته عیسا مامۆستا و رینیشانده ره، نه ک بۆ فیداکاری و سرینه وه ی گونا هه کان هاتبیت ئه وه شاهیدی ئینجیله، له گه ل وته کانی خۆیاندایه بریاره کانیا ن دژو پیچه وانه ی یه کترین.

وه گه ر کوری خودایه سۆزو به زه ی خودای له کویدایه، بۆ کوره که ی، که ئه و له سزادا بمینیتته وه وه هه لواسریت، له کاتیکدا له خاچدان لای ئه وان وابوه بۆ سوکایه تی بوه تا خه لک په ندی لی وه ربگرن، که سی هه لواسراو ده مایه وه چهند رۆژیک تا باننده کان بیخۆن، داوای ئه وه

لاشه که یان داده گرت و ده دره به نازه له درنده کان. دهی عیسا (سهلامی خودای لیبتیت) پیغه میه زیکه به ریز بو، نا بیت نه فرین بکریت، کوری خودا یا خودا چون ده بیت نه فرین بکریت، به پی کتاب المقدس هه رکهس له خاچ بدریت نه فرین لی کراوه له لای خودا، دهی چون کوری خودا نه فرینی لیده کریت، که تاوانه که نهی کردوه و نهی بویه هاتوه تا فرمانی خودا جیبه جی بکات، به قسهی خویان، که ده لیت: (واذا کان علی انسان خطیئة حقها الموت، فقتل وعلفته علی خشبة، فلا ثبت جثته علی الخشبة، بل تدفنه فی ذلك الیوم، لأن المعلق ملعون من الله، فلا تنجس أرضك التي يعطیک الرب الهك نصیبا) الكتاب المقدس: ۱۹۹۱، ۲۳/۲۱، ل ۲۰۴. وهیا شیوه یه ک بو خودا داده نین که عیسا خودا بیت، نهوش وهلامیکه بو یه هودییه کان، قورئانی پیروز ده فرمه ییت له باره ی خوداوه وینه ی خودا نیه ئیتر نه وینه یه له کوئیه پهیدا کرا: (لئیس گمیله شیء) سورتهی الشوری: نایه تی: ۱۱.

وه له ئینجیلی پیروز: ۱۹۹۹، یوحنا: ۱۶/۳. هاتوه: (خودا چه نده توره بوو له نادم ناواش به به زه ییه، بویه نهوش کوری خوی نارد بو نهوش له خاچ بدریت وله تاوانه که یان خوش بیت). بو نه بیت خودا کوری خوی بنیریت بو لیخوش بوون، ئایا چه نده ها ئامرازو جورئ تر نه بو تابه ویه وه خودا له خه لکه که خوشبیت، خو خودا دهیتوانی له تاوانه کان خوشبیت ئیتر نه نمایشه چیه؟ یا به پارانه وه و خیریک خودا لئیان خوش ده بوو ئیتر بو ده بیت خوین بریزیت که خراپترین شته و هه رگیز خودا نایه ویت، وه ئایا نهوش گونا هانه ی که دوای نهوش روداوه ده کریت له لایه ن نهوش کانیه وه جی لی دیت وکی تاوانه کانی هه لده گریته مهش له گه ل دادپه روهی خودادا ناگونجیت، که سی واهه یه هه زاران ده کوژیت و له ژانیدا به گوئی خودا ناکات، خودا نهوش نمونه یه ی ناده میشی بوگپراوه ته وه، نادم یه ک تاوانی کرد نهوش خواردی نهوش دره خته بوو. شلی: ۱۹۸۹، ص ۱۶۵.

۷- نه گه ر عیسا (سهلامی خودای لیبتیت) له خاچ دراوه، دهی چون هه ستایه وه بوو به خوداوه گه رایه وه بولای خوداوه له رۆژی دویدا له گه ل خودادا لپرسینه وه له خه لکه ده کهن، که ده بیت مرووف له ژیر خاکدا بمینیتته وه و برزیت گه ر مرووفه، که واته کوری خودانیه نه گه ر کوری خودایه، چون خودا له خاچ ده دریت به دهستی مرووف، هه ر هه موو نهوش و اتایانه چاوبه ستن و بیننه مان و نادرستن و داپوشینی گریمانه کانه و نهوش له گه ل کاری خودادا ناگونجیت. سعود: ۲۰۰۴، ص ۱۵. یا نه گه ر عیسا خودایه بوو له گونا هه که خوش نه بوو کوئای پی بهاتایه؟

۸- نه ندیسه و بیرو باوه ری له خاچدان له بری سرینه وهی تاوانه کان له مه سیحیه وه نه هاتوه به لکو له بو مه سیحیه کان هاورده کراوه له گه لانی تره وه، وه ک بته رسته کان و یه هودییه کان و رۆمانیه کان و هندیه کان، نهوش بیرو باوه ره پیش هاتی عیسا (سهلامی خودای لیبتیت) به سه ده ها سأل هه بوه و خراوته ناو ئاینی مه سیحیه کانیشه وه. الخطیب: ۲۰۰۹، ص ۳۱۸. نهوش هه موو سوکایه تی کردنه له لایه ن یه هودییه کانه وه به مه سیحیه کان بوو چیه؟ که واته نهوش هه مووی چیرۆکی هه لبه سراوه و هه یج به کایه کی نیه. عیسا (سهلامی خودای لیبتیت) له بیرو بو چونی مه سیحیه کاند مرؤفیک نیه که پهیدا بویت به رینگایه کی ناسای، به لکو به پیکهاته یه کی تر له دایک بوه، نهوش کوری خودایه هه ر له نه زه له وه، وه ک چون باوکی نه زه لیه وه ره بوه، له نیوان نهوش خودادا جیاوازیه ک نیه له کات وشوئیدا. شلی: ۱۹۹۸، ص ۱۰۳.

دووهم: له خاچدانی عیسا و هه وئی ده ستگیر کردنی و کی له جیاتی نهوش له خاچ درا؟

عیسا (سهلامی خودای لیبتیت) به رده وام به به لگه و موعجیزه کانی که به فرمانی خودا نهنجامی ده دان روونکردنه وهی ده دا بو خه لکی و بانگی ده کردن بولای خودای تاک و ته نها بویه شوین که وتوانی به رده وام زیاد ده بوون، دوژمنه کانیشی وه ک پیشه ی هه میشه ی زورداران که له گفتوگو کاند سهرکه وتو نابن پلانی کوشتن داده نین. یه هودییه کان که وتنه پیلان گیران بو عیسا لای سه رۆکی کاهنه کان، بلاویان کرده وه که عیسا باج نادات و ده یه ویت ده سه لات بگریته ده ست خوی بو جیگره وهی نه و ئاماده ده کات، بویه کوئونه وه یه کی به په له ی بوکرا و بریار درا که وا ده ستگیر بکریت و دوای ده بیت بکوژیت، نهوش هه واله گه یشته عیسا بوو نهوش مه به سته هه واییدا به هاوه له کانی که پلانیکه وه های له سه ره له لایه ن یه هودییه کانه وه یه کیکیش له هاوه له کانی خوی فریودراوه به م کاره هه لده ستیت. عرفات: ۲۰۰۴، ص ۷.

لپره دوو سه رنج جی پرسیاره:

۱- ئایا لەبەر پاشا لە خاچ دەدریت کە باجی پینادات، وەک لە ئینجیلدا هاتووە: (هل تدفع الجزية لقيصر أم لا) (ئینجیلی مەتا: ۲۲ / ۱۷)

۲- یاخود لەبەر فەرمانی خودای بۆ سربینەوهی تاوانی ئادەم (سەلامی خودای ئیبت) کە لە بە هەشتدا کردووەتی، خودا کوری خۆی دەنیریت بۆ ئەوهی بێتە هۆی لیخۆشبون؟. لەبەر هەركامیکیان بێت کێ هەستا بە ئەنجامدانی کارە کە؟

جولە کە کان دەلێن ئیمە عیسامان کوشتووە، خودا بەدرۆیان دەخاتەوه وەک دەفەرمویت: (وَإِذْ كَفَّمْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ) المائدة: ۱۱۰. واتە ئیمە ئەتپارێزین و دەستی خراپەیی بەنی ئیسرائیلیه کانت لێ دور دەخەینەوه. وە بە مەسیحیە کانیشت دەلێت: (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ..) (نە کوشتووانە و نە لەخاچیانداوە بە ئکو ئەوهی لەخاچدرا کە سێکی تر بوو خودا شیوهی عیسی خستە سەر ئەو کەسە.

لە ئینجیلی مەرقسویدا هاتووە: (یەهوزای ئەسخەرۆتی کە یەکیک بوو لە دوانزە قوتابیه کە روشتن بۆلای سەرۆکی کاهنەکان هەتا عیسا بدات بە دەستەوه، کاتیک گوتیان لەمەبوو زۆر پینخۆشحال بوون و بەلێنی ئەوهیان پیندا پارەیی بدەنی، بەم شیوه ئەو دەگەرا بۆ هەلیک تا عیسا بدات بە دەستەوه). وەک لە ئینجیلی پیرۆزدا هاتووە: مەر قوص: (۱۴ / ۱۰ ل ۱۱۴).

هەر وهه لە ئینجیلی پیرۆزدا هاتووە: لوقا (۲۲ / ۶ ، ل ۱۹۱). بەم شیوهیه: (ئەوانیش ئەمهیان زۆر بەدڵ بوو بریاریشیاندا هەندیک پارەیی بدەنی ئەویش بەمە پاری بوو چاوهڕێی هەلێکی دەکرد تا عیسا بداتە دەستیان، بێ ئەوهی خەلک پێی بزانی).

لە ئینجیلی بەرنابادا هاتووە (عیسی لەمال دەرچوو بۆ باخیک بەمەبەستی نوێزو خواپەرستی، یەهوزا بێزانی وزانی بۆ کوی دەجیت، روشت بۆلای سەرۆکی کاهنەکان، وتی ئەوهی پەیمانتان پینداوم ئەمدەنی ئەمشەو عیساتان بۆ بگرم، وەلامیان دایەوه چەندت دەوتیت، وتی سی پارچە ئالتون، یە کسەر پارەکیان پیندا، وەناردیان بەشوین سوپایە کەدا بە کەرەسەیی جەنگیەوه بۆ ئەوهی ئامادەبن بۆ پارێزگاری چونکە لە خەلک و جەماوەر دەرسان لێیان هەستن، کاتیک سوپاکە لەگەڵ یەهوزا چونە جینگاکەوه، عیسا پێی زانین یە کسەر گەرایەوه بۆ مالهوه، کاتیک خودا زانی ترستیک لەسەر بەندە کەیی هەیه، فەرمانی کرد بە فریشتەکان کە عیسا بەینن و پرزگاری بکەن، بۆیه هەلیان گرتوو بردیان بۆ ئاسمانی سێیم. یەهوزا بەپەله خۆی کرد بەو ژورەدا کە عیسا تیایدا دەمایهوه، هەموو قوتابیه کانی نوستبون لەوێ، زۆر سەری سورما وشتی سەر سورپهینەری دی، ووتی کوا مامۆستا کەتان، وتیان ئەی تۆ نیت مامۆستا کەمان، ئیمەت لەبیر چووتەوه، ئەمهیی وتوو سەریازەکان هاتنە ژورەوهو یەهوزایان گرت، چونکە شیوهی عیسی چوبووە سەر، قوتابیهکان دەلێن کە ئەمه مان بێنی هەموو ریمان کرد، بەم جۆرە عیسا پرزگاری بوو لەگەڵ یانزە قوتابیه کەیی).

هەر وهه لە ئینجیلی یوحەنادا هاتووە: (ئەو یەهوزایە ناپاکی لەگەڵ کرد، ئەو شوپینەیی دەزانی، چونکە عیسا زۆر جار تیایدا کۆ دەبووهوه، ئنجا یەهوزا بەرهو ئەوێ چوو، تپپیکی لە سەریازو پاسەوانی پەرستگای لەگەڵ خۆی برد، چراو مەشخەل و چەکیان هەلگرتبوو، عیسا دەیزانی چی بەسەردی، کە روشتنە لای عیسا و پرسیاریان لێکرد، تۆ عیسی ناسری ئەویش پێی ووتن: (من ئەوم) ئەو یەهوزایە کە ناپاکی لەگەڵ کرد لەگەڵیان وەستا بوو، کاتی پێی وتن من ئەوم گەرانه داواوو کە وتن بە زویدا. ئینجیلی پیرۆز: یوحنا، ۱۹۹۹ ، (۱۸ / ۷-۱). هەمویان کە وتن بە زویدا، کەواتە نەیان توانی هیچ زیانیک بە عیسا بگەیهنن. لە کتاب المقدس: ۱۹۹۱ ، ۲۹/۲۳ یوحنا هاتووە: لەسەر یەهوذا کە پارەیی وەرگرتووە بۆ کوشتنە کە، لەگەڵ ئەوهدا یەهوذا خۆی ئەمین صندوقی عیسا بوو (اذ كان الصندوق مع اليهودا) هەموو داراییه کە لە ژێر دەستی ئەودا بوو، چۆن بۆ پارەیه کێ کەم رۆزی هەتا هەتای خۆی دەبریت، کە لەدوایدا دەلێت پارە کەشی داوونەتەوه؟. لە ئینجیلی برنابادا شتیکی تر دەلێت کە یەک ناگرنەوه لەگەڵ ئینجیلە کانی تردا. وەک بەرنابا لە ئینجیلە کەیدا دەلێت: عیسا لە خاچ نە دراوه بەر زکراو تەوه بۆ ئاسمان وەوینەیی ئەوی خستە سەر ناپاکە کە: (لأن الله سيصعدوني من الأرض، وسيغير منظر الخائن حتى يظنه كل احد إياي) ئینجیلی بەرنابا: ۱۵/۱۱۲ ، ص ۱۲۵.

لە ئینجیلی لوقادا وینەیه کێ ترپیشان دەدات دەلێت: پاش ئەم روداوه خودا عیسی پاراستووە لە دەستی یەهودیهکان کاتیک ویستووانە زبانی پینگەیهنن وەک دەلێت: (لە ئیسرائیل لە سەردەمی ئەلیه شع پینغەمبەر زۆر کەس توشی نەخۆشی گولی هاتبوون، هیچیانی چاک نە کردووه، تەنها نوعمانی سوری نەبیت، هەموو ئەوانەیی لە کەنیشته کە بوون، کە ئەمهیان بیست هەلسا، دەریان کردە دەرەوهی شارە کە، بردیانە

قەراخ ئەو چیاپەیی شارەکیانی لەسەر دروست کردبوون تاکو لەوتیوه فری بدەنە خوارەوه، بەلام ئەو دەرباز بوو لەناوایندا و لەوی رۆیشت (واتە عیسا). ئینجیلی پیرۆز: ۱۹۹۹، لوقا: ۴ (۲۸ - ۲۹ - ۳۰) ل ۱۳۵.

لە کتاب المقدس: ئینجیلی یوحنا دا هاتو: ئەوسا بەردیان هەنگرت تا بەردبارانی بکەن، بەلام عیسا (سەلامی خودای لیبیت) خۆی شاردهوهو لەبەرستگاکە چو دەرهوه. کتیبی ئینجیلی پیرۆز: یوحنا (۱۹۹۹) ۸: ۵۹ ل: ۲۲۹.

هەر وهه له ئینجیلی یوحنا دا هاتو: (جاریکی تر ویستیان بیگرن، بەلام خۆی دەرباز کرد لە دەستیان). ئینجیلی پیرۆز، ۱۹۹۹، ۱۰: ۳۹. ص ۲۳۴.

ئین کەسیر دەتیت: کەسێک لە ههواوە لانی خۆی بە ناوی (سرجس) لە خاچدراو وێنە ی عیسا چو سەر، یاخود دەلێن ناوی (یودس بن کریایوتا) بو. ئین کەسیر: ۲۰۰۲، ص ۴۷۲.

هەر وهه له ئینجیلدا هاتو: پاش ئەوهی عیسا (سەلامی خودای لیبیت) ئامۆژگاری شوپن کەوتوانی دەکرد، لەبەرچاویان بەرز بووهو بو ئاسمان، ئنجا هەوریک شاردهوهو لەبەرچاویان. ئینجیلی پیرۆز: أعمال الرسل: ۱/۹. ۲۶۴.

وهک لەسەرچاوه کانی کتیبی پیرۆزهوه درده کەوتیت جوله کەکان خۆیان کوشتیوانه (بەقسە ی خۆیان)، پاشان مەسیحیە کانی رۆمان و یۆنان کە روداوه کەیان نەبینیوه، دەتیت رۆمانەکان وتیان با هە ئاسریت بەخاچە کەدا. الشرفاوی: ۲۰۰۶، ص ۸۹. ئایا جوله کەکانی بەنی ئیسرائیل بوون نەفرینیان کرد بەبەرد، یان رۆمەکان بوون هەلێان واسی ئەمانە هەموو جیگای سەرنج و پرسیاره؟

ئە م هەموو راجیاوازیه له کتیبی پیرۆزدا و رای زانیان و شاهدهکان، کە یە کدەنگ نین لەسەر دەستگیر کردنی عیسا و کوشتی وکی کوشتی وله خاچدانی و هەمووی جیگای گومانە، بۆیه خودای گەوره راستیه کە ئاشکرا دەکات له قورئانی پیرۆزدا کە دەفەر مویت: (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ) هەر وهه هەمویان رای جیاوازیان هەیه و گومانیان هەیه دنیانین له کوشتنه کە ی و هیچ زانیاریه کیان لەسەری نیهوتەنەها شوپن گومان کەوتون، بۆیه خودا بەیه هودی و مەسیحی و هەموو ئەوخە لکەش کە لەوی بوون پیمان دەفەر مویت: (وَإِنَّ الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَبِئْسَ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتَّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا).

کەواتە ئایا دەکریت ئاینیک کە ئاینی زۆریک له خەلکی سەر زهوی بیت و پیروباوهریان لەسەر گومان هەلچن. بەتایبەت روداویکی وهک له خاچ دان کە دروشمیکی سەرەکی ئاینه کەیانە؟؟

محمدرشیدرضا لەرافە ی ئایه تی: (وَإِنَّ الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَبِئْسَ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتَّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا). النساء ۱۵۷. دەتیت ئەوانه ی رای جیاوازیان هەیه لەسەر عیسا (سەلامی خودای لیبیت) له خاوهن کتابەکان له گوماندان له راستی کاره کە واتە له پاراو دەلەپاوکیدا دەژین، هیچ زانیاریه کیان نیه کە باوه پێکراو بیت، تەنها شوپن گومان کەوتون. هەر وهه لهرافە ی ئایه تی (وما قتله یقینا) ئەوان خۆشیان باوه پناکەن کە عیسا یان کوشتیبت بە کوشتنیکی راسته قینه ی، لەبەر ئەوهی نەیان دەناسی، ئەوهی زیاتر جیگای گومانە سەربازەکان به هیچ جۆریک عیسا یان نەدیوهو نەیان ناسیوه. رضا: ۱۹۹۰، ص ۹. نەله گێرانه وهکان و نه له دهقه کاندایا ئامازه بهوه ناکریت کە کوشتیویه تی هەمو له گوماندا دەژین و یه قینیان نیه.

سێیه م: هەندیک رای جیاواز له ئینجیله کاندایا له سەر له خاچ دانی عیسا (سەلامی خودای لیبیت) :

هەندیک رەخنه و رای جیاواز دەخهینه روو کە گومان له سەر له خاچ دانە کەدا دروست دەکات:

(جیاوازیه کی زۆر هەیه له نێوان هەر چوار ئینجیله کەدا دەرباره ی له خاچ دانە کە، کە ناتوانری کۆ دەنگی له نێوانیاندا دروست بکریت).. أبو الخیر، ۲۰۱۱، ص ۵۶۶. بۆیه هەمو ئە و شتانه ی له سەر له خاچدانی عیسا دە وتیت پشت راست بکریته وه، هەندیک له وجیاوازیانه:

۱- نوسەری ئینجیله کانی دەلێن: (عیسا له خاچ دراوه له هەر چوار ئینجیله کەدا جیگە ی سەرنج و رەخنە لێگرتنە، لەبەر ئەوهی دوو کەس

لهو چوار نوسه ره که ئینجیلیان نوسیوه ته وه عیسایان نه دیوه و ناماده ی روداوه که نه بوون، وه له قوتابیه کانی نه ویش نه بوون، که مرقص ولوقایه، له هه ر دادگایه ک شاهد به چاوی خوی روداوه که نه بینیت شایه تی لی وه رناگیریت). عبدالحفیظ، ۲۰۱۱، ص ۵۶۴. له کتیبی پیروژ: ئینجیلی مرقوص: ۱۹۹۱، ۱۴ / ۵۰ هاتوه ده ئیت: (فترکه الجمیع و هربوا). واته کاتی له خاچدانه که که سی لی نه ماو هه موو هه له اتن، ئیتر کی ئەم شتانه ی گپراوه ته وه که هه مویان رایان کردبیت ؟.

۲- ههروه ها یه کیکی که له ره خنه کان نه وه یه ده ئیت مه سیح له کاتی له خاچ دانه که دا ده یوت: (یا آبتا اغفر لهم، لأنهم لا یعلمون ماذا یفعلون) ئینجیلی لوقا (۱۹۹۱): ۳۳/۲۳. واته ئه ی باوکه لیان خو شبه نه وان نازانن چی ده که ن. ئەمه له دوو ئینجیلی تر دا نه هاتوه.. هه ر چوار ئینجیله که به شیوازیکی جیاواز پارانه وه که ی عیسا ده گپرنه وه، ئەمه ش جیی گومانه له سه ر له خاچدانه که. که عیسا (سه لامی خودای لیبتیت) له شه وی له خاچدانه که دا نوژی زوری کردوو زور له خودا پارایه وه که بزگاری بکات له دوژمنه کانی وزویش ده ترسا، به لام هه ر له خاچ در، ئایا ده چیتته ژیری کیوه پیغه مبه ریک پارانه وه ی وه رنه گیریت و خودا به هانایه وه نه یه ت، یا شتیکی که داوا بکات به پیچه وانه ی ویستی خودا، وه ک ده ی وت (إلهی إلهی لماذا ترکتنی) ئینجیلی مه تا، ۱۹۹۹: ۲۷ / ۴۶، ل ۷۲. واته خودایه خودایه بو به جیت هیشتم، وه ک گله ی له خودا بکات. یا که ده زانیت فرمانی خودایه چون لی راده کات.

ههروه ها له ئینجیلی پیروژ، لوقا: ۱۹۹۱، ۲۳ / ۴۶، ل ۱۹۸. هاتوه: (عیسا به ده نگیکی به رز هاواری کرد ئه ی باوکه له سه ر دهستی تو دا گیانی خوم سپارد، ئەمه ی وتوو گیانی سپارد). واته مردو له خاچ دراوه. له ئینجیلی یوحنا دا هاتوه: (۱۹۹۹): ۱۹، ۲۸ - ۳۰. (دوای نه وه ی عیسا بیی هه موو شتی ته واو بوو وتی تینومه له وی قاپی پر له سرکه هه بوو ئیسفه نجیکیان کرد به سرکه که داوو به قامیشیک به رزیان کرده وه بو ده می کاتی عیسا ده می له سرکه که دا ووتی (ته واو بوو) ئینجا سه ری دانه واندوو گیانی سپارد). ئەمه دوو ئینجیله پیچه وانه ی یه کن له گپراوه که یاندا. ۳- له ئینجیلی پیروژ: ۱۹۹۹، مه تا، ۲۶ / ۲۳ ل ۶۵. وله ئینجیلی لوقا: ۲۲ / ۱۹۹۹، ۲۱) باسی نه و که سه ناکات که عیسا ی دا به ده سه ته وه، به لام له ئینجیلی مرقوص ناوی نه و که سه ده هینیت که عیسا ی دا ی به ده سه ته وه که یه هوزای ئیسخریتیه (ئینیلی پیروژ: ۱۹۹۹، ۱۹ / ۳ ل ۸۱) (ئیسخریت ناوی گوندیکه له فه له ستین) که یه کیک بوه له قوتابیانی عیسا، ئەمه به لنگه ی ناراستی روداوه که یه و پیچه وانه ی یه کترن. الخولی، ۱۹۹۰، ل ۶۱.

۴- له جیاوازیه کی تر دا (عیسا سه رزه نشتی یه هوزا ده کات که داویه تی به ده سه ته وه و شوینه که ی پیشان داون)، ته نها ئەم لۆمه یه له ئینجیلی لوقا دا هاتوه: (۲۲ / ۴۸) (له و کاته ی که عیسا ده داو چنه د پیاویک به ره و روی هاتن، یه هوزا که یه کیک بوو له قوتابیه کانی پیشان که وتبوو، له عیسا هاته پیشه وه تا کو ماچی بکات، عیسا پیی ووت: (ئه ی یه هوزا به ماچ رۆله ی خه لک ده ده ی به ده سه ته وه) له ئینجیله کانی تر دا ئەمه نه هاتوه ئەمه ش گومان ده خاته سه ر له خاچدانه که .

۵- سه ره نجامی یه هوزا چی لیها ت: له ئنجیلی مه تا: (۲۷ / ۵) باسی ده کات ده ئیت: (کاتیک یه هوزا نه وه ی که دا بووی به ده سه ته وه، بیی که حوکم به سه ریدا در، (واته عیسا) په شیمان بوه وه، سی پارچه زیوه که ی بو سه ورۆک کاهین و پیران گه رانده وه، ووتی هه له م کرد کاتی بی تاوانیکم به ده سه ته وه دا، ئینجا یه هوزا پارچه زیوه کانی تور داو رۆی دوای نه وه چوو خوی هه لواسی و خوی خنکاند)، له ئینجیلی لوقا ده ئیت خوی خنکانده به لام باسی هۆکاره که ی ناکات بو خوی خنکاند له کاتیکدا سه ره نجامی یه هوزا زور گرنگه چونکه بکه ری سه ره کی کاره که یه، (وتی هه له م کرد که بی تاوانیکم دا به ده سه ته وه) ئینجیلی پیروژ: مه تا ۲۶ / ۴). الخولی: ۱۹۹۰، ص ۶۱.

له ته فسیری ئین که سیردا هاتوه نه و که سه ی شوینی عیسا ی نیشان دان که وینه که ی که وتوته سه ر هاوه له که ئیتر نه و که سه په شیمان بویه وه داوای نه شیمانی له خودا کرد، پاشان خوی خنکاند، واته یه هوذا. ابن کثیر: ۱۹۹۹، ل ۱۵.

۶- ئینجیله کان جیاوازی له سه ر شاهیده کان و ژماره یان و ناوه کانیان. هه ریه که وه به چنه د جوړو شیوازی دیگپرنه وه، بویه گومانی زیاتر له سه ر روداوه که دروست ده کات.. الخولی، ۱۹۹۰، ص ۶۱.

7- له سهر بری پاره که جیاوازی ههیه که وهگرپاوه بۆ به دهسته وه دانی عیسا، له ئینجیلی مهتا: (1999) 14/26 ل. 64) هاتوه (یه کینک له دوانزه قوتابیه که ی عیسا که ناوی یه هوزای ئه سخه ریوتی بوو رۆشت بۆ لای سه رۆکی کاهینه کان، ووتی چه ندیم پینده دن تا عیسا بدهم به ستانه وه، ئه وانیش سی درای زیویان بۆ دانا، ئیتر له وکاته وه یه هوزا ده گه را بۆ هه لئیک که وا عیسا بدا به دهسته وه). له چه ند شوینی تردا بری پاره که و چۆنیه تی به دهسته دانه وه که وجیاوازه، که له ئینجیله کانی تردا باسی ده کات هه ریبه ک به جۆریک باسی ده کات، وه ک له پینشه وه باسما ن کرد.

8- له ئینجیلی پیروژدا هاتوه: مهتا: 1999، 27:35، ل 71) (له وکاته ی سه ربازه کان عیسا یان بۆ له خاچدان ده برد پیاویکی قهیره وانیا ن بینی ناوی شه معون بوو نا چاریان کرد خاچه که ی عیسا هه نگرئ، کاتیک گه یشته ئه وشوئینه ی پیی دهوتریت شوینی کاسه سه ر، شه رابی تیکه لۆ به تالویان دابه عیسا (سه لای خودای لیبیت) تا بیخواته وه که تامی کرد نه یویست بیخواته وه، ئنجا کاتیک له خاچاندا، کراسه که یان له نیو خۆیاندا دابه شکرد.. له گه ئیدا دوو دزیش له خاچ دران).. ئه مه ش له گه ل گێرانه وه کانی که دا جیاوازن زۆر جیاوازیان هه یه.

9- بۆ کاتی له خاچدانه که رای جیاوازیان هه یه: 1- له کاتژمێری دوانزه ی نیوه رۆوه تا کاتژمێری سیی پاش نیوه رۆ تاریکای به سه ر هه موو زه ویدا هات، له ده وری کاتژمێر سیدا عیسا (سه لای خودای لیبیت) به ده نگیکی به رز هاواری کرد (ئیلوی ئیلوی لما شه به قته نی) واته خودای من خودای من بۆ وازت ل هیتام.. ئنجا عیسا جاریکی تر هاواری کردوو رۆحی سپارد).. ئینجیلی پیروژ: مهتا (1999) 27/ 51 ل 72. 2- (کاتی ئیواره داها ت پیاویکی ده و له مه ند ناوی یوسف بوو، یه کیک بوو له قوتابیه کانی عیسا، چه لای پیلاتۆس داوای ته رمه که ی عیسا ی کرد ئیتر پیلاتۆس فه رمانیدا دا ته رمه که ی پینده نه وه. یوسف ته رمه که ی هیتا و له گۆریکی تازه داناشتی)، ئینجیلی مهتا: 27/ 70 ل. 72. 3- له ئینجیلی مه رقص 25/15 ده لیت کاتژمێر سیی رۆژی هه یی بوو. - 4 له ئینجیلی یۆحه نا (1999) 19/ 14 - 18 : کاتژمێر شه شی رۆژی هه یی بووه. 5- وه له ئینجیلی مرقص: 1999، 29/15، ل 118، ده د لیت: ئه و کاته ی که له خاچاندا کاتژمێر نۆی به یانی بوو. وه ده لیت: له کاتی رودا وه که دا که س له و ی نه ما و هه لته ان (مه رقص: 15/14). که وا بۆ کێ راستی رودا وه که ی گێرانه وه؟ هه ریبه که و کاتیک ده لیت. 6- له کتایی پیروزیاندا هاتوه که عیسا (سه لای خودای لیبیت) ده لیت: هه موتان گومانان هه یه له و شه وه دا: (کلکم تشکون فی هذه الليلة) ئینجیلی مه رقص: (1991) 14/27). هه ندیکیش ده لیت له خاچدانه که له رۆژدا بوه.

که واته هه مویان گومانیا ن هه یه له و شه وه دا که رودا وه که ی تیدا رودا وه. که واته ئه وان نه یان دیوه وه هه ریبه که یان به جۆریک باسی ده که ن. وه به ورد بونه وه له ناوه رۆکی کتایی پیروژ زۆر جیاوازی به دی ده کریت که هه ریبه که یان به جۆریک باسی ده کات ئه مه ش پینچه وانیه ژیری به. هه ر چوار ئینجیله که به جۆریک باس له خاچدانه که ده کات، ئه گه ر بنه مایه کێ راستی هه بوا یه به یه ک جۆر باس ده کرا، وه ئه گه ر ئه م ئینجیله لای خودا وه بوا یه ئه و به یه ک جۆر باس ده کرا، یا مه سیح خۆی بۆی ده گێرانه وه ئه گه ر پینش رودا وه که یا دوا ی رودا وه که قسه ی بکر دایه، که واته ئه وان له و ی نه بوون و ته نه ا بیستویانه. الخطیب: 2009، ص 318

وه سه رچا وه یه کێ سه ره کێ نیه که له خودا وه ببت هه ر یه که یان له گۆشه نیگایه که وه سه یریان کردوه و باسیان کردوه، له کاتیکدا رودا وه که یه ک رودا وه له یه ک کات و شویندا بوه.

10- ئه گه ر فه رمانی له خاچ دان لای خودا وه هاتوه ده بوو عیسا ته سلیم به فه رمانه که ببوا یه دژایه تی سه ربازه کانی نه کردایه به لکو هاوکاریان بوا یه بۆ ئه وه ی له خاچیا ن بدا یه، دژایه تی ئه وان دژایه تی خودایه، چۆن ده ببت له مردن رابکات و شه ر بکات له گه ئیاندا: وه ک له ئینجیلی پیروژدا هاتوه: 1999، لوقا: 35/22. ده لیت: (به قوتابیه کانی وت ئه وه ی جزدانی پاره ی هه یه بابیه ینیت له گه ل خۆی، هه روه ها ئه وه ی توره که ی هه یه بابیه ینیت له گه ل خۆی، ئه وه ش شمشیری نیه با جله کانی بفرۆشیت و به پاره که ی شمشیریکی پینکریت). که واته خۆیا ن ته سلیم به فرمانی خودا ناکه ن و شه ر ده که ن وه ک کردیا ن و گوئی یه کێک له کاهنه گه وره کانیان بریندار کرد. که واته رازی نین به کوشتن وله خاچدان، ئه مه پینچه وانیه فرمانی خودایه. له شوینیکی تر له ئینجیلی لوقا: 22/ 21، 1999، ل 192. ده لیت: (عیسا ده یوت ئه وه ی ئه مدا به ده سه ته وه ئیستا له سه ر ئه م خوانه له گه لمدایه، قور به سه ر ئه و که سه ی ده یدا به ده سه ته وه..) واته داها توه یه کێ نادیا رو ناخۆش چا وه پێی

عیسا دهکات که پنیان ناخۆشه، که دهبو بۆ جیبه جیکردنی فرمانی خودا زۆر خۆشحال بوایه و به روی خۆشه وه به ده میه وه برۆش تابه. گهر ورد بینه وه له ئینجیله کان ده بینین دوو بۆ چون دیاره، له لایه ک ده ئیت رژگاری بوو ده ستیان پیتی نه گه یوه، له لایه تر ده ئیت له خاچدراوه.

۱۱- بۆ شوپنی هه ستانه وه ی عیسا دوا ی له خاچدانه که چهند رایه کیان هه یه: باوه ریان وایه له دوا ی له خاچدانه که مه سیح دوا ی سی رۆژ هه ستاوه ته وه، دواتر ده ئیت دوا ی شه ش رۆژ هه ستاوه ته وه، به لام له چۆنیه تیه که یدا ها ورانین، ئینجیلی مه تا ده ئی له شاری جه لیلی فه له ستین سه ری هه لدا وه، ئینجیلی لۆقا ده ئیت له شاری ئورشه لیم سه ری هه لدا وه (ئورشه لیم: اور واته شار: شالم ناوی خودا، شالن خودا ی ناشتی، لیره وه به بیت المقدس و تراوه شاری ناشتی، ئەو ناوه نراوه له بیت المقدس له فه له ستین. عرموش: احمد راتب: ۲۰۰۷) ۱۱۸ل.

ئینجیلی مه تا ده ئیت: ۱۲/۴۰. (عیسا له خاچدراو به یانی رۆژی هه یینی دوا ی شه ش کاتژمیر مرد)، واته کاتی عه سر نیژا به خاک، پیش خۆر ئاوا بون ئەو شه وه له قه بره که یدا مایه وه تا به یانی شه ممه له گه ل شه وی یه ک شه ممه له به یانی یه ک شه مه دا ته ماشایان کرد نه ما وه له قه بره که دا، واته دوو شه وو رۆژیک له قه بردا بوه،

له ئینجیلی مه تا دا هاتوه عیسا پیتی وتن دوا ی ئەوه ی که له خاچ ده دریت هه لده ستیته وه له شاری جه لیله وه (له فه له ستین) بۆ ئەوه ی ئەوان بێن بۆ بینینی. (ولکن بعد قیامی أسبقکم الی الجلیل) ئینجیلی پیروز: ۱۹۹۹، مه تا، ۳۲/۲۶، هه ر له هه مان ئینجیلدا ده ئیت: عیسا به قوتابیه کانی وت بێن بۆ جه لیل له وی ده مبین، ئینجیلی پیروز: مه تا، ۱۹۹۹، ۱۰/۲۸، به لام له ئینجیلی لوقادا هاتوه که له شاری ئورشه لیم سه ری هه لدا وه ئینجیلی پیروز لوقا ۱۹۹۹: ۳۶/۲۴ لۆقا. قوتابیه کانی نه چون بۆ جه لیل: ئینجیلی یۆحه نا: ۱۸/۲۰. ئەمانه هه موو ته ی جیاوازن له ئینجیله کاند.

وه ئینجیلی برنابادا ده ئیت عیسا له خاچ نه دراوه و به رز کراوه ته وه بۆ ئاسمان، وه ئەوه ی له خاچ دراوه یه هوزا بوه که شوپنی عیسا ی نیشانی یه هودیه کاند. به پێچه وانیه ی هه مو ئینجیله کانه وه یه. سعاده: ۱، ۲۱۷/۲۰۱، ص ۲۲۸.

۱۲- عیسا که له خاچدرا و له دنیا ده رچو کۆتای هات، له شوپنیکی که دا باس له وه ده کات دوا ی مردنه که ی جارێکی تر قسه ی کردوه له گه ل قوتابیه کانی وتویه تی: (بعد أن ظهر المسيح لتلاميذه بشحمه ولحمه وعظمه ناجيا من الصلب والقتل بل زيادة في تأكيد النجاة طلب طعاما وأكل معهم فلما اتكأ معهما أخذ خبزا وبارك وكسر وناولهما) الكتاب المقدس: ۱۹۹۱، لوقا ۲۴/ ۸، دوا ی مردن و له خاچ دانه که ی له گه لیان نانی خواردوه وتویه ئەو نانه ئیسقانی منه، ئەوه پێچه وانیه ی قسه کانی تره، چۆن گه رایه وه که ی گه رایه وه بو ده گه رتیه وه، دوا ی ئەنجامدنی کاره که ی؟. یاده ئیت خۆی راده ست کردن بۆ ئەوه ی گالته ی پێبکه ن وه لیبده ن وله خاچی بده ن وله رۆژی سێیه مدا هه له ستیه وه، الكتاب المقدس: ۱۹۹۱، مه تا: ۱۷: ۱۲. ئەم کارانه له گه ل کاری پر حیکمه تی خودادا یه ک ناگرنه وه و ژیری وه ریناگریت، له گه ل ئەوه شدا پێغه مبه ریکی بۆ بکریت به قورابانی و گالته ی پێبکریت.

۱۳- له کاتی له خاچدانه که دا عیسا (سه لامی خودا ی لیبیت) هاواری کرد چهند وته یه کی وتوه، هه ر ئینجیله وه به شینویه یه ک ده یگێر نه وه. ئینجیلی مه تا: ۲۷، ۴۵/۱۹۹۹، ۷۲، ده ئیت: عیسا به ده نگیکی به رز هاواری کرد (ئیلوی ئیلوی له ما شبقتی).

له ئینجیلی لۆقا ده ئیت: (عیسا هاواری کرد ئە ی باوک رۆچی خۆم به تۆ ده سپیرم، ئەمه ی وتو رۆچی سپارد). ئینجیلی لوقا ۱۹۹۹، ۲۳/ ۴۴، ۱۹۸ل.

له ئینجیلی یوحنا ده ئیت عیسا به قوتابیه کانی وت ئیستا ئیوه هه موتان ده رۆن من هه ر خۆم ده مینمه وه به لام من هه ر خۆم نیم باوکم له گه ل دایه، (وانا لست وحدی لأن الآب معی) وه ئەوان ناتوانن زیانم پێ بگه یه نن. الكتاب المقدس: ۱۹۹۱، ۱۶، ۳۱، ۱۸۲ل.

به م جوړه جیاوازیه کی زۆر هه یه له ئینجیله کاند له سه ر له خاچ دانی عیسا که گومان له خاچ دانه که دروست ده کات ویه ک ده نگ نین له سه ری، که خۆیان له ئینجیله کاند رودا وه که ده گێر نه وه، ئەم گومان و جیاوازیه له گه ل ئاینی راست و دروستی خودا یه ک ناگرته وه. ئینجیلی برنابا جیاوازه له گه ل ئینجیله کانی که دا له وانی که دا: ناییت عیسا کوری خودایه و ناییت خودایه، هه روه ها جیاوازیه کی که ده ئیت

ئەو كورەى كە ئىبراهىم وىستى بىكاتە قوربانى ئىسماعىل بوو نەك ئىسحاق وەك ئەوھى كە لە تەوراندا ھاتوھ كە قوربانىھە كە ئىسحاقە كە ئەمەش پىچەوانەى قورئانە، ھەرۆھە دەئىت ئەو كەسەى كە مژدەى ھاتنى پىندراوھ محمدە (درودى خوداى لەسەر بىت)، وە دەئىت كەوا عىسا لە خاچ نەدراوھ بەلكو كەسىكى تر لە شوپنى ئەو لەخاچ درا و شىوھى ئەوى كەوتە سەر، لەزۆر شتى تردا وەك زانايان دەئىن جىاوازە لە گەل ئىنجىلەكانى تر.. الشریف: ۱۹۸۰، ص ۱۸۷.

رۆژ ھەلات ناس مونجمرى وات: دەئىت ئەوھى لە قورئاندا ھاتوھ راست ودروستە، ئەوھى دەئىت عىسا لە خاچ نەدراوھ دروستە نەك ئەوھى مەسىحیەكان دەئىن، ھىچ شایەتەى كى مژووى نىھ لەسەرى كە جىي باوھر بىت كە عىسا لە خاچ درا بىت، ئەو گىرانەوھى لە ئىنجىلدا ھاتوھ لە خاچ دانە كە پىچەوانەى يە كترن، تا ئەوھى مرقوف سەرى سوردەمىنىت لەو ھەموو جىاوازیھە لە ئىنجىلدا ھەىھە كە بنەماى ئاینە كەیانە، ئە گەربنەماى دروستى ھەبىت ئەوا وەك يەك دەبون یا لە يەك نزیك دەبون، تەنھا لە ئىنجىلدا سى و چوار جىاوازی ھەىھە. الشریف: ۱۹۸۰، ص ۱۸۷.

ھەمو ئەم را جىاوازیانەو پىچەوانەى يە كترە ئەوھەمان پى دەئىن كە ئەم ئىنجىلانە لە لایەن خوداوە نەھاتون و لەلایەن كەسانىكەوھە نوسراونەتەوھە دەست كاری كراون لە مانا و گىرانەوھەدا. ئەوھە سەلماندنى پەیمانى خودایە كە دەفەر مویت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) سورەتى: النساء: ئایەتى: ۸۲. خوداى گەورە تەنھا پەیمانى پاراستنى قورئانى پىرۆزوى داوھە كە بىھىلئىتەوھە و دەستى كەسى پىننەگات، وە جىاوازی تىانیھە لەبەر ئەوھى لای خوداوە ھاتوھ، گەر لای خوداوە نەبوایە جىاوازی زۆرى تىا دەبوو.

چوارەم: بەرزكردنەوھى عىسا بۆ ئاسمان لە نىوان ئىنجىل و قورئاندا:

تېروانىنى جىاواز ھەىھە بۆ ئەم بابەتە پىرسىارە كە ئەوھەى: عىسى بەرزكراوھتەوھە بۆ ئاسمان بە رۆح و جەستە، وەىخود ماوھتەوھە لەسەر زەوى و تامر دوھ بەمردنىكى ئاساى. زانايان راى جىاوازیان ھەىھە لەم بارەىھەوھە، لەناو ئىنجىلەكاندا يەك دەنگى نىھ، ھەرۆھە زانايانى موسلمانىش يەك دەنگ نىن لەسەر ئەو بىرو رايە، ئایا بەرۆح و بەدەن بەرزكراوھتەوھە یا ھەر بە رۆح بوھ.. عرفات: ۲۰۰۴، ص ۴۴.

لەئىنجىلى مەتا: ۱۹۹۹، ۱۵/۹، ۱۹ل. (ھاتوھ كە عىسا بەرزكراوھتەوھە بۆ ئاسمان و نەیانتوانىوھە ھىچ ئازارىكى پىنگەىھەنن و دەستى لىدەن كەواتە نەكوژراوھە لەخاچ نەدراوھ وەك دەئىت: قوتابەكان پىرسىارىان لە عىسا كرد بۆچى ئىمەو فەرىسىھەكان بەرۆژو دەبىن بەلام قوتابەكانت بەرۆژو نابن، عىسا پىي وتن ئایا خەلكى لە شايدا شىوھەن دەكەن كاتى زاوا لە نىوانىندا بىت، بەلام رۆژانىك دىت زاوا بەرز دەكرىتەوھەو لە نىوانىندا تامىنى ئەوسا بە رۆژو دەبن..) كەواتە بە قسەى خوڤشان بىت عىسا لە خاچ نەدراوھ ئەوھە شاھىدى قورئانە.

لە ئىنجىلى لوقا دەئىت: (دواى ۲۴ كاتزمىر دواى لە خاچ دانى عىسا ھەستاوھتەوھە): ۲۴ / ۱.. لە ئىنجىلدا (أعمال الرسل): ۱ / ۲ - ۹ - ۱۲ل: دەئىت: (دواى چل رۆژ ھەستاوھتەوھە). گاورەكان دەئىن عىسا دواى ئەوھى كە لە خاچدرا دواى سى رۆژ ھەستاوھتەوھە ولە گۆرە كەیداو نەماوھتەوھە، پاشان بەرزكراوھتەوھە بۆ ئاسمان، كە ئەو رۆژە يەك شەمە بوھە ھەموو سالتىك يادى دەكەنەوھە و پىي دەوترىت جەژنى قىامە. پاشان لە دوا رۆژدا لەلای راستى خوداوە دادەنىشىت و لىپرسىنەوھە لە خەلكى دەكات.

زۆرىك لە مەسىحیەكان لە كوئندا لەخاچ دانىان رەد كردهوھەو باوھرىان پىي نەبوھە كە نزیك بون لە سەردەمە كەوھە دەماوھەم گىراویانەتەوھە، بەلام دواى ماوھىھە كآل بوھتەوھە ئەوھى لە ئىنجىلەكاندا نوسراوھە بوھ بە بىروباوھرىان، وە ھەندىك لە گروپە مەسىحیەكانىش باوھرىان بەوھ نىھ بەئىستاشوھە لەوانە: (الباسلىدىونكان - كۆرنسىونەكان - كاربوكراىتونەكان - ماركىونىھەكان - باردىسانىھەكان - دۆكەتەىھەكان - دوسىتەىھەكان - بولسىھەكان). أبو الخیر، ۲۰۱۱، ص ۵۶۴. ئەم گروپانە دەئىن عىسا رىزگارى بوھ لە خاچدان و بەرزكراوھتەوھە بۆ ئاسمان و يەكىك لە قوتابەكانى لە خاچ دراوھ. ھەرۆھە كەنسىھى فالتىن و سىرانت، دەئىن (ھاو وىنەى عىسا لە خاچ دراوھ نەك عىسا، ئەو كىتبانەى ئەم قسانەى تىدا بوھ ھەر زوو سوتىنراون). حمایة: ۲۰۰۹، ص ۵۹.. ئەو گروپانە ھەندىكىان ئەوانى تریان بە گومراو سەرلىشىواو دادەنن و شەرو كوشتارى زۆر لە نىوانىندا روىداوھە يە كترىان كوشتوھەو بە رەواىشان زانىوھە.

گروپه مه سیحیه کان رایان جیاوازه له سهر ههستانه وهی عیسا کومه لهی یه عقوبیه کان ده لێن: چه ندیک خودا مه یلی بویت عیسا له ناو ماندا مایه وه دواتر بهرز کراوه ته وه بۆ ئاسمان، نه ستوریه کان: ده لێن: چه ندیک خودا ویستی له ناومان مایه وه دوای بهرزی کردوه ته وه بۆ ئاسمان. الصلابی: ۲۰۱۹، ص ۳۲۰.

قورئان بهرونی ده فهرمویت عیسا نه کوژراوه وه له خاچ نه دراوه بهرز کراوه ته وه بۆ ئاسمان، به لام له بهرز کردنه وهی عیسا زانایانی موسلمان رای جیاوازیان ههیه له رافه ی ئەم ئایه ته پیرۆزه دا وه له چۆنیه تی مردنه که ی عیسا ئایا مردوه یابهرز کراوه ته وه بۆ ئاسمان وه ک ده فهرمویت: (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ) (سوره تی آل عمران: ئایه تی ۵۵). ئایا عیسا به به دهن و رۆح بهرز کراوه ته وه یان به مردنیک ئاسای مردوه هه ر به رۆح بهرز کراوه ته وه.

سهید قوتب: ده لیت قورئان بهرونی باسی ئەو بهرزبونه وهیه ناکات، ئایا به رۆح و به دهن بوه یان نا، ئایا کاتیک بوه که له ژياندا بوه، یا به رۆح بوه دوای مردن، ئەو مردنه که ی بوه وه له کوی بوه، قورئان به دریزی باسی ناکات، ده فهرمویت: (يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ) من دهن مریم و بهرزه ده که مه وه، ئیمه ناتوانین زیاتر له مه بلێن بۆ ئەوهی شتی ئه فسانه نه گیرینه وه، هه رچی بلێن به لگه مان نیه. سید: ۲۰۱۳، ۲۷۹/۲.

پینجه م: بیروای هه ندیک له زانایان له سهر له خاچدانه که:

رای زوریک له زانایانی مه سیحی و ئیسلام که له و باره یه وه قسه یان کردوه له سهر ئەوه ن که عیسا (سه لامی خودای لیتیت) له خاچ نه دراوه شتیک هه لبه ستراوه، له وانه بۆ نمونه:

- زانایان و بیر مه ندانی مه سیحی له جهاندا هه ستان به لیکۆلینه وه یه که له یینجیله کان بۆ ئە وهی گومانیان نه مینی له سهر مردنی عیسا، گه شتنه ئەوه ی ئەم ئینجیلانه ی ئیستا ئە گه ر بیان گیرینه وه بۆ سه رچاوه ئە سلیه کان هه یج ئاماژه کیان تیا نابینی که مردنی عیسا له سهر خاچ بویت. الشیخ: ۲۰۰۶، ص ۱۰۴.

- وارنست دی بوش زانای ئە لمانی ده لیت: هه ر هه موو ئەو شتانه ی باسی له خاچ دانی مه سیح ده کات له هه لبه ستراوه کانی پۆلسه. أبو الخیر: ۲۰۱۱، ص ۵۶۹. پۆلس: پیشتریه هودی بوه وه زور دوژمی مه سیحیه کان بوه له ژبانی مه سیحدا له سالی ۳۱ زایندا له دمشق ئەوه ی مه سیحی بوایه یا ببوایه به مه سیحی ده ری ده کردو ئازاری ده دان، ده لێن به ریگاوه رۆشته ده نگیک بیستوه ونویه تی بۆ ئازارم ده ده ی؟ دوای ئەوه بوه به مه سیحی و بوه به یه کیک له بانگ خوازی مه سیحیه ناوی خوشی گۆریوه بۆ شاول. عرموش: ۲۰۰۷، ص ۱۵۰.

- نوسه ر (ئینوک باوک): به سه رهاتی عیسا له ئینجیلی ئە سلدا بونی نیه، وه ئینجیله کان یه ک ده نگ نین و پیچه وانه ی یه کترن. منقذ: ۱۴۲۴ هـ، ص ۳۲.

- زانای ئە لمانی ارنس دی بوش ده لیت: ئەو رودای له خاچدانه له هه لبه ستراوه کانی پۆلسه. منقذ: ۱۴۲۴ هـ، ص ۳۲.

- زانای ئە لمانی المسیو آرتست: ده لیت: هه موو ئەوه ی پیه وندی به له خاچدانه وه هه یه هه مووی پۆلس دایه پناوه و خستویه تیه ناو ئاینی مه سیحیه وه، وه هه موو ئەوه ی هه یه که مه سیحیان نه دیوه به ی به لگه قسه ده که ن. وه ئە سه رچاوانه ش به و ناوه وه قسه ده که ن بچینگای باوه ر نین. حازم: ۲۰۱۵، ص ۱۲۲.

- احمد دیدات بانگ خوازی هندستانی ده لیت: (شوینکه وتوه به ئاگا کانی مه سیحیه ت گه شتونه ته ئەو راستیه ی که ئاینی مه سیحیه ت له لایه ن پۆلسه وه دانراوه نه ک عیسا (سه لامی خودای لیتیت). بۆ نمونه مه سیحیه ک رخنه ده گریت ده لیت چۆن ده بیت که سیکی وه ک محمد که له بیابانه کاند ژبایت و دووره له روداوه که که له خاچ دانه به (۶۰۰) میل وه دوای روداوه که به (۶۰۰) سال هاتوه که بانگه وازی ئەوه ده کات و ته حده دا ده کات که عیسا له خاچ نه دراوه، ئەمه ئەوه ده گه یه نی که له خویه وه ئەم قسه ناکات به لکو نیگایه که وه له لایه ن خوداوه هاتوه). دیدات: ۱۹۸۹، ص ۳۸. وه ک خودای گه وره ده فهرمویت: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى) (سوره تی: النجم: ئایه تی ۳).

ههروهه پوئس چهند شتیکی تری داهینا له ناو مهسیحیه کاندای لهوانه: ۱- مهسیحیه ت تهنا دینی بهنی ئیسرائیلیه کان نیه بهئکو دینی هه موو مرؤفایه تیه. ۲- سیانهی (التثلث) سی خودای. ۳- عیسا کوری خودایه دایبه زاندوه بو ئه وهی ببته جتی سرینه وهی گوناھی مرؤفایه تی. ههروهه له باره ی ههستانه وهی عیسا دوی له خاچ دانه که به سی رۆژ که پی دهوتریت جهژنی قیامه: رای جیاواز ههیه لهوانه: ئین حزم: دهئیت: (مردنی عیسا بریتیه له مردنیکی ئاسای وهک هه موو مرؤفیک و خودا هه وائی داوه و هیچ گومانی تیدا نیه.. ابن حزم: ۲۰۰۵/۱۹۰/۱)

- ئین تهیمیه دهئیت: (ههستانه وهی مهسیح دوی له خاچدانی ومردنی ئیمه رهدی ده کهینه وه، مهسیح نه له خاچ دراوه و نه ناشتویانه تا هه ستابته وه). وه رگراوه له: الشراوی: ۲۰۰۶، ص ۳۳.

- محمد عه بده: دهئیت: (مردنه که ی عیسا بریتیه له مردنیکی ئاسای و نێزراوه ههستانه وه نیه. وه رگراوه له: الشریف: ۱۹۸۰، ل ۲۲۲. که واته زانایان یه که دهنگ نین ئایا هه ر به رۆج به رز بوته وه یان به رۆج و به ده ن.

لێزه وه ده گهینه ئه وه نه جامه ی بیروباوه ری له خاچدان بیروباوه ریکی شه خس په رسته وه هه هندۆسیه کان، ههروهه هندۆسه کان باوه ریان وایه کرشنا له خاچدراوه (کرشنا: یه کیک بوه له یه کیک له گهوره کاهنه کانی یه هودیه ت سالی (۴۸۰۰) پ. ز. وهک فهیله سوفیک هه موو ژیا نی تهرخان کردوه و خزمه ت خه لکی و رینمای کردنیان، به لام دوی مردنی شوین که وتوانی رینماییه کانی ئه ویان زور به ریزه وه دهروانی هه تا په یوه ستیان کرد به خودا وه دهیان په رست). الجهني: ۲، ۲۰۰۳، ۷۵۴/ وه بوزیه کان ده لێن بوزا کوری خودایه وه مهسیحیه کان ده لێن عیسا (سهلامی خوا ی لیبیت) کوری خوایه.. الشریف، ۱۹۸۰، ص ۲۲۲.

وهک له سه رچاوه کانی کتابی پیروزه وه بۆمان ده رکه وت که خویان یه که دهنگ نین له سه ر چۆنیه تی له خاچدانه که، هه ریه که به جۆریک ده یگێرته وه، پاشان له خاچ دانه که بوه یان نا ئه وه ده بیت ئنجیله ئه سله که رونی بکاته وه که ئه ویش دیار نیه چونکه ئه و ئینجیلانه ی له بهر ده ستدان ده ستکاری کران، ئه و ئینجیله ی که هه ندیک راستی تیدایه ئنجیلی به رنابایه که به پتجه وانیه ئه وان وه ده ویت ئه وانیش دان به ئینجیلی به رنابادا نانین، ئه وه ی راست بیت ته نها قوئان رودا وه که یه کلا ده کاته وه که ئینجیل لای خودا وه هاتوه و قورئانیش که کۆتا په یامی خودایه هه ر لای ئه وه وه هاتوه پیمان ده ئیت عیسا له خاچ نه دراوه.

وه پیغه مبه ری ئیسلام) درودی خودای له سه ر بیت) کاتیک ئه م په یامه ی بو هاتوه تیدایه باسی ئه وه ده کات که عیسا (سهلامی خودای لیبیت) له خاچ نه دراوه چ قازانجیکی له مه دا هه بوه نه خیر ئه و ته نها په یامیک بوه و رایگه یاندوه و گه وره ترین ته حه دای کردوه و موعجیزه یه کی خودایه ئه گینا چۆنی زانی که عیسا له خاچ نه دراوه گه ر لای خودا وه نه بیت، گه ر وانه بوایه ئه و به درویان ده خسته وه، خودای گه وره رازی نه بو ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم سه ری بپریت به رانیکی نارد له جیاتی ئه و سه ر برا، ده ی چۆن رازی ده بیت پیغه مبه ریکی گه وره وه ک عیسا هه ئواسریت و له خاچ بدریت. الشریف، ۱۹۸۰، ص ۲۲۰.

نوسه ری ئیسلامی محمد قوتب: دهئیت: موسلمانان له قورئانه وه تیده گه ن که عیسا له خاچ نه دراوه. الشریف، ۱۹۸۰، ص ۲۲۰. جورجی زیدان که رۆژه لاتناسی مهسیحیه: دهئیت: خوایه که نه توانیت خۆی بپارزیت چۆن ده توانیت جگه له خۆی بپارزیت. برفیسور بورتن ماک دهئیت: هیچ گومانیکم نیه ئه م به سه رهاته هه لبه سراوه و بینه مایه. وه رگراوه له: الشریف، ۱۹۸۰، ص ۲۲۰.

به شی دوهم: بیروباوه ری ئاینی ئیسلام له سه ر له خاچدانی عیسا (سهلامی خودای لیبیت).

گه ر له ئاینی پیروزی ئیسلامه وه بروانینه به سه رهاتی له خاچدانی عیسا و سهیری قورئانی پیروژ بکه یین به رونی باسی ئه و به سه رهاته ده کات بۆمان. وه ک موسلمانان باوه رمان وایه که قورئان کۆتا په یامی خودایه بو مرؤفایه تی و باوه رمان پییه تی وهک چۆن باوه رمان به ته ورات و ئینجیل و سه رجه م په یامه ئاسمانیه کانی تر هه یه، هه رکه سه ش باوه ری وانه بیت ئه وه باوه ری به هیچ کام له په یامه کانی تر نیه، چونکه به شاهیدی قورئان له کتیی یه هودو نه سرانیه کاندای هاتوه که مژده ی هاتنی پیغه مبه ر محمد (درودی خودای له سه ر بیت) دراوه و هه موو

پیغمبران له یهك سه‌چاوه‌وه هاتون و برای یه‌کن. کاتیک سه‌رنج له قورئانی پیروز ده‌دهین بو به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی له خاچده‌ران چند به لگه‌یه‌ک باس ده‌کات: له‌وانه:

یه‌که‌م: خودای گه‌وره له قورئانی پیروزدا له‌باره‌ی له‌خاچدانی عیساوه ده‌فرمویت:

(فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ، وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ، وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ، بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ، وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ، فَبَطَّلِمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُجِلَّتْ لَهُمْ وَبِضَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ، وَأَخَذِهِمُ الرَّبُّ وَقَدْ نُفُوا عَنْهُ وَأَكَلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) النساء: (١٥٥ - ١٦١).

واته: یه‌هودیه‌کان له‌بهر ئه‌وه‌ی که په‌یمانان تیکداو ده‌ستیان دایه‌کوفرو بێ ئیمانی به‌ئایه‌ته‌کانی خوداو، له‌بهر ئه‌وه‌ که پیغمبرانی وه‌ک (زه‌که‌ریا) و (یه‌حیایان) به‌ناح‌ق کوشت وه‌روه‌ها له‌بهر قسه‌ ناره‌واکانیان که ئه‌یانوت دل‌مان پرو لێوانه‌ له‌ زانیاری و پتویستمان به‌ نامۆزگاری پیغمبران نیه، که‌چی درۆیان ده‌کرد هیچیان نه‌ئه‌زانیه‌ خودا دلی مۆر کردبون و که‌میکیان نه‌بێ لێیان موسلمان نه‌ئه‌بوو، له‌بهر ئه‌مه‌ هه‌مووی خودا غه‌زه‌بو نه‌فرینی لێ گرتن و تۆله‌ی لێکردنه‌وه، هه‌روه‌ها خودا غه‌زه‌بی لێگرتن چونکه ئیمانیان به‌ عیسا پیغمبر نه‌هیناو بوختانیکی گه‌وره‌یان بو مه‌ریه‌می دایکی عیسا هه‌له‌به‌ست، هه‌روه‌ها ئه‌یانوت ئیمه‌ عیسا کوری مه‌ریه‌ممان کوشتوه‌ که پیغمبرای خودا بوو، نه‌خیر نه‌یانکوشتو نه‌شیان کرد به‌ داردا، به‌لکو کاره‌که‌یان لێ گۆراو سه‌ریان لێ تیک چوو، یه‌کیکی تر بوو کوژرا که خودا ره‌نگی عیسایدا به‌ سه‌ریداو به‌ویان زانی و کوشتیان، ئه‌وانه‌ی که جیاوازیان هه‌یه‌ له‌ کاره‌که‌داو هه‌ر یه‌کیکیان به‌ جوړی باسی ده‌کات، گومانیکی ته‌واویان هه‌یه‌ و دنیایان و زانیاری راسته‌ قینه‌یان نیه‌ ده‌ریاره‌ی ودوای گومان که‌وتون و به‌ یه‌قین نازانن کوشتیوانه، به‌راستی نه‌یان کوشنوه، خودا پایه‌ی به‌رزی دایه‌و به‌رزی کرده‌وه‌ بو ئه‌و شوپن و پایه‌یه‌ی خو‌ی بو‌ی دیاری کردوه‌و هه‌رخو‌شی ئه‌زانێ، خودا توانایه‌و کاره‌کانی پر له‌حیکمه‌تن. مدرس: ٢٠١٠، ل ١٠٤.

ته‌ نها له‌م ئایه‌ته‌پیروزه‌دا خودای گه‌وره‌ چه‌ندین ناپاکی و لاساری یه‌هودیه‌کان باس ده‌کات وه‌ خودای گه‌وره‌ به‌درۆیان ده‌خاته‌وه‌ به‌تایه‌ت له‌ رودای له‌خاچدانه‌که‌دا که عیسا له‌ خاچنه‌دراوه: له‌وانه:

١- په‌یمان شکینی: (فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ).

٢- بوهتانیان هه‌له‌به‌ست بو مه‌ریه‌م که داوین پیسی کردوه: (وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا).

٣- کوفربه‌ ئایه‌ته‌کانی خودا: (وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ).

٤- کوشتی پیغمبران: (وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ).

٥- درۆکردن وه‌ک: (وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ).

ئیمامی ته‌به‌ری له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لێت: ئه‌وه‌ی که کوژرا یه‌کیکی تر بوو خودا وینه‌ی عیسا خسته‌ سه‌ری و هه‌لواسرا، وه‌خودا یه‌هودیه‌کان به‌ درۆ ده‌خاته‌وه‌ و خودا عیسا به‌رز کرده‌وه‌ و وینه‌ی ئه‌وی خسته‌ سه‌ر که‌سیکی تر به‌ درۆیان ده‌خاته‌وه‌. الطبری: ٢٠٠٠، ص ٤٥٤/٦. ئیمامی ته‌به‌ری وه‌موو زانایانی ته‌فسیر بێ جیاوازی یه‌ک ده‌نگن چونکه ئه‌وه‌ فرموده‌ی خودای بالایه.

ئیمامی ماوردی له‌ (حسن، قتاده، مجاهد، وه‌ب، السدی) ده‌گێڕێته‌وه‌ که وینه‌ی عیسا چه‌ته‌ سه‌ر که‌سیکی تر کوژراوه‌..الماوردی: سالی له‌ سه‌ر نیه، ل ٥٤٣. ئین که‌سیر: له‌ ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ ته‌دا ده‌فرمویت خودا وینه‌ی عیسا خسته‌ سه‌ر که‌سیکی تر وکوشتیان، دوای هه‌مویان گومانیان هه‌بو که عیسا کوژرابێت. ابن کثیر: ١٩٩٩، ٤٤٩/٢.

ئیمامی قورتوبی ده‌فرمویت: کوژراوه‌ که عسیا نه‌بو دوای هه‌مویان گومانیان بو دروست بو رای جیاواز که‌وته‌ نیوانیان. القرطبی: ٦، ٩/١٩٦٤. سید قوتب ده‌لێت: (ولكن شبه لهم): کاتیک سه‌یری ئینجیله‌کان ده‌که‌یت خوینهر ناتوانیت بگاته‌ ئه‌نجامیک که دنیایه‌که‌رییت، له‌هه‌ر

یه کیکاندا گیرانه وه یه کی جیا هه یه. سید، ۲۰۱۳، ۲۷۲/۲.

عزى كورى عبدالسلام: ده ئیت: ولکن شهب لهم: (واته شیوهی عیسا چوه سهر که سینیکی ترو کوشنیان). عزالدین: ۱۹۹۶، ۳۶۴/۱. که واته (شبه لهم) واته کاره که یان لی تیکه لآو بوو، له ئینجیله کانداو به راسته و خو دانى پیدایا نانین که عیسا له خاچ درای بیت چونکه نازانن ئەو بو یان نا، به لی که سیک له خاچدرای به لآم کی بوو؟.

۶- گومان و دنیایا نه بوون و پای جیاواز: (وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتَّبَاعُ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا) گومانیان هه بوو که کیتیان کوشتوه وه ده ئین ئەم گومانه لای زۆریه ی خه لک و نه زانه کانیان بوو، یا ده وتریت دنیایا نه بوون که کوزراوه که عیسا یه. الطبری: ۲۰۰۰، ۴۵۴/۶.

که واته گومانیان هه یه و کاره که جیی گومانه، ده ئین که سیک به ناوی یه هوذا بو یا ده ئین ناوی سرجس بو یا ده ئین ناوی طیطانوس بو یا ده ئین قوتابیه کی خو ی بوو نه ناسراوو کوزرا. ته نه قورئان ئەوه ی یه کلا کردوه ته وه که عیسا له خاچ نه دراوه وینه ی ئەو چوه ته سهر که سیک ترو وایان زانی ئەوه.

ئیمامی شه وکانی ده ئیت: له بهر ئەوه ی عیسا یان نه ده ناسی گومانیا هه یه و هه ندیکیان ده یان وت ئەو بوه هه ندیکیان گومانیان هه بوو، یا ده ئین به شه مرویه که ی هه نواسراوه و به شه خوا یه که ی به رز کراوه ته وه بو ئاسمان. الشوکانی: ۱۹۹۰، ۲۴۲/۲.

له کاتی له خاچ دانه که دا گومانیان هه بوه که ئەو بیت بویه سه روکی کاهنه کان ده ئین به که سه گراوه که سویندت ده دم به خودا ئایا تو مه سیحی کوری خودای؟ که واته نه یان ناسیوه ته وه، جائه گهر کوری خودایه بو له خاچی ده دن، یا بو خودا خو ی پیتان نالیت که ئەوه ئە گهر ئیوه فرمانی خودا جیبه جی ده که ن، یا عیسا بو خو ی نایی به لی ئەوم، وه ک هاتوه له: الکتاب المقدس: ۱۹۹۱، متی: (فقام رئیس الکهنه وقال له أما تجيب بشيء وأما يسوع فقد كان ساكتا ، فأجاب رئيس الكهنه وقال له أستحلفك بالله الحي أن تقول لنا هل أنت المسيح ابن الله) الکتاب المقدس: ۱۹۹۱، مه تا. ۶ ۲/ ۴ ۶.

ئین که سیر له رافه ی ئەم ئایه ته دا ده ئیت: (هه مویان له گوماندان له کوشتن و هه نواسینی عیسا له گومرای وسهر لیشیواوی دان ده ئیت: به بهرچاوی هاوه له کانیوه له ماله که هاته دهره وه، پیش هاتنه دهره وه ی وتی به هاوه لانی کی ئاماده یه وینه ی من بخرتته سهر ئەو بکوژی له بری من له به هه شتدا هاوه لی من ده بیت، که سیک که به ته مه ندرتینان بوو وتی من ، پاشان ئەو که سه هه نواسرا). هه روه ها نه سرانیه کانیس گومانیان هه یه که هه نواسراییت و کوزراییت. این کثیر: ۱۹۹۹، ص ۱۵۰.

۷- (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ) خودای به رزی کردوه ته وه بۆلای خو ی واته نه یانتوانیوه له خاچی بدن.

۸- (وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا). واته کاتی عیسا له ئاسمان دیته خواروه گشت خاوه ن کتیه کان بهر له مه رگی عیسا باوه ری پیدین. واته به رزکراوه ته وه بو ئاسمان وله خاچ نه دراوه. این کثیر: ۱۹۹۹، ۴۵۲/۲.

۹- (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا) وه له روژی دوایدا ده بیته شاهید له سه ریان که ئەو په یامه که ی خودای به ته واوی پینگه یاندون که ئەو به ندی خودای تا ک وته نیایه نه ک کوری خودا.

۱۰- (فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ) واته له بهر ئەو سته موم و ناهه قیه ی جوله که کان کردیان چه ندین شتی چه لآو ره وامان له سهر قه ده غه کردن.

۱۱- (وَبَصَدَّهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا) وه له بهر ئەوه ش که زور که سیان له له رینگه ی خودا وه رگه ران وه رییان لیگرتن .

۱۲- (وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ) وه له بهر سوو خواردنیان که ری له خواردنی گیرابوو.

۱۳- (وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ) له بهر خواردنی مالی خه لک به ناحق.

۱۴- (وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) ئیمه ش بو کافر کانیان سزای سه ختمان ئاماده کردوه. کاکه محمود: ۲۰۲۰، ل ۲۰۴.

ههر له ناو خاچ په رستاندا را جیاوازی هه یه له وانه: ئەو گروپانه ی که باوه ریان پینه کردوه زیاتر له پانزه گروپن، به لآم له خه لک شاردراده ته وه و

به زور سه پینراوه به سه ره خه لکدا، به لام به رده وام ئینکاریان کردوه: وهك (جون فتون) كه رافه ی مه تای کردوه ده ئیت: (تائفه ی غه نوسیه كه له چاخ دوو ژیاون ده ئین كه سیک به ناوی (سمعان قهیره وانی) له چاخ دراوه نهك عیسا). واته عیسا له چاخ نه دراوه. قورئان ده فهرمویت نه یان كوشتوه، نه گهر ئینجیل له لای خوداوهیه وه قورئانیش بیگومان له لای خوداوهیه هه ردوکیان گوفتاری خودان كه واته یه کیکیان راسته خودا دوو قسه ی جیا ناکات. كه واته قورئان كه کوئا په یامی خودایه راسته و ئه وان به درو ده خاته وه، یاده و تریت كه سیک به ناوی (بارباس) له چاخ درا، وه راهبیک به ناوی (ئه سقف یوحنا بن حاکم قبرص) ئینکاری روداوه كه ی کردوه له سه رده مه ی خویدا. دیدات: ۱۹۸۹: ۶ص.

دووم: له دیارترین خالی جیاوازی نیوان ئینی ئیسلام و ئابنی مه سیحیه کان مه سه له ی له خاچدانی عیسا یه، قورئان زور به رونی و ئاشکرا ده ئیت عیسا له چاخ نه دراوه، وهك خودای گه و ره ده فهرمویت: (وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ، إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتْوَقِّيكَ وَرَافِعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ) آل عمران: ۵۵.

واته: ئه و جوله كانه ی كه عیسا ههستی به كوفریان كرد ده ستیان دایه فپو فیل و یه کیکیان دیاری كرد عیسا بكوژی، خودای گه و ره ش به رامبهری ئه وه سه ری لی تیكدان و شیوه ی عیسا ی خسته سه ر ئه و كه سه و كه سه كه خوی كوژا و عیسا به رز كرایه وه بو ئه و پایه ی كه خودا بو ی دانا بوو، خودا زور توانایه و چاكرین توله سین و به ده سه لاته، خودا فهرمووی ئه ی عیسا ی كوری مه ریهم من نه جه لی تو دواته خه م بو كاتیکی دیاری كراو له كوشتنی ئه وان نه تپاریزم، یا من له زهوی وه رته گرم و به رزت ده كه مه وه یا له ئاره زوی نه فس پاك ت ده كه مه وه من به رزت ده كه مه وه بو شوئی فریشته كانم، یا پاك ت ده كه مه وه له به دی كفران، وه وا ده كه م له پهیره و انت ده سه لاتی وایان ئه ده می كه هه می شه و تا قیامه ت به سه ر كافراند زال و سه ره كه و تووبن، پاش ئه وه سه ره نجامی ئیوه و ئه وانیش بو لای منه وه ئه و كاته من خوم حوكم ده ده م له نیوانیاندا له و شتانه ی جیاوازیان تیدایه. مدرس : ۲۰۱۰، ل ۵۷.

له م ئایه ته په رزه دا چوار په یمانی خودای تیدایه بو عیسا ی كه ده بیته بیته دی، و ئا ئومیدییه کی تیا به بو یه هودییه كان كه نا توانن ده ستیان بگاته عیسا ی كه پیغه مبه ری خودایه، ده فهرمویت ۱- من ده تمرینم، ۲- وه به رزت ده كه مه وه، ۳- وه پا ككه ره وه ی تو م له وانه ی كه بیبا وه رپوون، ۴- وه په یروانی تو به رز ده كه مه وه به سه ر بی با وه رندا تاروژی دوای. ئیتر هه رشتیکی تر به ناوی خوا و پیغه مبه ری خودا وه عیسا بو تریت شتیکی بیبینه مایه. الصلابی: ۲۰۱۹، ص ۳۲۲.

سێیه م: مه سیحیه كان ده ئین عیسا كوری خودایه: (وَقَالَتِ الْيَهُودِيَّةُ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ) التوبة: ۳۰. وه له سه ر زمانی عیسا بو هتان ده كه ن و ده ئین: ئینجیلی مه تا: ۱۹۹۹، ۲۷ / ۴۳، ل ۷۲. عیسا و تیبی: (من روله ی خودام).

چه نده ها ئایه تی تر ئامازه به وه ده دن كه عیسا (سه لامی خودای لیبت) نه خودایه و نه كوری خودایه و ته نها پیغه مبه ریکه وهك پیغه مبه رانی دیکه وهك ده فهرمویت: (مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ نُمْ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ) سوره تی: المائدة: ئایه تی: ۷۵.

واته: مه سیحی كوری مه ریهم ته نها پیغه مبه ریکه و پیش ئه و پیغه مبه ران هاتونو روشتون وه دایکی ئه و راستكارو راستگو بوه عیسا و مه ریهم هه ردوکیان خواردنیان ده خوارد چونكه مرؤف بون نهك خودا. خوهره م دل: ۲۰۱۵، ل ۱۵۰.

خودای گه و ره ده فهرمویت: (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ، لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ، تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ، أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ، وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا) سوره تی: مریم: ئایه تی: (۸۸-۹۲).. واته: ده ئین خودای میهره بان مندالی هه یه، به راستی شتیکی زور ناحه زو ناشرین ده ئین، نزیکه له بهر ئه و قسه یه ئاسمانه كان هه پرون هه پرون بن زهوی شهق ببات له ت ببت وه کیوه كان وردو خاش ببن، به هو ی ئه وه ی مندال بو خودا داده نی له خودا ناوه شیته وه كه مندالی هه بیت.. خوهره م دل، ۲۰۱۵، ل ۱۵۰.

هه روه ها ده فهرمویت: (وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا...) سوره تی: الإسراء: ئایه تی: ۱۱۱. واته سوپاس بو ئه و خودایه ی كه مندالی

بۆ خۆی بېرىار نه داوه، ئەگەر خودا مندلی هەبیت واتە خودا نیه سېفەتی خودایەتی نامینێ ئەمە پێچەوانەى هەموو پەيامە ئاینەکانە، ئەو هەرە شەیه لە خاچپەرستەکان ئەم قەسەیان لە کوێو هیناوه ئەبو عەلای مەعەری لە هۆنراویە کدا دەئیت: سەرسوردەمینیت لە مەسیحەکان دەئین خودا کۆری هەیهو لەخاچ درا.. وەرگراوه: الشریف: ۲۰۱۹، ص ۲۲۰.

ئەگەر مەسیح کۆری خودایە بە فەرمانی خودا هاتو بۆ ئەو بکوژریت و ببیتە هۆی سېنەوێ گوناھى هەموو خەلکی جیهان، بۆ پشنگیری لە خۆی دەکات و خۆی رادەستیان ناکات دەچیت دەپارێتەو نوێژ دەکات ئەیهوێ دەرباز بێت لێیان. أفندي: ۲۰۱۰، ص ۱۱۳. جوارەم: مەسیحەکان دەئین لەخاچدانى مەسیح بۆ چەسپاندنی دادپەرەری و بەزەى خودایە، بەلام کام دادپەرەری و بەزەى کەسێک لەخاچدەریت کە هیچ گوناھێکی نەکردو وکەسانیک رزگاریان بێت کە تاوانبارن. لەلای خودا هەرکەس لەبارمەتى کردووی خۆدایە. وەک قورئان دەفەرمویت: (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ) سوره المدثر: ئایەتی ۳۸. وە ئەگەر مەسیح کۆری خودایە ئەى سۆزی باوکایەتی لەکویدایە، وە هەلواسینی کەسێک یەکیکە بە سوکایەتی کردن بەو کەسە بۆ عەرەت دەى خودا چۆن رازی دەبیت کۆرەکەى سوکایەتی پێبکریت، ئایا کەس بەو رازی دەبیت، ئەمە ویژدانی کى پێی رازیه؟.. وە ئەو هێزە کامەیه کە تۆلەکەى بۆ بکریتەو رازی بێت تا خودا کۆری خۆی بۆ بکاتە قوربانی بۆ رازیبونی ئەولایەنە، لەکاتی کدا کە لە کتابی پیرۆزدا هاتو: (باوک ناکوژریت لەبری کۆر وە کۆر ناکوژریت لەبری باوک، هەموو کەسێک بەهۆی گوناھى خۆی دەکوژریتەو). ئینجیلی پیرۆز: سفر تثنیه (۱۹۹۹): ۱۶/۲۴.

پێنجەم: وە قەسەیه کى بېنەمای تر بەرامبەر خودای گەرە دەکەن کە چەند خودایە کى تر لەگەل خودادا بېرىار دەدەن، وەخودای گەرەش وەلامیان دەداتەو و بەدرۆیان دەخاتەو وەک دەفەرمویت: (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَوَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ) المائدة: ۷۳. واتە: بېگومان ئەوانەى دەئین سېهەمین خودای سى خودایە بى باوهرن وەهیچ پەرستراویک نیه جگە لە خودای هەموو جیهان. خورەم دل، ۲۰۱۰، ل ۱۵۰.

کەواتە بە هیچ جوړیک عیسا نەکوژاوه و لە خاچ نەدراوه و نە یەکیکە لە سى خوداکە، ئەمە راستیه کە ئەبیت باوهرمان پێی هەبیت چونکە لە لایەن خواو هاتو.. واتە کوفرو درۆیان کرد عیسا یەکیک نیه لە سى خودا، خودا یەکەو تاک و تەنهایە، خودای گەرە هەرەشەیان لێدەکات ئەگەر کوئای بەوقسانەیان نەهێن دوچارى عەزایی سەخت دەبنەو. وەک قورئانی پیرۆز دەفەرمویت: (وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) سورهتی المائدة: ئایەتی: ۷۳.

عیسا یەکتاپەرستە و هاتو بۆ ئەوێ خودا بەتاکو تەنھا بپەرستیت نەک وەک هاوبەش پەیدا کەران دەئین، خودای گەرە دەفەرمویت: (إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) آل عمران: ۵۱. عیسا دەیوت تەنھا خودای گەرە بپەرستن کە خودای من و ئیو شە منیش هەر ئەو خودا دەپەرستم بەلام بەگوێیان نەکرد، وە خودا گەرەش بەدرۆیان دەخاتەو، وەک دەفەرمویت: (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ) المائدة: ۷۲. واتە: بى گومان ئەوانەى دەئین مەسیحی کۆری مەریەم خودایە بى باوهر بوون، مەسیح پێی وتن بەنى ئیسرائیلیەکان ئەو خودایە بپەرستن کە خودای من و ئیو شەو پەرورەدگاری جەهانیا نەهەش هاوبەش بۆ خودا دابئى خودا بە هەشتی لى حەرام دەکات.. مدرس: ۲۰۱۰، ل ۱۲۰. بیروباوهری التثلث (سیانەى) دەئین: (باوک-کۆر-روح والقودوس) سى کەسن یەکیان گرتو، دەئین ئایا ئەو سیانە پشت بەیه کتر دەبەستن وە پێوستیان بەیه ک هەیه؟ وەئایا هەریە کیکیان فەرمانیکى هەیه و ئەوی تریان ناتوانیت پێی هەستیت، گەر وایبیت ئەوانە خودا نین چونکە خودا یەکەو پشت بە جگە لە خۆی نابهستیت گەر وای مانای وایە خودایە کە نەنگی تیدایە و ئەمەش لەگەل خوایه تیدا ناگونجی، هەریەک لەوسیانە ناتەواون بەیه کەو وە خودایە کى تەواو پیک دەهێن ئەمەش لەگەل خودایە کى تاکو تەنھا ناگونجی..

ئەم هەموو نامازانە ئەو مان پێدەئین کە عیسی مرۆفەو پێغەمبەری خودایە و بانگەوازی کردو بۆلای خودا پەرستی بەتاک و تەنھا و بى هاوبەش دانان بۆ خودا، تەنھا ئەمە تێگەشتنە لەگەل ژیری مرۆفدا دەگونجی، بە پێچەوانەى ئەوێ کە نێسە بانگەشەى بۆ دەکات. سعود: ۲۰۰۴، ص ۱۷۰.

شه شه: قورئان باس له وه ده کات که عیسا له خاچنه دراوه له ژاندا ماوه تا پیر بوه: وه ک خودای گه وره ده فهرمویت: (وَيَكْفُرُ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ) آل عمران: ٤٦. که نه وه کوزراوه وه ک چۆن له لاندکا قسه ی کرد له پیریشدا قسه ده کات واته به پیری مردوه وه کوزراوه وله خاچنه دراوه. (زانایان ده لاین پیری له سی سالیه وه ده ست پیده کات) پاشان سه رچاوه کان باس له سه رجهم ژیا نی عیسا ناکات دوا ی له خاچدانه که، ئایا له کوی ماوه ته وه بان چۆن ژیا وه، هه ندیک باس له ژیا نی هه یه، به لام جیگی باوه ر نیه. وه ک سه ید قوتب ده لیت: (میژوو بیده نگه له وه میژوه). سید، ٢٠١٣، ٢٧٨/٢.

یه کیک له موعجیزه کانی قورئان نه وه یه دوا ی زیات له (٦٠٠) سال ده فهرمویت عیسا (سه لامی خودای لیبت) له خاچ نه دراوه، وه زوریک له وانیه که له وه سه رده مه دا ژیا ون دانیا ن به وه دا ناوه که عیسا له خاچ نه دراوه به لام له بهر زورداری ده سه لات نه یان توانیوه راستیه که باس بکه ن بویه رودا وه که به لاپیدا براوه .

حه وته م: خودای گه وره باسی عیسا ده کات که ته نها پیغه مبه ره ونیراوه بو به نی ئیسرا ئیل: وه ک ده فهرمویت: (مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ) المائدة ٧٥. واته: مه سیحی کوری مه ریهم ته نها پیغه مبه ره (نه خودایه ونه کوری خودایه). به لام له ئینجیلی مه تا: ١٩٩٩، ٢٧ / ٤٣، ٧٢. ده لیت له سه ر زما نی عیسا (من رۆله ی خودام).

له ئینجیلی مه تا: ٤٠ / ١٠. له ئینجیلی لوقا ٤/٤٣ یوحه نا: ٤ / ٣٤. خویان دان به وه دا ده نی ن که عیسا نی راوی خودایه، به لام بو بوو به خودا و کوری خودا، مه ریهم خودای بیبت وه خۆشی گۆشی بکات، هه موو ئه مانه له ئه نجامی تینه گه یشتنیا ن و ده سکاری کردنی ئاینه که یان وشیا وندی له خه لکی بوو، هه تا بوه هوی خه شمی خودا لییا ن.

ئه وه ئینجیله ی که له به رده سه تدا یه ئینجیله ئه سه لیه که یه نیه ون کراوه وه به پی خواستی خویان دوا ی چه ند سه ده نوسرا وه ته وه، ئینجیل بو عیسا هاتوه که خوی له ژاندا بوه خو دوا ی خوی نه هاتوه ته خواره وه که باسی مر نی ده کات و باسی دوا ی خوی ده کات به تاییه ت ئه وه شته نار ه وایانه که ده وتیبت له سه ری وه ک له خاچدان، له ئینجیله ئه سه له که دا نه هاتوه که که لامی خودایه عیسا کوری خودا بیبت وله خاچ بدریبت. بویه خودا هه ره شه یان لیده کات که شتیک بلین که خودا نه یوتبیبت وه ک ده فهرمویت: (وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) المائدة: ٤٧. له زور شوینی ئینجیلدا ها و پیچه وانیه یه کتر هه یه ویه ک ناگرنه وه، ئینجیلی به رنابا له زور شتدا پیچه وانیه له گه ل هه رچوار ئینجیله که دا، وه هه مویا ن به ته واوی پیچه وانیه ی قورئانن که گو مان له قورئاندا نیه، قورئان رون و ئاشکرایه و ته نها یه ک قورئان هه یه. حمایه: ٢٠٠٩، ص ٣٠.

هه روه ها له ئینجیلی یوحنا له سه ر زما نی عیسا ده لیت: (من ناتوانم له خومه وه هه یچ بکه م .. خواستی خوم ناهینمه دی، به لکو خواستی ئه وه ی که ناردومی دینمه دی. ئینجیلی پیروز: یوحنا: ١٩٩٩، ٥ / ٣٠. که واته عیسا به نده ی خودایه وه له ژیر فه رمانی خودا دایه، هه رچی خودا بیه ویت ده یکات، نه ک خوی خودا بیبت و به ویستی خوی هه موو شتیک بکات. وه ئه گه ر خودا بیبت ئه وه چه ند رۆزه ی که له ژیر خاکدا بوو یا به خاچه که وه بوو، کێ کاروباری ئه م جیهانه ی ده برد به رپوه، یا به ناتا وه واوی ده رۆی به رپوه. که واته ئه وه خودا نیه چونکه خودا نامریت گه ر بمریت ئه وه که موکوریه له خودادا، ئه وه ش له خودا وه دوره.

له ئینجیلدا هاتوه عیسا ده یوت من رۆله ی خودام: کتیی پیروز: ١٩٩٩، ٢٧ / ٤٤. عیسا هه رگیز نا ئیت من کوری خودام و نه یوتوه. ئه مانه دروست کراون به ده می عیسا وه (سه لامی خودای لی بیبت).

ئنجیلی به رنابا ئه وه ئینجیله یه که هه ندیک له راستی تیدا یه بویه لای مه سیحیه کان گرنگی پینادریبت و ته نها چوار ئینجیله که راسته وه باوه رپیکراون لایان، ئنجیلی به رنابا پیچه وانیه ی ئه وه چوار ئینجیله یه، له کاتیکدا ئه وه چوار ئینجیله له کۆتای سه ده ی دوهمی زاینیه وه نوسرا وته وه. فائز: ١٩٩٤، ص ١٠٣.

هه شته م: خودا بو خوی عیسا ی پاراسته وه له ده ست جوله که کان وه خودا به درو یان ده خاته وه که عیسا کوزرا بیبت. وه ک ده فهرمویت: (وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ) سوره قی المائدة: ئایه تی: ١١٠. واته: به رگری نه وه کانی ئیسرا ئیل کرد لیت بتکوژن. ئه وه فه رمانی خودایه که عیسا

ده پارێزێتی و دهستی که سی پیناگت تا زیانی بی بگهیهنن. کێ لهخودا بالادهستره؟ ئیتر ئهوه قسهیه له کوی دینن که عیسیان کوشتبیت. نۆیهم: هینانه دنیای عیسیا بهبناوک موعجیزهیه کێ خودابوو بۆ تاکی کردنهوهی مرۆفه کان که خودای گهوره توانای هیه به بی باوک مرۆف بهدی بهینیت وهک دهفرمویت: (إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ). آل عمران: ۵۹. بی گومان وینهی به دنیا هینانی عیسا بۆخودا وهک بهدی هینانی ئادهمه (به بی باوک)، خودا ئادهمی له لهخاک دروست کرد له پاشا پی گوت بهه جا فرموی بوو. بهلام هه زوو جوله که کان باوهریان پینه کردو پاشان ههولی کوشتنیان داو پاشان شوین که وتواتی پاشخوی کردیانه کوری خودا بهههله.

دهیهم: ئه گهر بوتریت کوزراوه که عیسیا به کوری خودایه که واته مهربه خودای بووه کوره کهی خودابوه، وه گهر ده لاین مرۆفه که واته مهربه مرۆفی بووه خودانیه و مرۆفه، کواته له هه گریمانیه کیاندا وته کانیا بینه مایه و باسی له خاچدان بینه مایه و سهراچاوه ناسمانی پشترستی ناکه نه وه ههروهها باسی قیامه ی عیسا وهه مو و اتاکانی تریان ناراسته و دروست نین. الشرفی: ۱۹۸۹، ص ۳۹۵. که واته ئه وه مه بهسته ی که پیغه مبه رایه تی وه ناگه هینانه وه ی به نی ئیسرایلیه کان بو نه هاته دی وخه لکانیک ده ستیان خسته ناو کاری خودا وه په کیان خست، به لام گومانی تیدا نیه که عیسا (سهلامی خودای لیبیت) په یامی خوی گه یاندو به فرمانی خودا خه لکه که تاکی کرانه وه وه به باوه ر پیبونی و باوه ر پینه بونی و بۆ ئیستاش که خودای گه وره به رزی کردو ته وه بۆ ناسمان هه ر جیگی تاکی کردنه وه یه بۆ مرۆفایه تی، ئیمه ی موسلمان باوه رمان به هه مو ئایه ته کانی قورئان وه پیغه مبه رانی هیه وه جیاوازی ناکه ی له نیوان پیغه مبه راندا وهک ده فرمویت: (لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ) سوره تی البقره: ئایه تی: ۲۸۵.

به لام جوله که کان پیچه وانیه فرمانی خودا ده وه ستنه وه وه ده لاین ئیمه کوشتومانه. وهک قورئانی پیرۆز ده فرمویت: (انا قتلنا) ئایا هیج کهس دان به شتیکیا ده نیت له سه ر شتیکی که نه یکرد بیت، ئه مه دژایه تی که لامی خودایه وه .

یانزه: ئایا به لگه چیه که خودای گه وره کوری خوی ناردو به بته قوربانی خه لک؟ وه ئایا خودا چهند منالی هیه، وه چهند جار ئه و رودا وه دوباره بوته وه؟ بۆ هه ر تاوانیک فیدا کاریک ده نیریت؟ ئه مانه و شتی تریش کومه له برسایریکن که وه لامیان نیه و بینه مان. وه لامه که یان لای ئاینی مه سیحی ده ست ناکه ویت. ته نها خودا خوی ده فرمویت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) خودا تاک و ته نه ایه و هاوه ل و هاوبه شی نیه، بی نیازه له هه مو شتیکی، که سی لینه به وه وه له که سیش نه بوه، وه هه رگیز هیج که سیک هاوشیوه و هاوتای نیه..

دوانزه: چهندها سه ریچی و باوه له میژوودا بۆ خودا کوری خوی نه ناردو یۆ چاره سه رکردنی، خو شه یتان به ئاشکرا سه ریچی خودای کرد و له به هه شت ده رکرا، گهر خودا بیویستایه کاریکی بۆ ده کرد، ئه و شتانه ده وتریت دورن له زانست و حکمه تی خودای میه ره بانه وه، وه ئه وه ی که ئاده م کردی له به هه شتدا بوه نه ک له دنیا وه به نیه تی سه ریچی خودا نه یکردو وه له بیری چوو وه هه لیان خه له تاندو وه داوای لیخۆشبوونی کردو و خوداش لی خۆش بوو وهک ده فرمویت: (وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا) سوره تی: طه: ئایه تی: ۱۱۵.

سیانزه: هه روهک له ئینجیلدا هاتو هاتو عیسا (سهلامی خودای لیبیت) رازی نه بوه به وه له خاچدانه ده ی چون ده بیت سه ریچی فرمانی خودا یا باوکی بکات له کاتیکدا ئه وه پیغه مبه ره وه که سیکی ناسای نیه، وه زۆریش پاراوه ته وه له خودا که پرگاری بکات له دوژمنه کانی و به رده وام بوه له پارانه وه تادوا کاته کانی ژیا نی وهک له (ئینجیلی مه تا له ۳۶ - ۴۴) هاتوه. ئینجیلی مورقوص ۱۴ / ۳۲ - ۳۹) که پیشتر باسمان کرد. ئه مه له کاتیکدا عیسا و قوتابیه کانی پیمان ناخۆشبوو به م له خاچدانه له کاتیکدا به هوی ئه م له خاچدانه وه خودا له هه مو جیهان خۆش ده بیت و عیسا ش ده گه رته وه بۆلای باوکی، یا خودایه تیه که ی و کۆتای به هه مو ناهه مواری و ئیش و نازاره کان دیت، وهک له ئینجیلی لوقادا هاتوه (عیسا به دنگی به رز هاواری کردو و تی: ئه ی باوک رۆحی خۆم به تۆ ده سپیرم، ئه مه ی و تو رۆحی سپارد، کاتی ئه وه که سه ی له ویدا بوو ئه مه ی بیی ستایشی خودای کردو و تی به راستی ئه و کابرایه کی بی تاوان بوو). ئینجیلی لوقا: ۴۸/۲۳) له ئینجیلی مه رقوسدا هاتو ده نیت:

(کاتی بهرامبهری راوه ستابوو بیخی چون عیسا رۆچی سپارد ووتی: به راستی ئەم مروفه رۆلهی خودا بوو). ئینجیلی پیرۆز: مەرقوس، ۱۹۹۹، ۴۰/۱۵.

چوارده: مەسیحیەکان باوەریان وایه ئەگەر مەسیح لە خاچ نەدرایه ئەوا مروفایهتی به گشتی لە قەرزار باریدا دەژیا له بهر ئەوه له خاچدانی مەسیح به زههی خودایه به مروفایهتی که کوری خۆی له و پیناوه دا کردووه ته قوربانی، دواي بهر زکردنه وهی شی بو ئاسمان له لای راستی خوداوه له رۆی دوایدا دادەنیشی و پینشوازی له خه لکی ده کات بو ئیتر سینه وه.. الخطیب: ۲۰۰۹، ص ۳۲۹. ئەمه زور قسه یه کی ناره وایه بهرامبهر به خودا دهوتریت، خه لکانیک له دایک بین دواي هه زاران سال به گونا هه وه له دایک بین، ئەمه یان له کونیوه هیناوه و چون له گه ل دادگه ری خودادا ده گونجیت؟.

پانه: گومانی تیدا نیه بو ئیمه ی موسلمان که قورئان لای خوداوه هاتوه وبه ئەمانه ته وه گه شتو ته ده ست ئیمه: ((لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ)). وه گومانی تیدا نیه که عیسا (سهلامی خودای لیبت) پیغه مبه ری خودایه و ئینجیلی بو ره وانه کراوه، به لام ئەم ئینجیله ی ئیستا ده ستکاری کراوه وه ک خودای گه وره ده فه رمویت: (فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ) (سوره تی البقره: ئایه تی: ۷۹. واته: هاوار به حالی ئەو که سانه ی که به ده سه ته کانی خویان کتیب ده نوسن دواي ده لێن ئەوه له لای خوداوه هاتوه. وه خودا ده فه رمویت به جوله که کان: (قُلْ فَأَنُوا بِالتَّوْرَةِ فَآتَلُّوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ) سوره تی: آل عمران: ئایه تی ۹۳. خودا ده فه رمویت ئەگەر راست ده که ن ته وارت بیین بو راستی قسه کانتان وه بیخویننه وه. که ناتوانن به یه ین بو سه لماندنی به لگه کانیان، به لام خودا خۆی ده یزانی که درۆ ده که ن و له خاچ نە دراوه و ته حه دایان ده کات، ئەمه لای ئیمه جیگی دنیا یه که عیسا له خاچ نە دراوه وه ک خودا ده فه رمویت (وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا) النساء: ۱۲۲. ئەمه ئەو راستیه ده رده خات که ته ورات گوراوه و شتی تری تیا دانراوه له جیاتی راستیه که ی و ته صله که نه ماوه وه ک خودای گه وره ده فه رموی: (مَنْ الذِّينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ) له کاتیکدا که ئینجیل ته واکه ری ته وراته، خودا له خاچدانی تیا یاندا بریار نه داوه. سوره تی: النساء: ئایه تی: ۹۴.

شانزه: ئەم هه لواسین و له خاچدانه به چ شه ریعه تیک کراوه، له شه ریعه تی مەسیحیه کاندا چونکه ئیستا عیسا په یامه که ی ته واکه نه بو وه نه یگه یانده وه ئینجیل دواي عیسا نوسراوه ته وه، ئەگەر به ئینجیلی ئەسلی نوسراوه ته وه خو ئەوان باوه رپیان پی نه بو، گەر باوه رپیشیان پی هه بوو بیت خودا هه رگیز کاری وانا کات وله گه ل دادی خودایان ناگونجیت، وه له شه ریعه تی موسادا نیه که یه کیک وه ک ته و حاله ته ی عیسا (سهلامی خودای لیبت) که له خاچ بدریت ده بیت ره جم بکریت وه هه لواسینی تیا دا نیه به زیندوی، ده بیت ره جم کراو به مردووی هه لواسریت نه ک به زیندووی، وه ئەگەر به شه ریعه تی یونانیه کان کرد بیتیان له خاچدان له و کاتانه دا بو به نده و کاره ناشینه کان بو، . أفندی: ۲۰۱۰، ص ۱۱۳. هه روه ها له سفر التثنیه دا هاتوه: (ئه گه ر که سیک تاوانیکی کردو سزا که ی مردن بیت به هه لواسین یا به کوشتن، ده پی له و رۆژه دا بنیتریت له بهر ئەوه ی ئەوه ی هه لواسراوه بهر نه فرینی خودا که وتوه) الکتاب المقدس: ۱۹۹۱: سفر التثنیه: ۲۲/۲۱. چونکه حکمه ت له خاچدان بو ئەوه یه خه لک بیینی و په ندی لپوه رگریت. به لام ئەوان ده لێن هه ر ئەو رۆژه نیژراوه، که واته به کام شه ریعه ت عیسا له خاچدراوه؟

مه سیحیه کان سه ره نجامیکی ناهه مواری ناساز بو ئاین و پیغه مبه ره که یان و خودا که یان بریار ده دن به رقی وتۆله و خوین رشتن و مانه وه ی به نادیا ری و گومان دروست کردن بو هه تاهه تایه، وه یه که م مروف که ئاده می باوکمانه تیه ده گلینن به روداوه که وه، وه ده ست له کاری خودا وه رده دن و دوا رۆژی رونا ک له هه موو خه لکی جیهان ده شیوتین. النجار: ۱۹۳۶، ص ۱۵. وه یه هودییه کان به گشتی ئەم روداوه به راست نازانن که ئەوان عیسا یان کوشتیبت وبه گالته پیکردنه وه سه یری ده گن. فائز: ۱۹۹۴، ص ۱۰۳.

دواي ئەو سه رنج و تیبینیان ئەوه ده رده که ویت که ئاینی ئیسلام به هه موو جوړیک له خاچدانی عیسا ره د ده کاته وه وه له خاچ نە دراوه به لکو که سیک تر له خاچ دراوه له جیگی عیسا (سهلامی خودای لیبت).

حه فده: وته ی هه ندیک له زاناکان له سه ر له خاچدانی عیسا :

- ئەحمەد دیدات دەئیت: (مەسیحیەکان زیاتر لە هەزار ساڵ یەھودییەکانیان دەکوشت و ئازار دەدران لەبری ئەوەی تۆلەیان لێبکەنەو دوژمنایەتیان دەکردن، لە کاتی کە لە خاچدانە کە ی مەسیح شتیگی بێبەنەمایە و پوی نەداو، ئەبوو دەست خۆشیان لێ بکردنایە کە بونەتە هۆی لیخۆشبوونی گوناھەکانیان و هەستاوان بە کوشتنی عیسا، ئەگەر نەیانکوشتایە و بیان شاردا یەتەو و نە کوژرایە ئەوا بەو گوناھەو دەمانەو هەتاهەتایە. و دەبوو سوپاسسیان بکەن کە فرمائی خودایان جێبەجێ هیناو و بە دەم داخواری خودا چون، نە ک رقیان لێیان بێت و دوژمنایەتیان بکەن). دیدات: ۱۹۸۹، ص ۱۰.

هەر و هە دەئیت: ئەگەر مەسیحیەکان باوهریان هەبێت کە قورئان لە لایەن خوداوەیە کە قورئان دەفەر مویت مەسیح لە خاچ نە دراو ئەوا هە موو کیشەکان چارەسەر دەبن. دیدات: ۱۹۸۹، ص ۳۴.

- ئیبن قەیم دەئیت: چون دەبێت کە سانیک کە خوداکە یان بە خاچیکدا هە ئو سرابیت دوای برۆنە وە بۆلای خاچە کە و بە ریزەو سە یری بکەن، ئە بوا یە هەرجی خاچە بیان سوتاندا یە. وەرگیراوە: ضیاء: ۲۰۰۳، ص ۲۹۲.

- محمد مەتوولی شەعراوی: دەئیت: خاچ پەرستان دەلین عیسا کوژراو و لە خاچ دراو بە چارەسەر لە قورئان بدۆزناوە کە دەفەر مویت نە لە خاچ دراو و نە کوژراو. وەرگیراوە. حمایە: ۲۰۰۹، ص ۳۱.

- الدوکیتیون دەئیت: مەسیح لە خاچ نە دراو ئەوەی لە خاچ دراو هاوشیوەی ئەو بو. کۆمەتیک لە نەو کانی کاهنەکانی تیمە خۆپارێزەکان کە مەسیحین دەلین عیسا (سەلامی خودای لێبیت) لە خاچ نە دراو بە لێکو بەرزکراو نەو بۆ ئاسمان. الزین: ۲۰۰۳، ص ۲۲۲.

- پروفیسۆر (فنگ) دامە زڕینەری نەدووی عیسا دەئیت: یە کەم شتیکی کە گوومان لە سە ر خاچ دانی عیسا دروست دەکات ئە وە یە کۆ دەنگی لە سە ر نیە و دوا بریار نیە لە سەری بۆیە زۆر بە ی کارەکانی وە ک هە ئو سین و لە خاچ دان لە خەیاڵات دەچن، شتیکی نە شیواو ئە وە بدیرتە پال عیسا بە هە مو جۆرنیک. الزین: ۲۰۰۳، ص ۲۲۲.

- نوسەری بە ئاوبانگ (ول دیونرات): دەئیت: ئایا بە سەرھاتی مەسیح راستیە و هەبوە؟ یان بە سەرھاتی دروست کراوی مەسیحیەت جێگی خەفەت و پەژارەییە بۆ مەرفایەتی و هەموو خەیاڵات و هیواکان لە سەر شتی بێ بنەما هەندەچن. السحرانی: ۱۹۹۰، ص ۳.

- احمد شلبی دەئیت: وە ئایا ئەگەر لە خاچدانی مەسیح و روداو کە نەبوە بۆچی مەسیحیەکان رقیان لە یەھودییەکانە و بە تاوانبار لە قەلە میان دەدەن. شلبی: ۱۹۸۹، ص ۱۶۵.

لێرەدا دەگەینە ئەوەی کە قورئان ئەو رەد دەکاتەو کە عیسا لە خاچداریت وە ک پیغەمبەرێکی خودا، ئەوەی کە خاچ پەرستان دەلین کە عیسا لە خاچ درابیت شتیکی بێ بنەمایە و لە دروست کراو کانی خۆیانە. و خودا وینە ی عیسا ی خستو تە سەر کە سیتیکی ترو لە خاچدراو لە کۆتایدا دەگەینە ئەم ئەنجامانە ی خوارەو:

۱- پیچەوانەییەکی زۆر لە ئینجیلەکاندا هە یە لە بارە ی لە خاچدانی عیساو لە سەر کاتە کە ی و شونە کە ی و ئە و کە سە ی دای بە دە ستە وە و بە خشیشە کە ی.

۲- ئینجیلی بەرنا بە زۆر روداو کاندای پیچەوانە ی هەر چوار ئینجیلە کە ی ترە.

۳- قورئانی پیرۆز زۆر بە ئاشکراو رونی دەفەر مویت عیسا نە کوژراو و لە خاچ نە دراو، ئەوەی کە لە خاچدراو کە سیتیکی تر بوە و شیوە ی عیسا ی چو تە سەر.

۴- رای لیکۆلەرەوانی ئەم بوارە لە زانایانی موسلمان و غەیر موسلمان لە سەر ئەو نە کە عیسا (سەلامی خودای لێبیت) لە خاچ نە دراو، وە زۆریشیان گومانیان هە یە و دنیانین کە عیسا لە خاچ درابیت.

۵- خودای گەورە لەم بە سەرھاتەدا بۆمان رۆن دەکاتەو کە خودا تاك و تەنھاییە و کە سی لێ نەبوە و کە سی لێ نابیت، وە کوری نیە و نەیناردو بۆ ئەوەی بێتە هۆی سڕینەو هۆی گوناھ ی باوکە ئادەم.

۶- معجزەییەکی پیغەمبەری ئیسلامە کە چون زانی عیسا (سەلامی خودای لێبیت) لە خاچ نە دراو، بۆ ئەوەی بیسەلمینی کە ئەم قورئانە

لهلای خوداوه هاتوه، ئه و وتانهی ئه وان به درۆ ده خاتوه، ته حه دایان ده کات.

۷- له دایک بونی عیسا (سهلامی خودای لئبیت) به بی باوک موعجزیه کی خوداییه که ده سه لاتی خودای گه وره نیشان ده دات.

۸- هه میسه زۆردارو ده سه لات داران له پینا و مانه وهی خویندا هه موو جوړه ریگیه کیان گرتوه ته بهر له هه پشه و به لاریدا بردن و هه تا کوشتن و هه لواسین.

۹- کیشه و کیشمه ندکیش شتیکی سروشتیه له نیوان مرۆفه کاند، ئه گهر چی ماوه یه ک گومان وشێواندنیش دروست بکریت، له کو تایدا هه راستی سه رده که ویت به سه ر نا راستیدا، هه ر یه ک راستیش هه یه.

سه رچاوه کان:

- القرآن الکریم.

- ابن کثیر: عما دالدين أبي الفداء اسماعيل ابن كثير الدمشقي، ٢٠٠٢، قصص الأنبياء: ط ١، دار الهيتم، القاهرة.

- ابن کثیر: عما دالدين أبي الفداء اسماعيل ابن كثير الدمشقي، ١٩٩٩، تفسير القرآن العظيم: ط ٢، دار الطيبة، بيروت.

- ابن حزم: ابن حزم الأندلسي الظاهري، ٢٠٠٥، الفصل في الملل والأهواء والنحل، ط ١، دار الهيتم، القاهرة.

- أبو الخير: حسن عبد الحفيظ أبو الخير: ٢٠١١، الموسوعة المفصلة: مكتبة التبيان، دار ابن الجوزي، ط ١، القاهرة.

- أفندي: محمد توفيق أفندي، ٢٠١٠، نظرتي في قصة صلب المسيح وقيامته من الأموات، ط ٢، القاهرة.

- الجهني: مانع بن حماد الجهني، ٢٠٠٣، الموسوعة الميسرة في الأديان والاحزاب المعاصرة، ندوه الشباب، ط ٥، رياض.

- الخطيب: محمد احمد، ٢٠٠٩، مقارنة الأديان، دار المسيرة، ط ٢، أردن.

- الخولي: محمد علي الخولي، ١٩٩٠، حقيقة عيسى، ط ١، أردن.

- الزين: محمد فاروق الزين، ٢٠٠٣، المسيحية والإسلام والاستشراق: ط ٣، دمشق.

- السحمراني: اسعد السحمراني، ٢٠٠٩، ترجمان الأديان، دار النفائس، ط ١، بيروت.

- الشرفي: عبد المجيد الشرفي، ١٩٨٦، الفكر الاسلامي في الرد على النصارى، دار التونسية، ط ٢، تونس.

- الشرفي: جمال الدين الشرفي، ٢٠٠٦، ولكن شبه لهم، ط ١، مكتبة النافذة.

- الشوكاني: محمد بن علي الشوكاني، ٢٠٠٧، فتح القدير، فتح القدير، دار المعرفة، ط ٢، بيروت.

- الشيخ: أحمد الشيخ، ٢٠٠٦، رؤية في أصول المسيحية، ط ١، دمشق.

- الصلاي: علي محمد علي الصلاي، ٢٠١٩، المسيح عيسى ابن مريم، ط ١، القاهرة.

- الطبري: محمد بن جرير الطبري، ٢٠٠٠، جامع البيان في تاويل القرآن، مؤسسة الرسالة، ط ١، بيروت.

- القرطبي: ابو عبدالله محمد القرطبي، ١٩٦٤، دار الكتب المصرية، ط ٢، القاهرة.

- الكتاب المقدس: ١٩٩١، نداء الرجال، شتوتغارت، المانيا.

- النجار: عبد الوهاب النجار، ١٩٣٦، قصص الأنبياء، ط ٢، مصر.

- حازم: عدنان أحمد حازم، ٢٠١٥، جهود علماء المسلمين، ط ١، بغداد.

- حماية: محمود علي، ٢٠٠٩، التجسيد والصلب بين الحقيقة والإفتراف، مكتبة الايمان، ط ٢، القاهرة.

- خورهم دل: مسته فا، ٢٠١٥، ته فسيري شنهي ره حمهت، دارالنشر: إحسان، ط ١، تاران.

- ديدات: أحمد ديدات، ١٩٨٩، الصلب وهم أم الحقيقة، ط ١، دار المنار.

- رضا: محمد رشيد رضا، ١٩٩٩، عقيدة الصلب والفداء، مطبعة المنار، ط ٢، مصر.

- سعادة: خليل سعادة، ٢٠٠١، انجيل برنابا، دار الفتح، ط٤، القاهرة.
- سعود: بن عبدالعزيز سعود: ٢٠٠٤، دراسات في الأديان اليهودية والنصرانية، مكتبة الاضواء، ط٢، الرياض.
- سعيد: حبيب سعيد، ١٩٩٠، أديان العالم، دار للكنيسة الاسقفية، ط٢، القاهرة.
- شريف: محمود شريف، ١٩٨٠، الأديان في القرآن، دار المعارف، ط٢، مصر.
- شلبي: احمد شلبي، ١٩٩٨، مقارنة الأديان: المسيحية: ط١٠، القاهرة.
- ضياء: محمد عبدالرحمن ضياء، ٢٠٠٣، دراسات في اليهودية والمسيحية وأديان الهند، مكتبة الرشد، ط١، الرياض.
- عرفات: وفاء عرفات، ٢٠٠٤، المسيحية، دار اليوسف، ط١، بيروت.
- عرموش: احمد راتب عرموش، ٢٠٠٧، موسوعة الأديان، دار النفائس، ط٤، بيروت.
- عزالدين: ابو محمد بن عبدالعزيز الدمشقي، ١٩٩٦، اختصار للتفسير الماوردي، ط١، بيروت.
- فائز: احمد فائز، ١٩٩٤، اليوم القرآن في ضلال القرآن، مؤسسة الرسالة، ط١٧، بيروت.
- قطب: سيد قطب، ٢٠٠٧، في ضلال القرآن، دار الشروق، ط٢، بيروت.
- كاكه محمود: نه حمد كاكه محمود، ٢٠٢٠، ته فسيري يامن، چاپي ٦، سليمان.
- مدرس: مه لا عبدالكريم مدرس، ٢٠١٠، خولاسه ي ته فسيري نامي، ط٢، سليمان.
- منقذ: بن محمود منقذ، ١٤٢٤هـ، هل افتدينا على الصليب، ط٢، مكة المكرمة.
- ئينجيلي بيروؤز: ١٩٩٩، به كوردي، ط٢، أمريكا.
- الماوردي: ابو حسن علي الماوردي، بدون سنة الطبع، دار الكتب العلمية، ط٢، بيروت.

نماذج مختارة من تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم

سهباح ستار سهعيد^١، عهبدولسهلام فاتيح عهبدولرهحمان^٢
^٢ بهشى شهريعه، كؤليژی زانسته ئيسلاميه كان، زانكؤى سليمانى، شارى سليمانى، ههريمى كوردستان، عيراق.
 Corresponding author's e-mail: abdulislamfatihabdulrahman@gmail.com

خلاصة البحث :

هذه الدراسة بعنوان : نماذج مختارة من تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم ، تبحث عن مدى تأثير القاعدة المذكورة في الأحكام الفقهية المستنبطة في القرآن الكريم في باب العبادات والمعاملات والأحوال الشخصية .
 وعليه بنيت الدراسة على ثلاثة مباحث ، حيث تناولت في المبحث الأول التعريف بمصطلحات الموضوع ، وخصصت المبحث الثاني لبيان نماذج من تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم في باب العبادات ، وأما المبحث الثالث فجعلته لبعض التطبيقات لقاعدة الاحتياط في القرآن الكريم في بابي المعاملات والأحوال الشخصية .
 توصلت الدراسة إلى نتائج أهمها أنّ قاعدة الاحتياط أصل تضافرت الأدلة الشرعية على اعتبارها والأخذ بها ، ولا يكاد باب من أبواب الفقه يخلو منها ، لذلك فهي مسلك كثير من العلماء في كثير من الأحكام ، كما أوصت الدراسة بضرورة اهتمام المفتين بقاعدة الاحتياط في زمن كثر فيه الفتن والتهاون في الدين .
 الكلمات المفتاحية : (نماذج ، مختارة ، تطبيقات ، فقه ، الاحتياط ، القرآن الكريم) .

پوختهى تويژينهوه :

ئهه تويژينهوهيه بهناونيشانى: (چهه نيمونهيه كى هه لئيردراو له سهه جيبه جيكي فيقهى ئيحتيات له قورئانى پيرؤزدا) ، ده كؤليتتهوه له پيرؤزهى كاريجهرى ياساى ئيحتيات به سهه ره حكامه فيقيهه كانهوه ئه وانهى كه هه له پينجراون له قورئانى پيرؤز له به شى عيبادهت ومامه له وبارى كه سيه تيدا .
 له سهه ره هه بنه مايه ئهه تويژينهوههه دابهش كردوه به سهه سهى به شدا ، به شيوهيه كه له به شى به كهه دا پيناسهه دهسته واژه كانى ناونيشانى بابته كهه كردوه ، وبه شى دووههه تايبهت كردوه به روونكردنه وهى هه ندى بابته فيقهى به رمه بناي ياساى ناوبراو له قورئانى پيرؤزدا له به شى عيبادهتدا ، وهه رچى به شى سيهه ميشه دامناوه بو هه ندى بابته فيقهى تر كه هه له پينجراون له ياساى ئيحتيات له قورئانى پيرؤزدا له به شى ومامه له وبارى كه سيه تيدا .

گؤفارى زانكؤى هه نه بجه: گؤفاريكى زانستى نه كاديميه زانكؤى هه نه بجه دهه كات	
بهه ره	٦ ژماره ٣ سالى (٢٠٢١)
زيككه وهه كان	زيككه وتى وهه رگزن: ٢٠٢١/٥/٨ زيككه وتى به سهه ندردن: ٢٠٢١/٦/١٢ زيككه وتى بلاوكردنه وهه: ٢٠٢١/٩/٣٠
ئيمه يلى تويژهه	abdulislamfatihabdulrahman@gmail.com
ماهى چاپ و بلاوكردنه وهه	© ٢٠٢١ عهبدولسهلام فاتيح عهبدولرهحمان، پ. ي. د. سهباح ستار سهعيد، گيشتن بهه تويژينهوهيه كراوهيه له زئير ره زامه ندى CCBY-NC_ND 4.0

توژینهوه که گه یشتوو به چه ند دهره نجامنیک گرنگترینیان نهوهیه یاسای ئیحتیات بنه مایه که چه ندان به لگه ی شهرعی ده بنه گه واهی دهر له سه ر کارینکردنی ، به نه ندازه یه ک که م بابه تی فیهی هه یه تیاید کار به م یاسای نه کریت ، هه ر بویه زور له زانایان کاریان پ کردوو له زور له نه حکامه کاند ، ههروه ک نه م توژینهوه به پیویستی دازانیت که سانی موفتی گرنگی به یاسای ئیحتیات بدن له سه رده میکدا که فیتنه و شله رهی له دیندا زور بووه .

Abstract

The study aims to determine the extend of the impact of “principle of jurisprudence of precaution” on worship, transactions, and personal laws. The study is divided into three chapters. In chapter one, terminology of the subject of the study is explained and defined in terms of linguistic and juristic. In chapter two, some exemplars of the principle of jurisprudence of precaution in Quran applied to worship section are explained. In chapter three, the principle of jurisprudence of precaution in Quran applied to transactions and personal laws is discussed.

The results of the study demonstrate that the principle of jurisprudence of precaution is a juristic basis and many religious evidences suggest considering and implementing it. This principle is found, almost, in all sections of Islamic jurisprudence. Hence, Islamic jurists and scholars considered the principle of jurisprudence of precaution when issuing fatwas.

Finally, the study recommends that qualified jurists (muftis) must pay more attention to the principle of jurisprudence of precaution today more than before due to spread of strife and ignorance in Muslim societies

المقدمة :

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وسلم تسليماً كثيراً ، أما بعد:
لاشك أن الفقه في الدين والبحث فيه من أشرف العلوم وأكده ، سيما إذا كان هذا الفقه متعلقاً بالقرآن الكريم ، كيف لا وقد قال الله تعالى: { وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ } (التوبة : ١٢٢) ، وقال نبينا الكريم عليه أفضل الصلاة وأتم التسليم: «من يُردِ اللهُ بهِ خَيْرًا يفقههُ في الدِّينِ» (البخاري، ١٩٨٧ م ، ص ٢٦٦٧) ، ومن بين هذه الأمور مسألة فقه الاحتياط ودلالته وتطبيقاته في القرآن الكريم .

والاحتياط وترك الأمور المشتبهة أمر في غاية الأهمية ؛ لأنه أخذ باليقين والأخذ به لايعتريه أي قلق، يقول المُقري :

وذو احتياطٍ في أمور الدين *** من قرَّ من شك إلى يقين

فَمَنْ يُرِدْ فِعْلاً عَلَيْهِ مُتَّقٍ *** لَا يَغْتَرِي فَاعِلُهُ أَيُّ قَلْقٍ . (الشنقيطي ، ١٩٩٥ م ، ص ١٨٣).

(وهذا البحث مستل من رسالة الماجستير بعنوان : فقه الاحتياط والحدز في القرآن الكريم).

أسئلة البحث:

يسعى هذا البحث إلى الإجابة عن الأسئلة الآتية :

- ١- ما الاحتياط ؟ .
- ٢- ورود لفظ الاحتياط ومشتقاته ومرادفاته في القرآن الكريم؟
- ٢- ما المسائل الفقهية المستنبطة في الآيات التي وردت فيها دلالات الاحتياط في باب العبادات والمعاملات والأحوال الشخصية ؟ أسباب اختيار الموضوع وأهميته:
- يمكن تلخيص أسباب اختيار الموضوع وأهميته في النقاط التالية :
- ١- إن للاحتياط علاقة وثيقة بحياة الناس خاصة في هذا الزمان الذي كثر فيه الفتن والتلاعب بالدين ، بالإضافة إلى أن هذا اللفظ ومرادفاته كسد الذرائع والحيلة والحذر متداول على ألسنة الناس لاسيما في وسائل الإعلام المختلفة، وفي المخاطبات وغير ذلك.
- ٢- اهتمام القرآن الكريم بمدلولاته وفقهه.
- ٣- عدم العثور على جود دراسة مستقلة تُبين هذا الجانب في القرآن الكريم .
- ٤- إن مصطلح الاحتياط وإن لم يرد صراحة في القرآن الكريم إلا أنه ورد بعبارات وصيغ أخرى دالة عليه، لذا فمن الضروري جمعها ودراسة ما يتعلق بها من الأحكام في سفر مستقل.

أهداف البحث :

يسعى هذا البحث إلى تحقيق الأهداف الآتية :

- ١- بيان صلاحية الاحتياط لأثبات الأحكام الشرعية والفقهية في القرآن الكريم خاصة والفقه الاسلامي عامة.
- ٢- التعرف على المسائل الفقهية المستنبطة عن قاعدة الاحتياط في القرآن الكريم .

إشكالية الموضوع:

ثمة تساؤلات كثيرة ، وإشكالات عديدة حول هذه القاعدة من حيث واقعه النظري والتطبيقي ، هذا من حيث العموم ، وأما ما يتعلق بموضوعنا بشكل خاص فيمكن اختصار إشكالياته في النقاط التالية:

- ١- بما أن هذا الموضوع (تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم باب العبادات والمعاملات والأحوال الشخصية) لم يكتب فيه ولم يبحث (حسب علمي واطلاعي) أو بعبارة أدق لم ينفرد بالبحث فمن الصعوبة بمكان جمع الآيات التي فيها دلالة على الإحتياط.
- ٢- وبما أن دراستنا فقهية أيضاً فيتطلب البحث عن المسائل الفقهية التي احتوى عليها الآيات الدالة على العمل بالإحتياط .

منهج البحث :**المنهج الذي اتبعته فهو :**

- ١- المنهج الموضوعي : وذلك بجمع الآيات التي يتعلق بموضوع بحثنا صراحة أو إيماء في عناوين مختلفة حسب خطة البحث وتقسيماته.
- ٢- المنهج التحليلي : ويمثل ذلك في دراسة النصوص المتعلقة بالاحتياط في باب العبادات .
- ٣- الاعتماد على المصادر والمراجع الأصيلة ما استطعتُ إلى ذلك سبيلاً ، مع عزو الأقوال إلى قائلها.

الدراسات السابقة:

لم أجد - بعد البحث والتحري - كتاباً مستقلاً أو رسالة مستقلةً حول هذا الموضوع ، نعم كتب فيه بعضُ الباحثين وبحثوه وبينوا معاني الاحتياط ومتعلقاته ، لكنهم لم يتطرقوا لبيان تطبيقات فقهه في القرآن، منه :

- ١- العمل بالاحتياط في الفقه الإسلامي لمنيب بن محمود شاكر ، وهو من أوائل من أفرد الاحتياط بالدراسة ، نشر من قبل دار النفائس

بالرياض سنة ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨ م ، حاول الباحث فيه تأصيل العمل بالاحتياط ، وضبطه ، وبيان شروطه ، والكلام على حجته ، وأثره في الأحكام الشرعية .

٢- الاحتياط - حقيقته وحجته وضوابطه - للدكتور إلياس بلكا ، نشر من قبل مؤسسة الرسالة سنة ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م ، تكلم الباحث فيه عن الاحتياط والشبهة ، و الاحتياط والورع ، الاحتياط والشك ، الاحتياط والخلاف ، والعلاقة بينه وبين الذرائع إلى غير ذلك من المسائل .

٣- الأخذ بالاحتياط عند الأصوليين ، لمحمد بن إبراهيم الهاشمي ، وهو عبارة عن رسالة الماجستير بإشراف الأستاذ أحمد العنقري ، وهو مقدم إلى جامعة مجمد بن سعود الإسلامية بتاريخ ١٤٣٦ هـ ، حاول الباحث فيه بيان منزلة الاحتياط عند الأصوليين ، وصلاحيته لإثبات القواعد الأصولية ، مع جمع المسائل الأصولية التي أخذ الأصوليون فيها بالاحتياط ، ودراساتها .

هيكل البحث :

قسمتُ البحث إلى مقدمة وثلاثة مباحث وخاتمة وتوصيات .

وقد خصصتُ المقدمة لبيان أسئلة البحث واساب اختياره وأهميته وأهدافه وإشكاليته ، والمنهج الذي سلكته في البحث ، وذكر الدراسات السابقة المتعلقة بالموضوع .

المبحث الأول : بيان معنى الفقه والاحتياط والقرآن في اللغة والاصطلاح .

ويتضمن ثلاثة مطالب وهي :

المطلب الأول : معنى الفقه في اللغة والاصطلاح .

المطلب الثاني : معنى الاحتياط في اللغة والاصطلاح .

المطلب الثالث : معنى القرآن في اللغة والاصطلاح .

المبحث الثاني : نماذج من تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم في باب العبادات .

ويتضمن خمسة مطالب :

المطلب الأول: فقه آيات الاحتياط في باب الطهارة .

المطلب الثاني: فقه آيات الاحتياط في باب الصلاة .

المطلب الثالث: فقه آيات الاحتياط في باب الزكاة .

المطلب الرابع: فقه آيات الاحتياط في باب الصيام .

المطلب الخامس: فقه آيات الاحتياط في باب الحج .

وفي الخاتمة ذكرت أهم النتائج التي توصلت إليها .

والمبحث الثالث: نماذج من تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم في باب المعاملات والأحوال الشخصية-

البيوع والنكاح -

ويتضمن مطلبين :

المطلب الأول: فقه آيات الاحتياط في باب البيوع .

المطلب الثاني : فقه آيات الاحتياط في باب النكاح .

المبحث الأول : معنى الفقه والاحتياط والقرآن ، وفيه ثلاثة مطالب :

المطلب الأول : معنى الفقه :

الفقه في اللغة : العِلْمُ بالشيءِ، والفَهْمُ له، والفِطْنَةُ. (ابن منظور ، ١٤١٤ هـ ، ص ٥٢٢) ، فصل الفاء .
وفي الاصطلاح : عبارة عن العلم بالأحكام الشرعية العملية ، المكتسب من الأدلة التفصيلية لتلك الأحكام. (الكفوي ، ١٩٩٨ م ، ص ٦٩٠) .

المطلب الثاني : معنى الاحتياط :

الاحتياط في اللغة : افتعال من «احتاط» ، وأصله من الثلاثي «حوط» وهو الشيء يُطِيفُ بالشيء (ابن فارس ، ١٩٧٩ م ، ص ١٢٠) ، مادة حوط .

وهو طلب الأحوط والأحظ والأخذ بأوثق الوجوه. (الفيومي ، بدون تاريخ ، ص ١٥٦) .
وفي الاصطلاح : ترك ما يريب المكلف إلى ما لا يريبه. (العز بن عبد السلام ، بدون تاريخ ، ص ٥٢) .

المطلب الثالث : معنى القرآن :

القرآن في اللغة : القاف والراء والحرف المعتل أصلٌ صحيحٌ يدلُّ على جمعٍ واجتماعٍ. من ذلك القرية، سميت قريةً لاجتماع الناس فيها. ويقولون: قرّيت الماء في المقرّة: جمعته، قالوا: ومنه القرآن، كأنه سمي بذلك لجمعه ما فيه من الأحكام والقصاص وغير ذلك. (ابن فارس ، ١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م ، ص ٧٨ - ٧٩) ، مادة : (قرأ) .

وفي الاصطلاح : هو كلام الله المعجز ، المنزل على النبي محمد صلى الله عليه وسلم ، باللفظ العربي ، المكتوب في المصحف ، المتعبد بتلاوته ، المنقول بالتواتر ، المبدوء بسورة الفاتحة ، المختوم بسورة الناس (الزحيلي ، ١٤١٨ هـ ، ص ١٣) .

المبحث الثاني : نماذج من تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم في باب العبادات ، وفيه خمسة مطالب :

المطلب الأول: فقه آيات الاحتياط في باب الطهارة.

الطهارة في اللغة :النَّزَاهَةُ مِنَ الْأَفْذَارِ الْحِسِّيَّةِ وَالْمَغْنَوِيَّةِ. (الأنصاري ، ١٣٥٠ هـ ، ص ١١) ، باب كتاب الطهارة .

وفي الشريعة : رفع ما يمنع الصلاة ، وما في معناها ، من حدث ، أو نجاسة ، بالماء ، أو رفع حكمه بالتراب (حبيب ، ١٩٨٨ م ، ص ٢٣٣) .
قال تعالى : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ } (المائدة : ٦) .

هذه الآية الكريمة تضمنت عدة أحكام فقهية في باب الطهارة التي يُعمل فيها بقاعدة الاحتياط ، وهي كالآتي :

المسألة الأولى: فقه آيات الاحتياط في استعمال الماء للطهارة:

في هذه الآية الكريمة أمر الله تعالى باستعمال الماء للطهارة من الحدث الأكبر والأصغر ويبيّن أن المكلف يتيمم إذا لم يستطع استعمال الماء لمرض أو لعدم وجود الماء ، وهذا يدل على وجوب الطهارة بالماء .

والماء الذي يتطهر به يجب أن يكون ماء مطلقاً ، والماء المطلق: هو الذي بقي على أصل خلقته ولم تخالطه نجاسة ، ولم يغلب عليه شيء طاهر. (الجرجاني ، ١٤٠٥ ، ص ١٩٥) ، ومن هنا اختلف العلماء في حكم الطهارة بالماء المتغير بالظاهر الذي يمكن التحرز عنه ولم يسلب عنه اسم الماء ، كماء الورد والزعفران والصابون على قولين :

القول الأول : ذهب إلى عدم صحة الطهارة به لزوال اسم الماء المطلق عنه ، وهو قول الجمهور من المالكية والشافعية والحنابلة .

(الرُّعِينِي، ١٩٩٢ م، ص ٥٩)، و(السَّبْكِ، ١٩٧٧ م، ص ١٦٤)، و(ابن قدامة، ١٩٩٧ م، ص ١٢).

واستدل الجمهور بجمله من الأدلة، منها:

قوله تعالى: {فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا} [المائدة: ٦].

وجه الاستدلال: الماء ورد في الآية مطلقاً لم يقيد بشيء، والماء المطلق هو الماء الباقي على خلقته.

أما الماء المتغير فلا يسمى ماء مطلقاً، إنما يضاف إلى تلك المادة التي يتغير بها كماء ورد أو زعفران أو ماء غريب، أو ماء مستعمل ونحو ذلك. (الدُّبْيَانِ، ٢٠٠٥ م، ص ٥٢).

القول الثاني: وذهب الحنفية إلى أنه ظاهر مطهر وإن تغير بعض أوصافه، وأن المخالط المغلوب لا يسلب الإطلاق فوجب ترتيب حكم المطلق على الماء الذي هو كذلك. (السيواسي، بدون التاريخ، ص ٧٢).

واستدل الحنفية بجمله أدلة منها ما يأتي:

قوله تعالى: {وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ} (النساء: ٤٣).

ويمكن أن يستدل لهم بهذه الآية بأن هذا - أي قوله: ماء - عامٌ في كلِّ ماءٍ؛ لِأَنَّهُ نَكَرَةٌ فِي سِيَاقِ النَّفْيِ، وَالنَّكَرَةُ فِي سِيَاقِ النَّفْيِ تَعْمٌ، فَلَا يَجُوزُ النَّيْمُ مَعَ وُجُودِهِ، وَلِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ كَانُوا يُسَافِرُونَ، وَغَالِبُ أَسْقِيَّتِهِمُ الْأُذْمُ، وَالْغَالِبُ أَنَّهَا تُغَيَّرُ الْمَاءَ، فَلَمْ يُنْقَلْ عَنْهُمْ تَيَمُّمٌ مَعَ وُجُودِ شَيْءٍ مِنْ تِلْكَ الْمِيَاهِ؛ وَلِأَنَّهُ ظُهُورٌ خَالَطَهُ ظَاهِرٌ لَمْ يَسْلُبْهُ اسْمَ الْمَاءِ، وَلَا رِقَّتُهُ، وَلَا جَرَيَانَهُ، فَأَشْبَهَ الْمُتَغَيَّرَ بِالذَّهْنِ. (ابن قدامة، ١٩٩٧ م، ص ٢١-٢٢).

علاقة المسألة بالاحتياط: إن الذين ذهبوا إلى القول بعدم الطهارة بالماء المتغير بالظاهر، قالوا بذلك احتياطاً لعبادة المكلف. (الحازمي، ٢٠٠٩ م، ص ٨).

المسألة الثانية: مسح الرأس ومقداره:

اختلف العلماء في مقدار المسح على قولين:

القول الأول: يجب مسح جميع الرأس أخذاً بالاحتياط، وهو قول المالكية والحنابلة. (عبد الوهاب المالكي، بدون تاريخ، ص ١٢٤)، و(المنياوي، ٢٠١١ م، ص ٨٢).

واستدلوا بجمله من الأدلة، منها:

١- لظاهر القرآن فإن حمل الباء على التبويض تجوز، والأصل حملها على ما ذكر من الإلصاق لأنه أقرب إلى معنى المسح، فإن قولك: مسحت برأسه على أنه للإلصاق أقرب من قولك: إنه للتبويض؛ لأن التبويض خلاف الأصل، ولذلك يأتي غالباً في المعاني المجازية (الشنقيطي، ٢٠٠٧ م، ص ١٦٩).

٢- ولأنه لم يصح عنه في حديث واحد أنه اقتصر على مسح بعض رأسه البتة، ولكن كان إذا مسح بِنَاصِيَّتِهِ كَمَلَ عَلَى الْعِمَامَةِ (ابن القيم، ١٩٨٦ م، ص ١٨٦).

القول الثاني: أن مسح جميع الرأس ليس بمُرَادٍ مِنَ الْآيَةِ بِالْإِجْمَاعِ وَأَنَّ الْوَاجِبَ مِنْهُ مَا يَنْطَلِقُ اسْمُ الْمَسْحِ عَلَيْهِ ثَلَاثُ شَعْرَاتٍ فَصَاعِدًا، وبه قال الحنفية والشافعية. (الكاساني، ١٩٨٦ م، ص ٤)، و(الماوردي، بدون تاريخ، ص ١٨٥).

واستدل أصحاب هذا القول بأدلة، منها:

١- عَنِ الْمُعِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ {مَسَحَ بِنَاصِيَّتِهِ أَوْ قَالَ مُقَدِّمَ رَأْسِهِ وَرَوَى أَبُو مَعْقِلٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ {يَتَوَضَّأُ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ فَطَرِيئَةٌ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْعِمَامَةِ فَمَسَحَ مُقَدِّمَ رَأْسِهِ وَلَمْ يَنْفُضِ الْعِمَامَةَ} (أبو داود، بدون تاريخ، ص ٨٤).

٢- إِنَّ مِنْ عَادَةِ الْعَرَبِ فِي الْإِيجَارِ وَالْإِخْتِصَارِ إِذَا أَرَادُوا ذِكْرَ كَلِمَةٍ افْتَضَرُّوا عَلَى أَوَّلِ حَرْفٍ مِنْهَا اكْتِفَاءً بِهِ ، عَنْ جَمِيعِ الْكَلِمَةِ كَمَا قِيلَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى : كَهَيْعِصَ أَنَّ الْكَافَ مِنْ كَافِي ، وَالْهَاءُ مِنْ هَادِي ، وَكَمَا قَالَ الشَّاعِرُ : قُلْتُ لَهَا قِنِي فَقَالَتْ قَافٍ (العيبي ، ٢٠٠٠ م ، ص ١٧٣) .
علاقة المسألة بالاحتياط:

فالفرض يجزئ بمسح البعض ، والسنة مسح الكل ، فما ذهب إليه الشافعية والحنفية أظهر ، وما ذهب إليه المالكية والحنابلة أحوط والله أعلم (الصابوني ، ١٩٨٠ م ، ص ٥٣٨) قال المنياوي : « لا شك أن القول بوجوب مسح جميع الرأس أو التكميل على العمامة له أدلة ظاهرة قوية وهو أحوط بكل حال » (المنياوي ، ٢٠١١ م ، ص ٨٢) .
المسألة الثالثة : الترتيب في الوضوء :

الترتيب في الوضوء معناه أن تبدأ بما بدأ الله به ، وقد بدأ الله بذكر غسل الوجه ، ثم غسل اليدين ، ثم مسح الرأس ، ثم غسل الرجلين ، ولم يذكر الله تعالى غسل الكفين قبل غسل الوجه ، لأن غسل الكفين قبل غسل الوجه ليس واجباً بل هو سنة ، هذا هو الترتيب أن تبدأ بأعضاء الوضوء مرتبة كما رتبها الله - عز وجل - (العثيمين ، ١٤٢٤ هـ ، ص ٢١٨) .

اختلف الأئمة الأربعة في حكم الترتيب في أعمال الوضوء على قولين :
القول الأول : ذهب الشافعية إلى القول بالوجوب (الرملي ، ٢٠٠٩ م ، ص ١٧٠) وعند الحنابلة روايتان : إحداهما تجب ، والثانية : لا تجب (ابن قدامة ، ١٩٩٧ م ، ص ١٧١) .

واحتج القائلون بالوجوب بأدلة ، منها :

قوله تعالى : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ } (المائدة : ٦) .

وجه الدلالة : قوله : { إِذَا قُمْتُمْ } شرط ، وقوله : { فَاغْسِلُوا } في موضع الجزاء ولا يجوز إدخال فاصل بين الشرط والجزاء ، وعندكم إذا قدم غسل اليدين على الوجه يجوز ، وفيه إدخال فاصل فيكون خلاف الآية ، يدل عليه أنه تعالى أدخل المسموح - وهو الرأس - في خلال المغسولات ، والعرب لا تخرج في الكلام من جنس إلى جنس حتى الجنس الأول لا تقول : اضرب زيدا وأكرم جعفرًا واضرب عمرًا ، ولكن تقول : اضرب زيدا وعمرًا وأكرم جعفرًا ، فلما خرج من الغسل إلى المسح ثم عاد إلى ذكر الغسل في الرجل علمنا أن ذلك لوجوب الترتيب (السمعاني ، ١٩٩٢ م ، ص ٧٢) .

القول الثاني : ذهب إلى القول بعدم وجوب الترتيب في الوضوء ، بل هو سنة عندهم ، وهو قول الحنفية والمالكية (القدوري ، ٢٠٠٩ م ، ص ١٧٠) ، و(العدوي ، ١٩٩٤ م ، ص ٢١٩) .

واحتج هؤلاء بما احتج به الفريق الأول وهو قوله : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ } (المائدة : ٦) ، لكنهم قالوا : أن الواو للجمع ، فكانه قال : فاغسلوا هذه الأعضاء ؛ فلا يفيد الترتيب (القدوري ، ٢٠٠٩ م ، ص ١٤٠) .
علاقة المسألة بالاحتياط :

والاحتياط هنا يقتضي الاتيان بالوضوء مرتبة كما جاء في القرآن خروجاً من الخلاف ، ولقوة أدلة القائلين به ، قال ابن عثيمين « فالصحيح : أن الترتيب والمولاة فرضان من فروض الوضوء .

وأما عذر الإنسان فيهما بالنسيان أو بالجهل فمحل نظر ، فالمشهور عند فقهاء الحنابلة - رحمهم الله - أن الإنسان لا يُعذر فيهما بالجهل ولا بالنسيان ، وأن الإنسان لو بدأ بغسل يديه قبل غسل وجهه ناسياً ، لم يصح غسل يديه ولزمه إعادة الوضوء مع طول الزمن ، أو إعادة غسل اليدين وما بعدهما إن قصر الزمن ، ولا شك أن هذا القول أحوط وأبرأ للذمة ، وأن الإنسان إذا فاتته الترتيب ولو نسياناً ، فإنه يعيد الوضوء » (ابن عثيمين ، ١٤١٣ هـ ، ص ١٤٢) .

المطلب الثاني: فقه آيات الاحتياط في باب الصلاة :

الصَّلَاةُ فِي اللُّغَةِ : الدَّعَاءُ . (المركبي ، ١٩٩٦ م ، ص ٥٥) ، باب الصلاة .

وفي الشريعة: عبارة عن أركان مخصوصة، وأذكار معلومة، بشرائط محصورة في أوقات مقدرة.(الجرجاني ، ١٩٨٣ م ، ص ١٣٤) .

وردت كلمة الصلاة في القرآن الكريم في نحو مائة موضع ، ومما لها علاقة بموضوعنا:

قوله تعالى : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِينَ سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا } (النساء : ٤٣) .

وقوله : { وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ } (النساء : ١٠٢) .

هاتان الآيتان الكريمتان تضمنتا احكاما عدة في باب الصلاة وفيما نحن بصدد البحث عنه وهو الاحتياط في باب الصلاة ، وهي كالآتي :

المسألة الأولى : تحريم الصلاة وبطلانها حال السكر :

لاشك أن الصلاة حال السكر لا تجوز ؛ لأن السكران لا يدري ما يقوله ، قال الإمام الشافعي : فمن صلى سكران لم تجز صلاته، لنهي الله - عزَّ وجلَّ إِيَّاهُ عن الصلاة حتى يعلم ما يقول، وإن معقولا أن الصلاة قول، وعمل، وإمساك في مواضع مختلفة، ولا يؤدي هذا إلا من أمر به ممن عقَّله، وعليه إذا صلى سكران، أن يعيد إذا صحا، ولو صلى شارب محرِّم غير سكران، كان عاصياً في شرب المحرم، ولم يكن عليه إعادة صلاة؛ لأنه ممن يعقل ما يقول .(الشافعي ، ١٩٩٠ م ، ص ٨٨) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

إن الله تعالى حرَّم على المسكر حال سكره قربان الصلاة حتى لا يقول شيئاً يخالف مقصد الصلاة ؛ ولأن الصلاة يجب أن تؤدي خالي البال عن مشاغل الدنيا فضلاً عن أن يكون المصلي مسكراً لا يدري ما يقوله! ، وهذا - كما لا يخفى - أمر بالاحتياط في أمر الصلاة .

يقول محمد رشيد رضا : «إِنَّ الْخُطَابَ مُوجَّهٌ إِلَى الْمُسْلِمِ قَبْلَ السُّكْرِ بَأَنْ يَجْتَنِبَهُ إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ يَنْتَهِي بِهِ إِلَى التَّلَبُّسِ بِالصَّلَاةِ فِي أَثْنَائِهِ، فَهُوَ أَمْرٌ بِالِاحْتِيَاظِ وَاجْتِنَابِ السُّكْرِ فِي أَكْثَرِ الْأَوْقَاتِ» .(رضا ، ١٩٩٠ م ، ص ٩٢) .

المسألة الثانية : كيفية صلاة الخوف :

في الآية السالفة الذكر أشار الله عز وجل إلى شيء من كيفية صلاة الخوف ، وهذه الصلاة لها صور كثيرة؛ لأن العدو تارة يكون تجاه القبلة، وتارة يكون في غير اتجاهها، والصلاة تارة تكون رباعية، وتارة تكون ثلاثية، كالمغرب، وتارة تكون ثنائية كالصبح، وهناك صلاة السفر. والصلاة تارة يمكن أن تصلى جماعة، وتارة يلتحم الحرب، فلا يقدر على الجماعة بل يصلون فرادى، مستقبل القبلة، وغير مستقبلها، رجالاً وركباناً، ولهم أن يمشوا- والحالة هذه- ويضربون الضرب المتتابع في متن الصلاة، ومن العلماء من قال يصلون، والحالة هذه، ركعة واحدة .(حوى ، ١٤٢٤ هـ ، ص ١١٦٤) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

معلوم أنَّ لكل صلاة كيفيتها المعروفة ، ولكن في صلاة الخوف الَّذِي يَظْهَرُ وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ، إِنَّ أَفْضَلَ الْكَيْفِيَّاتِ الثَّابِتَةِ عَنْهُ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ ، مَا كَانَ أَبْلَغُ فِي الْإِحْتِيَاظِ لِلصَّلَاةِ وَالتَّحْفُظِ مِنَ الْعَدُوِّ (الشنقيطي ، ١٩٩٥ م ، ص ٢٦٣) .

يقول الإمام الخطابي: صلاة الخوف أنواع صلاها النبي صلى الله عليه وسلم في أيام مختلفة وأشكال متباينة. يتحرى في ذلك كله ما هو الأحوط للصلاة والأبلغ في الحراسة. (الخطابي ، ١٩٣٢ م ، ص ٣٥٢) .

المطلب الثالث : فقه آيات الاحتياط في باب الزكاة :

الزكاة لغة: الزكاة هي النماء يُقالُ زَكِيَ الرَّزْعُ يَزْكُو أَي نَمَا وَهِيَ الطَّهَارَةُ أَيضًا وَسُمِّيَتْ الزَّكَاةُ زَكَاةً لِأَنَّهُ يَزْكُو بِهَا الْمَالُ بِالْبَرَكَةِ وَيَطْهَرُ بِهَا الْمَرْءُ بِالْمَغْفِرَةِ (النسفي ، ١٣١١ هـ ، ص ١٦) ، مادة زك و .

وشرعا: تملك جزء من المال، عينه الشارع، من مسلم فقير، غير هاشمي، ولا مولى لهاشمي، مع قطع المنفعة عن المملك من كل وجه، لله تعالى (حبيب ، ١٩٨٨ م ، ص ٢١٩) .

ووردت كلمة الزكاة في القرآن الكريم ثلاثين مرة كما ورد الإشارة إليها بأسماء أخرى مثل الصدقة والإنفاق ، منها: قوله تعالى : {وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَ الرَّاكِبِينَ} (البقرة : ٤٣) ، وقوله : {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} (التوبة : ٦٠) .

ومما يتعلق بالاحتياط في باب الزكاة مسائل نذكر منها :

المسألة الأولى : الزيادة في الزكاة على المقدار الواجب إخراجها:

الأصل أن يخرج المزكي القدر الواجب عليه لإبراء ذمته ، فإن زاد فذلك خير ، لقوله تعالى : { وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ} (البقرة : ١٥٦) .

والزيادة قد تكون في المقدار أو في الصفة ، فمن أمثلة الزيادة في صفة الواجب إخراج بنت

اللبنون عن بنت المخاض ، فإن بنت اللبنون تخرج عن ست وثلاثين من الإبل وبنت المخاض تخرج عن خمس وعشرين ، والحققة عن بنت اللبنون فإن الحققة تخرج عن ست وأربعين ، وإخراج الجذعة عن الحققة فإن الجذعة تجب في إحدى وستين ، ومن أمثلة الزيادة في المقدار إخراج أكثر من صاع في زكاة الفطر، لأن الواجب فيها صاع عن كل فرد (الكويت، ١٤٢٧ هـ ، ص ٧٢) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

إن الذين قالوا بجواز بل بأفضليته قالوا بذلك من باب الورع والاحتياط لاسيما إذا شك المسلم في حساب زكاته أو التبس عليه أمرها فإن عليه أن يتحرى ، فإذا تبين له ما شك فيه وتحقق منه فإنه يعمل بمقتضى ما تبين له ، وإن لم يتبين له شيء بنى على يقينه وهو القليل؛ لأن الأصل براءة الذمة ولا تشغل إلا بمحقق ، لكنه إذا تورع واحتاط لدينه وأخرج ما شك فيه فهذا هو الأفضل. (الإسلام ، ٢٠٠٣) .

المسألة الثانية : إخراج القيمة في الزكاة:

اختلف الفقهاء في حكم اخراج القيمة على أقوال :

القول الأول : لا يجزئ إخراج القيمة في شيء من الزكاة، وهو قول جمهور الفقهاء من المالكية (الثعلبي ، ٢٠٠٧ ، ٤٥٥) ، والشافعية (الماوردي ، ١٩٩٩ م ، ص ٣٠١) والحنابلة (ابن المنجي ، ٢٠٠٣ ، ص ٦٩٥) .

واستدلوا بأدلة ، منها :

١- لأن النبي - صلى الله عليه وسلم - لما بعث معاذاً إلى اليمن قال له: «حُدِّ الْحَبُّ مِنَ الْحَبِّ وَالشَّاةُ مِنَ الْغَنَمِ وَالْبَعِيرُ مِنَ الْإِبِلِ وَالْبَقَرَةُ مِنَ الْبَقَرِ» (أبو داود، بدون تأريخ ، ص ١٠٧) .

٢- ولأنه عليه السلام ذكر هذه الأعيان المنصوص عليها بياناً لما فرضه الله تعالى لإخراج غيرها ترك المفروض .

٣- ولأن الزكاة وجبت لإغناء الفقير وذلك حاصل بالقيمة كالمنصوص عليه (ابن المنجي ، ٢٠٠٣ ، ص ٦٩٥) .

القول الثاني : جواز دفع القيمة في الزكاة والفطر والكفارة والعشر والخراج والتدور، وإليه ذهب الحنفية. (زين الدين الرازي ، ١٤١٧ هـ ، ص ١٢٥) .

والحنفية فنظروا الى المقصد الشرعي في وجوب الزكاة وهو اغناء المحتاجين ودفع حاجاتهم وهو يتأتى بالقيمة مثل العين، وراعوا الزمن في

تغير مصالح الناس وما يحتاجون اليه.

واستدلوا بقوله - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « مَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ مِنَ الْإِبِلِ صَدَقَةُ الْجَدْعَةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ جَدْعَةٌ وَعِنْدَهُ حِقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحِقَّةُ وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاتَيْنِ إِنْ اسْتَيْسَرَتْ لَهُ أَوْ عَشْرِينَ دِرْهَمًا وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْحِقَّةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ الْحِقَّةُ وَعِنْدَهُ الْجَدْعَةُ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْجَدْعَةُ وَيُعْطِيهِ الْمُصَدِّقُ عَشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْحِقَّةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ إِلَّا بِنْتُ لَبُونٍ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ بِنْتُ لَبُونٍ وَيُعْطِي شَاتَيْنِ أَوْ عَشْرِينَ دِرْهَمًا وَمَنْ بَلَغَتْ صَدَقَتُهُ بِنْتُ لَبُونٍ وَعِنْدَهُ حِقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحِقَّةُ وَيُعْطِيهِ الْمُصَدِّقُ عَشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ وَمَنْ بَلَغَتْ صَدَقَتُهُ بِنْتُ لَبُونٍ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ وَعِنْدَهُ بِنْتُ مَخَاضٍ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ بِنْتُ مَخَاضٍ وَيُعْطِي مَعَهَا عَشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ » (البخاري، ١٩٨٧ م ، ص ٦٦٤) .

وثمة قول ثالث وهو أنه لا يجوز إلا عند الحاجة، مثل: من تجب عليه شاة في الإبل وليست عنده، ورجح هذا القول شيخ الإسلام ابن تيمية بقوله: « وَأَمَّا إِخْرَاجُ الْقِيَمَةِ لِلْحَاجَةِ أَوْ الْمَصْلَحَةِ أَوْ الْعُدْلِ فَلَا بَأْسَ بِهِ: مِثْلُ أَنْ يَبِيعَ ثَمَرُ بُسْتَانِهِ أَوْ زَرْعِهِ بِدَرَاهِمٍ فَهَذَا إِخْرَاجُ عُسْرِ الدَّرَاهِمِ يُجْزئُهُ وَلَا يَكْلُفُ أَنْ يَشْتَرِيَ ثَمَرًا أَوْ حِنْطَةً إِذْ كَانَ قَدْ سَاوَى الْفُقَرَاءَ بِنَفْسِهِ » (ابن تيمية ، ١٩٩٥ م ، ص ٨٣) .
علاقة المسألة بالاحتياط :

يبدو لي أنّ القائلين بكل هذه الأقوال راعوا جانب الاحتياط ، وهذا بيانه :

١- أصحاب القول الأول ، أي : القائلين بعدم جواز اخراج القيمة - إنما اختاروا ذلك القول خروجًا من الخلاف واحتياطًا لما يبرأ الذمة ، ولأن الأصل هو إخراج العين لا القيمة .

٢- وأما أصحاب القول الثاني والثالث ، أي : القائلين بجواز اخراج القيمة مطلقًا وللحاجة والمصلحة - ، قالو بذلك القول احتياطًا لمصلحة الفقير وصاحب المال أيضًا لاسيما عندما لا يكون لديه ما يخرجه إلا المال.

المطلب الرابع : فقه آيات الاحتياط في باب الصيام :

الصوم لغة : الإمساكُ عَنِ الشَّيْءِ وَالتَّزَكُّ لَهُ (الهروي ، ٢٠٠١ م ، ص ١٨٢)، باب الصاد والميم.

وشرعا: هو الامساك عن المفطرات كالأكل ، والشرب، والجماع، من الصبح إلى المغرب، مع النية (حبيب ، ١٩٨٨ م ، ص ٢١٩).

لقد وردت كلمة الصيام واشتقاقاتها في القرآن الكريم ثلاثة عشرة مرة ، منها :

قوله تعالى : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ } (البقرة: ١٨٣ ، ١٨٤).

وقال { أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَنْمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ } (البقرة: ١٨٣) .

وهاتان الآيتان الكريمتان تضمنتا احكاما عدة في باب الصيام يعمل فيها بقاعدة الاحتياط ، نذكر بعضًا منها وهي كالآتي :

المسألة الأولى: كراهة المبالغة في المضمضة والاستنشاق أثناء الصيام:

المشهور في المذاهب الأربعة أنّ المضمضة والاستنشاق مكروه في حق الصائم (أبو المعالي الحنفي ، ٢٠٠٤ م ، ص ٣٨٩) ، و(جلال الدين

المالكي ، ٢٠٠٣ م ، ص ٢٥٤) ، و(الرملي ، ٢٠٠٩ م ، ص ١٨٢) ، و(الحجاوي ، بدون تاريخ ، ص ٣١٤) .

واستدلوا بقوله صلى الله عليه وسلم: « بالغ في الاستنشاق إلا أن تكون صائماً » (أبوداود ، بدون تاريخ ، ص ٤٦) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

لا شك أن المضمضة والاستنشاق من سنن الوضوء بل من فرائض الوضوء عند الحنابلة (المزداوي، ١٩٩٥ م ، ص ٣٢٥) ، لكن مع ذلك تكثر المبالغة فيهما للصائم احتياطاً للصوم خشية دخول الماء إلى جوف الصائم أخذاً بظاهر الحديث .

المسألة الثانية: كراهة صوم يوم الشك :

من المسائل التي عمل فيها بعض العلماء بالاحتياط مسألة صوم يوم الشك على نية الاحتياط لصوم رمضان. فيَوْمِ الشَّكِّ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي يُشَكُّ فِيهِ بِأَنَّهُ مِنْ رَمَضَانَ أَوْ مِنْ شَعْبَانَ، وَذَلِكَ بِأَنَّ يَتَحَدَّثُ النَّاسُ بِالرُّؤْيَا وَلَا تَثْبُتُ (التويجري، ٢٠٠٩ م ، ص ١٩٨).

واختلف آراء الفقهاء في حكم صَوْمِ يَوْمِ الشَّكِّ بين التحريم والكراهة ، نذكر منها :
الْحَنَفِيُّونَ قالوا : أنه مكروه تحريماً إذا نوى أنه من رمضان أو من واجب آخر ، فيكره صومه إلا أن يوافق صوماً كان يصومه المسلم ، خوفاً من أن يظن أنه زيادة على صوم رمضان ، ولا يكره صوم نفل جزم به بلا ترديد بينه وبين صوم آخر ، فلا يصام يوم الشك إلا تطوعاً (الكاساني ، ١٩٨٦ م ، ص ٧٨) .

وفال مَالِكِيُّونَ : ولا ينبغي أن يصام اليوم الذي من آخر شعبان الذي يشك فيه أنه من رمضان ، يريد احتياطاً ، ويجوز تطوعاً (الصقلي ، ٢٠١٣ م ، ص ١١٢٩) .

وقال الشافعية : ولا يجوز صوم يوم الشك وَلَا يَصِحُّ صَوْمُهُ بِنِيَّةِ رَمَضَانَ عِنْدَنَا (النووي ، بدون التاريخ ، ص ٣٩٩ - ٤٠٣) .
وقال الحنابلة : يكره صوم يوم الشك وهو اليوم الذي يُشَكُّ فِيهِ هل هو من شعبان أو من رمضان إذا كان الجو صحواً. (المقدسي ١٩٩٤ م ، ص ٤٥١) .

ولكنهم قالوا : وأما إن كان هناك حائل يمنع من رؤيته ، وهو أن يكون دون مطلعته ومنظره سحاب أو قتر؛ يجوز صومه ، بل قال بعضهم بوجوبه. (ابن تيمية ، بدون التاريخ ، ج ٢٥ ، ص ٩٩) .

واستدل القائلون بالتحريم والكراهة بقول عمار بن ياسر رضي الله عنه: «من صام يوم الشك، قد عصى أبا القاسم صلى الله عليه وسلم» (البخاري، ١٩٨٧ م ، ص ٨٧١) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

ومن تعليقات القول بجواز صوم يوم الشك بنية رمضان إذا حال دون هلال رمضان غيم أو قتر هو الاحتياط (العاصمي ، ١٣٩٧ هـ ، ص ٣٥١) ، لكن رد بعض العلماء ذلك ، لأن الوجوب فيه ليس هو الأصل ، يقول الشنقيطي : لَوْ حَصَلَ الْغَيْمُ الْمَانِعُ مِنْ رُؤْيَا هِلَالِ رَمَضَانَ لَيْلَةً ثَلَاثِينَ مِنْ شَعْبَانَ: فَلَا يَجُوزُ صَوْمُ يَوْمِ الشَّكِّ، وَلَا يُحْتَاطُ فِيهِ ؛ لِأَنَّهُ لَمْ يَثْبُتْ لَهُ وَجُوبٌ وَلَمْ يَكُنْ وَجُوبُهُ هُوَ الْأَصْلُ (الشنقيطي ، ١٩٩٥ م ، ص ١٤٧) .

المطلب الخامس: فقه آيات الاحتياط في باب الحج :

الحج لغة : القصد .(الفارابي ، ١٩٨٧ م ، ص ٣٠٣).

وشرعاً: وقوف بعرفة، ليلة عاشر ذي الحجة، وطواف بالبيت سبعا، وسعي بين الصفا والمروة كذلك، على وجه مخصوص(حبيب ، ١٩٨٨ م ، ص ٧٦)، مادة حجج .

ورد ذكر الحج ومشتقاتها في القرآن الكريم خمسة عشر مرة ، منها :

قوله تعالى : {وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا} (آل عمران : ٩٧) .

وقوله {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ} (البقرة : ١٥٦) .

وقوله : {وَأْتُمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ} (البقرة : ١٩٦) .

هذه الآيات وغيرها من الآيات بيّنت أحكام الحج ، وبما أن كثيرا من أحكام الحج مأخوذة من القرآن الكريم مباشرة ، فمن الممكن بمكان الإشارة إلى بعض مسائل الحج التي يُعمل فيها بقاعدة الاحتياط ، وتفصيل ذلك كالآتي :

المسألة الأولى : هل وجوب الحج على الفور أم على التراخي؟

اختلف الفقهاء في ذلك على قولين :

القول الأول : ذهب إلى أن الحج يجب وجوباً موسعاً على التراخي وهو قول الشافعية(النووي ، بدون التاريخ ، ص ١٠٣) .
استدل الشافعية بأدلة ، منها :

١- قوله تعالى : {وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا} (آل عمران : ٩٧) ، قالوا بأن الآية مطلق فيصح أدائه في أي وقت (النووي ، بدون التاريخ، ص ١٠٧) .

٢- أَنَّ قَرِيْبَةَ الْحَجِّ نَزَلَتْ سَنَةً سِتٍّ مِنَ الْهَجْرَةِ ، وَتَحَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَأَزْوَاجُهُ وَأَصْحَابُهُ قَادِرِينَ إِلَى سَنَةِ عَشْرِ ثُمَّ حَجُّوا (الماوردي ، ١٩٩٩ م ، ص ٥١) .

القول الثاني : وهم جمهور الفقهاء من الحنفية (ابن عابدين ، بدون تاريخ ، ص ٤٦٢) والمالكية (الثعلبي ، ٢٠٠٩ م ، ص ٢٥٦) والحنابلة (ابن المنجي ، ٢٠٠٣ ، ص ٧١) وعند هؤلاء أن الحج يجب على الفور لمن تحققت فيه شروط وجوبه ولا يجوز تأخيرُهُ .
واستدلوا بجملة من الأدلة ، منها :

١- قوله تعالى : {وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا} (آل عمران : ٩٧) ، قالوا بأن الأمر فيه على الفور .

٢- حديث «من أراد الحج فليتعجل ، فَإِنَّهُ قَدْ يَمْرُضُ الْمَرِيضُ ، وَتَضِلُّ الصَّالَةُ ، وَتَعْرِضُ الْحَاجَةُ» (ابن ماجه ، بدون تاريخ، ص ٩٩٢) .

٣- المعقول : وذلك أن الاحتياط في أداء الفرائض واجب ، ولو أخر الحج عن السنة الأولى فقد يمتد به العمر وقد يموت فيفوت الفرض ، وتفويت الفرض حرام ، فيجب الحج على الفور احتياطاً . (القدوري، ٢٠٠٦ م ، ج ١٦ ، ص ٦٩) ، (المالكي ، ١٩٩٩ م ، ص ٤٥٩) ، (وابن قدامة ، ١٩٩٤ م ، ص ٤٦٧) ، (وعادل حمودة ، ٢٠١٣) .

القول الرابع: يظهر من تتبع الأدلة أن الحج يجب على الفور إذا تحققت شروطه ولم يكن هناك مانع يحول بين المسلم وأدائه (الطيار ، ٢٠١١ ، ص ١٦-١٧) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

من جملة أدلة الفائلين بوجوب الحج على الفور - وهم الجمهور - الاحتياط ؛ لأنه لو أحرَّج عن السنة الأولى فقد يمتد به العمر وقد يموت فيفوت الفرض ، وتفويت الفرض حرام ، وبالتالي قالوا : يجب الحج على الفور احتياطًا . (القدوري، ٢٠٠٦ م ، ص ٦٩) .

المسألة الثانية : الإحرام قبل الميقات احتياطًا .

اختلف العلماء في حكم الإحرام قبل الميقات على قولين :

القول الأول : أَنَّ التَّقْدِيمَ أَفْضَلُ إِذَا كَانَ يَمْلِكُ نَفْسَهُ أَنْ لَا يَقَعَ فِي مَحْظُورٍ وَهَذَا قَوْلُ الْحَنْفِيَّةِ . (ابن نجيم ، بدون تاريخ ، ص ٣٤٣) .
وَاسْتَدَلَّ الْحَنْفِيَّةُ بِقَوْلِهِ تَعَالَى { وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ } (البقرة: ١٩٦) ، وقالوا: فَسَرَتْ الصَّحَابَةُ الْإِثْمَامَ بِأَنْ يُحْرِمَ بِهَا مِنْ ذُوْبِرَةِ أَهْلِهِ وَمِنْ الْأَمَاكِينِ الْقَاصِيَةِ .

وَلِأَنَّ الْمَشَقَّةَ فِيهِ أَكْثَرُ فَكَانَ أَكْثَرَ تَوَاتُبًا؛ لِأَنَّ الْأَجْرَ بِقَدْرِ التَّعَبِ بِخِلَافِ التَّقْدِيمِ عَلَى الْأَشْهُرِ أَجْمَعُوا عَلَى أَنَّهُ مَكْرُوهٌ مِنْ غَيْرِ تَفْصِيلٍ بَيْنَ خَوْفِ الْوُقُوعِ فِي مَحْظُورٍ لِتَقْدُّمِ الْإِحْرَامِ عَلَى الْمَوَاقِيْتِ الْمَكَانِيَّةِ جَائِزٌ بِالْإِجْمَاعِ، وَإِنَّمَا حُدِّدَتْ لِمَنْعِ مُجَاوَزَتِهَا بِغَيْرِ إِحْرَامٍ . (ابن نجيم ، بدون تاريخ ، ص ٣٤٣) .

القول الثاني : أَنَّهُ يُكْرَهُ لَهُ الْإِحْرَامُ قَبْلَ الْمِيْقَاتِ وَالْأَفْضَلُ الْإِحْرَامُ مِنَ الْمِيْقَاتِ وَهُوَ الْمَشْهُورُ عِنْدَ الْمَالِكِيَّةِ وَالشَّافِعِيَّةِ وَالْحَنَابِلَةِ . (الكشناوي ، بدون تاريخ ، ص ٤٥١) و(النووي ، بدون تاريخ ، ص ٢٠١) و(ابن قدامة ، ١٩٩٧ م ، ص ٢٢١) .

واستدلوا بجملة من الأدلة ، منها :

أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَجَّ فَأَحْرَمَ مِنَ الْمِيْقَاتِ وَلَمْ يَحْجْ إِلَّا وَاحِدَةً، وَلَوْ كَانَ الْإِحْرَامُ مِنْ مَنَزَلِهِ أَفْضَلَ لَبَيْنَهُ بِفَعْلِهِ، وَلِأَنَّهُ أَحَدُ نَوْعِي الْمَوَاقِيْتِ، فَكِرَهُ التَّقْدِيمَ بِالْإِحْرَامِ عَلَيْهِ، أَصْلُهُ مِيْقَاتُ الزَّمَانِ . (عبد الوهاب ، ١٩٩٩ م ، ص ٤٧٠) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

أَنَّ الَّذِينَ قَالُوا بِجَوَازِ الْإِحْرَامِ قَبْلَ الْمِيْقَاتِ قَالُوا بِذَلِكَ اِحْتِيَاظًا وَخَوْفًا مِنْ تَجَاوُزِ الْمِيْقَاتِ بِغَيْرِ إِحْرَامٍ . (حوى ، ص ٢٨٥٦) .

المبحث الثالث: تطبيقات فقه الاحتياط في القرآن الكريم في باب المعاملات والأحوال الشخصية - البيوع والنكاح - ، وفيه مطلبان :

المطلب الأول: فقه آيات الاحتياط في باب البيوع .

البيع: في اللغة : مطلق المبادلة (الجرجاني، ١٩٨٣ م ، ص ٤٨) .

وفي الشرع : الْبَيْعُ تَمْلِيْكُ مَالٍ بِمَالٍ وَلِذَا يَقَعُ عَلَى الْبَيْعِ وَالشَّرَاءِ يُقَالُ بَاعَ ذَارَهُ أَي مَلَكَهَا غَيْرُهُ بِتَمَنٍّ وَبَاعَ ذَارَ فُلَانٍ بِكَذَا أَي اشْتَرَاهَا بِهِ (النسفي ، ١٣١١ هـ ، ص ١٠٨) .

ومن المسائل الواردة في هذا الباب يكون كالتالي :

المسألة الأولى : البيع بعد النداء الثاني لصلاة الجمعة:

قال تعالى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ } (الجمعة : ٩) .

اتفق العلماء على تحريم البيع وقت صلاة الجمعة (الطحاوي ، ١٣١٨ هـ ، ج ١ ، ص ٣٣٥) ، لكنهم اختلفوا في انعقاده على قولين :

القول الأول: البيع باطل ، وهو قول المالكية (عبد الوهاب المالكي ، ٢٠٠٩ م ، ص ٤٢٠) والحنابلة (عبد السيوطي ، ١٩٩٤ م ، ص ٤٩) .
واستدلوا بأدلة ، منها :

قوله تعالى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ } (الجمعة: ٩) .

وجه الدلالة : أن النهي يقتضي فساد المنهي عنه . (ابن رجب، ١٩٩٦، م ، ص ١٩٤) .

القول الثاني : مع أن البيع محرم لكنه صحيح ، وهو قول الحنفية والشافعية . (الغزوي، ١٩٨٦، م ، ص ٨٥) ، و(الهيتمي، ١٩٨٣، م ، ص ٢٥٠) .

واستدلوا بقوله تعالى : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ } (الجمعة: ٩) .

وجه الدلالة : أن النهي لا يختص بالعقد؛ فلم يمنع صحته كالصلاة في الأرض المغصوبة . (النووي، بدون تاريخ ، ص ٥٠٠) .

ولأن النهي عن البيع هنا ليس نهياً عنه لذاته بل لوقته . (ابن رجب، ١٩٩٦، م ، ص ١٩٤) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

الذي يبدو أن النهي عن البيع وقت نداء الجمعة من باب الاحتياط لصلاة الجمعة وعدم الانشغال عنها وسد كل الوسائل المؤدية إلى إهمالها .

يقول الشيخ الدكتور عبدالكريم الخضير: « فالاحتياط من قبل رجال الحسبة في منع الناس من البيع والشراء ، لئلا يسترسلوا حتى تفوتهم الصلاة » (الخضير ، ١٤٤٠هـ) .

المسألة الثانية : حكم كتابة الدين :

الدين لغة : القرض ذو الاجل ، و ثمن المبيع ، وكل ما ليس حاضرا .

وشرعاً : هو ما ثبت في الذمة غير معين بالذات، بل بالوصف، كالنقود، والمكيل، والموزون، والمزروع . (حبيب ، ص ١٣٣) .

قال تعالى : { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ } (البقرة: ٢٨٢) .

اختلف الفقهاء في حكم توثيق الدين بالكتابة على قولين:

القول الأول : ذهب بعض العلماء ومنهم العلامة ابن حزم إلى أن كتابة الديون واجب على أربابها حيث قال : فَإِنْ كَانَ الْقَرْضُ إِلَىٰ أَجَلٍ، فَقَرْضٌ عَلَيْهِمَا أَنْ يَكْتُبَاهُ وَأَنْ يُشْهَدَا عَلَيْهِ عَدْلَيْنِ فَصَاعِدًا أَوْ رَجُلًا وَامْرَأَتَيْنِ، عُدُولًا فَصَاعِدًا . (ابن حزم ، بدون تاريخ ، ص ٣٥١) ، واختاره الإمام الطبري . (الطبري، ٢٠٠٣ م ، ص ٣٨٢) .

واستدل ابن حزم ومن معه بقول الله تعالى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ } (البقرة: ٢٨٢) .

وجه الدلالة : الأصل أن الأمر للوجوب ، وليس في أمر الله تعالى إلا الطاعة ، ولا يجوز أن يقول الله تعالى: { فَاكْتُبُوهُ } (البقرة: ٢٨٢) فيقول قائل: لا أكتب إن شئت (ابن حزم ، بدون تاريخ ، ص ٣٥١) .

القول الثاني : أن هذا الأمر على سبيل الاستحباب لا الوجوب، وهو قول الجمهور (النيسابوري ، ١٤١٦ هـ ، ص ٧٣) ، بل نقل بعضهم الإجماع على ذلك ، قال أبو بكر الجصاص: (ولا خلاف بين فقهاء الامصار أن الامر بالكتابة والشهاد والرهن المذكور جميعه في هذه الاية، نذب وإرشاد إلى ما لنا فيه الحظ والصالح والاحتياط للدين والدنيا، وأن شيئا منه غير واجب) . (الجصاص ، ١٤٠٥ هـ ، ص ٢٠٦) .

واستدلوا بأدلة ، منها :

١- قوله تعالى : { فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ } (البقرة: ٢٨٣) . فإن معناه عندهم: إن توفرت الطمأنينة بينكم، واثمن بعضكم بعضا لم يكن التوثيق لازماً . (الدُّبَيَّانِ ، ١٤٣٢ هـ ، ص ٢٩٩) .

٢- إجماع المسلمين قديما وحديثا على البيع بالأثمان المؤجلة من غير كتابة ولا إشهاد، ولأن في إيجابها حرجا وتضييقا . (النيسابوري ، ١٤١٦ هـ ، ص ٧٣) .

علاقة المسألة بالاحتياط :

لا شك أن المقصود بالكتاب: التوثق والاحتياط؛ فينبغي أن يكتب على الوثق الوجوه، ويتحرر فيه من طعن كل طاعن (السرخسي، ٢٠٠٠م، ص ١٥٥).

يقول فخرالدين الرازي: (فحث على الاحتياط في أمر الأموال لكونها سبباً لمصالح المعاش والمعاد). (الرازي، ١٤٢٠ هـ، ص ٩٤).

المطلب الثاني: فقه آيات الاحتياط في باب النكاح.

النكاح في اللغة: الضم، والجمع. (حبيب، ص ٣٦٠).

وفي الشرع: عقد يرد على تملك منفعة البضع قصداً. (الجرجاني، ١٩٨٣م، ص ٢٤٦).

وهذا المطلب يحتوي على عدة المسائل - في باب النكاح - التي جاءت ذكرها في القرآن الكريم والتي فيها الإشارة إلى رعاية الاحتياط فيها، نذكر منها:

المسألة الأولى: زواج المسلم بالكتابية:

قال تعالى - بعد ذكر ما يحل للمسلمين - : { وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ } (المائدة: ٥).

فهذه الآية تفيد حل الكتابية بالنص، ومع ذلك اختلف العلماء في ذلك على قولين:

القول الأول: جواز زواج المسلم بالكتابية، لكن مع الكراهة عند بعضهم وهو قول الجمهور ومنهم الأئمة الأربعة. (السرخسي، ٢٠٠٠م، ص ٣٨٤)، و(الصاوي، ص ٤٢٠)، و(ابن الملقن، ٢٠٠٦م، ص ٤٢٠)، و(ابن قدامة، ١٩٩٧م، ص ٤٤٥).

ومن أقوى أدلتهم قول الله تعالى: { الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ إِلَى قَوْلِهِ: وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ } (المائدة: ٥).

القول الثاني: تحريم الزواج بالكتابية، وهو قول ابن عمر (السرخسي، ٢٠٠٠م، ص ٣٨٤)، وانتصر لهذا القول الإمام ابن جرير الطبري (الطبري، ٢٠٠٤م، ص ٧١٤).

واستدلوا بقوله تعالى: { وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ } (البقرة: ٢٢١).

وجه الدلالة: أن الآية عامٌ ظاهرها خاصٌ باطنها، لم ينسخ منها شيء، وأن نساء أهل الكتاب غير داخلات فيها (الطبري، ٢٠٠٤م، ص ٧١٤).

علاقة المسألة بالاحتياط:

إن الذين قالوا بكراهة نكاح الكتابية - وهم المالكية ومن وافقهم - قالوا ذلك من باب الاحتياط وسد الذرائع وذلك لأن لا يزهدهم الناس في المسلمات و لكون الفساد والانحراف ومقارفة الفواحش غالباً فيهن، فلا يؤمن جانبهن، ويخشى على الرجل أن يخته في عرضه، فينبغي للمسلمين أن لا يتساهلوا في القران بهن والزواج منهن لأجل مثل هذه الأمور (خالد السبت، ١٤٢٦هـ).

المسألة الثانية: حكم زواج القاصرات:

قال تعالى: { وَاللَّائِي يَشْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ اِزْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ } (سورة الطلاق: ٤).

بين الله تعالى في هذه الآية أحكام عدة النساء بما فيها اللواتي لم يحضن وهن القاصرات على قول بعض العلماء ومن هنا يرى جمهور العلماء جواز ذلك، بل نقلوا الإجماع على ذلك وقالوا:

ليس في الشريعة تحديد لسن زواج الرجل أو المرأة، وقد أجمع أهل العلم على جواز تزويج الصغيرة إذا زوجها أبوها من كفاء. (ابن المنذر، ٢٠٠٤م، ص ١٩) و(ابن قدامة، ١٩٩٧م، ص ٣٩٨).

ومن أدلتهم:

١- قوله تعالى: { وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ } (سورة الطلاق: ٤) .
وجه الدلالة: فَجَعَلَ لِلَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ عِدَّةً ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ ، وَلَا تَكُونُ الْعِدَّةُ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ إِلَّا مِنْ طَلَاقٍ فِي نِكَاحٍ أَوْ فَسْخِ ، فَدَلَّ ذَلِكَ عَلَى أَنَّهَا تُزَوَّجُ وَتَطْلُقُ ، وَلَا إِذْنٌ لَهَا فَيُعْتَبَرُ (ابن قدامة، ١٩٩٧م ، ص ٣٩٨) .

٢- قول عائشة رضي الله عنهما: « تزوجني النبي صلى الله عليه وسلم وأنا ابنة ست، وبني بي وأنا ابنة تسع » (البخاري، ١٩٨٧م، ص ١٤١٤)

لكن ذهب بعض المعاصرين إلى عدم جواز زواج القاصرات واختار هذا القول ابن عثيمين (ابن العثيمين، ١٤٢٨ هـ، ص ٥٧-٦٠) .
ومن أدلتهم قوله عليه الصلاة والسلام: «لا تنكح البكر حتى تستأذن» (البخاري، ١٩٨٧م، ص ٣٢) .
وجه الدلالة: أن الحديث بين أن البكر لا تنكح حتى تستأذن ومن كانت دون تسع السنين ليس لها إذن معتبر؛ لأنها ما تعرف عن النكاح شيئاً، وقد تأذن وهي تدري، أو لا تأذن؛ لأنها لا تدري، فليس لها إذن معتبر (ابن العثيمين، ١٤٢٨ هـ، ص ٥٧-٦٠) .
علاقة المسألة بالاحتياط :

والذي يظهر -والله أعلم- أن الذين قالوا بعدم جواز زواج الصغيرات إنما اختاروا ذلك القول نظراً لسلبياته والتي تظهر في النقاط التالية :
١- من أهم سلبيات الزواج في سن مبكر أن يكون بعض الأزواج و الزوجات غير ناضجين بالشكل الكافي والذي يجعلهما غير مستعدين لتحمل مسئوليات الزواج و تكوين الأسرة و تربية الأطفال تربية صحيحة و القدرة على تحمل الأعباء النفسية و الاقتصادية في هذا السن المبكر .

٢- جهل بعض الفتيات الصغيرات بكيفية التعامل بشكل صحيح مع الزوج و مع عائلته و مع المجتمع المحيط و عن كيفية إتباع عادات و تقاليد ذلك المجتمع سواء كانت قد تربت فيه أو أن يكون مجتمع غريب بالنسبة إليها (يوسف ، ٢٠١٦) .

الخاتمة

أخيراً أحمد الله تعالى على إتمام هذه الدراسة ، وله الفضل والمنة ، وتمخض البحث عن مجموعة من النتائج ، يمكن اختصارها في النقاط التالية :

- ١- إن قاعدة الاحتياط أصل تضافرت الأدلة الشرعية على اعتبارها والأخذ بها ، ولا يكاد باب من أبواب الفقه يخلو منها .
- ٢- الاحتياط مسلك كثير من العلماء في كثير من الأحكام .
- ٣- إن أخذ الحيطة مطلوب شرعاً وعقلاً ، وحاجة يفرضها الواقع .
- ٤- إن دين الإسلام الحنيف يُربي أفرادَه على الحيطة والحذر والتَّيَقُّظِ والفتنة لا على الغفلة والسذاجة ل العكس! .
- ٥- الاحتياط لا يعني تحريم كل شيء واجتنابه ، بل يكون العمل به عند قيام الشبهة وقوتها .
- ٦- إذا أدى الاحتياط إلى ارتكاب محظور أو ترك مأمور فالاحتياط في ترك هذا الاحتياط .
- ٧- الأولى للمكف عدم الطهارة بالماء المتغير بالطاهر ، احتياطاً وخروجاً من الخلاف .
- ٨- القول بوجود مسح جميع الرأس أو التكميل على العمامة له أدلة ظاهرة قوية وهو أحوط بكل حال .
- ٩- والاحتياط يقتضي الاتيان بالوضوء مرتبةً كما جاء في القرآن خروجاً من الخلاف ، ولقوة أدلة القائلين به .
- ١٠- صلاة الخوف لها صور كثيرة ، ويتحرى فيها ما هو الأحوط للصلاة والأبلغ في الحراسة .
- ١١- يجوز الزيادة في الزكاة على المقدار الواجب من باب الورع والاحتياط لاسيما إذا شك المسلم في حساب زكاته أو التمس عليه أمرها .
- ١٢- تكره المبالغة في المضمضة والاستنشاق للصائم احتياطاً للصوم خشية دخول الماء إلى جوف الصائم .
- ١٣- القول بوجود الحج على الفور أقوى إذا تحققت شروطه ولم يكن هناك مانع يحول بين المسلم وأدائه .

- ١٤- لاينبغي للمسلم ترك كتابة الديون لاسيما في هذا الزمن الذي كثر فيه الغدر والغديعة ولكونها سبباً لمصالح المعاش والمعاد .
- ١٥- القول بتحريم وكرهه نكاح الكتابية ، قول قوي له أدلته ، لذلك الأولى تركها إلا لحاجة ماسة ، وذلك لأن لا يزهده الناس في المسلمات و لكون الفساد والانحراف ومقارفة الفواحش غالباً فيهن .
- ١٦- مع أن بعض العلماء نقلوا الإجماع على جواز زواج الصغيرات لكن القول بعدم جوازه أو كراهيته أقوى وأسلم ، والله تعالى أعلم .
- التوصيات:

ومن أهم التوصيات التي توصل اليها الباحث إليها الباحث:

- ١- أوصي بضرورة اهتمام المفتين بقاعدة الاحتياط في زمن كثر فيه الفتن والتهاون في الدين .
- ٢- ضرورة اطلاع الفقهاء وخاصة المفتين على أبحاث حول الاحتياط لمعرفة مدى أهميته .
- ٣- عند اختلاف الفقهاء ليس من الضروري التزام آراء مذهب معين بل الأخذ بالقول الأحوط لدينه .

قائمة المصادر والمراجع :

بعد القرآن الكريم :

- ١- ابن الملقن ، عمر. (١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م) ، التذكرة في الفقه الشافعي لابن الملقن، ط ١ ، تحقيق: محمد حسن محمد حسن إسماعيل ، بيروت - لبنان : دار الكتب العلمية .
- ٢- ابن قدامة ، موفق الدين عبد الله . (١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م) ، الكافي في فقه الإمام أحمد ، ط ١ ، بدون مكان النشر : دار الكتب العلمية .
- ٣- ابن قيم ، محمد . (١٤١٥ هـ / ١٩٩٤ م) ، زاد المعاد في هدي خير العباد ، ط ٢٧ ، بيروت : مؤسسة الرسالة .
- ٤- ابن ماجه ، أبو عبد الله محمد . (بدون تأريخ) ، سنن ابن ماجه ، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، بيروت : دار الفكر .
- ٥- ابن منظور ، محمد . (١٤١٤ هـ) ، لسان العرب ، بيروت - دار صادر ، ط: ٣.
- ٦- أبو داؤد ، سُلَيْمَان . (بدون تأريخ)، السُّنَن ، بيروت : دار الفكر.
- ٧- الأنصاري ، محمد . (١٣٥٠ هـ) ، الهداية الكافية الشافية لبيان حقائق الإمام ابن عرفة الوافية ، ط ١ ، بدون مكان النشر: المكتبة العلمية .
- ٨- الإيجي ، محمد . (١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤ م) تفسير الإيجي - جامع البيان في تفسير القرآن ، ط: ١ ، بيروت : دار الكتب العلمية .
- ٩- ابن نجيم ، زين الدين . (بدون تاريخ) ، البحر الرائق شرح كنز الدقائق ، ط ٢ ، بدون مكان النشر: دار الكتاب الإسلامي .
- ١٠- البخاري ، محمد . (١٤٠٧ - ١٩٨٧) ، الجامع الصحيح المختصر ، ط ٣ ، تحقيق: د. مصطفى ديب البغا، بيروت : دار ابن كثير .
- ١١- الثعلبي ، أبو محمد عبد الوهاب. (١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م) ، عِيُونُ الْمَسَائِل ، ط ١ ، تحقيق: علي محمّد إبراهيم بورويبة ، بيروت - لبنان : دار ابن حزم للطباعة والنشر والتوزيع ، .
- ١٢- ابن المنجي ، زين الدين المُنَجِّي . (١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م) ، الممتع في شرح المقنع ، ط ٣ ، تحقيق: عبد الملك بن عبد الله بن دهب ، بدون مكان النشر .
- ١٣- الثعلبي ، أبو محمد عبد الوهاب. (بدون تأريخ) ، المعونة على مذهب عالم المدينة ، تحقيق: حميش عبد الحق ، مكة المكرمة - المكتبة التجارية .
- ١٤- الجرجاني ، علي . (١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م) ، التعريفات ، ط ١ ، بيروت - لبنان : دار الكتب العلمية .
- ١٥- الجصاص ، أحمد . (١٤٠٥ هـ) ، أحكام القرآن ، تحقيق: محمد الصادق قمحاوي ، بيروت : دار إحياء التراث العربي .
- ١٦- حوى ، سعيد . (١٤٢٤ هـ) ، الأساس في التفسير، ط ٦ ، القاهرة : دار السلام .
- ١٧- حوى ، سعيد . (١٤١٦ هـ - ١٩٩٥ م) ، الأساس في السنة وفقهها - السيرة النبوية ، ط ٣ ، دار السلام للطباعة والنشر والتوزيع والترجمة

- ١٨- الرازي ، أبو عبد الله محمد . (١٤٢٠ هـ) ، مفاتيح الغيب - التفسير الكبير ، ط ٣ ، بيروت - دار إحياء التراث العربي .
- ١٩- رضا ، محمد . (١٩٩٠ م) ، تفسير القرآن الحكيم - تفسير المنار ، بدون مكان النشر : الهيئة المصرية العامة للكتاب .
- ٢٠- الرملي ، شهاب الدين . (١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م) ، فتح الرحمن بشرح زيد ابن رسلان ، ط ١ ، تحقيق : الشيخ سيد بن شلتوت الشافعي ، بيروت - لبنان : دار المنهاج .
- ٢١- الزحيلي ، دوهبة . (١٤١٨ هـ) ، التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج ، ط ٢ ، دمشق : دار الفكر المعاصر .
- ٢٢- السبكي ، محمود . (بدون تأريخ) ، الدين الخالص أو إرشاد الخلق إلى دين الحق ، تحقيق : أمين محمود خطاب .
- ٢٢- ابن المنذر ، أبو بكر محمد . (١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م) ، الإشراف على مذاهب العلماء ، ط ١ ، تحقيق : صغير أحمد الأنصاري أبو حماد ، الإمارات العربية المتحدة : مكتبة مكة الثقافية .
- ٢٣- السرخسي ، محمد . (١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م) ، المبسوط للسرخسي ، ط ١ ، تحقيق : خليل محي الدين الميس ، بيروت - لبنان : دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع .
- ٢٤- حبيب ، سعدي . (١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م) ، القاموس الفقهي لغة واصطلاحاً ، ط ٢ ، دمشق - سورية : دار الفكر .
- ٢٥- سلطان العلماء ، عبد العزيز . (بدون تأريخ) ، قواعد الأحكام في مصالح الأنام ، تحقيق : محمود بن التلاميذ الشنقيطي ، بيروت - لبنان : دار المعارف .
- ٢٦- السمعاني ، منصور . (١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م) ، الاصطلاح في الخلاف بين الإمامين الشافعي وأبي حنيفة ، ط ١ ، تحقيق : د. نايف بن نافع العمر ، بدون مكان النشر : دار المنار للطبع والنشر والتوزيع .
- ٢٧- السيواسي ، كمال الدين محمد ، (بدون تأريخ) ، شرح فتح القدير ، بيروت : دار الفكر .
- ٢٨- الشنقيطي ، محمد . (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) ، شرح زاد المستقنع في اختصار المقنع ، ط ١ ، الرياض - المملكة العربية السعودية : الرئاسة العامة للبحوث العلمية والإفتاء - الإدارة العامة لمراجعة المطبوعات الدينية .
- ٢٩- الصاوي ، أبو العباس أحمد . (بدون تاريخ) ، بلغة السالك لأقرب المسالك ، بدون مكان النشر : دار المعارف .
- ٣٠- الطحطاوي ، أحمد . (١٣١٨ هـ) ، حاشية الطحطاوي على مراقي الفلاح شرح نور الإيضاح ، بولاق : المطبعة الكبرى الأميرية .
- ٣١- الطيّار ، عبد الله . (١٤٣٢ - ٢٠١١ م) ، الفقه الميسر ، ط ١ ، الرياض - المملكة العربية السعودية : مَدَارُ الوَطْن للناشر .
- ٣٢- حمودة ، عادل . (٢٠١٣) ، وجوب الحج على الفور أو التراخي ، منشورة على موقع بوابة الفجر على الرابط : <https://www.elfagr.com>
- ٣٣- ابن تيمية ، تقي الدين أحمد . (١٤١٦ هـ - ١٩٩٥ م) ، مجموع الفتاوى ، تحقيق : عبد الرحمن بن محمد بن قاسم ، المملكة العربية السعودية : مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف .
- ٣٤- عبده ، مصطفى . (١٤١٥ هـ - ١٩٩٤ م) ، مطالب أولي النهى في شرح غاية المنتهى ، ط ٢ ، بدون مكان النشر : المكتب الإسلامي .
- ٣٥- العثيمين ، محمد . (١٤٢٤ هـ) ، فتاوى أركان الإسلام ، ط ١ ، جمع : فهد بن ناصر بن إبراهيم السليمان ، الرياض : دار الثريا للنشر والتوزيع .
- ٣٦- العدوي ، علي . (١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م) ، حاشية العدوي على شرح كفاية الطالب الرباني ، تحقيق : يوسف الشيخ محمد البقاعي ، بيروت : دار الفكر .
- ٣٧- العيني ، أبو محمد محمود . (١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م) ، البناية شرح الهداية ، ط ١ ، بيروت ، لبنان : دار الكتب العلمية .
- ٣٨- الغزنوي ، عمر . (١٤٠٦ - ١٩٨٦ م) ، الغرة المنيفة في تحقيق بعض مسائل الإمام أبي حنيفة ، ط ١ ، بدون مكان النشر : مؤسسة الكتب الثقافية .

- ٣٩- الفارابي ، أبو نصر إسماعيل. (١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م) ، الصحاح تاج اللغة وصحاح العربية ، ط ٤ ، تحقيق: أحمد عبد الغفور عطار ، بيروت : دار العلم للملايين.
- ٤٠- الفيومي ، أحمد .(بدون تاريخ) ، المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ، بيروت: المكتبة العلمية .
- ٤١- القدوري ، أحمد .(١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م) ، التجريد للقدوري ، ط ٢، تحقيق: مركز الدراسات الفقهية والاقتصادية ، القاهرة : دار السلام .
- ٤٢- القرطبي ، أبو عبد الله محمد. (١٤٢٣ هـ / ٢٠٠٣ م) ، الجامع لأحكام القرآن ، تحقيق: هشام سمير البخاري ، الرياض- المملكة العربية : دار عالم الكتب السعودية .
- ٤٣- الكاساني ، علاء الدين الكاساني ، (١٩٨٢م) ، دائع الصنائع في ترتيب الشرائع ، بيروت : دار الكتاب العربي.
- ٤٤- ابن حزم ، أبو محمد علي .(بدون تاريخ) ، المحلى بالآثار، بيروت : دار الفكر .
- ٤٥- الكشناوي ، أبو بكر بن حسن بن عبد الله الكشناوي. (بدون تاريخ) ، أسهل المدارك «شرح إرشاد السالك في مذهب إمام الأئمة مالك» ، ط ٢ ، بيروت - لبنان : دار الفكر .
- ٤٦- الكفوي ، أبو البقاء أيوب . (١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م) ، كتاب الكليات ، تحقيق: عدنان درويش - محمد المصري ، بيروت : دار النشر- مؤسسة الرسالة .
- ٤٧- الماوردي، أبو الحسن علي (١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م) ، الحاوي الكبير في فقه مذهب الإمام الشافعي ، ط ١، تحقيق: الشيخ علي محمد معوض - الشيخ عادل أحمد عبد الموجود ، بيروت - لبنان : دار الكتب العلمية .
- ٤٨- المرسي ، أبو الحسن علي. (١٤١٧ هـ ١٩٩٦ م) ، المخصص ، ط: ١، تحقيق: خليل إبراهيم جفال ، بيروت : دار إحياء التراث العربي.
- ٤٩- المنياوي ، أبو المنذر محمود. (١٤٣٢ هـ - ٢٠١١ م)، تحقيق المطالب بشرح دليل الطالب ، ط ١ ، مصر : المكتبة الشاملة .
- ٥٠- الهروي، أبو منصور. (٢٠٠١م) ، تهذيب اللغة ، ط ١ ، تحقيق: محمد عوض مرعب ، بيروت : دار إحياء التراث العربي .
- ٥١- النسفي ، عمر (١٩٨٣ م) ، طلبه الطلبة ، بدون طبعة ، بغداد : مكتبة المثني .
- ٥٢- نصر ، أبو محمد عبد الوهاب . (١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م) ، الإشراف على نكت مسائل الخلاف ، ط ١، تحقيق: الحبيب بن طاهر ، بدون مكان النشر : دار ابن حزم .
- ٥٣- النووي ، محيي الدين .(بدون تاريخ) ، المجموع شرح المهذب ، بدون مكان النشر : دار الفكر .
- ٥٤- يوسف ، د. محمو .(٢٠١٦) ، ضوابط الزواج بالصغيرة في الفقه الإسلامي ، رابط المقالة : <https://www.alukah.net>
- ٥٥- ابن رجب ، زين الدين عبد الرحمن. (١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م) ، فتح الباري شرح صحيح البخاري ، ط ١ ، المدينة النبوية : مكتبة الغرباء الأثرية .
- ٥٦- ابن عابدين ، علاء الدين محمد (بدون تاريخ) ، قرّة عين الأخيار لتكملة رد المحتار علي «الدر المختار شرح تنوير الأبصار» ، بيروت - لبنان: دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع .
- ٥٧- ابن فارس ، أحمد .(١٣٩٩ هـ - ١٩٧٩ م) ، معجم مقاييس اللغة ، تحقيق: عبد السلام محمد هارون ، بدون مكان النشر : دار الفكر .
- ٥٨- ابن قدامة ، موفق الدين عبد الله (١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م) ، المغني ، ط ٣ ، تحقيق: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي ، الرياض - السعودية : عالم الكتب .

تاریخ مراحل هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق در قرن بیستم

کوسار رشید امین^۱، حسن بلخاری قهی^۲، سید محمد فدوی^۳

^۱گرایش پژوهش هنر، گروه مطالعات عالی هنر، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران، شهر تهران، ایران.
^۲گرایش پژوهش هنر، گروه مطالعات عالی هنر، دانشکده هنرهای تجسمی، گروه ارتباط تصویری و عکاسی، پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران، شهر تهران، ایران.

Corresponding author's e-mail: Hasan.bolkhari@ut.ac.ir

چکیده

در نوشتار حاضر تاریخچه مراحل هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق در قرن بیستم به عنوان پیکره مطالعاتی بررسی شده است و پژوهشگر تلاش می کند به این پرسش پاسخ دهد که هنر نقاشی مدرن از چه تاریخی و طی چه مراحل و از چه راههایی وارد اقلیم کردستان شده است؟ در پایان این نتیجه حاصل شد که این هنر در اقلیم دو مرحله را پشت سر گذاشته است: ابتدا در نیمه اول قرن بیستم (۱۹۰۰)، هنر نقاشی بیشتر یک هنر غیرآکادمیک و مردمی بوده. بعد از نیمه دوم قرن بیستم (۱۹۵۰ به بعد)، علاوه بر وجود هنر مردمی، سبک های هنر نقاشی مدرن و آکادمیک، غالباً از سه راه وارد عرصه هنر این اقلیم شده است. ابتدا از راه هنرمندانی که به کشورهای اروپایی و امریکا رفته اند و با سبک های مختلف هنر نقاشی مدرن آشنا شده اند. راه دیگر از جانب آن هنرمندان که در رشته هنر نقاشی در دانشگاه بغداد مشغول به تحصیل بوده اند، راه سوم از نقش و نگارهای سنتی و دست بافته های مثل قالی و گل و فرش، و . . . روش تحقیق، از منظر هدف، بنیادی-نظری و از منظر شیوه، توصیفی تحلیلی، با رویکرد تاریخی است. شیوه جمع آوری اطلاعات نیز به صورت کتابخانه ای و میدانی است.

واژه های کلیدی: هنر نقاشی اقلیم کردستان، اقلیم کردستان، تاریخچه هنر نقاشی اقلیم کردستان، مراحل نقاشی در کردستان.

الملخص

في هذه الورقة، قمنا بدراسة تاريخ المراحل الفن الرسم في اقليم كردستان العراق في القرن العشرين، لنتبين منذ متى وعبر أي مراحل وبأي طرق دخل فن الرسم إقليمي كردستان؟ في النهاية استنتج أن هذا الفن في المناخ مر بمرحلتين نتائج البحث إلى أن هذا الفن في الإقليم تخطى مرحلتين: ففي النصف الأول من القرن العشرين (١٩٠٠ فصاعداً)، كان فن الرسم في الغالب فنّاً شعبياً غير أكاديمي. وبعد النصف الثاني من القرن العشرين (١٩٥٠ فصاعداً)، بالإضافة إلى وجود الفن الشعبي دخلت الإقليم أساليب الرسم الحديث والأكاديمي من طرق ثلاثة وهي: أولاً، من قبل الفنانين الذين ذهبوا إلى أمريكا والدول الأوروبية وتعرفوا على مختلف الأساليب لفن الرسم الحديث، ثم رجعوا إلى الإقليم. وثانياً من طريق الفنانين الذين درسوا فن الرسم بجامعة بغداد، وأخيراً عبر الرسوم التقليدية والمنسوجات اليدوية كالسجاجيد والبسط و... إلخ. واتبعنا في هذه الدراسة، الوصفي التحليلي التاريخي وقمنا بجمع المعلومات من الكتب والأبحاث وعن طريق الملاحظة والتجربة أيضاً.

الكلمات المفتاحية: فن الرسم في اقليم كردستان، اقليم كردستان، تاريخ الفن الرسم في اقليم كردستان، مراحل الرسم في كردستان.

گوڤاری زانکوی هه‌ئه‌بجه: گوڤاری زانسی نه‌کادیمی زانکوی هه‌ئه‌بجه ده‌ری ده‌کات	
به‌رگ	٦ ژماره ٣ سالی (٢٠٢١)
رێککه‌وته‌کان	رێککه‌وتی وه‌رگرن: ٢٠٢١/٥/٢٧ رێککه‌وتی به‌سه‌ندکردن: ٢٠٢١/٦/٢١ رێککه‌وتی بلا‌و‌کردنه‌وه: ٢٠٢١/٩/٣٠
نیمه‌بلی توێژه‌ر	Hasan.bolkhari@ut.ac.ir
ماڤی چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه	© ٢٠٢١ عه‌بدولسه‌لام فاتیح عه‌بدولرهمان، پ. ی. د. سه‌باح ستار سه‌عید، گه‌یشتن به‌م توێژینه‌وه‌یه‌ کراوه‌یه له‌ژێر ره‌زامه‌ندی 4.0 CCBY-NC-ND

Abstract

The current paper attempted to study the history of painting art stages in the Iraqi Kurdistan region during the twentieth century as a corpus of study. Here, the researcher tries to answer these questions: from what date, through what stages, and in what ways did the art of painting enter the Kurdistan region? The results of the study showed that painting art has gone through two major stages in Kurdistan. First, during the first half of the twentieth century (1900), the painting was primarily non-academic and folk art. Then, during the second half (1950 onwards), other than the exitance of the folk painting art, modern and academic painting styles have also entered the field of the Kurdistan region's art through three ways. These ways were: first, through those artists who have visited European countries and the US and became acquainted with different modern painting styles. The second way was by those artists who studied painting at Baghdad University, and the third way is through traditional patterns and handmade items such as carpets, kilims, rugs, etc. The research method is basic-theoretical in terms of purpose and descriptive-analytical regarding the method with a historical approach. Literature review and observation were two data collection techniques of the study.

Keywords: the art of painting in the Kurdistan region, the Kurdistan region, the history of art painting in the Kurdistan region, Painting stages in Kurdistan.

مقدمه

امروزه هنرهای تجسمی از جمله هنر نقاشی در دنیا وسیله افتخار و معیار مهمی برای پیشرفت جوامع انسانی محسوب می-شود. هنر نقاشی اقلیم کردستان هم، جغرافیای کردستان را پشت سر گذاشته و به فراسوی مرزهای این اقلیم رسیده و به یک هویت هنری منطقه‌ای و جهانی دست یافته است. هنرمندان اقلیم کردستان عراق نیز مانند هنرمندان کشورهای دیگر منطقه و حتی جهان از امواج مختلف هنر مردمی و جهانی و مدرن بی-نصیب نمانده-اند، و در وسعت و گسترش این هنر جهانی بهره-ها جسته-اند.

اقلیم کردستان از تنوع جغرافیایی بسیاری برخوردار است و کوه‌ها، دشت‌ها، بیابان‌های کوچک و جنگل‌هایی را شامل می‌شود. البته کوه و دشت و جنگل‌های این اقلیم، وسیع-تر از بیابان-های کوچک موجود در آن است. بنابراین کردستان بیشتر منطقه-ای سرسبز و رنگارنگ است که این تنوع رنگ‌های طبیعت، بر آثار نقاشی هنرمندان این سرزمین تأثیر فراوانی گذاشته است. اقتباس از رنگ‌های طبیعت کردستان در هنر نقاشی اقلیم چه در دوره غیرآکادمیک و مردمی و چه در دوره آکادمیک و مدرن دیده می-شود که گاه هنرمند آگاهانه این اقتباس را انجام می-دهد و گاهی به صورت ناخودآگاه در آثار هنری او نمود می‌یابد. در هنر نقاشی اقلیم کردستان می‌توان اصالت فرهنگی ملی و بومی را دید، هر چند در این میان آثاری نیز هستند که هیچ اصالتی ندارند.

در این تحقیق تاریخچه هنر نقاشی اقلیم کردستان در قرن بیستم مورد بررسی و مطالعه قرار می‌گیرد و در همین راستا به بررسی موضوعات زیر نیز پرداخته می‌شود: شناخت هنر و هنرمندان اقلیم کردستان با بررسی و مطالعه آثار آنان در طول یک قرن؛ بیان تفاوت-های آثار هنری در نیمه اول و دوم این قرن از لحاظ موضوع، بیان و تکنیک؛ و ارزیابی هنر نقاشان اقلیم کردستان در بهره‌گیری از سبک

ها و مکاتب های مختلف نقاشی. از جمله رئالیسم (Realism)، امپرسیونیسم (Impressionism)، سورئالیسم (Surrealism)، اکسپرسیونیسم (Expressionism)، کوبیسم (Cubisme)، اکسپرسیونیسم انتزاعی (Abstract Expressionism) و . . .

اهمیت پژوهش:

- نتیجه این پژوهش، به ویژه در دوره کنونی می تواند در اقلیم کردستان جنبه های مختلفی قابل اهمیت و مفید باشد، از جمله:
۱. معرفی تاریخچه هنر نقاشی و هنرمندان اقلیم کردستان به فارسی زبانان.
 ۲. گامی برای پرکردن خلأهای پژوهشی موجود در زمینه تاریخ نگاری هنر نقاشی در اقلیم کردستان.
 ۳. راهنمایی و ایجاد انگیزه برای پژوهشگران و نویسندگان کرد، برای تحقیق و پژوهش بیشتر در این زمینه.
 ۴. ایجاد انگیزه کار در این زمینه برای محققان و پژوهشگران و دانشجویان غیر کرد.

سوال پژوهش:

در این پژوهش به یک سؤال درباره مراحل هنر نقاشی اقلیم کردستان پاسخ می-دهیم تا از این طریق حداقل به یک نتیجه ی نسبی برسیم و اهداف تحقیق به صورت روشن تری نمایانده شود. سؤال تحقیق عبارت- است از:

۱. مراحل هنر نقاشی صد ساله اخیر اقلیم کردستان در قالب چه سبک هایی ظهور کرده است؟
- فرضیات سوال پژوهش: تحلیل تاریخی نقاشی صد سال اخیر اقلیم کردستان عراق نشان می دهد این نقاشی ها ضمن اهتمام به هویت کردی دارای سبک و شیوه های خاص هنری هستند. به علاوه می توان گفت: هنر نقاشی و به ویژه نقاشی مدرن غالباً از سه طریق وارد عرصه هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق شده است. ابتدا توسط هنرمندانی که به اروپا و امریکا رفته اند و با سبک های مختلف هنر نقاشی آشنا شده اند؛ دوم از طریق هنرمندانی که در رشته هنر نقاشی در هنرکده و دانشگاه بغداد مشغول به تحصیل بوده اند؛ و سوم از راه نقش و نگارهای سنتی به کاررفته در صنایع دستی و خاصه در بافته های دستی و سنتی چون قالی، قالیچه، گلیم و جاجیم. آن چه که از این سه طریق حاصل شده است، یک هنر را به نام هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق به وجود آورده است.
- به نظر می-رسد تمام سبک-های مختلف هنر نقاشی سنتی و مدرن بر نقاشی اقلیم کردستان مؤثر بوده باشند، اما سبک آبستراکت (انتزاعی) بیشترین تأثیر را بر نقاشی اقلیم کردستان داشته است. با این حال، آثار نقاشی اقلیم کردستان از دیگر آثار کشورهای مختلف قابل تشخیص است. روند اقتباس نقاشان اقلیم کردستان از هنر کشورهای دیگر و هنر مدرن غرب گاهی آگاهانه و عمدی و در مواردی هم به صورت طبیعی و ناخودآگاه صورت گرفته است. همچنین بین هنرهای سنتی و هنر نقاشی مدرن تلفیقی ایجاد شده است.
- روش تحقیق: بر اساس هدف تعریف شده برای این پژوهش، روش تحقیق به صورت بنیادی و به طور دقیق، بنیادی-نظری است. چراکه اطلاعات و مواد اولیه تحلیل به روش کتابخانه ای، میدانی، و مصاحبه ای گردآوری شده و سپس مورد تحلیل قرار گرفته است. از نظر ماهیت و روش، این پژوهش هم تاریخی است و هم توصیفی-تحلیلی.
- پیشینه پژوهش: پژوهش در این موضوع (مبانی و ضرورت تدوین تاریخ هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق در قرن بیستم) تاکنون چه در ایران و چه در کشور عراق و حتی در اقلیم کردستان نیز بی سابقه بوده، و در هیچ مجله یا دانشگاهی چنین موضوعی صورت نگرفته است. در دانشگاه تهران و در کشور عراق و اقلیم کردستان نیز درباره هنر نقاشی اقلیم کردستان پژوهش های شده است. بعنوان مثال: (پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد (ابراهیم زوراب، ۱۳۹۴)، دانشگاه تهران، گروه نقاشی. شامل زمینه نقد و بررسی دیوار نگاری بود در شهر سلیمانیه، پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد (سعید عابد، ۱۳۹۴)، دانشگاه تهران، گروه نقاشی. شامل بررسی و تاریخ نگاری آثار شرفخان بدلیسی بود در کتاب شرفنامه، پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد (آکو حمه خسرو، ۱۳۹۳)، دانشگاه تهران، گروه نقاشی.

شامل آموزش هنری بود در مدارس ابتدایی اقلیم کردستان، پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد، (آودیر عثمان باقی، ۱۳۹۴)، دانشگاه تهران، گروه نقاشی. شامل جینوساید و مومننت بود در اقلیم کردستان، پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد، (کوسار رشید امین، ۱۳۹۲) دانشگاه تهران، گروه نقاشی. شامل بررسی و تحلیل گرایش های هنر مدرن در آثار نقاشان معاصر اقلیم کردستان عراق ۱۹۸۰-۲۰۱۰. و پایان نامه ها و رساله های دیگری در دانشگاه های اربیل و سلیمانیه در اقلیم کردستان، کار پژوهش گران و محققان چون: وهبی رسول، جزا بکر، هاوری انور، نبز بابان، آوات سعید، سام و ... که بیشتر در زمینه های تکنیک و موضوع و کمپزیشن و مشخصات فرم و آثار نقاشان کار کرده اند.) اما درباره چنين موضوعی (تاریخ مراحل هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق در قرن بیستم)، هیچ تحقیقی صورت نگرفته است، و برای اولین بار تلاش می-شود روی چنین موضوعی تحقیق شکل گیرد. بنابراین موضوع مذکور، یک موضوع جدیدی است.

محدوده زمانی و مکانی تحقیق

این مقاله در محدوده مکانی (اقلیم کردستان عراق)، و در محدوده زمانی (قرن بیستم)، صورت پذیرفته است.

اهداف تحقیق

این تحقیق، تلاشی است برای معرفی تاریخ مراحل هنر نقاشی اقلیم کردستان عراق در قرن بیستم؛ که هدف از این امر بررسی و تحلیل آثار هنرمندان و بررسی سبک و تکنیک به کار گرفته شده در آثار نقاشان اقلیم کردستان عراق- باشد با یک رویکردی تاریخی. در نهایت تلاش نگارنده در پرداختن به این تحقیق آن است که آیا این هنرمندان توانسته اند هویت ملی و بومی اقلیم کردستان عراق را به عنوان شاخصه-ی اساسی ارائه دهند.

هدف دیگر محقق در این موضوع شناسایی بیشتر ملت کرد در اقلیم کردستان و عرصه های هنری آن است به جامعه-ی هنری. نکته دیگر ایجاد باز کردن راه را برای انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه، زیرا از این راه به ارتباط هنری و تبادلات فرهنگی بیشتری خواهیم رسید. نتیجه، در این تحقیق تاریخچه مراحل هنر نقاشی اقلیم کردستان در قرن بیستم بررسی و مطالعه می-کنیم. شناخت هنر و هنرمندان اقلیم کردستان با بررسی و مطالعه آثار آن-ها در طول (۱۰۰) سال و تفاوت-های آثار هنری میان این مراحل از لحاظ موضوع و چه از لحاظ بیان و تکنیک و ... و ارزیابی هنر نقاشان اقلیم کردستان در پیروی از شیوه-های مختلف نقاشی و مکاتب مختلف، از اهداف دیگری است که در این پژوهش به دنبال آنیم.

کردستان عراق (ویلايت موصل)، پس از فروپاشی امپراطوری عثمانی

پس از جنگ جهانی اول و فروپاشی امپراطوری عثمانی، این منطقه نیز همچون سایر متصرفات متفقین در خاورمیانه، به قیمومیت آن-ها درآمد. بر طبق توافق نامه سایکس-پیکو (Sykes-Picot Agreement) که به طور محرمانه و در سال ۱۹۱۶ میان فرانسه و بریتانیا به امضا رسید، عراق به صورت بخشی از قلمرو اشغالی بریتانیا درآمد و تحت نظارت آن اداره می-شد. به این ترتیب که در سال ۱۹۲۰ از به هم پیوستن سه ایالت منطقه میان رودان، یعنی ایالت های بصره، بغداد و موصل و با حمایت بریتانیا و سایر متفقین، کشور عراق تشکیل شد. یک سال بعد از تشکیل کشور عراق، ملک فیصل با حمایت بریتانیا و با رای گیری عمومی به پادشاهی عراق انتخاب شد و اقلیم کنونی کردستان در آن زمان، ایالت موصل عثمانی به شمار می-آمد. (نعمتی قزوینی، ۱۳۹۲: ۴۸)

هنر نقاشی اقلیم کردستان در ابتدای قرن بیستم

ویژگی های اساسی هنر نقاشی در ابتدای قرن بیستم در اقلیم کردستان وجود یک هنر غیرآکادمیک مردمی است که تقریباً تا پایان نیمه دوم این قرن ادامه داشته است. از نظر مکانی هم بیشترین فعالیت های هنر نقاشی در اقلیم کردستان در شهر هولیر (اربیل) و سلیمانیه بوده است، اما شهر دهوک (که در سال ۱۹۶۹ تبدیل به استان شده است) به علت دوربودن از شهرهای دیگر کردستان و فضای بسته این شهر از لحاظ اجتماعی، دیرتر فعالیت های هنر نقاشی را آغاز کرده است (رسول، ۲۰۱۰).

با بررسی تاریخچه هنر نقاشی در اقلیم کردستان و به طور عمومی در کل عراق درمی یابیم که هنر نقاشی نه فقط در کردستان بلکه در تمام کشور عراق از شهر سلیمانیه سرچشمه گرفته است. شهر سلیمانیه نسبت به شهرهای نزدیک اش از لحاظ تاریخی یک شهر نو است و تاریخ تأسیس آن به سال ۱۷۸۴ میلادی بازمی گردد، که همزمان با امارت خاندان بابان بوده است. قدیمی ترین تاریخ برای نقاشی کشیدن در کردستان که می توان به آن اشاره کرد، به فعالیت های هنری یک سرباز ارتش عثمانی در شهر سلیمانیه برمی گردد. «در سال های آغازین قرن بیستم در شهر سلیمانیه، یک نقاش به نام عوسمان بگ (که زادگاه و سال تولدش معلوم نیست)، به قبرستان های شهر می رفت و از زنانی که برای زیارت به قبرستان ها می آمدند و میان گلزار و روی چمن و سبزی می نشستند، نقاشی می کشید. در آن زمان مردم این ظاهره را به عنوان یک پدیده ناهنجار و عجیب به شمار می آوردند و زنان در همه جا از آن صحبت می کردند. اما تاکنون هیچ تابلویی از این هنرمند به دست ما نرسیده است» (پیربال، ۲۰۰۶: ۶۹). در کتاب (۲۵ شیوه کار - ۲۵ نقاش)، آمده است: «آغاز تاریخ هنر نقاشی در اقلیم کردستان به حدود سال ۱۹۱۴ برمی گردد. زمانی که تعدادی از نقاشان ایرانی به سلیمانیه آمده بودند، پس از گشتن و بازدید زیاد در داخل شهر، نتیجه این نقاشان تصمیم می گیرند در یک حمام عمومی شهر سلیمانیه (بنام حمام صورت)، تعدادی از نقاشی های زیبا را بکشند. این نقاشان تمام وسائل نقاشی را همراه خود از ایران آورده بودند. این امر باعث شد مردمانی زیادی این حمام را باز دید کنند و در نتیجه مردم نقاشان را برای نقاشی و رنگ کاری و تزئینات به خانه های خود دعوت می کردند، این امر باعث شد در آن زمان، مردم بیشتر هنر نقاشی را مورد اهمیت قرار دهند.» (سعید، ۲۰۱۳: ۵) بنا براین میشود این حرکت را به آغاز شناسایی هنر نقاشی در شهر سلیمانیه دانست. مدت نسبتاً کوتاهی قبل از این تاریخ یعنی در سال ۱۹۱۰ به بعد، زمان ظهور هنرمندانی در کردستان است که آثارشان کم و بیش، در دسترس است و تاریخ فعالیت ها و اطلاعاتی درباره مراحل کارکردن و زندگی شان تا حدودی معلوم است. یکی از پدیده های مهم که پس از سال ۱۹۲۰ در زمینه نقاشی به ثبت رسیده است، آثار هنرمند و نویسنده گرد حسین حزن مکریانی (حسین سید عبداللطیف، متخلص به حزن مکریانی (۱۸۸۰ سابلاخ- ۱۹۴۷ بغداد)، است (تصویر ۱). این هنرمند و نویسنده از نخستین نویسنده های کرد معاصر است که به هنرهای تجسمی از جمله: نقاشی، عکاسی، صفر (کنده- کاری گرافیک) و... اهتمام ورزیده است (پیربال، ۲۰۰۷). همچنین مسافرت هنرمندان برجسته ای چون حسین حزن مکریانی، حسن فلاح (۱۹۱۰ سلیمانیه - ۱۹۷۶ بغداد)، عزیز سلیم (۱۹۱۵ سلیمانیه- ۲۰۰۴ هولیر)، خالد سعید (۱۹۲۷-۱۹۹۶) و دیگران، به خارج از کشور موجب اثرپذیری آنان از پیشرفت های هنری فراسوی مرزها و پربار شدن آثار آنان گشته است. سپس این هنرمندان در تحولات هنری کشور خود نقش به سزایی داشته و بر سایر هنرمندان اثر گذاشته اند. در این میان، بیشترین تاثیرات را برجا گذاشته است. «حسین حزن مکریانی در آن زمان یعنی در دهه سوم قرن بیستم، با یاد گرفتن مهارت ها و هنرهای متعدد در فرانسه، و سپس انتقال این اندوخته های ارزشمند توانسته است هنر گرافیک و مطبوعات را وارد کردستان و خاصه شهر رواندوز کند و یک کتاب نیز در آن زمینه بنویسد و در سال ۱۹۳۴ به چاپ برساند بنام (وینه گری و کولین - عکاسی و چاپ دستی)، (تصویر ۲). وی با این کار حدود سی سال پیش از پیدایش هنر گرافیک در عراق (بغداد)، آن را به کردستان (شمال عراق)، آورده است» (رسول، ۲۰۰۹: ۹). بنابراین، هنر گرافیک که امروزه یک هنر مدرن است، پیش از کشور عراق، در اقلیم کردستان رایج بوده است. وی با بهره مندی از چنین توانمندی هایی در هنر و به ویژه در نقاشی، علاوه بر تزیین و آرایش کتاب های خود به تابلو و نقاشی های متنوع، تزیین کتب نویسندگان دیگر را نیز انجام می داد و در چاپخانه خود به چاپ می رسانید. نخستین کتابی که در تاریخ ادبیات کردی معاصر دارای

تصویر و نقاشی که به چاپ رسیده و منتشر شده است، کتاب غونچه‌ی بهارستان از همین هنرمند است که در سال ۱۹۲۵ از سوی انتشارات زاری کرمانجی در شهرستان رواندوز منتشر شده است. در این کتاب، بیش از بیست نقاشی و طراحی درباره‌ی کرد و کردستان و رهبرهای تاریخی کرد، به همراه چندین نقشه جغرافیایی به قلم همین هنرمند دیده می‌شود. از این پس، کتاب‌هایی نظیر وینه‌گری و کولین: نگارگری و کنده‌کاری، خوشی و ترشی: راحتی و ناراحتی و مه‌روکه و بز نوکه: بره کوچولو و بز کوچولو در دهه‌ی سوم قرن بیستم به طراحی و نقاشی تزیین شده است (رسول، ۲۰۱۰). بدین ترتیب، گام اول در زمینه‌ی استفاده از نقاشی و طراحی در کتاب و مجله و روزنامه‌ها برداشته شده است (همان).

در شهر اربیل نیز تنها هنرمند نقاش که از سال ۱۹۲۰ به بعد به نقاشی پرداخته است، هر چند هیچ آثاری از وی بر جا نمانده، هنرمندی است به نام جهانگیر (که یکی از نقاشان شهر اربیل می‌باشد و متأسفانه هیچ اطلاعاتی درباره زاد روز و مرگش در دسترس نیست). این نقاش با رنگ‌روغن معمولی بر روی دیوار مغازه‌ها و گاراژها نقاشی کشیده است. در کتاب پیرداود آمده است: «در سال ۱۹۲۰ در شهر هولیر، هنرمندی وجود داشت که نقاش بسیار چیره‌دستی بود. او نقاشی می‌کشید و آثار خود را به ثروت‌مندان و صاحبان قهوه‌خانه‌ها می‌فروخت و از این طریق امرار معاش می‌کرد» (پیرداود، ۱۹۹۷: ۷۸).

هنرمند کرد سلیمان شاکر نقاش و نویسنده، درباره موضوع تابلوهای جهانگیر می‌گوید: «موضوعاتش جلوه طبیعت کردستان و زیبایی‌های کردستان بود، همچنین تبلیغات بازرگانی برای کالاهایی چون لاستیک و لوازم یدکی ماشین را بر روی دیوار ترمینال‌ها می‌کشید» (شاکر، ۱۹۹۸: ۲۴).

از دهه سوم قرن بیستم به بعد، زمانی است که نخستین هنرمندان کرد در زمینه هنر نقاشی ظاهر شده‌اند. هنرمندانی که تأثیرات شایانی بر جا گذاشته‌اند و نمونه کارهایشان باقی مانده است. از معروف‌ترین این هنرمندان می‌توان به حسن فلاح (۱۹۱۰ سلیمانیه - ۱۹۷۶ بغداد)، و عزیز سلیم (۱۹۱۵ سلیمانیه - ۲۰۰۴ هولیر)، در شهر سلیمانیه و دانیال قصاب در شهر هولیر (اربیل) اشاره کرد (تصاویر ۳). دانیال قصاب یکی از نقاشان معروف و چیره دست اقلیم کردستان، (به دلیل اینکه یهودی بوده به اسرائیل مهاجرت کرده است)، می‌توان گفت که هنرمند دانیال قصاب به پیشرو هنر نقاشی محسوب می‌شود در کردستان (به ویژه در شیوه آکادمیک). این هنرمندان، به جز دانیال قصاب که درباره وی اختلاف نظر وجود دارد، همگی به صورت فردی و با تلاش و کوشش شخصی، هنر را آموخته‌اند و در مؤسسات هنری تحصیل نکرده‌اند. موضوع تابلوهای آنان غالباً شامل مناظر طبیعی، شخصیت‌ها و برخی از موضوعات اجتماعی شده است و کمتر به موضوعات تاریخی پرداخته‌اند. هر دو هنرمند حسن فلاح و عزیز سلیم نقاشی‌های بسیاری بر روی دیوار قهوه‌خانه‌ها و منازل مسکونی کشیده‌اند. هنرمند نقاش شهر سلیمانیه، علی کریم می‌گوید: «حسن فلاح دارای توانایی شگفت‌انگیزی بوده است. وی نقاشی بدن انسان را از کشیدن پاها شروع می‌کرد و مردم به دور او جمع می‌شده‌اند و به دستش نگاه می‌کرده‌اند» (رسول، وهبی ۲۰۰۵: ۲۱).

حسن فلاح در کشیدن تابلوی نقاشی (جنگ دربند بازیان) به فرماندهی (شیخ- محمود حفید) در مقابله با انگلیس‌ها معروف بوده است، حسن فلاح چندین بار این موضوع را به گونه‌های متفاوت و با رنگ‌های مختلف کشیده است (تصاویر ۴). وی همچنین نقاشی روستاهای کردستان را کشیده است. هنرمند عزیز سلیم چون نسبت به حسن فلاح عمر طولانی تری داشت، دارای فرصت بیشتری بوده و فعالیت‌ها و مسافرت‌های خارجی بیشتری داشته است که پیشرفت گسترده‌تری در شیوه کار و آثار هنری وی را به دنبال داشته است. عزیز سلیم نخستین هنرمند کرد است که نمایشگاه خصوصی برگزار کرده است. این نمایشگاه در سال ۱۹۳۲ میلادی در قبرستان شیخ جعفر در شهر سلیمانیه برپا شد (رسول، ۲۰۱۰).

عزیز سلیم بیشتر از رنگ‌روغن و کاردک استفاده کرده است و یکی از هنرمندانی بود که به صورت کلی به طبیعت و پرتره اهمیت می‌داد و بیشترین آثارش با رنگ روغن انجام شده است. آثار پرتره‌های این نقاش عبارت بودند از: (پرتره حفصه خانم نقیب، شیخ محمود حفید (برزنجی)، شیخ جلال حفید (شیخ جلال حفید، برادر شیخ محمود حفید ملک کردستان)، پیره میرد شاعر و ... غیره). در طبیعت

نیز دارای نقاشی های بسیاری از جمله (شقلاوا، سرچار)، است، (تصاویر ۵). همچنین بسیاری از اثر این هنرمند از زمانی نقاشی شده که هنرمند در آنجا زندگی می کرده است. (همان)

دانیال قصاب در وسط دهه چهارم، توانایی هنری اش به اوج شکوفایی می رسد و شهرت فراوانی کسب می کند. سپس با توجه به این که یهودی بوده، در وسط دهه پنجم به اسرائیل مهاجرت می کند. وی تأثیرات بسیاری نه فقط در اربیل و کردستان بلکه در بغداد و تمام عراق نیز بر جا گذاشته است. فعالیت هنری دانیال قصاب از سال ۱۹۳۶ تا نیمه دهه پنجم در هولیر و بغداد ادامه داشته است. او علاوه بر فعالیت های ویژه خود، تعدادی شاگرد را آموزش داده که پس از او حرکت هنر نقاشی را در هولیر ادامه داده اند. دوره پس از این سه هنرمند مشهور، دوره ای است که آثار نقاشی غالباً در تقلید از تابلوهای مشهور در کشورهای دیگر خلاصه شده است. هنر این دوره بر مبنای اصطلاح الأمشق پایه گذاری شده است، (الأمشق، به معنی نقاشی کشیدن بر اساس تقلید (کپی) کردن از روی نقاشی دیگر است و نه به طور مستقیم و در برابر طبیعت. این واژه از «مشق» برگرفته شده است. هنرمندان در این دوره یاد می گرفتند که چگونه از تابلوهای جهانی تقلید کنند و گاه در نقاشی هایی با مضامین مربوط به فرهنگ گردی از تصویر (فتوگرافی) استفاده کرده اند. پس از این مرحله هنرمندان یاد گرفته اند که چطور یک موضوع گردی در نقاشی را به شیوه آکادمیک بر روی بوم اجرا کنند. این روش از نقاشی به طور عام تا آخر دهه ششم و ابتدای دهه هفتم و به صورت محدود تا اوایل دهه هشتم قرن گذشته ادامه داشته است. معروف ترین هنرمند گرد این دوره در سلیمانیه جمال بختیار (۱۹۲۷ سلیمانیه) است، که در دهه نهم این قرن به آمریکا رفته و در آنجا هنر خود را به شیوه آکادمیک ادامه داده است (تصاویر ۶). همچنین فتح الله کریم (۱۹۳۰-۱۹۹۶ سلیمانیه) نقاش و مجسمه ساز، نمونه دیگری از این هنرمندان است که در این مرحله هنری در شهر سلیمانیه، از تصویر فتوگرافی و کار هنرمندان قبل از خود و گاهی اوقات نیز از تابلوهای جهانی استفاده کرده است. فرهنگ بومی و طبیعت و روستاهای کردستان و رخدادهای پیرامون، یکی از مصادر نقاشی های او بوده است. نمونه دیگری از هنرمندان این دوره، جواد رسول ناجی (۱۹۲۲-۱۹۷۵ هولیر، مجسمه ساز، نقاش، کارگردان و بازیگر تئاتر، طراح صحنه و معلم هنر)، در شهر اربیل است که بسیاری از کارهای هنری او از بین رفته اند. به علاوه، وی بیشتر مشغول کار آموزش هنری بوده است. (همان)

نمونه متأخر از این روش نقاشی، نقاشی های کریم دیار (۱۹۲۵ کویه، هولیر) است. عنصر اساسی نقاشی های این هنرمند طبیعت زیبا، کوه و دشت و آب و درخت است. وی در این باره می گوید: «طبیعت استاد بزرگ و یگانه من است» (رسول، ۲۰۱۰: ۴۰۶).

دهه چهارم تا هفتم قرن بیستم به دوره فعالیت هنرهای مغازه ای شناخته شده است که هنرمندان برای امرار معاش به انجام کارهای هنری از جمله خوش-نویسی، نقاشی، گرافیک و دیوارنگاره در مغازه ها و دکان ها می پرداختند. این کارهای هنری که به شیوه زنده اجرا می شد در ملی ساختن هنر نقاشی تأثیرات ویژه ای داشته است. به علاوه، در این مرحله هنرمندانی وجود داشته اند که به شیوه های مختلف کار کرده و از تأثیرات سبک های هنری آن زمان دور بوده اند. به عنوان مثال انور سینو تووی (۱۹۲۷ بامرني، دهوک- ۱۹۹۴ بغداد)، نقاش، طراح صحنه، کارگردان تئاتر، که یک هنرمند شهر دهوک بوده و طراحی را به عنوان سبک کارهای خود انتخاب کرده است. بعد از این مرحله، مرحله فعالیت هنری بر اساس تحصیل آکادمیک شروع شده و هنرمندان نقاش گرد در دهه پنجم قرن بیستم به دانشکده هنرهای زیبای بغداد رفته اند. نخستین دانشجوی گرد که وارد دانشکده هنرهای زیبای بغداد شده، بدیع حسین باباجان (۱۹۲۳ کرکوک- ۱۹۹۶ بغداد) گرافیکست و نقاش است، که در گروه نقاشی این دانشکده تحصیل کرده است. بیشتر کارهای هنری این هنرمند در سلیمانیه و بغداد انجام شده است. بدیع باباجان به طراحی های از شخصیات های برجسته گرد از جمله شعرا کلاسیک، روشنفکران و نویسندگان برجسته کردستان شناخته شده است، علاوه بر این هنرمند نقاش بدیع باباجان نماد و لوگو را برای چندین شرکت و موسسه و حتی تعدادی از وزارت خانه های آن زمان ساخته است. همچنین طراحی واحد پول عراق (دینار) و ساخت سکه یکی دیگر است از کار های این هنرمند (تصاویر ۷). (سعید، ۲۰۱۰)

سپس هنرمندان دیگری از جمله «خالد سعید، آزاد شوقی (۱۹۲۹-۲۰۰۲)، از شهر سلیمانیه و سلیمان شاکر و ادوارد ولیم هنرمند و نقاش

شهر اربیل، و ساوه الیاس هنرمند و نقاش شهر دهوک، در سال ۱۹۵۳ از دانشکده هنرهای زیبای بغداد در رشته نقاشی دانش‌آموخته شده‌اند. هنرهای تجسمی گُردستان توسط این دانشجویان و گروه‌های دیگر، وارد مرحله جدید شده و تکنیک‌های مختلف و استفاده از مواد متفاوت در هنر نقاشی به کار گرفته شده‌است. اما موضوعات نقاشی از زندگی ساده مناطق کردنشین و طبیعت گُردستان و پرتله شخصیت‌های بارز گُرد سر چشمه می‌گرفت، و سبک کارهای‌شان غالباً رئالیستی بود.» (رسول، ۲۰۱۰: ۴۱۱).

از هنرمندان نقاش شهر دهوک نیز می‌توان به قدری حیران، هنرمندو نقاش (۱۹۳۲-؟)، اشاره کرد که در سال ۱۹۵۶ از دانشکده هنرهای زیبای بغداد فارغ التحصیل شده است. او نیز در آثار هنری خود از سبک رئالیسم پیروی کرده‌است. در سال ۱۹۶۶ دانشجوی گُرد به نام علی جولا هنرمند و نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۴۰)، از دانشکده هنرهای زیبای بغداد دانش‌آموخته شد. او ابتدا در کارهای هنری خود سبک اکسپرسیونیسم (Expressionism) را در پیش گرفته و موضوعاتی از قبیل عاطفه و جهان مادری و کوچ مسائل اجتماعی را برای نقاشی برمی‌گزید. اما در دهه هشتم و نهم، سبک کارش تغییر یافت و به سبک کوبیسم (Cubism)، تحلیلی روی آورد (همان).

از سال ۲۰۰۰ میلادی نیز در آثار وی سبک آبستراکت اکسپرسیونیسم (Abstract Expressionis) بیشتر به چشم می‌خورد. در ابتدای دهه هفتم، گروه دیگری از دانشجویان گُرد از دانشکده هنرهای زیبای بغداد دانش‌آموخته شدند، از جمله: لاله عبده هنرمند و نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۴۷) که در سال ۱۹۷۱ و سمکو توفیق، هنرمند و نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۴۹) که در سال ۱۹۷۱ تحصیل کردند (تصاویر ۸).

همچنین سمکو توفیق از دهه هفتم یعنی پس از مسافرت به ایتالیا به قصد تحصیل در رشته هنر، تاکنون به موضوعاتی چون رویدادهای ملی و تاریخی می‌پردازد و به شیوه رئالیسم و آمیخته با یک تخیل فانتزی ویژه خود نقاشی می‌کشد (تصاویر ۹). اواخر دهه ششم و ابتدای دهه هفتم نیز مرحله جدیدی از هنر مدرن در سلیمانیه به‌شمار می‌رود. علی کریم هنرمند و نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۴۸) می‌گوید: «دریاره تحولات هنر مدرن در سال‌های آخر دهه ششم و ابتدای دهه هفتم در شهر سلیمانیه، گفت‌وگوهای بسیاری در میان بنده و هنرمندان عطا قزاز هنرمند و نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۴۵)، و قادر میر خان، هنرمند و نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۵۲)، صورت گرفت که این گفت‌وگوها به نوشتن چندین مقاله در روزنامه‌های ژین و هاوکاری منتهی شد» (شاربازی، ۱۹۷۲: ۸). در همین سال‌ها بود که هنرمند نقاش اسماعل خیاط، هنرمند نقاش شهر سلیمانیه، متولد (۱۹۴۴)، به شهر سلیمانیه آمد. او سبک هنری خاصی داشت و تا سال ۱۹۸۰ به اوج مهارت در به کارگیری از روش سیاه و سفید خود رسید.

نقطه عطف تحول در هنر نقاشی مدرن در گُردستان را می‌توان در دوران تحصیلات هنرمندانی چون سروت انور سوز نقاش و گرافیست (۱۹۴۵-۲۰۰۴)، از سلیمانیه و قرنی جمیل نقاش معروف، متولد (۱۹۵۴)، از شهر اربیل از دانشکده هنرهای زیبای بغداد و در رشته‌های چاپ دستی و نقاشی در سال ۱۹۷۷ دانست. پس از آنان نیز هنرمند رمزی قطب الدین هنرمند و گرافیست، متولد (۱۹۵۵)، در رشته چاپ دستی تحصیلات را شروع نمود. از سرآمدان نقاشی مدرن در شهر اربیل نیز نامیق علی قادر هنرمند و نقاش شهر اربیل، متولد (۱۹۵۴) است. نخستین نقاشی‌های او سیاه و سفید و غالباً به سبک اکسپرسیونیسم است. وی در آثار بعدی به سبک خاص خود رسیده بود. هم‌زمان با وی، حمید جمال هنرمند و نقاش شهر اربیل، متولد (۱۹۴۵)، از هنرمندان موفق و بارز این دوره هنری است. از شهر دهوک نیز عبدالرحمن وحید کحو هنرمند و نقاش شهر دهوک، متولد (۱۹۵۶)، در سال ۱۹۸۰ از دانشکده هنرهای زیبای بغداد دانش‌آموخته شد. آثار این هنرمند از نظر حرکت و رنگ آمیزی تحت تأثیر مینیاتور ایرانی است (رسول، ۲۰۱۰).

تلاش‌های این هنرمندان باعث شد که هنر نقاشی در گُردستان، مرحله جدیدی از شکوفایی را سپری کند و چندین نسل از دانشجویان رشته نقاشی به دانشگاه بغداد بروند. تعداد دیگری از هنرمندان گُرد نیز برای ادامه تحصیل به خارج از کشور رفتند و به تدریج توانستند یک هنر نقاشی اصیل کردی معاصر را به وجود بیاورند.

سبک هنر نقاشی آکادمیک و مدرن در اقلیم کردستان

در نیمه دوم قرن بیستم هنر نقاشی آکادمیک از دور راه وارد آثار هنرمندان اقلیم کردستان شد؛ ابتدا از طریق کار هنرمندان کردی که خارج از کشور و در اروپا تحصیل می-کردند یا تحصیل کرده بودند، و دوم از طریق آثار هنرمندانی که در کشور عراق و در شهر بغداد در هنر نقاشی تحصیل می-کردند.

الف: هنرمندان خارج از کشور

جنبش هنری نقاشی کردی در سال-های ۱۹۵۰-۱۹۶۰ در اروپا و آمریکا آغاز شد. حتی در سال-های اخیر و تا امروز هم این حرکت هنری به شکل تکامل-یافته-تری ادامه دارد. هنرمند حسن فلاح یکی از هنرمندان نقاش است که قبل از هنرمندان دیگر گرد، در یک کشور خارجی ساکن شده و به زندگی در غربت ادامه می-دهد، در سال ۱۹۱۴ در کویت و در سال ۱۹۴۹ در تهران سکونت گزیده و پس از آن آواره روسیه شده و در کشورهای دیگری نیز فعالیت هنری داشته و در چندین مجله عربی کار کرده است. این هنرمند که در کشورهای اروپایی تراکتور را دیده بود، در بازگشت به کردستان و پیش از این که تراکتور وارد کردستان شود، نقاشی تراکتور در زمین‌های کشاورزی را کشیده است (پیربال، ۲۰۰۸).

در همین راستا «همان‌طور که از گذشته تا امروز نویسندگان و روشنفکران کرد بسیار زیادی در خارج از عراق و اقلیم کردستان زندگی می-کنند (که یک ادبیات کردی خارج از وطن را پدید آورده‌اند)، همانگونه نقاشان کرد نیز یک هنر نقاشی کردی خارج از کشور را به وجود آورده اند که در هوایی غیر از وطن خود نفس می-کشد و در حال رشد است» (پیربال، ۱۹۹۵: ۲۸۳-۲۸۰).

عزیز سلیم از دیگر هنرمندان معاصر کردستان است که در سال ۱۹۴۹ به اروپا می-رود و در فرانسه و در شهر پاریس می-ماند. از همان-جا با نقاش مشهور جهانی پابلو پیکاسو (Pablo Ruiz Picass) و مکاتب جدید هنری مثل کوبیسم (Cubism) و رئالیسم (Realism) آشنا می-شود. در آخر زمستان همان سال در پاریس و در یک هتل با ۳۶ آثار نقاشی یک نمایشگاه ۱۰-روزه برگزار می-کند. وزیر امور اقتصاد و دارایی کشور فرانسه میسورینی (Misurini) یکی از نقاشی-هایش به نام (مرده-ها حرف می-زنند) را از او می-خرد. در همان زمان، یکی از آثارش به نام (شمشیربازی زنان) در موزه لوور به نمایش گذاشته می-شود که تا امروز نیز در این موزه نگهداری می-شود. هنرمند عزیز سلیم تا سال ۱۹۵۶ در اروپا می-ماند. در این مدت چندین نمایشگاه در کشورهای فرانسه، ایتالیا، چکسلواکی، یوگسلاوی، انگلستان و اتریش برگزار می-کند. امضای او با عنوان (Kurdish Art) به همراه نامش در زیر همه تابلوهایش نقش بسته است. بعد از آن در اواخر عمرش «یعنی سال-های ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۴ را در کشور فنلاند به سر می-برد و چندین فعالیت هنری را در آن کشور انجام می-دهد» (پیربال، ۱۹۹۸).

هنرمند آزاد شوقی در سال ۱۹۵۷ از راه بورسیه وزارت عمران کشور عراق برای تحصیل در رشته نقاشی و نگارگری به ژاپن سفر می-کند. این سفر مسلماً بر آثارش تأثیر داشته است. پس از آن در سال ۱۹۵۸ هنرمند جواد رسول ناجی، به عنوان سفیر به همراه هنرمندان محمد عارف هنرمند و نقاش شهر اربیل (۱۹۳۷-۲۰۰۹). و سلیمان شاکر به وین فرستاده شدند. هنرمند دیگر خالد سعید که زاده شهر سلیمانیه است، در سال-های «۱۹۵۸ تا ۱۹۶۳ از راه بورسیه در کشور ایتالیا تحصیل می-کند و در آن کشور چندین فعالیت هنری کردی انجام می-دهد. پس از بازگشت به کشور در سال ۱۹۶۳ به عنوان طراح صحنه در صدا و سیمای بغداد استخدام می-شود. مسلماً تحصیل در رشته نقاشی در ایتالیا بر آثارش تأثیر گذاشته است» (همان: ۴۸).

بدین گونه تأثیرات جنبش هنر نقاشی غرب و اروپا در سال-های ۱۹۲۰ به بعد و به ویژه از ۱۹۵۰ به بعد، در آثار هنرمندان کردستان دیده می-شود. اما این امر باعث نشده که اصالت قومی و بومی هنر کردستان از بین برود، بلکه این مؤلفه در کارهای عزیز سلیم و خالد سعید به وضوح دیده می-شود.

در سال‌های ۱۹۶۰ به بعد نیز، چندین نقاش گرد، گردستان را ترک کرده و به کشورهای اروپایی و آمریکا رفته‌اند. یکی از آنان «دکتر عبدول امین چمچمالی (هنرمند و پزشک و نویسنده شهر سلیمانیه) است که در سال ۱۹۶۳ از کرکوک به آلمان شرقی مهاجرت می‌کند. آنجا تحصیل در دانشگاه را ادامه می‌دهد و موفق به اخذ مدرک دکتری در رشته پزشکی می‌شود. او یکی از بنیان‌گذاران گروه هنرمندان کرکوک در سال ۱۹۵۳ در آلمان شرقی بوده که از هنر اروپایی استفاده می‌کند و چندین فعالیت در رشته خود انجام می‌دهد» (زنگنه، ۱۹۹۸: ۸۸-۸۵).

هنرمند مفید حسین کسره پس از کسب دیپلم هنرهای تجسمی از هنرستان هنرهای زیبای بغداد در سال ۱۹۶۰، برای ادامه تحصیل در رشته نقاشی به کشور چکسلواکی سفر می‌کند و در سال ۱۹۶۹ مدرک کارشناسی هنرهای تجسمی خود را از دانشگاه پراگ چکسلواکی دریافت می‌کند. مفید حسن کسره در مدت هفت سال که در چکسلواکی اقامت داشته‌است چندین نمایشگاه هنری برگزار کرده و فعالیت‌های گوناگونی انجام داده و توانسته‌است هنر رسمی گردستان را به اروپا معرفی کند و در این میان از سبک و تکنیک هنرهای معاصر غرب بهره زیادی برده‌است (شاکر، ۱۹۹۸).

از دیگر هنرمندان معاصر گردستان که از هنر مدرن بیگانه بهره گرفته و آن را به گردستان منتقل کرده‌اند، هنرمند محمد عارف است. «محمد عارف در همان زمان برای ادامه تحصیل در رشته نقاشی به مسکو سفر می‌کند. در آنجا با سبک‌های رئالیسم و رئالیسم سوسیالیستی (Socialist Realism) و امپرسیونیسم (Impressionism) آشنا می‌شود که این آشنایی تا اواخر زندگی در آثارش نمود داشت. در سال‌های ۱۹۶۱-۱۹۶۷ سه نمایشگاه اختصاصی در اتحاد جماهیر شوروی برگزار می‌کند. در سال ۱۹۶۷ نیز مدرک کارشناسی ارشد را با نمره عالی از آکادمی مسکو دریافت می‌کند» (کامل، ۱۹۸۸: ۲۱۰-۱۹۹).

در شهر سلیمانیه نیز، در سال‌های ۱۹۶۴-۱۹۶۵ سه هنرمند کردستانی سردار زوهدی هنرمند و نقاش و طاهر ابراهیم هنرمند و نقاش، و نوری اسماعیل هنرمند و نقاش، به کشورهای فرانسه و آمریکا سفر می‌کنند. در میان آنان سردار زوهدی در سال ۱۹۶۶ از طریق بورسیه در دانشگاه بوز آر، در رشته نقاشی و مجسمه‌سازی مشغول به تحصیل می‌شود. تأثیر سبک‌های معاصر فرانسه و آمریکا تا امروز هم در آثار هنری وی به وضوح دیده می‌شود (زوهدی، ۱۹۸۸).

در سال ۱۹۷۰ تعداد دیگری از هنرمندان نقاش گرد به کشورهای مختلف آمریکا و اروپا سفر می‌کنند که برجسته‌ترین آن‌ها هنرمند جمال بختیار است که توانسته تا به امروز اصالت خود را در آمریکا حفظ کند. با آغاز جنگ ایران و عراق از سال ۱۹۸۰ به بعد نقاشان گرد بسیاری کشور را ترک و به کشورهای آمریکا و اروپا مهاجرت کردند، از میان آن‌ها می‌توان به قرنی جمیل (ارییل)، لاله عبده (سلیمانیه)، سمکو توفیق (سلیمانیه)، آزاد احمد (ارییل)، عبدالله رسول (سلیمانیه)، مدحت کاکه-ای (کرکوک) و ده‌ها هنرمند دیگر اشاره کرد.

بنابراین، نویسندگان گردستان در آمریکا و اروپا تنها نیستند، بلکه نسل هنرمندان نقاش گردستان نیز در عرصه هنر گردی در خارج از کشور فعال‌اند که البته هنر مدرن غرب بر آثار این هنرمندان اثر گذاشته و روزه‌های فراوانی به وجود آورده‌است تا هنر مدرن غرب وارد عرصه هنر اقلیم گردستان عراق شود. این هنرمندان از راه سفر به کشورهای اروپایی و آمریکایی با هنر مدرن غرب آشنایی پیدا کرده‌اند و آثار هنری خود را به سبک‌های مختلف هنر نقاشی مدرن خلق می‌کنند و از طریق برگزاری نمایشگاه در شهرهای مختلف گردستان تأثیرات این هنر جهانی را به گردستان منتقل کرده‌اند.

ب: هنرمندان داخل کشور

در نیمه دوم قرن بیستم هنرمندانی که در شهر بغداد تحصیل در رشته‌های هنری را ادامه می‌دادند، هنر نقاشی آکادمیک و به‌ویژه مدرن را به عرصه هنر نقاشی گردستان انتقال دادند. هنر در بغداد به‌عنوان یک شهر قدیمی و پایتخت کشور عراق، از سابقه تاریخی طولانی برخوردار بود. پیش از تشکیل کشور جدید عراق در سال ۱۹۲۱، این سرزمین بخشی از قلمرو امپراطوری عثمانی به‌شمار می‌آمد. نخستین

آشنایی عراقی-ها با هنر اروپایی نیز به نحوی با سیاست-های فرهنگی حکومت عثمانی ارتباط داشت. از دیرباز، تعلیم طراحی و نقاشی در ارتش عثمانی مرسوم بود و به همین سبب، افسران عراقی آموزش-دیده در استانبول نخستین کسانی بودند که نقاشی رنگ روغن به روش آکادمیک را در کشور خود رواج دادند. در سال ۱۹۳۰، دولت عراق گروهی از نقاشان را برای ادامه تحصیل به اروپا فرستاد. پس از آغاز جنگ جهانی دوم (۱۹۳۹)، آنان به وطن بازگشتند و در هنرکده‌ای که تازه در بغداد تأسیس شده بود، به تدریس پرداختند (سعید، ۲۰۱۰). در همین سال-ها، نخستین انجمن هنری به همت هنرمندانی عراقی چون فائق حسن هنرمند و نقاش معروف عراقی (۱۹۱۴-۱۹۹۲)، جواد سلیم هنرمند و مجسمه سازی عراقی (۱۹۱۹-۱۹۶۱)، حافظ دوربی هنرمند و نقاش معروف عراقی، و چند نقاش و مجسمه-ساز و معمار دیگر شکل گرفت. در آن زمان افق دید آنان از هنر آکادمیک اروپایی فراتر نمی-رفت. اما طی دوران جنگ، شماری از افسران لهستانی همراه نیروهای متفقین به بغداد آمدند و در میان آنان نقاشانی بودند که هنرمندان عراقی را با امپرسیونیسم و پست-امپرسیونیسم (Postimpressionnisme) آشنا کردند. دیری نگذشت که چند گروه هنری تشکیل شدند و شروع به فعالیت کردند. در واقع، جنبش نوگرایی در عراق، پس از جنگ جهانی دوم با فعالیت این گروه-ها و تلاش چند هنرمند مستقل پا گرفت.

نخستین گروه هنری با عنوان انجمن بدویان در سال (۱۹۵۰) تشکیل شد. بعدها همین گروه نامش را به «پیشگامان» تغییر داد. رهبر آنان هنرمند نقاش مشهور فائق حسن بود که در مدرسه هنرهای زیبای پاریس هنر آموخته و در بغداد تحت تاثیر افسران هنرمند لهستانی به درک تازه-ای از نقاشی رسیده بود و سپس پیروی از سبک-های مدرن را آغاز کرد (فلوید، بی تا).

گروه هنری دوم با عنوان گروه (هنر نوین بغداد) به رهبری جواد سلیم پدید آمد (۱۹۵۱). این گروه مسئله هویت فرهنگی را به طور جدی به میان کشید. حافظ دوربی نیز سومین گروه هنری را با نام (امپرسیونیست-ها) در سال (۱۹۵۳) تأسیس کرد. در سال ۱۹۶۰، حکومت یک هنرستان عالی در بغداد تأسیس کرد که بعدها به آکادمی هنرهای زیبا تبدیل شد و اکنون دانشکده هنرهای زیبا نام دارد (الهجول، ۲۰۰۸). بدین ترتیب، هنرمندان اقلیم کردستان وارد هنرکده بغداد و آکادمی هنرهای زیبای بغداد شدند و از راه تحصیل با هنر نقاشی آکادمیک آشنایی پیدا کردند.

از هنرمندانی که در رشته نقاشی در بغداد تحصیل کردند بدیع باباجان از شهر کرکوک بود که در سال ۱۹۴۵ وارد هنرهای زیبا بغداد شد. محمد عارف نیز از شهر اربیل در سال ۱۹۵۱ وارد هنرکده هنرهای زیبای بغداد شد و بعد از آن برای ادامه تحصیل به روسیه مهاجرت کرد (سعید، ۲۰۱۲). آزاد شوقی از شهر اربیل نیز در سال ۱۹۵۱ وارد هنرکده هنرهای زیبای بغداد شد (سعید، ۲۰۱۱). علی جولا از شهر سلیمانیه در سال ۱۹۶۱ وارد دانشکده هنرهای زیبای بغداد شد و علی کریم، ابتدا در سال ۱۹۵۰ وارد هنرکده هنرهای زیبای بغداد می-شود و پس از آن به دانشکده هنرهای زیبای بغداد می-رود (سعید، ۲۰۱۳). این هنرمندان در پی تحصیل در رشته نقاشی در شهر بغداد با سبک-های مختلف هنر نقاشی آشنا می-شوند و در کارهای خود از سبک‌های جدید بهره می‌گیرند. این هنرمندان به شیوه‌های مختلف از هنر مدرن تاثیر می‌پذیرند و مکاتب هنر نقاشی مدرن را در کارهای هنری خود دنبال می-کنند (تصاویر ۱۰). آنها پیش‌گامان هنرمندان معاصر اقلیم کردستان عراق هستند که در آثارشان گرایش-های مختلف هنر مدرن دیده می-شود.

بعد از این هنرمندان چند دانشجوی دیگر به منظور تحصیل در رشته نقاشی وارد دانشکده هنرهای زیبای بغداد می-شوند که با عنوان نسل دوم دانشجویان گرد رشته نقاشی در دانشکده هنرهای زیبای بغداد شناخته می-شوند. چند هنرمند گرد که از دانشکده هنرهای زیبای بغداد دانش آموخته شده بودند به کردستان برگشتند و هنر مدرن را به عنوان تحفه-ای ارزشمند برای هنر نقاشی کردستان آوردند. از جمله این هنرمندان می‌توان به سروت سوز، مدحت کاکه-ای، قره‌نی جمیل، رمزی قطب-الدین و جزا فریق اشاره کرد. یکی از هنرمندان گردی که بدون تحصیل در مؤسسات هنری، نقاشی مدرن را دنبال کرده و هنر مدرن را نیمه دوم قرن بیستم ادامه داد، اسماعیل خیاط است (رسول، ۲۰۱۰).

به طور کلی دو دسته از هنرمندان یعنی آنان که خارج از اقلیم بودند و آنان که در داخل حضور داشتند، به طور مستقیم هنر نقاشی

آکادمیک را وارد عرصه نقاشی کردستان کرده-اند و این دو دسته از هنرمندان به علت آشنایی با سبک‌های مختلف هنر نقاشی و به‌کارگیری این سبک-ها، نقاشی آکادمیک و مدرن را به هنر کردستان عراق معرفی نمودند.

این هنرمندان پس از تحصیل در دانشکده هنرهای زیبای بغداد، به کردستان بازگشتند و در شهرهای کردستان ابتدا هنرکده و سپس دانشکده هنرهای زیبا را بنیاد نهادند که از جمله می‌توان به هنرکده هنرهای زیبای سلیمانیه در سال ۱۹۸۰، هنرکده هنرهای زیبای اربیل و پس از آن دانشکده هنرهای زیبای سلیمانیه، دانشکده هنرهای زیبای اربیل، دانشکده هنرهای زیبای دهوک و چندین هنرکده دیگر نقاشی و هنری در شهرهای مختلف کردستان اشاره کرد (رشید امین، ۱۳۹۲).

در آثار هنرمندان نقاش اقلیم کردستان، اگرچه از تمام مکاتب نقاشی آکادمیک و مدرن پیروی شده است، سبک آبستره (انتزاعی) (Abstract) از گستردگی بیشتری نسبت به سبک‌های دیگر برخوردار است و بیشتر هنرمندان اقلیم کردستان از سبک آبستره و آبستره انتزاعی پیروی می‌کنند.

کردستان تنوع جغرافیایی فراوانی دارد و سرزمینی باصفا و دل‌نشین با مناظر طبیعی و چشم‌نوازی چون درختان و گیاهان رنگارنگ، برف، چشمه، دشت و دریا است و به همین دلیل از زمان‌های گذشته این طیف گسترده از رنگ‌ها با تخیل اهالی این منطقه عجین شده و بر روحیه آنان تأثیرگذار بوده است (کاکه-ای، ۲۰۰۵). بنابراین در آثار هنرمندان نقاش کردستان رنگ‌های طبیعت کردستان به وفور دیده می‌شود. همچنین رنگ‌های به‌کار رفته در صنایع دستی و دست‌بافته‌های سنتی روی آثار آنان تأثیر گذاشته است که می‌توان در بیشتر آثار نقاشی، رنگ‌های اصیل موجود در کردستان را مشاهده کرد (تصاویر ۱۱).

دهه هشتم تا نهم، عصر رشد و شکوفایی نقاشی مدرن در کردستان است. در همین سال‌ها بود که تعداد دیگری از دانشجویان گرد در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه بغداد فارغ تحصیل شدند. همچنین در این دوره هنرمندان خارج از کشور با مؤسسات هنری در داخل کردستان ارتباط بیشتری پیدا کردند و همین ارتباط تنگاتنگ سبب شد که این سال‌ها سرشار از فعالیت هنری مدرن، به ویژه در سبک‌های اکسپرسیونیسم، کوبیسم، آبستره و سورئالیسم (Surrealism) گرد (رشید امین، ۱۳۹۲). با وجود این، عده‌ای از هنرمندان این اقلیم نیز با سبک‌های شخصی و خاص خود فعالیت می‌کردند. اما نکته قابل توجه و تفاوت آشکار و ریشه-ای میان هنرمندان گرد و هنرمندان غرب (به‌ویژه در نقاشی مدرن) در آن است که هنرمندان گرد برای برجسته کردن حالت-های ناخودآگاه در اثر، از مواد مخدر استفاده نمی‌کنند، بلکه با یادآوری کودکی و جهان کودکی و بینش سنتی و فولکلوریک دیرین گردی و همچنین تداعی آداب و رسوم سایر ملت‌ها، موضوع و آثار خود را غنا بخشیده‌اند.

هنر نقاشی اقلیم کردستان پس از قیام مردمی در سال ۱۹۹۱

(در بهار سال ۱۹۹۱ میلادی پس از حمله عراق به کشور کویت، مردم کردستان یک قیام مردمی علیه نیروهای مسلح حکومت عراق به راه انداختند، اما پس از کشته و زخمی شدن هزار نفر از گردها، موفق شدند که نیروهای نظامی عراق را از کردستان بیرون کنند و یک حکومت خود مختار تشکیل دهند. از آن زمان تاکنون خود گردها کردستان را از لحاظ سیاسی مدیریت می‌کنند). بعد از آن قیام در کردستان سالن-های هنری و گالری-هایی در پی پیشرفت حرکت هنری مدرن تأسیس شدند، از جمله گالری کلات که در سال ۱۹۹۴ در شهر سلیمانیه آغاز به کار کرد و به مدت دو سال نمایش‌های هنری در این گالری صورت گرفته است؛ گالری سالار که در تاریخ ۱۹۹۵/۱۲/۱ در محله چوار باخ شهر سلیمانیه، تأسیس شد و به مدت دو سال آثار هنری را به نمایش گذاشت؛ گالری زاموا که در سال ۱۹۹۵ در محله اسحابه سپی شهر سلیمانیه افتتاح شد و تاکنون یکی از گالری-های معروف شهر سلیمانیه است؛ و بالاخره گالری اربیل در شهر اربیل که در سال ۱۹۹۵ افتتاح شد و به مدت سه سال فعالیت داشت. علاوه بر این‌ها، گالری-های دیگری نیز تأسیس شدند، از جمله: گالری سلیمانیه در محله (ده بوکه) در شهر سلیمانیه که از سال ۱۹۹۵ تا سال ۱۹۹۸ فعالیت داشت، گالری دهوک که از سال ۱۹۹۸ تاکنون

به فعالیت خود ادامه داده است، گالری میدیا در شهر هولیر که از سال ۱۹۹۹ تاکنون فعال است. همچنین بخشی از ساختمان (نهمه سوره که) لازم به ذکر است که (این ساختمان در دوره فرمانروایی دولت عراق (بعث) در سلیمانیه، یکی از وحشتناک-ترین زندان-های بعث بود که بیشترین زندانیان آنجا اعدام می-شدند، از سال ۲۰۰۲ تاکنون یکی از سالن-های این ساختمان به عنوان گالری برای هنر نقاشی استفاده می-شود). گالری آرام در سال ۲۰۰۴ در شهر سلیمانیه افتتاح شد و فعالیت آن تاکنون ادامه دارد. گالری کویه در سال ۲۰۰۴ در شهرستان کویه افتتاح شد و فعالیت آن تاکنون ادامه دارد. در گالری سهردهم در سال ۲۰۰۶ افتتاح شد و فعالیت آن تاکنون ادامه دارد. گالری روز در سال ۲۰۰۷ در محله سید آوا در شهر اربیل افتتاح شد و فعالیت آن تاکنون ادامه دارد. سپس گالری های متعدد دیگری در شهرستان های مختلف تأسیس شد، از جمله گالری حلبچه در شهر حلبچه در سال ۲۰۱۰. گالری رانیه در شهرستان رانیه و... (رسول، وهبی ۲۰۱۰).

با رشد و توسعه فعالیت های هنری در اقلیم کردستان، تشکیل گروه ها و انجمن های نقاشی رونق یافت و در نتیجه چندین گروه هنری نقاشی شکل گرفت، از جمله گروه (کومه لی هه شت: جمعیت شماره هشت) که در سال ۱۹۹۲ تشکیل شد و اعضای آن عبارت بودند از هنرمندان: هاوری انور، بختیار مصطفی قه-فتان، آراس حمه حسین، کمال علی، خسرو حسین، محمد فتاح، سوعاد ستار، که بیشتر از سبک سورئالیسم پیروی می-کردند (قه-فتان، ۲۰۰۰).

همچنین گروه (هاوریایی شیوه-کار: دوستان نقاش) در سال ۱۹۹۳ تشکیل شد و هنرمندان سامان کریم، سالار مجید، وهبی رسول، جزا بکر، مریوان جلال، آزاد سایبر، آکو احمد حمه-ره-ش و تعداد دیگری از هنرمندان عضو آن بودند. بیشتر این هنرمندان در کنار سبک شخصی خود، سبک ابستراکت اکسپرسیونیسم را دنبال می-کردند (رسول، ۱۹۹۲).

نکته مهم این است که در دهه (۱۹۹۰) در پی بحران-های اقتصادی کشور عراق و اقلیم کردستان، و جنگ های داخلی احزاب اقلیم، هنر دچار رکود می-شود و بیشتر هنرمندان از کار هنری فاصله می-گیرند و سختی زندگی و گرانی باعث می-شود تا هنرمندان به جای اهتمام به هنر نقاشی در اندیشه گذران زندگی باشند. اگرچه در این دهه تعداد هنرمندان بیشتر از هنرمندان دهه های قبل بود، هنر نقاشی پیشرفت چندانی نکرد.

اما گفتمانی است پس از خاتمه بحران- اقتصادی کشور عراق و اقلیم کردستان، و پایان جنگ های داخلی احزاب در اقلیم کردستان یعنی از سال ۲۰۰۰ میلادی به بعد، رشد و توسعه فرهنگی و هنری در اقلیم رو به افزایش یافت، و برای بنیاد نهادن موزه معاصر هنری و کاخ هنر در سلیمانیه تلاش-هایی صورت گرفت و در سال ۲۰۰۳ شماره اول مجله هنرهای تجسمی با نام (مجله شیوه کاری: هنرهای تجسمی به زبان کردی منتشر شد. علاوه-بر این-ها، گسترش جنبش هنر مدرن باعث شد برای تشکیل مؤسسات هنری در تمام کردستان اهتمام ویژه-ای صورت گیرد. بر همین اساس در سال ۱۹۹۸ کالج هنرهای زیبا در دانشگاه سلیمانیه و به تلاش هنرمندانی چون علی جولاء، هاوری انور، جزا بکر، بختیار مصطفی، دارا حمه سعید راه-اندازی شد (رسول، ۲۰۱۰). کالج هنرهای زیبا در دانشگاه صلاح-الدین شهر هولیر (اربیل)، هنرکده-های شهر اربیل، شهرستان کویه، شهرستان حلبچه، شهرستان چمچمال، شهرستان رانیه، شهر دهوک و چندین هنرکده دیگر نیز افتتاح شد. همچنین انجمن هنرمندان کردستان، یک انجمن هنری است تأسیس شده که تمام هنرمندان کردستان با دارا بودن شرایط خاصی می توانند عضو این انجمن باشند. این سازمان یک مجله هنری به نام (شاکار) را منتشر می-کند که موضوعات آن شامل مسائل هنری کردستان و جهان است. از این رو، درمی-یابیم که هنر نقاشی اقلیم کردستان از ابتدای قرن بیستم تا نیمه دوم همین قرن یک هنر بومی و غیرآکادمیک است و از نیمه دوم به بعد علاوه بر وجود هنر مردمی و غیرآکادمیک به صورت آکادمیک و غیریومی نیز درآمده و هنرمندان این اقلیم توانسته اند از جنبش های هنری مدرن و معاصر جهان بهره بگیرند.

نتیجه‌گیری

۱. اقلیم‌گردستان عراق دارای هنر نقاشی ویژه خود و هنرمندانی است که در طول تاریخ عراق در این زمینه فعالیت داشته‌اند.
۲. در تاریخ هنر نقاشی اقلیم‌گردستان و به‌ویژه در قرن بیستم دو مرحله هنری مجزا وجود دارد: دوره غیرآکادمیک و مردمی از نیمه اول قرن بیستم (۱۹۰۰-۱۹۵۰)، و دوره آکادمیک از نیمه دوم قرن بیستم (۱۹۵۰-۲۰۰۰). در دوره اول یک فعالیت فردی و بدون پشتیبانی نهادهای دولتی، اما دوره دوم کار گروهی و با پشتیبانی نهادهای دولتی بوده‌است (تأسیس هنرکده و دانشکده‌ها و گالری هنری و گروه و سازمان‌های هنری). موضوعات نقاشی در دوره اول بیشتر موضوعات روزمرگی و رئالیستی بوده، یعنی موضوع نقاشی‌ها از زندگی ساده در مناطق‌گردنشین و طبیعت زیبای‌گردستان و پرتله شخصیت‌های بارز‌گرد سرچشمه می‌گرفت و سبک کارهای‌شان غالباً رئالیسم بود، اما در دوره دوم بیشتر به سبک‌های مدرن به‌ویژه سبک انتزاعی پرداخته شده‌است. دوره اول آثار هنری بیشتر در حمام‌های بازاری و قهوه‌خانه و قبرستان و حتی برای تبلیغات بر روی دیوار کاربرد داشته‌است، اما در دوره دوم بیشتر بر روی بوم کار شده‌است، و از سه طریق در این اقلیم جریان یافته‌است، الف: از راه هنرمندان خارج از کشور؛ ب: از راه هنرمندان داخل و تحصیل در بغداد؛ ج: از راه دست‌بافته‌های محلی و سنتی مثل قالی، گلیم و جاجیم و...
۳. عدم وجود گالری‌های هنری مربوط به نقاشی در تمام قرن بیستم تا آغاز دهه نهم و بعد از انقلاب مردمی ۱۹۹۱، که گالری‌های هنری به وجود می‌آید.
۴. امروزه نقاشی اقلیم‌گردستان عراق با جهان خارج هماهنگ شده و در عین حال اصالت ملی، بومی و سنتی خود را حفظ نموده‌است. هر چند این هنر (به‌ویژه مدرن) تحت تأثیر همه-جانبه هنر کشور عراق و غرب قرار گرفته‌است و از آن-ها الهام می‌گیرد، اما توانسته‌است هنر خلاقانه-ای به نام هنر نقاشی اقلیم‌گردستان را بیافریند که حال و هوای فرهنگی و سنتی‌گردی را می‌نمایاند.
۵. نقاشان اقلیم‌گردستان، همچون هنرمندان غربی موضوع و استاتیک را خلق کرده‌اند، هر چند در برخی آثار از موضوعات مستقیم دوری کرده و با قسمت-های اندک و مساحت-های کوچک رنگی، کلیات ویژه-ای را گزارش داده‌اند و از این طریق برای برجسته کردن سبک شخصی و خاص خود در آثار هنری خویش به نوعی آزادی و استقلال عمل دست یافته‌اند.
۶. تفاوت آشکار و ریشه-ای میان هنرمندان کرد و هنرمندان غرب (به‌ویژه در نقاشی مدرن) در آن است که هنرمندان‌گرد برای برجسته کردن حالت-های ناخودآگاه در اثر، از مواد مخدر استفاده نمی‌کنند، بلکه با یادآوری کودکی و جهان کودکی و بینش سنتی و فولکلوریک دیرین‌گردی و همچنین تداعی آداب و رسوم سایر ملت‌ها، موضوع و آثار خود را غنا بخشیده‌اند.
۷. مختلف بودن سبک هنرمندان در خلق اثر، نکته-ای است که هنرمندان‌گردستان از آن پیروی می‌کنند اما در این میان سبک آبسترکت بیشترین پیرو را دارد.
۸. رنگ، موضوع دیگری است که در آثار هنرمندان اهمیت دارد؛ افزایش رنگ و متنوع بودن رنگ-ها در نقاشی-های‌گرد زیاد است.
۹. رها بودن از پدیده-های مادی و مدرن به شکلی نمایان است و نشانه-های خودی و سنتی در آثار آنان نمایان شده‌است که خاص جهان نقاش و زاده اندیشه اوست.
۱۰. طبق بررسی-های انجام-شده، به-ویژه در نیمه دوم قرن بیستم، درمی-یابیم که هنر نقاشی اقلیم‌گردستان تا قیام مردمی ۱۹۹۱ به علت قطع بودن راه-های ارتباط‌گردستان با هنرمندان و جنبش‌های هنری کشورهای دیگر، کم بودن امکانات تکنولوژی و رسانه، وجود محدودیت-های سیاسی و ارتباطی بین دولت عراق با کشورهای همسایه، کمتر با گرایش-های بیگانه آمیخته شده و اصالت-ملی و فرهنگی در آن بیشتر حفظ شده‌است.
۱۱. در سال ۱۹۹۰ تعداد هنرمندان نقاش رو به افزایش گذاشته و تأثیرپذیری هنر نقاشی مدرن این دهه از جنگ برون-مرزی و جنگ-های داخلی‌گردستان و بحران-های سیاسی و زندگی سخت مردم به-خوبی حس می‌شود.

۱۲. دهه (۱۹۹۰) به علت بحران-های اقتصادی و سیاسی در کشور عراق و جنگ داخلی احزاب کردی در اقلیم کردستان، تمام زمینه های هنری و به ویژه هنر نقاشی، دچار رکود می-شود.

۱۳. در نیمه دوم دهه نهم، بیشتر هنرمندان به علت شرایط سخت زندگی و آشفتگی سیاسی به خارج از کشور مهاجرت کردند، اما مهاجرت این هنرمندان در این دهه در آینده کردستان و پیشرفت هنر نقاشی (بعد از سال های ۲۰۰۰) تأثیر به سزایی داشت. یکی از ناهموارترین و پرفراز و نشیب-ترین دهه-های هنر نقاشی کردستان، دهه ۱۹۹۰-۱۹۹۹ است.

فهرست تصاویر

- تصویر (۲): کتاب (ویژه گهری و کوئیک - عکاسی و چاپ دستی)

- تصویر (۱): هنرمند حسین حزن مکریانی،

عزیز سلیم

دانیال قسا

- تصاویر (۳): هنرمندان: حسن فلاح،

- تصاویر (۴): تابلوی جنگ دربند بازیان ۱۹۱۹، رنگ روغن روی بوم، اثر هنرمند نقاش (حسن فلاح)

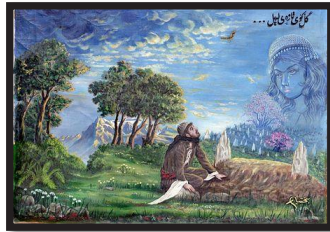
- تصاویر (۵) طبیعت (سرچنار)، نقاش: عزیز سلیم، رنگ روغن روی ام دب اف (۱۹۸۷)،
اندازه ۴۴ X ۳۲ سم.

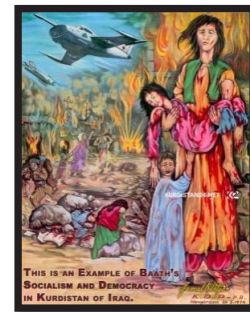
- نقاش: عزیز سلیم، پرتره پیره میرد شاعر، رنگ روغن روی بوم
(۱۹۵۸)، اندازه ۵۰ X ۷۰ سم.

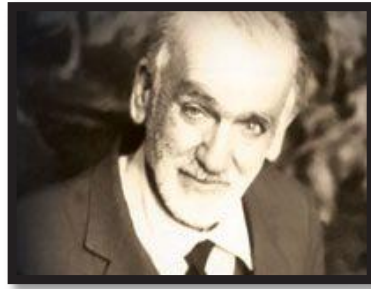
- تصاویر (۶): هنرمند (جمال بختیار) و تعدادی از آثارش:

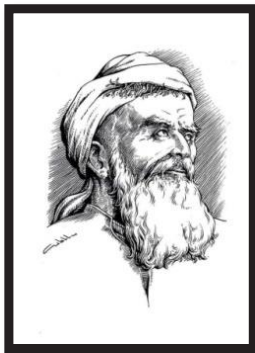
- نقاش: جمال بختيار، دختر سبد به دست، رنگ روغن روی بوم، (۱۹۶۸). - مقبره جدید لیلی، رنگ روغن روی ام دی اف، (۱۹۵۶)

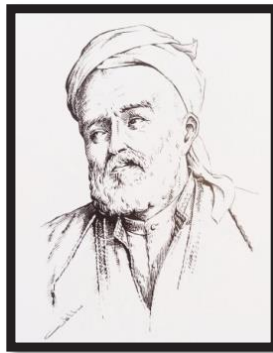
- نقاش: جمال بختيار، مباران شهر قلعه دزی، رنگ روغن روی ام دی اف، (۱۹۷۴). - شیرین نخ می ریسد، رنگ روغن روی بوم، (۱۹۷۲)

- تصاویر (۷): هنرمند (بدیع باباجان) و تعدادی از آثارش:
مواد کاربردی: طراحی روی کاغذ

- طراحی محوی (شاعر)،

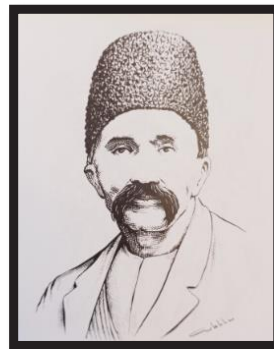
- طراحی سالمی (شاعر)،

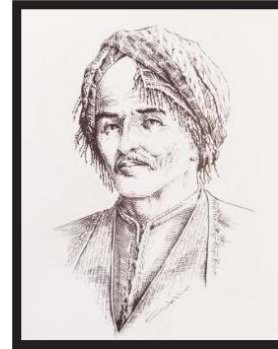
- طراحی ملا احمد جزیری (شاعر)،

- طراحی شرفخان بدلیسی (مورخ)

- طراحی مجدی (شاعر)،

- طراحی ئە دە ب (شاعر)،

- لوگوی (سازمان جمعیت بازرگانی عراق)

- (سکه)

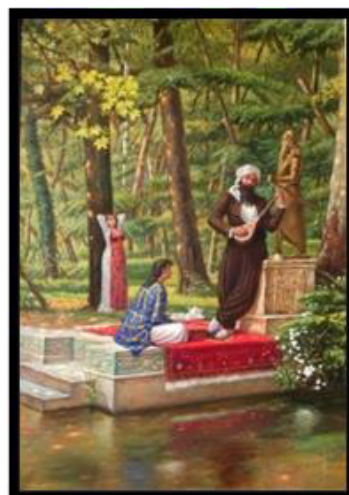
- واحد پول عراق (دینار)،

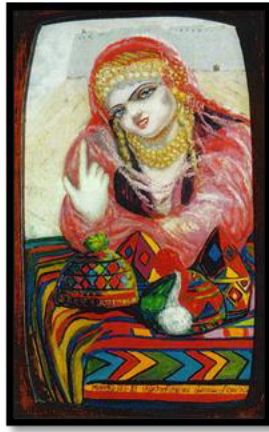
- تصاویر (٨): هنرمندان: سمکو توفیق، - (علی جولا) - (لاله عبده)

- تصاویر (٩): مجموعه آثار هنرمند نقاش سمکو توفیق، رنگ روغن روی بوم

- نقاش: سمکو توفیق، رنگ روغن روی بوم. - نقاش: سمکو توفیق، رنگ روغن روی بوم

- تصاویر (۱۰) اثار هنرمند نقاش: محمد عارف ۱۹۸۹، زیبایی سنت، رنگ روغن روی بوم، اندازه ۷۵ X ۴۵ سم،

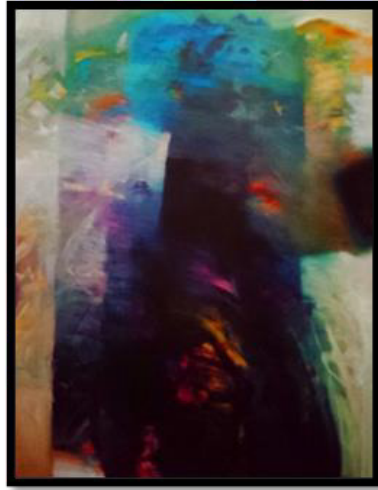
- نقاش: محمد عارف، باز گشت اسب های بدون سوار، رنگ روغن روی بوم، (۲۰۰۲)، اندازه ۸۰ X ۱۰۰ سم،

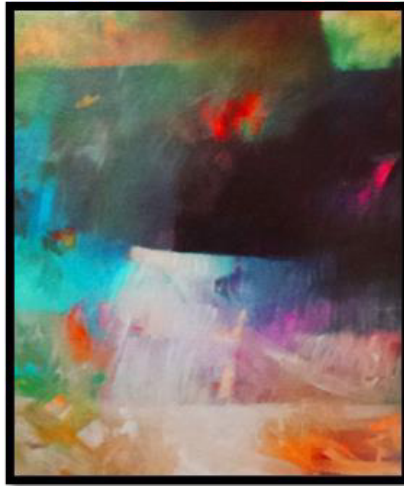
- نقاش: محمد عارف، میعاد، رنگ روغن روی بوم، (۲۰۰۳)، اندازه ۳۵ X ۴۵ سم

- نقاش: محمد عارف، میعاد سوار، رنگ روغن روی بوم، (۱۹۹۸)، اندازه ۴۰ X ۴۰ سم

- تصاویر (۱۱)، نقاش: لاله عبده، مردم و شعر، رنگ روغن روی بوم، (۱۹۸۹)، اندازه ۱۰۰ X ۸۰ سم،

- نقاش: لاله عبده، اندکی پرتو، رنگ روغن روی بوم، (۱۹۸۹)، اندازه ۱۰۰ X ۸۰ سم،

- نقاش: لاله عبده، تبعید و قتل عام بزرگ، رنگ روغن روی بوم، (۱۹۷۲)، اندازه ۱۰۰ X ۸۰ سم،

فهرست منابع

منابع کتابی

- پیربال، فرهاد. (۲۰۰۶)، تاریخ هنرهای تجسمی در اقلیم کردستان در قدیم الایام الی دهه پنجم، انتشارات میرگ، مجله هنرهای تجسمی، اربیل.
- پیربال، فرهاد، (۱۹۹۵)، کرد و رنگ، مجله یگگرتن، شماره ۱۷، اربیل.
- پیربال، فرهاد، (۲۰۰۸)، هنر نقاشی کردی خارج از کشور، مجله شاکار، شماره ۳۵، سازمان هنرمندان کردستان، سلیمانیه.
- پیربال، فرهاد، (۲۰۰۷)، کرنولوژیک‌های مدرن تجسمی در اربیل، مجله شاکار، شماره ۲۹، سازمان هنرمندان کردستان، سلیمانیه.
- پرداود، جایر، (۱۹۹۷)، نقاشی در اربیل، مجله رامن، شماره ۱۸، اربیل.
- رسول، وهبی، (۲۰۱۰)، آبستره اکسپرسیونیسم در نقاشی معاصر اقلیم کردستان عراق، چاپ اول، انتشارات شوان، سلیمانیه.
- رسول، وهبی، (۲۰۰۶)، تاریخ هنر نقاشی در اقلیم کردستان و در جهان، چاپ اول، انتشارات سردم، سلیمانیه.
- رسول، وهبی، (۲۰۱۳)، جدال شناسه‌ها، انتشارات پیره مرد، چاپ اول، سلیمانیه.
- رسول، وهبی، (۲۰۰۹)، ۵۰ هنرمند در زمینه هنرهای تجسمی، چاپ اول، انتشارات؟، سلیمانیه.
- رسول، وهبی، (۱۹۹۲)، دوستان نقاش در برابر احتمال تجزیه‌گرایی، مجله رامن، شماره ۳۱، اربیل.
- رسول، وهبی. (۲۰۰۵)، حامد آمیدی، آخرین خوشنویس پیرگرد، مجله شاکار، شماره ۲۱، سازمان هنرمندان کردستان، سلیمانیه.
- رسول، وهبی (۱۹۹۵)، علی کریم، یک توانایی هنری در سکوت، مجله هنرهای تجسمی، شماره ۹، انتشارات میرگ، اربیل.
- رشید امین، کوسار (۱۳۹۲)، بررسی و تحلیل گرایش های هنر مدرن در آثار نقاشان معاصر اقلیم کردستان عراق (۱۹۸۰ - ۲۰۱۰)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، پردیس هنرهای زیبا، دانشکده هنرهای تجسمی، گروه نقاشی، تهران.
- زنگنه، مصطفی (۱۹۹۸)، «د. عبدولی امین»، مجله هاوار کرکوک، شماره ۱، کرکوک.
- سردار، زوهدی (۱۹۹۸)، چاو پیکه وتن-دیدن و مصاحبه، مجله ئیستا، شماره ۱۵، سلیمانیه.
- سعید، بختیار، (۲۰۱۰)، بدیع باباجان، چاپ اول، انتشارات جمال عرفان، سلیمانیه.
- سعید، بختیار، (۲۰۱۱)، آزاد شوقی، چاپ اول، انتشارات جمال عرفان، سلیمانیه.
- سعید، بختیار، (۲۰۱۱)، غازی محمد، چاپ اول، انتشارات جمال عرفان، سلیمانیه.
- سعید، بختیار، (۲۰۱۲)، عطا قزاز، چاپ اول، انتشارات جمال عرفان، سلیمانیه.
- شاربازی، علی کریم، (۱۹۷۲)، «دقتی در سومین نمایشگاه سلیمانیه»، مجله هارکاری، شماره ۱۱۷، سلیمانیه.
- شاکر، سلیمان (۱۹۹۸)، شاکر سلیمان، مجله رامن، شماره ۲۹، اربیل.
- کاکه‌ای، هردویل، (۲۰۰۵)، رنگ در فلکلوریک کردی، چاپ اول، انتشارات شوان، سلیمانیه.
- کامل، عادل، (۱۹۸۸)، هنرهای تجسمی معاصر در عراق، چاپ؟، انتشارات الحرية، بغداد.
- غفور، عبدالله (۲۰۱۲)، جغرافیای اقلیم کردستان عراق، چاپ دوم، انتشارات روزهلات، اربیل.
- قادر، ستار (۲۰۰۶)، نقاشی چیست، چاپ اول، انتشارات بزاو روشنییری، سلیمانیه.
- قفتان، بختیار (۲۰۰۰)، شکوفه هنرهای تجسمی نو در سلیمانیه، مجله شاکار، شماره ۶، سلیمانیه.

منابع الکترونی

- پریزاد، امیر(۱۳۹۶)، همه آن چه باید از توافق نامه سایکس پیکو باید بدانیم. برگرفته از لینک:

<http://www.sarzaminjavid.com/Sykes-Picot-Agreement-Amir-Parizad>

- الهجول، محمد(۲۰۰۸)الجماعات الفنيه في العراق. برگرفته از لینک: <http://www.aghanina.com>

- فلوید، تیفاتی(بی تا)، فائق حسن. ترجمه: فیفان حمزه، برگرفته از لینک:

<http://www.encyclopedia.mathaf.org.qa>

- نعمتی قزوینی، معصومه، طاهره ایشانی(۱۳۹۲)، بررسی سنجشی مضامین سیاسی اشعار سپیده کاشانی و نازکالملائکه، پژوهشگاه علوم

انسانی و مطالعات فرهنگی سال سوم، شماره سوم. برگرفته از لینک:

<https://webcache.googleusercontent.com> - <https://www.sid.ir>